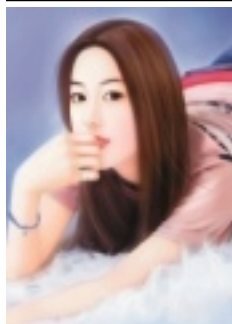

Trước Cùng Giường, Sau Nói Yêu

Contents

Trước Cùng Giường, Sau Nói Yêu	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	8
4. Chương 4	11
5. Chương 5	14
6. Chương 6	18
7. Chương 7	21
8. Chương 8	24
9. Chương 9	28
10. Chương 10	31
11. Chương 11	34
12. Chương 12	38
13. Chương 13	42
14. Chương 14	45
15. Chương 15	50
16. Chương 16	53
17. Chương 17	57
18. Chương 18	60
19. Chương 19	64
20. Chương 20	66
21. Chương 21	69
22. Chương 22	72
23. Chương 23	75
24. Chương 24	78
25. Chương 25	81
26. Chương 26	84
27. Chương 27	87
28. Chương 28	94
29. Chương 29	97
30. Chương 30	100
31. Chương 31	102
32. Chương 32	106
33. Chương 33	108
34. Chương 34	111
35. Chương 35	114
36. Chương 36	116
37. Chương 37	119
38. Chương 38	120

Trước Cùng Giường, Sau Nói Yêu

Giới thiệu

Câu chuyện nói về hai con người tính cách khác nhau nhưng lại chơi thân với nhau, và giữa họ đã xảy ra...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truoc-cung-giuong-sau-noi-yeu>

1. Chương 1

Tiếng chuông từ chiếc di động nằm trên tủ đầu giường vang lên ngày càng to, người nằm trên giường không kiên nhẫn xoay người lại, vươn bàn tay chuẩn xác ấn tắt tiếng chuông ầm ĩ kia, vẫn để cánh tay tinh tế bên ngoài chăn, màu da trắng nõn nổi bật trên nền giường xanh ngọc.

Tần Tiểu Ý ló ra khỏi tấm chăn rồi nùì, ánh mặt mờ mịt còn lộ ra vẻ buồn ngủ, nhìn chằm chằm trần nhà quen thuộc, hồi lâu mới dần dần tỉnh táo.

Lấy cái gối nhỏ đến nằm lên, xem xét lịch trình hôm nay do thư ký đưa đến, xem xong lại tiện tay ném luôn cái gối, trên chiếc giường vừa lớn vừa dài, chỉ có một mình cô, chỉ cần cô cao hứng, ném cái gì đều không thành vấn đề.

Để tay sau thắt lưng duỗi người thật dài, lưu loát xoay người xuống giường, kỳ thuật Tần Tiểu Ý chính là người lười biếng yêu cái giường, đặc biệt trong thời tiết đầu hạ thoải mái như vậy, nếu không có chuyện gì, cô có thể “làm tổ” trên giường cả ngày, càng trưởng thành, trên lưng gánh vác trách nhiệm càng lớn, có thể thấy được ngủ đã là một loại hạnh phúc, lười giường lại càng là chuyện xa xỉ, quả thực có muốn cũng chưa chắc được.

Tìm quần áo mặc vào, đi dép lê nhưng đến cửa sổ sát đất, vén bức màn ra, khuôn mặt thanh tú của Tần Tiểu Ý lập tức nhú mày.

Bên ngoài cửa sổ sát đất, trời đất tối tăm mờ mịt, mưa nhỏ và gió lạnh, từng hạt từng hạt bay tứ tung.

Phòng của Tần Tiểu Ý nằm ở phía Nam, vào lúc thời tiết tốt, đỉnh núi nhỏ xa xa hợp với cánh rừng nhỏ của Vu gia, đều có thể thu hết vào tầm mắt, lục ẩm từng từng (1), đẹp không sao tả xiết, đây cũng là nguyên nhân vì sao Tần Tiểu Ý chọn phòng này là phòng ngủ, cảnh đẹp cô luôn thoải mái ngắm này, bây giờ lại đang bị mưa phùn bao phủ, trở nên thê lương, nhìn rất ưu thương.

(1) Lục ẩm từng từng: khóm cây chum lại màu xanh biếc.

Không biết vì sao, Tần Tiểu Ý chính là rất ghét trời mưa ướt át, ngày mưa trong mắt thi nhân thì rất lãng mạn, nhưng lại khiến lòng cô chìm trong tối tăm, dù thế nào cũng rất khó chịu.

Vừa rời khỏi cửa sổ muốn đi rửa mặt, dì Lan đã đến gõ cửa, hỏi cô muốn đưa bữa sáng lên đây ăn hay là xuống lầu ăn, Tần Tiểu Ý nghĩ nghĩ, bảo muốn xuống lầu ăn, ai ngờ dì Lan bình thường nghe cô nói xong sẽ đi, hôm nay lại đứng lì trước cửa.

“Dì Lan, còn chuyện gì sao?”

Người phụ nữ gần năm mươi tuổi mỉm cười, ôn nhu trả lời: “Tối qua tiên sinh về, bây giờ đang ở phòng tập thể thao, ngài ấy dặn sau khi cô ăn xong thì đến tìm ngài ấy.”

Tần Tiểu Ý hơi hơi dừng một chút, mày không tự giác nhẹ nhàng nhún vai, “Tôi biết rồi, đi đi làm việc đi.”

Lại nhìn ra ngoài cửa sổ, Tần Tiểu Ý không khỏi cảm tức giận: cô quả nhiên không thích ngày mưa!

Gả vào Vu gia đã nửa năm, vượt qua giai đoạn hỗn loạn ban đầu, Tần Tiểu Ý cảm thấy tiết tấu cuộc sống của cô, đã dần dần bước vào quỹ đạo, tuy rằng mấy chuyện xung quanh còn chưa thuận buồm xuôi gió, nhưng cũng có thể ứng phó được, chỉ có việc phải đối mặt với lời nói của dì Lan, cô luôn cảm thấy không được tự nhiên.

Một hôn lễ long trọng bắt buộc cô phải quen với người đàn ông đó, nhưng chẳng qua đã mấy tháng rồi, ấn tượng của cô đối với hắn, vẫn xa lạ như vậy, không phải cô không muốn quen, mà căn bản là không có cơ hội.

Không có cơ hội thì không có cơ hội, dù sao ngày đó cô quyết định gả vào Vu gia, cũng không nghĩ sẽ ở Vu gia quá lâu, những người biết cô, đều biết Tần Tiểu Ý là người cuồng yêu, tình yêu là phần quan trọng không thể thiếu trong sinh mệnh của cô, tuy rằng không hài lòng với mấy mối tình trước, thậm chí còn kết thúc rất vô vị, vẫn không thể ngăn cản việc cô tiếp tục theo đuổi tình yêu, tìm người giống như cô, cho nên dù thế nào cũng không thể chỉ vì một thời gian không có bất kỳ tình cảm gì chẳng qua chỉ là đám cưới kiểu giao dịch mà phải trả giá bằng cả cuộc đời mình, thật sự rất nhầm nhứ.

Chậm rãi ăn sáng xong, Tần Tiểu Ý lấy tốc độ ốc sên thông thả đi về phía phòng tập thể thao, trên lý thuyết, Tần Tiểu Ý dốc sức trên thương trường của không phải chuyện một hai năm, năng lực xử sự và tâm lý đều đã được lời hỏa thuần thanh, có sóng to gió lớn chưa từng thấy? Sớm đã luyện thành một thân gan dạ sáng suốt, nhưng trong tâm Tần Tiểu Ý, lúc đối mặt với hắn, từ đáy lòng sẽ nảy sinh cảm giác khiến người ta sợ hãi, đối phương chính là nói chuyện mà mặt không chút biến đổi, khiến cô cảm thấy hắn chỉ cần trong một giây đã có thể hóa thân thành quái thú, một ngụm nuốt luôn cô, tuy tưởng tượng như vậy khá buồn cười, nhưng Tần Tiểu Ý luôn không thể không chế được suy nghĩ đó.

Lúc đi qua thư phòng, Tần Tiểu Ý nhíu mày rồi bước vào, tìm trong đồng văn kiện lộn xộn, lấy ra thứ mình cần, sau đó mới đi đến phòng tập thể thao, tập văn kiện kia, bình thường giống như bùa hộ mệnh của cô, bây giờ lại là thứ khiến cô có chút lo lắng khi phải đối mặt với người nọ.

Phòng tập thể thao diện tích rất lớn, tuy rằng trời mưa, nhưng vì có cửa sổ sát đất, nên ánh sáng bên trong phòng cũng không đến nỗi ảm đạm, tuy rằng bây giờ Tần Tiểu Ý là trạch nữ chủ nhân ở Vu gia, quản lý rất nhiều nơi, nhưng vẫn rất xa lạ, phòng tập thể thao là một trong những nơi như thế, không có ấn tượng, cũng do lúc dì Lan dẫn cô đi xem một vòng Vu gia, chỉ vội vàng liếc mắt một cái, đối với mấy thứ dụng cụ tập thể hình bên trong, cô một chút hứng thú cũng không có.

Lúc này người đàn ông cao lớn đang tập chạy bộ trước cửa sổ, sáng sớm cuối xuân đầu hạ, nhiệt độ vẫn rất thấp, gió lạnh mang theo hơi ẩm theo hướng cửa sổ đang mở tràn vào, cảm giác mát lạnh càng gia tăng, người đàn ông do chạy bộ mà cả người đầm mồ hôi, quần áo thấm ướt dán sát vào lưng, mơ hồ nhìn ra được một thân thể khỏe mạnh cường đại.

Ở thành phố S, hầu như ai cũng biết đến Vu gia, càng biết trước kia Vu gia là thế lực thao túng hắc đạo, tuy rằng Vu gia đã từ bỏ tà đạo đi theo con đường chính nghĩa, đã từ bỏ rất nhiều năm, nhưng bọn họ đối với thế lực hắc ám vẫn có sức ảnh hưởng, điều này không phải dễ dàng xóa bỏ được, cho nên rất nhiều người khi nói chuyện về Vu gia, tâm lý thường sợ hãi.

Vu Hạo Viễn là con trưởng của Vu gia, năm trước Vu Chính Thiên đã tuyên bố nghỉ hưu, bây giờ sản nghiệp của Vu gia, cho dù là ngoài sáng hay trong tối, đều do hắn một tay nắm giữ, đối với đại thiếu gia Vu gia hàng năm đều sống ở hải ngoại, rất nhiều người chẳng hề biết mặt, thậm chí đại bộ phận người dân đều hoài nghi, nhưng người đàn ông này, chưa đến một năm, đều biến mọi sự nghi ngờ thành sự thần phục.

Trước khi Tần Tiểu Ý gả vào Vu gia, có mấy lần giao dịch buôn bán cũng từng gặp Vu Hạo Viễn vài lần, nhưng chỉ ở cự ly xa, cũng có biết mấy chuyện về hắn, lúc đó cô có ấn tượng với người đàn ông này, đơn thuần là vì cảm thấy người đàn ông này rất khó lường, vạn lần không ngờ, có một ngày mình lại trở thành

vợ hần. Cho nên mới nói, cuộc sống này giống như cuốn sách ma thuật, sự ngạc nhiên đều được ẩn chứa sau từng trang sách!

Vu Hạo Viễn cảm thấy có người, liền quay đầu về phía cô, khuôn mặt cương nghị, không có biểu tình gì, nhưng ánh mắt sắc bén lại khiến người ta không dám nhìn thẳng vào hần.

Tần Tiểu Ý vốn đã chuẩn bị tâm lý, nhưng đối mặt với ánh mắt của hần, cái tâm lý đã chuẩn bị kia, như gặp phải địa chấn lớn, lập tức sụp đổ.

Không khỏi cảm thán: người đàn ông có thể dễ dàng tiếp quản sự nghiệp lớn, quả nhiên khí chất cường đại rất khác người bình thường.

Từ khi kết hôn đến nay, số lần Vu Hạo Viễn xuất hiện ở Vu gia có thể đếm trên đầu ngón tay, nguyên nhân, ai cũng biết, Tần Tiểu Ý cũng từng bồn ba thương trường, đối với chuyện của người chồng trên danh nghĩa này, không cảm thấy lạ, thật ra những ai biết Vu Hạo Viễn đều nghĩ, hần có một người bạn hồng nhan tri kỷ đã nhiều năm, ai cũng nghĩ hần sẽ cưới vị hồng nhan kia làm vợ, kết quả lại khiến người ta phải trợn tròn mắt, đại thiếu gia sau khi tiếp quản sự nghiệp, không đến nửa năm, đã tuyên bố muốn kết hôn với người không có tí bối cảnh, danh khí – Tần Tiểu Ý làm vợ, dư luận lúc đó đều ồ lên, chính Tần Tiểu Ý cũng thật khó tưởng tượng ra được.

Đối với giai đoạn hỗn loạn lúc đó, Tần Tiểu Ý đều cố quên đi, nhưng cô bạn Giản Tình nghe được tin, biểu tình như gặp quỷ, khiến Tần Tiểu Ý phải nhớ đến.

Bởi vì Vu Hạo Viễn rất ít xuất hiện trước mặt Tần Tiểu Ý, vì thế lúc Tần Tiểu Ý nghe đại thiếu gia tìm cô, tự nhiên cố ý nhớ lại xem, gần đây có phát sinh chuyện gì trọng đại mà đại thiếu gia phải tự thân xuất mã không.

Là chuyện công ty? Gần đây công ty không có chuyện gì lớn, thành tích rất tốt, nhưng chắc không đến mức có thể khiến Vu tổng tự mình đến chúc mừng chứ! Chẳng lẽ là chuyện trong nhà? Từ ngày Vu Chính Thiên tuyên bố nghỉ hưu, liền dẫn vợ đi vòng quanh thế giới, bây giờ ở Vu gia, chỉ còn mình cô lâm trận, nhưng cũng không có gì xảy ra nha! Vậy rốt cuộc hần vì sao lại xuất hiện? Phải biết, bình thường Tần Tiểu Ý mà muốn tìm hần, còn phải hẹn trước với trợ lý của hần.

Nghĩ như thế, Tần Tiểu Ý sinh ra một chút tò mò.

“Vu tiên sinh tìm tôi có việc?” Nói ra câu này xong, Tần Tiểu Ý biểu tình có chút túng quẫn, phải, hai người kết hôn đã mấy tháng rồi, nhưng cô vẫn gọi chồng mình là Vu tiên sinh, khỏi cần người khác cười, chính cô cũng cảm thấy buồn cười.

Đối với cách xưng hô như người xa lạ của cô, Vu Hạo Viễn không có phản ứng gì, chỉ dừng bước bộ, tay tùy tiện ném khăn lau mồ hôi sang một bên, ra hiệu cho Tần Tiểu Ý ngồi xuống sofa, tự hần mang đến một cái ghế, mời cô ngồi đối diện.

Tần Tiểu Ý vóc dáng rất cao, kết hợp với mái tóc nửa dài nửa ngắn, vẻ ngoài tỏa lên là hình tượng nữ cường nhân, lúc này đối diện với thân hình cao lớn của người đàn ông, tự nhiên liền trở thành nhỏ bé.

Vu Hạo Viễn cầm chai nước khoáng trên bàn lên uống hai ngụm, sau đó chậm rãi mở miệng: “Gần đây thế nào?” Thanh âm Vu Hạo Viễn kỳ thật rất êm tai, từ tính trầm thấp, mang theo đặc tính gợi cảm của đàn ông, mấy lời kiêu từ này của hần, coi vậy mà rất ít người có thể thưởng thức.

Tần Tiểu Ý nghe câu hỏi của hần, nhúu mày, “Vẫn tốt.” Dì Lan không phải là truyền tin viên đắc lực của đại thiếu gia anh sao, có gì mà anh không biết? Hỏi câu thật dối trá.

“Nghe nói các cô định tiến hành công trình của công ty?” Vu Hạo Viễn ánh mắt vẫn tập trung trên người Tần Tiểu Ý, Tần Tiểu Ý dù điều chỉnh bản thân ra sao, vẫn thấy không được tự nhiên.

Gặp phải vấn đề này của Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý nhớ ra tay mình vẫn đang đặt trên tập văn kiện, vô nhẹ trán, lập tức mang tập văn kiện đưa đến trước mặt Vu Hạo Viễn, “Đây là kế hoạch công trình của chúng tôi, anh xem đi.” Tần Tiểu Ý không dám xác định, chỉ cần nói đến chuyện công, cô liền cảm thấy bản thân lo lắng mười phần, sức chiến đấu nhân lên, cô lấy phương án cho hần xem, tâm tình như rất muốn thể hiện.

Thấy bộ dáng tràn đầy tự tin của cô, Vu Hạo Viễn vẫn giữ vẻ lạnh lùng, nhận lấy văn kiện, không bao lâu liền trả lại cho cô, lập tức đứng lên, “Phương án này không thể thực hiện được, các cô từ bỏ đi.” Vừa nói vừa bước ra ngoài.

Nghe thấy hai chữ “từ bỏ”, Tần Tiểu Ý mạnh mẽ đứng dậy, lập tức đuổi theo hắn, lớn tiếng hỏi: “Tại sao? Phương án còn chưa trình lên, dựa vào cái gì lại bảo chúng tôi từ bỏ!” Vì phương án này, cô và thủ hạ đã phải hy sinh hết thời gian nghỉ ngơi, một ngày một đêm thảo luận, rất vất vả mới làm ra được, không ngờ hắn chỉ tùy tiện lật qua, đã phủ nhận tất cả, Tần Tiểu Ý tính tình không phải hiền, đương nhiên khó khăn chế giễu điệu bản thân.

Vu Hạo Viễn xoay người nhìn Tần Tiểu Ý đứng cách mình không xa, nhìn vẻ mặt tức giận của cô, không khỏi nhíu nhíu mày, lúc lên tiếng, thanh âm lạnh hơn vừa nãy, “Tôi đã mời Ngô Hiền phụ trách công trình đó, các người từ bỏ đi.”

Tên Ngô Hiền này, Tần Tiểu Ý chẳng hề xa lạ, sản nghiệp Vu gia rất nhiều, phân làm nhiều khu, sau khi Tần Tiểu Ý gả vào đây, Vu Hạo Viễn lời mời cô quản lý một khu vực, cha của Tần Tiểu Ý cũng muốn lo liệu công ty, nên chuyện Tần Tiểu Ý muốn xen vào thật không ít, Ngô Hiền là thủ hạ đắc lực nhất của Vu Hạo Viễn, giống như Tần Tiểu Ý, cũng quản lý một khu vực thuộc sản nghiệp Vu gia, nghiêm túc mà nói, hai người là đồng sự cùng cấp.

Thân phận của Ngô Hiền cũng khá tế nhị, hồng nhan tri kỷ nhiều năm của Vu Hạo Viễn tên là Ngô Tĩnh, Ngô Hiền chính là anh trai của Ngô Tĩnh, thêm vài người liên quan, mối quan hệ thật thiên ty vạn lữ (2).

(2) Thiên ty vạn lữ: muôn vàn sợi tơ, ý chỉ sự phức tạp lẫn nhằng.

Có lẽ vì có quan hệ với Ngô Tĩnh, bình thường Ngô Hiền hay ra mặt tranh đua một hai với Tần Tiểu Ý, có nhiều lúc rất khinh thường Tần Tiểu Ý và thủ hạ của cô, Tần Tiểu Ý cũng không phải người dễ chọc, sự tranh cường háo thắng của tuổi trẻ này cô cũng có, nhưng đã là cùng công ty, muốn phân cao thấp cũng chỉ là ngấm ngấm, giống như công trình lần này vậy, Tần Tiểu Ý biết Ngô Hiền cũng có ý tranh thủ, nên cô liền dốc sức tận tâm làm, nếu muốn tranh đua, thì mọi người tranh đua bằng thực lực đi, vạn vạn không ngờ, kết quả là Vu Hạo Viễn đến bảo cô từ bỏ, cô làm sao cam tâm!

Tuy Tần Tiểu Ý đang tức đến hộc máu, nhưng cũng biết, tên Vu Hạo Viễn này, tuyệt đối là người nói một không nói hai, chuyện hắn quyết định, cô có phản bác cũng vô dụng, huống chi, cô cũng thật lòng không muốn phản bác hắn.

Tần Tiểu Ý nổi giận đùng đùng trở về phòng chỉnh tề quần áo, muốn ra ngoài đi làm, ở phòng khách, Vu Hạo Viễn đã thay quần áo, đang ngồi trên sofa xem báo, thần thái nhàn nhã, giống như mỗi ngày hai người đều như thế, Tần Tiểu Ý âm thầm xem thường, ai mà ngờ ngày nào cũng phải ở cùng một tòa băng sơn như vậy a, vừa rồi còn thiếu chút nữa bị hắn làm tức chết.

Vì thế cũng không quản lễ phép tu dưỡng, cô nói với dì Lan: Tôi đi làm. Ra khỏi tòa nhà không quay đầu.

Vu Hạo Viễn nhìn thân ảnh tinh tế đang nổi giận đùng đùng của cô, vẻ mặt vẫn không có vẻ gì sợ hãi.

Tần Tiểu Ý vừa tới đến gara, mới nhớ ra xe của mình hôm qua đã đưa đi bảo dưỡng, theo thói quen vỗ vỗ trán, đang chuẩn bị kêu lái xe của Vu gia đưa cô đến công ty, đã nhìn thấy một chiếc Porsche màu xanh chậm rãi chạy đến bên người.

“Cô gái xinh đẹp, tôi đưa cô đi làm nhé?” Cửa kính thủy tinh hạ xuống, bên trong lộ ra khuôn mặt trẻ tuổi suât khí, tràn đầy ý cười.

Tần Tiểu Ý nhíu mày, không khách khí, mở cửa xe ngồi vào, thắt dây an toàn rồi nói: “Anh của cậu còn ở trong kia, không vào đó chào hỏi sao?”

Người trẻ tuổi nghe xong, ngay ngốc một lúc, lập tức tay chân nhanh nhẹn khởi động xe, nhanh như chớp rời khỏi Vu gia, tư thế kỹ thuật kia, tuyệt không hề kém cạnh các tay đua chuyên nghiệp.

Thấy biểu tình hoảng sợ của hắn, Tần Tiểu Ý nhin không được cười ha ha, tâm tình đang tối tăm vì chuyện này, cũng dịu đi không ít...

2. Chương 2

Mưa phùn nhọt nhọt vẫn bay phấp phới đầy trời, triền miên dai dẳng đeo bám vào cửa kính xe, vừa tụ tập vào, lại bị cần gạt nước vô tình gạt đi.

Xe dần dần rời xa Vu gia, Vu Hạo Đông lòng còn sợ hãi quay đầu nhìn xung quanh, mãi đến khi xe hoàn toàn rời khỏi địa bàn Vu gia, mới lặng lẽ thở nhẹ, không nhịn được mở miệng cầu nhàu: “Nguy hiểm quá.”

Tần Tiểu Ý thấy biểu tình khoa trương của hắn, nhịn không được cười ra tiếng, giễu cợt hắn, “Coi thái độ của cậu kìa, người không biết còn tưởng anh ấy là kẻ thù không đội trời chung với cậu.”

Vu Hạo Đông mày kiếm nhíu lại, vẻ mặt đau khổ, “Có kẻ thù nào lại khủng bố như vậy.” Kẻ thù mà gặp nhau, nhiều lắm là đỏ mắt, còn gặp lại hắn, kết cục khẳng định là không đơn giản như vậy. “Nhưng mà, sao anh ấy lại xuất hiện ở đây?”

Tần Tiểu Ý tỏ vẻ xem thường, “Phòng khách đó là của Vu gia mấy người, sao anh ấy không thể ở đó! Tôi là vợ anh ấy, anh ấy không đến thăm được sao?”

Nghe xong lời cô, Vu Hạo Đông sững sốt, lập tức mở miệng cười, còn khoa trương vuốt vuốt tay lái, cười đến thượng khí không tiếp hạ khí, “Kính thật, câu này cô nói cho người ngoài nghe còn được, tình hình của hai người tôi còn không biết sao! Lần đầu tiên gặp cô, đã biết anh tôi phải có rắc rối gì đó mới cưới cô.”

“Vu Hạo Đông, đừng có sáng sớm đã đầu khẩu với tôi a.” Tuy ngoài mặt không có dấu hiệu gì, nhưng trong lòng ai cũng hiểu, cuộc hôn nhân này khẳng định là có mục đích khác, chẳng qua nghĩ là một chuyện, mang ra nói lại là chuyện khác.

Không thèm để ý đến lời cảnh cáo của cô, Vu Hạo Đông nhíu mày tiếp tục nói: “Anh tôi ấy, đến giờ vẫn là thích phụ nữ ôn nhu uyển chuyển, còn kiểu phụ nữ mà giống đàn ông như cô, anh ấy coi trọng mới là ngạc nhiên.”

Bị hắn nói như vậy, tuy trong tâm Tần Tiểu Ý không phục, nhưng cũng không phản bác được, dù sao đi nữa, Vu Hạo Viễn thích kiểu người gì, liên quan gì đến cô? Cô cũng đâu có ý định sẽ ở cùng hắn cả đời.

“Nhưng mà...” Vu Hạo Đông đột nhiên thả lỏng âm điệu, thừa dịp xe dừng đèn đỏ, quay đầu cười nói bên tai Tần Tiểu Ý, “Tôi lại thích cô.”

Tần Tiểu Ý dùng khóe mắt liếc hắn, động tác lập tức lưu loát đánh vào ngực hắn, giọng lạnh lạnh, “Tôi không phải loại ai cũng có thể ăn được, cẩn thận tiêu hóa không nổi đấy.”

Vu Hạo Đông ai u một tiếng, nghiêm mặt chà chà ngực, “Ra tay cũng biết lựa chỗ!” Mà cho dù hắn có la lên bị thảm, người phụ nữ bên cạnh cũng không có nửa điểm động lòng!

Vì sáng sớm đã bị hai vị thiếu gia nhà họ Vu làm cho buồn nôn, cả buổi sáng Tần Tiểu Ý không ngừng giảm đi hiệu suất làm việc, văn kiện đến tay, đều phải chỉnh sửa lại, cấp dưới của cô hăng hái làm việc, không hiểu sao cô vẫn không vừa mắt, nguyên nhân vì sao thì những nhân viên cùng nghiên cứu hạng mục công trình với cô đều biết, nên cũng thông cảm cho tâm tình của cô, nhưng lại ngồi phỏng đoán tiếp, có phải Tần tổng phòng không gối chiếu lâu quá, nội hỏa không có chỗ tiết, nên thành ra ghen rồi không?

Phía ngoài công ty, mưa phùn không biết từ khi nào đã biến thành mưa to tầm tã.

Tần Tiểu Ý rút cuộc không chịu được cảm xúc âm trầm của mình, không thèm để ý đến cơn mưa cuồng phong ngoài trời, lái xe đến nhà Giản Tình.

Không biết bắt đầu từ lúc nào, mỗi khi cô có chuyện buồn, đều thích đi tìm cái người ôn nhu sẵn sọc kia, mỗi thấy thấy đối phương tươi cười ấm áp, sẽ cảm thấy, chuyện loạn thất bát tao đều biến thành chuyện nhỏ. Chỉ tiếc, từ khi Giản Tình gả cho cái tên đàn ông keo kiệt kia, thời ở bên Giản Tình đều bị hắn chi phối, xem cô như loài vật nguy hiểm, càng lúc càng khó tiếp xúc.

Từ cổng của biệt thự Phương gia đến khi vào cửa, dù có ô che, Tần Tiểu Ý vẫn không tránh khỏi toàn thân ướt sũng, Giản Tình một thân quần áo ở nhà màu trắng, càng khấn đứng ở cửa mỉm cười chờ cô, thấy cô đến gần, vội vàng khoác lên người cô, “Hiếm khi nào mưa to cậu lại chịu ra ngoài! Mình chuẩn bị nước nóng kìa, cậu vào ngâm rồi thay đồ, đừng để cảm lạnh.”

Tần Tiểu Ý nhếch miệng cười: “Chỉ cậu hiểu mình, Tiểu Tình...”

Vừa mới mặc mưa, gió thổi qua liền thấy lạnh, Tần Tiểu Ý không khách khí với Giản Tình, đi vào phòng tắm, chờ đến lúc cô một thân sảng khoái bước ra, Giản Tình đã chuẩn bị trà nóng chờ cô.

“Đã ăn cơm chưa?” Giản Tình vừa hỏi vừa chuyển trà đến chỗ cô.

Giản Tình vốn là người có tâm tư chu đáo, hai người ở chung nhiều năm như vậy, tính cách Tần Tiểu Ý thế nào, cô đương nhiên thấu triệt nhất, nếu không có tâm sự, Tần Tiểu Ý tuyệt đối sẽ không bất chấp thời tiết chạy sang đây, chỉ là cho dù biết bạn tốt có tâm sự, cô cũng không tùy tiện truy vấn, mà chỉ ân cần hỏi han.

Tần Tiểu Ý nhận trà nóng uống một ngụm, mùi thơm ngát ấm áp từ trà làm chớp mắt hóa thành dòng nước ấm, tản ra khắp cơ thể, “Vừa ăn ở công ty rồi.”

“Cơm hộp làm gì có dinh dưỡng, mình đi làm món mì cậu thích cho cậu ăn.” Cơm văn phòng trước kia Giản Tình cũng từng ăn, mà vì thường ăn, nên biết trong đó có vị gì, càng thêm đau lòng cho Tần Tiểu Ý.

Giản Tình vừa muốn đứng lên, đã bị Tần Tiểu Ý vòng tay ôm thắt lưng lại, đầu tựa vào cô, đầu tựa vào người, lên tiếng: “Tiểu Tình, chỉ có cậu đối với mình tốt nhất.” Có lẽ trời mưa là một nguyên nhân, có lẽ sáng sớm vừa bị đại thiếu gia kia kích thích là một nguyên nhân khác, khiến Tần Tiểu Ý vốn mạnh mẽ, bỗng chốc cũng trở nên tình cảm hơn.

Giản Tình bị tư thái làm nũng của cô chọc cười, để mặc Tần Tiểu Ý ôm, nhẹ nhàng vỗ lên tay cô trả lời: “Đừng nói vậy, người tốt với cậu rất nhiều, đừng làm ra vẻ cậu bị bỏ rơi chứ.”

“Mình vốn dĩ là kẻ bị bỏ rơi mà, ba mẹ tổn thương mình nhiều năm như vậy, nói gả liền mang mình đi gả, một chút thương lượng cũng không có.” Buông Giản Tình ra, Tần Tiểu Ý dựa vào sofa, tận tình vuốt vuốt thắt lưng, trong lời nói tuy có oán giận, nhưng biểu tình lại không như vậy.

“Bác cũng là bắt đắc dĩ mà, chuyện đó cậu cũng biết, muốn trách chỉ có thể trách do cậu cố chấp, công ty xảy ra chuyện, cũng không tìm bọn mình, Phương Khiêm nhất định sẽ giúp cậu mà.” Mỗi khi nhắc đến chuyện này, Giản Tình liền khó chịu, rõ ràng có thể giúp, lại bị bạn tốt bỏ ngoài, sau đó trở mặt nhìn cô nhảy vào một cuộc hôn nhân xa lạ.

Giản Tình thầm oán cô, Tần Tiểu Ý không biết phải đối mặt với bạn tốt này thế nào, cô nữ lòng nào nói ra sự thật tàn khốc chứ? Lúc đó Phương Khiêm cũng có đưa tay ra giúp, nhưng đối phương lớn như vậy, thực lực rất mạnh, Phương gia cũng không dám tùy tiện ra tay, lợi hại trong đó, Phương Khiêm biết, Tần Tiểu Ý biết, Giản Tình không hiểu, nên khi Tần Tiểu Ý từ chối Phương Khiêm, Giản Tình thực sự tức giận.

Lúc đó đã không phân tích tình hình cho Giản Tình nghe, về sau càng không nói cho cô biết, nên khi Giản Tình nhắc lại chuyện xưa, Tần Tiểu Ý liền chuyển đề tài, “Hai tên tiểu tử kia đâu rồi? Vào nhà lâu vậy, mà ngay cả bóng dáng cũng không thấy!”

Giản Tình cười nhẹ, dung mạo xinh đẹp sau khi sinh hai tên nhóc con kia không có nửa phần thay đổi, ngược lại còn kiều mỹ hơn trước, “Sáng sớm đã bị ông bà nội đưa đi rồi.”

“Khó trách cậu nhàn nhã như vậy.” Tần Tiểu Ý cả người lui vào sofa mềm mại, ngả gối nhắm mắt với bạn tốt, tâm tình khó chịu từ sáng sớm, nhìn thấy ý cười ấm áp của bạn tốt, liền biến mất.

“Chuyện công ty lại có tâm sự gì?” Mắt thấy biểu tình Tần Tiểu Ý không quá yên lặng, Giản Tình mới nhẹ giọng hỏi.

“Tâm sự thì thật ra không có, nhưng nghĩ đến là buồn nôn.” Tần Tiểu Ý xoa xoa mi tâm, nhớ đến đoạn đối thoại với đại thiếu gia hồi sáng, liền cảm thấy phiền lòng.

Giản Tình ngồi bên người cô, đẩy đẩy, “Chuyện gì mà buồn nôn, nói mình nghe đi, mình tò mò rồi đó.”

Tần Tiểu Ý liếc mắt với Giản Tình một cái, sau đó liền mang hết chuyện xảy ra buổi sáng nói cho cô nghe, lúc nói đến đoạn vị đại thiếu gia kia bảo cô từ bỏ công trình, cô liền nghiêng răng nghiêng lợi vừa kể vừa mắng.

Giản Tình từ khi có con, đã bỏ công việc, chuyên tâm chăm sóc con nhỏ, sớm đã rời xa thương trường, bây giờ nghe Tần Tiểu Ý nói, cảm giác liền giống như đang xem phim truyền hình, nghe Tần Tiểu Ý nhân tiện mắng nhị thiếu gia nhân cơ hội ăn đậu hủ của cô, lại nhin không được cười thành tiếng.

“Tiểu Tình, mình đang kể khổ với cậu, cậu còn cười vui vậy à?” Tần Tiểu Ý vốn đang xúc động, bị Giản Tình cười, liền nhụt chí.

“Chuyện thương trường, mình không tinh thông bằng cậu, nên không dám phát biểu, chỉ là cho dù thực lực cao tới đâu, đối với chuyện đối nhân xử thế, có lẽ không quan trọng vậy đâu: Thế giới này là hắc bạch diện đảo, chuyện này cậu hiểu rõ hơn mình, nên phải càng quen thuộc mới đúng, nhin một chút cũng không soa mà, nhưng đừng nhin quá lại thành tự hại mình.” Giản Tình néo néo bàn tay thon dài, an ủi cô, lập tức cười nói: “À cái vị nhị thiếu này, cũng thú vị, nói không chừng hần đối với cậu là thật lòng có ý.”

Kỳ thật trong tâm Giản Tình rất cảm khái, Tần Tiểu Ý trên thương trường, tuy rằng là nữ cường nhân không hơn không kém, nhưng trong tình yêu, cũng chưa có nhiều hướng đi, từ lúc còn là sinh viên, Giản Tình đã dõi theo từng đoạn tình cảm đến rồi lại đi, tuy rằng kết quả đều là chết yểu, không có mối tình nào lâu dài, nhưng Tần Tiểu Ý lại chưa bao giờ từ bỏ việc theo đuổi tình yêu chân chính, nếu không phải đột nhiên rơi vào cuộc hôn nhân danh nghĩa này, bây giờ hẳn là cô đang đắm chìm trong một mối tình tốt đẹp khác.

Tần Tiểu Ý bị lời nói của cô làm cho sợ hãi, trừng to mắt nhìn cô, “Chị gái à, hôn nhân giữa mình và đại thiếu gia là hữu danh vô thực, tốt xấu gì cũng là có áo có rượu làm chứng, Vu Hạo Đông làm sao có ý với mình được, hẳn là em chồng của mình đó!”

Giản Tình liếc cô một cái, “Mình chỉ nói vậy thôi, cậu ngạc nhiên như vậy làm gì.”

Tần Tiểu Ý tác quái trả lời: “Không phải mình ngạc nhiên, là chị gái cậu quá kinh thế hãi tục.”

Hai người cứ Đông kéo Tây xả trên sofa như vậy, đến khi Tần Tiểu Ý nhớ đến công việc, đã là qua buổi trưa, may là hôm nay không có hội nghị gì quan trọng, Tần Tiểu Ý đơn thuần gọi điện thoại, nói hôm nay cô sẽ không về công ty, có chuyện gì, ngày mai nói sau, giải quyết xong chuyện công, lại tiếp tục ngồi sofa nói chuyện với Giản Tình, mãi đến bữa tối cũng chưa muốn về.

Giản Tình thấy cô không muốn về, liền gọi cho Lâm Kiều Kiều, mời cô nàng tan việc thì đến đây, ba người tụ họp một trận, Lâm Kiều Kiều trời sinh là người ham ăn ham uống, bắt điện thoại nghe nói có ăn, hai mắt liền sáng lên, bắt đầu ngồi chờ đến giờ tan tầm.

Kết quả là, lúc Phương boss mở cửa vào nhà, liền nhìn thấy hai người phụ nữ anh chẳng mấy khi gặp, một tả một hữu chiếm lấy người phụ nữ của anh.

Kết quả là, Phương boss buồn bực, anh nghe nói hai đứa con trai đã được ba mẹ đưa đi, mới từ chối hết mấy cuộc xã giao để về nhà sớm, trên đường về, còn suy đi tính lại vài tư thế mưu mẹo, chờ đến tối sẽ hung hăng ép buộc bà xã yêu quý, ai ngờ người tính không bằng trời tính, bị hai cái bóng đèn kia náo loạn, mấy tư thế mưu mẹo kia coi như phá sản, mặc dù Phương boss rất phong độ, nhưng cũng nhin không được nghiêng răng nghiêng lợi muốn mang cả tổ tiên của hai cái bóng đèn kia ăn cần hỏi thăm một lượt.

3. Chương 3

Về chuyện phương án chưa kịp trình đã bị phủ nhận, Tần Tiểu Ý cũng chỉ buồn bực một chút, sang ngày mới sẽ xem như không có gì, vân đạm phong khinh, cô lang bạt trên thương trường lâu như vậy, nếu chỉ vì chuyện nhỏ đó mà ăn ngủ không yên, thế thì lẩn lộn có ích gì, tóm lại ngày nào cũng giải quyết nhiều chuyện như vậy, căn bản không có thời gian oán hận một chuyện nào quá lâu.

Nhưng chính là trải qua sự việc này, hình tượng Vu Hạo Viễn trong đầu Tần Tiểu Ý, thay đổi rất lớn, trong ấn tượng của cô, Vu Hạo Viễn hẳn là kiểu người lãnh cảm, mạnh mẽ vang dội, chưa từng vì người phụ nữ em gái của lái xe ra mặt làm việc, đúng là không phúc hậu tí nào, cũng khiến cô mở rộng tầm mắt, tuy rằng cô là vợ Vu Hạo Viễn, nhưng cũng chỉ trên danh nghĩa, nên không hiểu vị đại thiếu gia, chẳng qua cũng rất bình thường.

Tuy rằng chuyện này ảnh hưởng không lớn đến Tần Tiểu Ý, nhưng mấy ngày sau đó trong phòng họp ở công ty gặp được Ngô Hiên, Tần Tiểu Ý kiểu gì cũng cảm thấy buồn nôn, tưởng rằng tan họp lần đi là được, ai ngờ vẫn bị Ngô Hiên chặn trên hành lang.

“Đã lâu không gặp, Tần tổng, nghe nói gần đây bên cô toàn việc lớn, rất bận nhỉ.” Ngô Hiên hai tay đút túi quần, ra vẻ tươi cười lưu manh.

Tần Tiểu Ý khước miệng buông câu, cười yếu ớt, “Để Ngô tổng chê cười rồi, bên chúng tôi chỉ tiểu đánh tiểu nháo (1), còn chưa ngồi bàn được, sao có thể gọi là việc, còn Ngô tổng, công trình chắc là nắm vững rồi.”

(1) Tiểu đánh tiểu nháo: ý chỉ những việc lật vặt, nhỏ bé.

“Ha ha, nói đến chuyện đó, tôi vẫn luôn muốn tìm cơ hội cảm tạ Tần tổng, nhờ Tần tổng rút lui, tôi mới nhẹ nhàng lấy được nó.” Ngô Hiên miệng nói cảm tạ, biểu tình cũng như đường công danh đã rộng mở.

Mặc dù trong lòng cảm xúc mênh mông, rất muốn đá cái tên này ra khỏi không gian, nhưng trên mặt Tần Tiểu Ý vẫn lộ ra ý cười trong suốt, nghiêng mắt liếc nhìn hắn, ra hiệu cho hắn bước lên hai bước, chờ hắn tới gần mới nhẹ giọng nói: “Ngô tổng có muốn biết vì sao tôi lại đột nhiên rút khỏi hạng mục này không?”

Ngô Hiên nhếch mày hỏi: “Tôi rất tò mò.”

Tần Tiểu Ý ngả ngón cúi đầu huyết sáo, dùng giọng điệu âm dương quái diệu (2) trả lời: “Tôi tin em gái anh sẽ cho anh đáp án chính xác, không tin đi hỏi cô ấy đi.”

(2) Âm dương quái diệu: ý chỉ dùng giọng điệu kỳ lạ mang tính chất châm chọc.

Nói xong, Tần Tiểu Ý không thèm để ý đến sắc mặt âm tình bất định của Ngô Hiên, tiêu sái xoay người rời khỏi đó, đưa lưng về phía hắn còn không quên suất khí phát phát tay hẹn gặp lại.

Tiểu trợ lý của Tần Tiểu Ý vẫn đứng cách đó không xa, hai tay ôm văn kiện, biểu tình si ngốc, đôi mắt trừng cô, nghĩ, Tần tổng của bọn họ, thật sự rất, rất, rất xuất sắc nha...

Chờ Tần Tiểu Ý đi xa, mới vội vàng lấy lại tinh thần đuổi theo, cõi lòng oán giận, “Tần lão đại, sao chị cứ đi đơn giản vậy, lẽ ra phải nói thêm mấy câu làm nhục nhuệ khí của hắn mới phải, chị nhìn dáng vẻ của hắn đi, như muốn bay lên trời.”

Tần Tiểu Ý cười lắc đầu, “Từ đó là đủ rồi.”

Ngô Hiên có thể leo lên vị trí này, năng lực chỉ có thể cao hơn cô, tuyệt đối không thể thấp hơn, tâm tư cũng không đơn giản, cô chỉ thuận miệng nhắc đến, liền khiến tâm tư hắn chín loạn mười khúc (3), không ngờ lại ảo diệu như vậy? Hơn nữa Tần Tiểu Ý cố ý dùng thái độ đó nói cho hắn nghe, thể hiện rõ ràng: Tần Tiểu Ý tôi chính là khinh thường phải tranh giành với anh.

(3) Chín loạn mười khúc: đại ý tâm tư, cảm xúc bị cắt đứt giữa chừng.

Tên tâm cao khí ngạo như Ngô Hiên, chắc lúc trở về sẽ ghen tức, Tần Tiểu Ý nghĩ đến biểu tình buồn bực của Ngô Hiên, liền mừng rỡ, nhin đến lúc vào thang máy, rốt cuộc không nhin được nữa, ha ha cười không ngừng.

Hướng Chỉ đồng cảm nhìn cấp trên của mình, Tần lão đại đáng thương, chẳng lẽ tức đến điên rồi sao?

Nhờ có bản nhạc đệm đó, tâm tình Tần Tiểu Ý cũng tốt lên không ít, thậm chí còn sáng khoái vung tay, nói mọi người đứng giờ tan việc, buổi tối không cần tăng ca.

Nhìn thấy cấp dưới thu dọn này nọ để tan việc, Tần Tiểu Ý ngồi trước bàn giấy, tay chống cằm, tự kiểm điểm bản thân, có phải do bản thân cô yêu cầu quá nghiêm? Đối xử với cấp dưới quá hà khắc? Đến nỗi tăng ca đã trở thành chuyện thường ngày! Nghĩ đến nhiều người tâm không cam tình nguyện phải tăng ca,

Tần Tiểu Ý lập tức xấu hổ một trận, xem ra vấn đề này phải thận trọng giải quyết mới được, cô cũng không nghĩ mình lại vô tình trở thành nhà tư bán bóc lột mồ hôi của nhân dân, cô rất coi trọng tâm tư của cộng sự nhà, trời đất làm chứng, nhật nguyệt chứng giám.

Tuy Tần Tiểu Ý thường xuyên tăng ca, nhưng cô cũng không muốn người khác phải tăng ca như cô, mà vì sao cô tăng cao, cũng có nguyên nhân của nó, hơn nữa, nguyên nhân này, cũng khó mà mở miệng.

Tần Tiểu Ý không phải chỉ đơn giản là kết hôn, người đã kết hôn rồi, đương nhiên phải về nhà, nhưng cuộc hôn nhân của Tần Tiểu Ý và Vu Hạo Viễn, ai cũng biết là tình hình gì, có quá nhiều người xem kịch để chế giễu, thậm chí có người còn ngằm giễu cợt, nữ cường nhân này mà phòng không gối chiếu, không biết khi nào thì sẽ vượt tường! Mấy người khác liền cũng nghĩ như vậy, Tần Tiểu Ý thân là nhân vật chính, không thể không để ý, vì thế, càng để ý, thì đối với ngôi nhà trống trải xa lạ kia, lại càng có cảm giác bài xích, rốt cuộc, Tần Tiểu Ý có thể tránh về nhà bao nhiêu, thì tránh bấy nhiêu, công ty không có việc gì cô cũng cố tìm ra việc để làm, còn không sẽ dứt khoát đi bar, biến bản thân thành trạng thái mệt nhọc quá độ, về nhà liền ngã đầu ngủ luôn, quá tốt.

Nói thật, cô rất sợ phải về ngôi nhà đó.

Vừa mới kết hôn xong, cô liền tránh xa ba mẹ, dù sao đi nữa, trong nhà cô vẫn là con gái, thích ở bao lâu thì ở, cũng biết là, ba mẹ cô đối với cuộc hôn nhân này, đã là lòng đầy áy náy, mỗi lần cô về nhà, Tần mẹ trước mặt thì cung phụng, hầu hạ cô thành đại gia, sau lưng cũng gạt không ít nước mắt, ba cô thì dứt khoát trốn trong thư phòng tự mình buồn bực, tình hình như vậy, Tần Tiểu Ý còn dám trở về sao? Cô không muốn hai người già ở nhà vì cô mà buồn bực.

Vì thế rốt cuộc, Tần Tiểu Ý có nhà không thể về rất thê lương, thật là nghiệp chướng a!

Xem xong văn kiện cuối cùng, Tần Tiểu Ý nhìn bàn giấy trống trơn, đau buồn nhận ra, cô không làm gì, hôm nay cũng không có gì làm, cô còn mang việc ngày mai ra làm, lượng công việc, ngày càng cạn kiệt a! Hôm nay thích làm, ngày mai không có gì làm thì phải làm gì bây giờ?

Vò đầu bứt tai đến đầu thành như cái tổ chim, Tần Tiểu Ý vừa nghiêng răng nghiêng lợi tự phê bình bản thân, vừa thu dọn đồ đạc, chuẩn bị chạy lấy người, đã bảy giờ, vừa rồi chỉ ăn có miếng bánh mì, sắp đói đến ngực dán vào lưng luôn rồi, xem ra vẫn nên đi ăn thôi, cô không đến mức vì cuộc hôn nhân bất hạnh kia mà suy sụp đến đói chết, nếu cứ gặp phải hôn nhân bất hạnh mà làm gì cũng không nên, thì dân số Trung Quốc khẳng định không đông như vậy rồi.

Đáp thang máy trực tiếp xuống bãi đỗ xe, Tần Tiểu Ý đi đến chiếc Beatles của cô, liền phát hiện bên cạnh còn có một chiếc xe thể thao đỗ ở đó, mà chủ nhân chiếc xe thể thao lúc này đứng tựa vào xe, hai tay đút túi, khoe miệng cười tươi ra vẻ đùa giỡn với cô.

Tần Tiểu Ý liếc hần, cảm thấy tên Vu Hạo Đông này lúc nào cũng khiến người ta ngạc nhiên (4).

(4) Nguyên gốc: (trạng thái ngạc nhiên, shock, giống như bị sét đánh).

“Đi thôi, đi ăn cơm.” Vu Hạo Đông đứng thẳng người, cười mời.

Tuy rằng “Thân thủ bắt đả tiểu kiếm nhân”(5), nhưng Tần Tiểu Ý đối với ánh nhìn của Vu Hạo Đông, là có thể tránh liền tránh, có thể né liền né, Tư Mã Chiêu chi tâm của hần(6), cô làm sao lại không nhìn ra.

(5) Thân thủ bắt đả tiểu kiếm nhân: ý nói nhìn gương mặt tươi cười biết sai của đối phương, mình muốn đánh cũng không đánh được.

(6) Nguyên câu: “Tư Mã Chiêu chi tâm, lộ nhân giai tri” – lòng dạ Tư Mã Chiêu, ai nấy đều rõ.

“Cảm ơn, nhưng tôi về nhà ăn.” Tần Tiểu Ý lấy chìa khóa ra mở khóa, vừa mở cửa xe, đã bị Vu Hạo Đông giơ tay chặn.

“Đại tỷ à, tôi đợi cô nửa giờ rồi đấy, cô coi như tôi có lòng thành, cho tôi chút mặt mũi đi.” Vu Hạo Đông cười khổ.

Tần Tiểu Ý lại mắt tròn trắng, “Đại ca à, tôi đâu có bắt cậu chờ, tốt xấu gì tôi cũng là chị dâu cậu, cậu không thấy ngại sao.” Thật không biết rốt cuộc hần là thật hay giả, nhưng chị dâu em chồng cả ngày đi với

nhau, người khác thấy thì nói bọn họ sao đây, cái tên này, rốt cuộc có muốn giữ thể diện không.

“Ăn bữa cơm thôi có thể có gì được, hết ngày mai tôi đi công tác rồi, coi như chị tiễn tôi đi.” Ánh mắt hắn trong veo, lúc này đang chứa đựng thần sắc ai oán.

Kỳ thật tên Vu Hạo Đông con người cũng khá tốt, cũng rất giống anh trai Vu Hạo Viễn của hắn, nhưng tên Vu Hạo Viễn kia, ánh mắt gian xảo luôn khiến người khác không dám nhìn thẳng vào, còn Vu Hạo Đông hoàn toàn tương phản, vẻ mặt đẹp trai luôn mang theo nụ cười ấm áp, khiến người ta không tự giác muốn đến gần, đây là lý do chính đáng nhất, tuy rằng lớn hơn Tần Tiểu Ý một tuổi, nhưng Tần Tiểu Ý đã đối đãi với hắn như em trai.

Vu Hạo Đông phụ trách nghiệp vụ tổng công ty, đi công tác là chuyện thường xuyên, nếu như lần nào đi công tác cũng bảo cô tiễn, vậy một tháng chắc là hai người cùng ăn cơm đến mấy lần.

Tuy không bằng lòng lắm, Tần Tiểu Ý vẫn gật đầu, thấy cô đồng ý, Vu Hạo Đông mặt mày hớn hở, vui vẻ nói: “Đi thôi, lên xe thôi.”

Tần Tiểu Ý lắc đầu, “Đi xe tôi, xe cậu trông chơi bởi quá.” (7)

(7) Nguyên gốc: – lãng lờ, cợt nhả, rồi loạn.

Vu Hạo Đông chịu đả kích lớn, xe này hắn mới sắm có hai tháng, giống như tuần trăng mật, hắn liền coi nó như vợ mà đối đãi, bây giờ bị người ta phê bình là trông quá chơi bởi, bảo hắn làm sao chịu được! Không khỏi trừng mắt lên án: “Cô đúng là không biết thẩm mỹ a!”

Tần Tiểu Ý thấy bộ dạng nhốn nháo của hắn, cười ha ha mừng rỡ, mở cửa xe mình ngồi vào, Vu Hạo Đông nhìn xe của cô, rồi nhìn lại chiếc xe hoa lệ của mình, bất đắc dĩ thở dài, ngồi vào ghế phụ chiếc Beatles.

Trước đây cũng từng ăn cơm với Vu Hạo Đông vài lần, nên biết Vu Hạo Đông thích ăn cái gì, vì vậy Tần Tiểu Ý không hỏi hắn muốn ăn gì, lái xe thẳng đến nhà hàng hải sản lớn nhất thành phố S.

Vu Hạo Đông từ nhỏ đã thích hải sản, một tuần không ăn vài lần, cả người sẽ khó chịu, vô đầu bút tai, người ta là nghiện thuốc, nghiện này kia, còn hắn là nghiện hải sản.

Nhà hàng hải sản này là nơi đắt đỏ nhất thành phố, nên cũng quy tụ nhiều người giàu có sang trọng đến đây, vừa ăn được đồ ngon, lại có thể tỏ rõ khí thế, sao lại không đến được. Kết quả là, vừa thích hải sản lại vừa giàu có Vu Hạo Đông kia, tự nhiên trở thành khách quen nơi này, lúc bọn họ bước vào, người quản lý liếc mắt một cái liền nhận ra hắn, vội vàng tươi cười bước tới, ân cần đưa bọn họ đến bàn đặc biệt.

Tần Tiểu Ý vừa đi, vừa nghe mấy lời nịnh hót Vu Hạo Đông từ quản lý chân chó kia, nghĩ công phu nịnh hót của tên quản lý này cao đến mười phần, dễ dàng “bắt” được khách hàng sang trọng.

Vừa đi hết hành lang, liền nhìn thấy một người phụ nữ thân hình thon thả ngồi ở ghế gần cửa nghe điện thoại, vẻ mặt ôn nhu, ngữ điệu mềm mại, vừa nghe liền biết là đang nói điện thoại với người yêu.

Tần Tiểu Ý càng đến gần, càng cảm thấy người này rất quen, sau đó cô chợt nghe Vu Hạo Đông lên tiếng vẻ kinh ngạc, “Chị Tĩnh, chị cũng đến dùng cơm?”

Chị Tĩnh? Ngô Tĩnh!

Tần Tiểu Ý , này tính cái gì? Vợ hờ và tình nhân nhất định phải đối đầu sao? Orz...

4. Chương 4

Tần Tiểu Ý tuy là phụ nữ, nhưng gặp được mỹ nữ, vẫn có xu hướng thương thức, Ngô Tĩnh quả thật là đại mỹ nhân, dáng người cao gầy đầy đặn, khí chất cao quý thanh lịch, không giống mấy đứa con gái thời thượng theo phong trào, một đám người da bọc xương, trông như suy dinh dưỡng, bàn tay teo tóp, Ngô Tĩnh trước mắt cô, đường cong lung linh, khiến người ta nhìn thế nào cũng thấy thuận mắt, đương nhiên,

gương mặt Ngô Tĩnh không phải là đẹp nhất, Giản Tĩnh bạn tốt của Tần Tiểu Ý, trông diễm lệ hơn Ngô Tĩnh một chút, nhưng Ngô Tĩnh lại cho người ta cái cảm giác, gọi là khí chất tao nhã, nhu tình như nước, làm cho người tự nhiên muốn thương tiếc.

Phải công nhận một điều, phụ nữ bên người đại thiếu, điều kiện khẳng định không tệ tí nào.

Nhìn Ngô Tĩnh, rồi nhìn lại bản thân Tần Tiểu Ý cảm thấy, nếu Vu Hạo Viễn thật sự coi trọng mình, quả thực chính là mất bị mù.

Tuy rằng thân phận của mình rất tế nhị, nhưng Tần Tiểu Ý tự có lập trường, cảm xúc cũng không biến chuyển mấy, chỉ là lúc nhìn thấy Ngô Tĩnh biểu hiện có chút kinh ngạc, sau đó liền trở lại sự bình tĩnh.

Nhưng đương nhiên có người không nghĩ như vậy, Ngô Tĩnh vừa nhìn thấy người bên cạnh Vu Hạo Đông là Tần Tiểu Ý, sắc mặt trở nên không tốt, thậm chí ánh mắt nhìn Tần Tiểu Ý, mơ hồ chứa đựng hận ý và sự chán ghét, quả nhiên, cho dù là mỹ nhân, cũng vẫn biết ghen tị.

Đối với thân sắc phần hận của Ngô Tĩnh, Tần Tiểu Ý tỏ vẻ đồng tình, rõ ràng người có phúc ở bên cạnh Vu Hạo Viễn nhiều năm qua, là Ngô Tĩnh, nhưng kết quả là vị đại thiếu gia kia lại mang danh phận trao cho người không có địa vị Tần Tiểu Ý, con vịt sắp nấu chín lại để xỏ, bảo Ngô Tĩnh không bị phần sao được? Không lao đến cắn xé cô một phen, đã là khách khí rồi.

Nghĩ lại nhân phẩm của tên đại thiếu gia quả nhiên không tốt, hần tùy ý sắp xếp mọi việc, lại khiến người phụ nữ rơi vào bị kịch, một người yêu hần, lại không có được sự đảm bảo, người kia không yêu hần, lại vì một tờ giấy chứng nhận mà mất đi tự do, nghĩ đi nghĩ lại, tên Vu Hạo Viễn này quả thật là không có cái gì tốt.

Trở lại hiện tại, không thể để không khí trầm xuống như vậy, tuy rằng Tần Tiểu Ý đồng cảm với Ngô Tĩnh, nhưng cảm thấy cô không có lỗi, càng không dè chừng sắc mặt đối phương, Ngô Tĩnh muốn oán thì đi mà oán Vu Hạo Viễn, không nên oán cô, phải biết, cô cũng là người bị hại đầu tiên.

Vu Hạo Đông mới chào hỏi Ngô Tĩnh một lúc, hai người phụ nữ đã sóng ngầm mãnh liệt, ánh mắt sắc bén như dao đâm nhau vài hiệp, chỉ là một bên là đóa hoa được nuông chiều ở trong chăn ấm đệm êm, bên còn lại là đóa hoa hồng đã dầm mưa dãi nắng thương trường bấy lâu, ai thắng ai thua, đã sớm định được.

Vu Hạo Đông cũng biết thân phận đặc thù của hai người, nếu mời các cô ngồi cùng bàn, sẽ rất dễ phát sinh chuyện ngoài ý muốn, vì vậy trông mắt liền chuyển biến, tươi cười nói với Ngô Tĩnh: “Chị Tĩnh, chị đợi người hã, vậy bọn em không quấy rầy nữa, đồ ăn em đã gọi bên kia, giờ chỉ muốn chạy thật nhanh sang đó bổ sung năng lượng, nếu không sẽ đói đến hôn mê.”

Ngô Tĩnh đấu tranh trong im lặng với Tần Tiểu Ý thất bại, không cam lòng, miễn cưỡng hé hé khoe miệng, “Chị đang đợi anh của em, mọi người lâu rồi cũng không gặp nhau, cùng đến đây ngồi đi.”

Nghe thấy cô dùng cơm với Vu Hạo Viễn, Vu Hạo Đông lập tức rên ra tiếng, “Đừng a, ăn cơm với anh em, em nuốt được mới là lạ, thà đói chết còn hơn.”

Lúc Vu Hạo Đông nói câu này, Tần Tiểu Ý đứng đối diện hần liêu mạng nháy mắt, nhưng sự thật là, Vu Hạo Đông quá đắc ý, cô nháy mắt đến muốn chuột rút, đối phương lại không nhận ra gì hết.

“Ai chết đói?” Sau lưng Vu Hạo Đông, nhẹ nhàng truyền đến một thanh âm trầm thấp mát lạnh.

Vu Hạo Đông mạnh mẽ quay đầu lại, khoe miệng không tự nhiên co giật, miệng cứng ngắt tươi cười gọi anh, tiếng anh còn mang theo âm sắc run rẩy, khiến người bên cạnh nghe cũng xấu hổ.

Vu Hạo Đông tại sao lại sợ anh hần như vậy, tuyệt đối là có lịch sử sâu xa.

Vu Hạo Đông nhỏ hơn anh trai hần ba tuổi, lúc hần còn đang chơi đùa vô tư, anh hần đã vào năm nhất tiểu học, bạn học nhiều, mấy trò chơi cũng đa dạng, khi đó Vu Hạo Viễn vẫn chưa lãnh khốc như bây giờ, chơi với ai cũng rất tốt, còn Vu Hạo Đông nhỏ bé thì luôn thích lắc lắc theo sau mông anh hần, đuổi kịp liền cười hì hì, theo không kịp thì khóc oa oa, một phen nước mũi một phen nước bọt, Vu Hạo Viễn lúc đó rất nghịch, bị đứa em trai bé tí này theo lâu cũng thấy phiền, đã muốn bỏ rơi hần, không muốn hần đi theo, vì thế, đe dọa, uy hiếp, nói em muốn thể này cách cách cách... Em còn muốn thể này cách cách cách... nhưng Vu Hạo Viễn tuy rằng nghịch ngợm, đạo lý cơ bản nhất vẫn nắm được, Vu Hạo Đông là em

traí, là người trong nhà, mình khi dễ ức hiếp thế nào cũng được, nhưng tuyệt đối không để người ngoài ức hiếp nó.

Nhưng cho dù anh hấn nhận thức được như vậy, Vu Hạo Đông vẫn chịu không ít sự ức hiếp, anh hấn bắt một đồng sâu róm đặt lên người hấn, làm hấn run rẩy toàn thân, đau khổ không chịu được, anh hấn nói sẽ kể cho hấn mấy chuyện kinh khủng hồi trước, hấn sợ tới mức kêu cha gọi mẹ, anh hấn bắt giun – con vật hấn sợ nhất – tới hù, ném vào chân hấn, hấn sợ tới mức nước tiểu chảy quần dài...

Tóm lại, trải qua nhiều cuộc rèn luyện, Vu Hạo Viễn đã thành công loại bỏ bóng ma sợ hãi của Vu Hạo Đông, sau khi lớn lên, Vu Hạo Viễn rút cuộc lại nhận thức được sai lầm trước kia của hấn, lúc hấn muốn bù đắp, đã quá muộn, tâm tư yếu ớt của Vu Hạo Đông, sớm đã tan nát, cho dù có lấy kim khâu lại, cũng sẽ không khép được.

Cho nên, Vu Hạo Đông sợ anh hấn như vậy, có thể hiểu được.

Theo Vu Hạo Viễn về nước tiếp quản sự nghiệp gia tộc, cơ hội để hai anh em gặp nhau, thật sự là ít càng thêm ít, Vu Hạo Đông quả thực liên trốn anh hấn như trốn thiên địch, nên cuộc gặp hôm nay, khiến hấn rất bất ngờ.

Vu Hạo Viễn mắt vừa nhắc, ánh mắt quét một vòng mọi người, lúc nhìn về phía Tần Tiểu Ý, mắt hấn híp lại, khiến người ta đoán không ra cảm xúc của hấn là gì, chỉ nghe hấn nhàn nhạt nói: “Đã gặp rồi, cùng ngồi đi.”

“Nhưng... Bọn em đã khen ngợi đồ ăn...” Vu Hạo Đông vẫn ra sức giãi dụa.

Vu Hạo Viễn nhìn hấn một cái, lúc mở miệng, giọng nói có chút bất đắc dĩ, “Bỏ đi.”

Tần Tiểu Ý thấy hai anh em xung đột, cảm thấy buồn cười, rõ ràng hai kẻ giống nhau, ở chung, lại giống như kẻ thù, muốn giết anh giết chị luôn vậy.

Bốn người ngồi vào bàn Ngô Tinh đặt, lúc ngồi vào, cũng thật buồn cười, Vu Hạo Viễn ngồi vào chỗ của mình trước, Ngô Tinh liền tự nhiên ngồi sát bên hấn, Vu Hạo Đông tìm chỗ xa anh hấn nhất ngồi vào, Tần Tiểu Ý đã quen ngồi với Vu Hạo Đông, nên ngồi vào bên cạnh hấn, vì thế trên bàn tròn lớn, bốn người phân ra hai bên, tình hình không giống muốn cùng ăn bữa cơm, mà giống như là bàn đàm phán.

Thức ăn nhanh chóng được đưa lên, đều là những món đắt tiền, Tần Tiểu Ý ăn cơm với khách không ít lần, sơn hào hải vị đã ăn nhiều, lúc này bốn người ăn cơm lại gọi một bàn đồ ăn lớn, cô vẫn cảm thấy lãng phí, nhưng dù sao cũng không phải cô trả tiền, đương nhiên sẽ không đau lòng cho người trả tiền, vì thế liền rộng mở dạ dày, còn nữa, trẻ như vậy mới được ăn, cô đã rất đói.

Trong lúc ăn Vu Hạo Viễn có hỏi Vu Hạo Đông chuyện công tác, Vu Hạo Đông không mấy nhiệt tình, hỏi một câu đáp một câu, đến cả liếc mắt cũng lười, Ngô Tinh luôn cố gắng giảng hòa, lúc không khí trầm xuống, cô liền chủ động chuyển đề tài, để mọi người không quá căng thẳng, Tần Tiểu Ý giống như ngồi xem kịch, không phát biểu gì, vừa ăn vừa xem bọn họ diễn xướng.

Ngô Tinh không hổ là người phụ nữ ôn nhu hiền lành, một lúc gấp rau, một lúc múc canh, lúc khác lại bóc cua, cả người đều vây quanh Vu Hạo Viễn, bận đến bắt diệp nhạc hồ (1), bản thân cũng ăn rất ít. Tần Tiểu Ý vừa ăn, vừa cảm khái: người phụ nữ như vậy, thật sự là đốt đèn lồng cũng tìm không ra nha! Vu Hạo Viễn thật TM hạnh phúc. Vừa nghĩ vậy, một ít thịt cua đã bóc vỏ hoàn hảo được đưa vào chén của cô, Tần Tiểu Ý khóe miệng co giật nhìn về phía Vu Hạo Đông, tươi cười cứng nhắc nói cảm ơn, đáp lại cô là nụ cười ái muội của Vu Hạo Đông, Tần Tiểu Ý trong lòng quỳnh lên, thiếu chút nữa phun ra máu, cậu đúng là đầu heo mà, đùa giỡn lưu manh cũng phải tùy trường hợp chứ, không phải cậu sợ anh cậu sao, lại còn có tâm tư động dục, quả nhiên thiên lý bất dung!

(1) Bất diệp nhạc hồ: mãi mê đến quên cả trời đất.

Vu Hạo Viễn buông đũa, cầm khăn lau bên cạnh xoa xoa tay, sau đó bình tĩnh nhìn hai người họ, “Hai người tình cảm tốt nhỉ.”

Tần Tiểu Ý động tác dừng một chút, miệng lập tức như khó nuốt, tuy rằng cô và Vu Hạo Viễn không có quan hệ gì, nhưng vẫn có danh có phận, đạo lý tị hiềm này cô vẫn biết, nên lúc Vu Hạo Viễn lên tiếng, cô

cảm thấy có điểm không được tự nhiên.

Nhưng cô cảm thấy ngượng ngùng, không có nghĩa là người bên cạnh cô cũng cảm thấy như vậy, Vu Hạo Đông nghe Vu Hạo Viễn nói xong, lập tức như cái bao bị tác động, nổ tung.

“Tình cảm rất tốt, rõ ràng anh và chị Tĩnh cũng rất tốt, sao phải đi trêu Tiểu Ý, cô ấy bị anh bỏ ở nhà, còn giúp anh lo liệu công ty, mệt như vậy mà vẫn mất anh, anh còn muốn chinh cô ấy.”

“Hạo Đông, em bình tĩnh một chút.” Ngô Tĩnh nôn nóng ngắt lời Vu Hạo Đông, liếc mắt nháy mắt với hắn.

Vu Hạo Viễn vung tay, ra hiệu người bên cạnh đừng xen vào, mày kiếm hơi nhăn lại, ánh mắt nhìn Vu Hạo Đông lạnh lại, “Nói tiếp.”

Vu Hạo Đông vừa rồi phản ứng rất hăng hái, bị Ngô Tĩnh ngắt một đoạn, khí thế đã muốn tiêu tan hết, bây giờ lại bị anh hắn trừng lạnh, bao nhiêu kiêu ngạo đều tan thành mây khói, hắn nhấp hể miệng, lời nói đã không còn khí thế như vừa rồi, “Anh không thể như vậy đối với các cô ấy, chị Tĩnh theo anh nhiều năm như vậy, không thể bạc đãi chị ấy.”

“Không phải vậy.” Ngô Tĩnh nhẹ giọng: “Hạo Viễn đối với chị rất tốt.”

“Dù sao đi nữa, anh ấy đã cưới người khác!” Lời nói không mang theo tí suy nghĩ nào bật ra, hai người nữ sắc mặt lập tức trắng bệch, Vu Hạo Đông cũng biết đã lỡ lời, liền ngậm ngốc, không hề mở miệng, không khí trên bàn, dường như ngưng đọng trong chớp mắt, ai nấy hít thở đều cẩn thận.

“Nói xong?” Qua hồi lâu, Vu Hạo Viễn rốt cuộc chậm rãi mở miệng, “Anh làm gì không đến lượt cậu nghi ngờ, nhưng cậu nhớ kỹ, Tần Tiểu Ý là chị dâu cậu, cho dù cậu có ý gì, cũng không cho phép cậu vượt qua giới hạn.”

Có một số người trời sinh chính là vương giả, chỉ cần một ánh mắt, một động tác, đều khiến người ta tự nhiên nghe theo, tự nhiên chạy theo, Vu Hạo Viễn chính là người như vậy, giọng điệu hắn chỉ dao động trong một câu nói, lại khiến tất cả đều phải im lặng, thậm chí cảm thấy, cho dù Vu Hạo Viễn nói gì, làm gì, cũng đều là chân lý.

Từ thủy tới chung, Tần Tiểu Ý chưa nói câu nào, cô chính là yên lặng ngồi nghe, biến mình trở thành người ngoài cuộc, trong mắt cô, bữa ăn này, không khác gì truyện cười.

Lúc ra về, không ngờ Tần Tiểu Ý bị Vu Hạo Viễn gọi lại, Vu Hạo Đông ngậm trửng mắt liếc hắn một cái, nhận chìa khóa xe Tần Tiểu Ý đưa, còn Ngô Tĩnh đã bị Vu Hạo Viễn ra hiệu đi về.

“Chuyện lúc nãy, đừng để trong lòng, công ty đó không trong sạch.” Vu Hạo Viễn nhìn cô, nhẹ giọng nói.

Tần Tiểu Ý mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn hắn, là ảo giác sao? Trong nháy mắt dường như cô nhìn thấy ánh mắt hắn xẹt qua một tia ôn nhu, ôn nhu? Loại ôn nhu này nọ, người đàn ông trước mặt cô có sao? Mà có cũng là để cho Ngô Tĩnh mới đứng, hắn là ảo giác rồi.

Chẳng qua hắn nói chuyện này với cô, cũng là giải thích cho cô hiểu, vì công ty đó không trong sạch, cho nên hắn mới để cô rời khỏi, đừng trộn lẫn trong đám tanh hôi đó, nghĩ như vậy, Tần Tiểu Ý liền thông suốt.

Ngẩng đầu cười nhợt nhạt với hắn, “Tôi không sao.”

5. Chương 5

Tạm biệt Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý ngồi lên xe mình, liền nhìn thấy khuôn mặt tuần tú của Vu Hạo Đông lộ ra căng thẳng, nhìn hướng đi của Vu Hạo Viễn mà hừ một tiếng, thật đúng là đừng nói, quả nhiên là anh em, lúc nghiêm túc trông giống nhau như đúc.

“Đồ trẻ con.” Tần Tiểu Ý tự tìm lấy một tư thế thoải mái dựa vào ghế, tỏ vẻ khinh thường với Vu Hạo Đông.

Nếu Vu Hạo Viễn là mùa đông, thì Vu Hạo Đông tuyệt đối là mùa hè, Vu Hạo Viễn tận sức khiến người ta chớp mắt đông lại thành khối băng, chỉ cần gõ một cái, người bị đông lạnh lập tức vỡ tan, còn Vu Hạo Đông tuyệt đối khiến người ta nóng đến chết, chỉ hận muốn lột cả da ra, hắn còn ngồi bên cạnh nhiệt tình như lửa hỏi bạn có muốn đắp thêm chăn không, một kẻ có thể khiến người ta lạnh đến chết, kẻ kia lại khiến người ta nóng đến chết, quả thực là băng hỏa lưỡng trọng thiên, tên nào cũng khó đối phó.

“Tôi trẻ con? Vậy, anh tôi trưởng thành sao, cô xem anh ấy đã làm gì, vậy mà cũng là người sao? Chị Tĩnh đối với anh ấy tốt như vậy, anh ấy lại phụ chị ấy, còn kéo cô cùng xuống nước, chẳng lẽ cô không có tí suy nghĩ nào sao?” Vu Hạo Đông nhón nháo nói xong, trước kia hắn chưa gặp Tần Tiểu Ý, anh trai hắn làm gì, hắn không quan tâm, bây giờ, hắn gặp Tần Tiểu Ý rồi, liền động tâm với cô, cho nên thế cục hiện tại, thật sự khiến cảm thấy vừa buồn bực vừa lo lắng.

Tần Tiểu Ý nhún vai như không có gì, nhìn chằm chằm khung cảnh lóe qua bên ngoài xe, cảnh đêm ngũ quan thập sắc khiến người ta ngẩn người, nghe Vu Hạo Đông chất vấn, khóe miệng ngoéo lại, “Tôi có thể suy nghĩ gì, ý nghĩ của tôi chính là giá như lúc trước không nợ Vu gia các người thì tốt rồi.”

Đúng vậy à, nếu lúc trước không phải công ty gặp nguy hiểm, nếu không thiếu nợ Vu gia một khoản lớn, Tần Tiểu Ý cô cũng không đến mức bị áp lực bốn phương tám hướng mà gả cho Vu gia, còn để người có dip đâm sau lưng cô.

Có người phụ nữ nào lại không hy vọng có thể gả cho người đàn ông mình yêu thương, hạnh phúc mỹ mãn này? Vu gia tuy rằng có quyền có thế, vừa ra khỏi cửa liền bị người ta chú ý, chỉ trở bình phẩm từ đầu tới chân, thậm chí giới truyền thông và dư luận có thể ngày ngày nói không ngừng về Vu gia, với cường độ ánh sáng như vậy, không phải người bình thường nào cũng có thể chịu được.

Nếu nhất định hỏi Tần Tiểu Ý cô có suy nghĩ gì về Vu Hạo Viễn không, thì khẳng định là có, ý nghĩ chính là: Vu Hạo Viễn thật sự quá gian trá, rất không đúng từ bên này đến bên kia, tự mình mang người phụ nữ yêu thương bảo hộ trong ngực thật cẩn thận, sau đó đem nữ nhân không liên quan ra đứng đầu sóng ngọn gió, còn Tần Tiểu Ý cô chính là không ai thúc giục, tự mình không công dâng đến cửa cho hắn lợi dụng.

Suy nghĩ này, trong đầu cô bành trướng cỡ nào, cô cũng không nói cho Vu Hạo Đông biết, vì căn bản một chút ý nghĩa cũng không có.

Về nhà, tắm rửa một phát, Tần Tiểu Ý cầm khăn mặt lau mái tóc ngắn, thấy còn sớm, liền đến thư phòng cách vách, mở máy tính kiểm tra hộp thư, tiện tay mở QQ liền phát hiện Lâm Kiều Kiều đang online, vì thế liền gửi một emoticon mặt cười sang, Tần Tiểu Ý không thường lên QQ, có login cũng là để chế độ ẩn, cho nên thấy cô pm trước, Lâm Kiều Kiều mới biết cô online, liền gửi lại một biểu tượng khóc.

Đối với hành động bất chợt này của Lâm Kiều Kiều, Tần Tiểu Ý đã quen đến thành thói.

Cố ý vô tình: Lại nữa? Có phải chưa ăn tối?

Giác mộng làm gạo trùng: 5555, không phải chưa ăn, là chưa ăn no.

Cố ý vô tình: Không đến nỗi chết đói, người ta nói bữa tối không nên ăn quá no.

Giác mộng làm gạo trùng: Đối với em, ăn không đủ no và đói chết là cùng cấp bậc.

Thấy cô nàng vừa buồn cười lại vừa tức giận hồi âm, Tần Tiểu Ý liền nhớ tới bữa tối phong phú kia, nhin không được muốn đùa một tí, vì thế đôi bàn tay mềm tiếp tục lướt nhanh trên bàn phím.

Cố ý vô tình: Tối nay vừa ăn hải sản, đáng tiếc nhiều quá ăn không hết, bào ngư vì cá gì đó, thừa lại một đồng.

Giác mộng làm gạo trùng: Vậy chị có gói lại không?

Cố ý vô tình: Mấy chuyện gói đồ thừa đó, sao chị làm được!

Giác mộng làm gạo trùng: Chị Tiểu Ý chị quá xấu quá xấu... Tối nay em bị vứt bỏ là một lần tổn thương, ăn không no là hai lần tổn thương, không ngờ lên QQ, chị cư nhiên còn lấy bào ngư vì cá ra kích thích em, em đây là ba lần tổn thương a! Em trọng thương rồi, chị mau chạy lại đây nhặt xác em đi!

Tần Tiểu Ý trợn mắt há mồm nhìn chằm chằm màn hình, mình chỉ đùa một tí, đã khiến người ta tổn thương đến muốn chết? Tội danh này cũng quá lớn đi, cô cũng không thể phạm pháp như vậy được? Vội vàng cách cách gõ bàn phím.

Cố ý vô tình: Đáng thương quá, em đây là thất tình a, có liên quan gì đến đồ ăn có lông, em không thể giận chó đánh mèo vô tội!

Giác mộng làm gạo trùng: Em chính là giận chó đánh mèo đó! Ai bảo em thất tình, thất tình cực lớn, chị chưa từng nghe đâu.

Cố ý vô tình: Hầy hầy hầy, em thất tình em lớn nhất, như vậy đi, ngày mai chị mời khách, món Tàu hay Tây tùy em chọn.

Giác mộng làm gạo trùng: Em không chọn, món Tàu món Tây em đều muốn, ngày mai từ cơm trưa tối bữa tối và ăn khuya chị đều phải lo.

Tần Tiểu Ý bị yêu cầu vô liêm sỉ làm buồn cười, cô nàng tham ăn này là lấy cớ thất tình tới chỗ cô tìm ăn đây.

Cố ý vô tình: Mời mời mời, ai bảo chị tiện tay mở QQ, bị một đầu heo vu vạ cũng không còn cách nào.

Đối phương hô vài tiếng chị Tiểu Ý vạn tuế, Tần Tiểu Ý kêu một tiếng, hung tợn logout QQ, vui vẻ như vậy còn dám nói mình thất tình? Quả nhiên là lấy thất tình làm cớ hiệu, chạy khắp chốn đòi ăn uống!

Càng nghĩ càng buồn bực, Tần Tiểu Ý tiện tay lấy điện thoại bên cạnh gọi quây Giản Tình, ai ngờ điện thoại vang vài tiếng, không có ai nhận, không có đạo lý a, lúc này hẳn là có ở nhà mới đúng, gương mặt nhìn đồng hồ, mười giờ đêm? Tần Tiểu Ý lập tức tỉnh ngộ, liền đổi sang một tư thế thoải mái, tươi cười lộ vẻ gian trá, tiếp tục ấn nút gọi điện, chỉ cần nghĩ đến tên đàn ông kia bị phá rối chuyện đại sự mà nhón nháo, cô liền cảm thấy mấy tiếng tút tút của điện thoại đều rất êm tai.

Quả nhiên, điện thoại reo n tiếng sau đó, rốt cuộc đã bắt máy, bên kia lập tức ùn ùn kéo đến thanh âm Phương boss mắng: “Tần Tiểu Ý chết tiệt, cô có biết phá rối chuyện ân ái của người khác là sẽ bị sét đánh không, chẳng qua nghĩ đến đức hạnh của cô, lời chuyện phá phách người khác ra làm vui, tôi khẳng định cô là trống vắng đến điên rồi, không muốn nhìn thấy người ta hạnh phúc, cô blah blah blah ... Blah blah blah...”

Tần Tiểu Ý cầm điện thoại, quẩn quẩn hữu thần nghe Phương boss nói qua microphone bùm bùm, hận không thể mang cô ra bắn phá thành than tổ ong, “Phương... Phương tổng, xin chú ý phong độ a, bên ngoài anh là đệ nhất sùng bái trong lòng phụ nữ đó, hành động chanh chua chửi đổng này của anh, có thể khiến người ta tổn thương nha.”

“Tôi mặc kệ, lúc cô gọi tới, sao không thấy cô lo tôi sẽ bị tổn thương hả!” Phương boss vẫn nổi giận dưng dưng.

Tần Tiểu Ý che miệng cười trộm, mấy lời thô tục đều nói ra hết, xem ra lần này Phương boss tức giận không nhỏ nha, đàn ông quả nhiên là động vật ăn thịt, tự tiện phá rối bữa ăn của hân, khẳng định sẽ bị hân trừng trị.

Điện thoại đột nhiên truyền đến mấy âm thanh, sau đó liền nghe thấy tiếng nói nhẹ nhàng chán chán của Giản Tình, “Tiểu Ý...”

“Ha ha, bị phá chuyện vui, có phải khó chịu lắm không.” Bên kia điện thoại đã đổi thành bạn mình, Tần Tiểu Ý bắt đầu không cố kỵ trêu chọc cô.

“Mình còn ước bị phá, anh ấy không biết tiết chế.” Tần Tiểu Ý cúi đầu nở nụ cười, lời nói thâm oán này từ miệng cô, liền giống như đang làm nũng.

Tần Tiểu Ý chà chà cánh tay muốn nổi da gà, mắt mở to, “Biết các người ân ái, khiêu khích sự cô đơn của mình.” Vừa nói xong, mới nhớ tới là tự cô chủ động gọi kích thích nhà người ta, không khỏi thè lưỡi, “Dám nói như vậy, có phải Phương boss không ở bên cạnh rồi?”

Giản Tình ừ một tiếng, “Tắm rồi.”

À, hóa ra là đi hạ hỏa, Tần Tiểu Ý có chút áy náy nghĩ: phá hư chuyện người ta, quả thực là hành vi không có đạo đức, chuyện thiếu đạo đức này, về sau ít làm một chút.

Bản thân tự kiểm điểm xong, mới nhớ ra mục đích gọi điện của mình, “Tiểu Tình, Kiều Kiều nói nó bị bỏ rơi, cậu có biết không?”

“Biết, lúc ăn cơm, cô nàng liền gọi đến khóc lóc kể lể, mình an ủi tận một tiếng, sau đó Phương Khiêm đoạt lấy điện thoại tắt máy.”

“Xem ra là thật, nó đòi mình ngày mai phải đãi cơm trưa cơm tối ăn khuya.”

Giản Tình nhẹ nhàng nở nụ cười ra tiếng, “Có khẩu vị như vậy, xem ra không sao rồi.”

“Cái đứa mềm yếu đó, có thể có chuyện gì.”

Vì thế, đề tài tiếp theo của hai người, liền mang chuyện của Lâm Kiều Kiều, ném sang một bên.

Không phải là giữa hai người bọn họ không có tình cảm chị em, mà sự thật là Lâm tiểu bằng hữu kia có rất nhiều tiền án, từ sau khi Giản Tình kết hôn, Lâm Kiều Kiều đột nhiên tỉnh ngộ, biết cứ ăn ké cơm thật là hành vi không có tiền độ, nên rốt cuộc cũng tìm ra được một phương án khác, đó là tìm một tấm vé ăn cơm miễn phí dài hạn, đây mới chính là sự nghiệp quang vinh a!

Tâm động phải lập tức hành động, vì thế Lâm Kiều Kiều phát động đến tất cả lực lượng —— thân thích, bạn bè, đồng nghiệp, bạn học... Không một ai thoát khỏi, đều bị cô kêu giúp cô tìm một người đàn ông, cố gắng quăng lưới xa hết mức có thể để bắt được cá, tục ngữ nói người nhiều sức mạnh, cho nên rất nhanh liền bốn phương tám hướng thu thập một đám đàn ông phù hợp để kết hôn, sau đó Lâm tiểu bằng hữu liền thật sự lấy kết hôn làm điều kiện tiên quyết, bắt đầu chọn lựa.

Chỉ là trời không toại lòng người, Lâm Kiều Kiều gặp không ít người, nhưng những người thật lòng muốn nói chuyện yêu đương, không có đến mấy người, người coi trọng cô, cô lại không thêm, cô cũng không để ý, nhiều người thích hợp lại ngại ngực cô nhỏ không khả quan, thậm chí có một số người sau khi gặp Lâm Kiều Kiều, lại khéo léo nói với người thân Lâm Kiều Kiều, nhỏ như vậy chắc vẫn ăn được.

Vì thế, Lâm Kiều Kiều nổi giận, cái gì mà ngực nhỏ không khả quan, chị đây không phải vừa mềm mại vừa đầy đặn sao, eo đẹp mông to, tuyệt đối sinh đẻ tốt, không cần phán xét, chị đây cũng rất chững mốt bọn người đó! Có năng lực ăn thì làm sao, không phải ngại ngực có câu: ăn được là phúc sao? Có phúc nhân như vậy, bọn họ lại không biết thưởng thức thì là bọn họ không có phúc khí!

Tần Tiểu Ý nghe xong câu chuyện, cười đến thượng khí không tiếp hạ khí (1), còn lăn ra đất không còn hình tượng, thiếu chút nữa cười đến sặc hồng, cuối cùng Giản Tình phải ngăn lại hành vi động kinh của cô, Tần Tiểu Ý mới yên lặng ôm bụng thở.

(1) Thượng khí không tiếp hạ khí: không khí không kịp lưu thông.

Mấy chuyện ở trên, đủ để chứng minh, Lâm tiểu bằng hữu thất tình, đã trở thành chuyện thường ngày ở huyện, không có gì quá bất ngờ, tuy rằng mọi người đều đã thành thói quen, nhưng dù sao vẫn là chị em bạn bè, đối với chuyện thất tình của Lâm Kiều Kiều, ít nhiều cũng phải biểu hiện.

Vì thế, hôm sau, lúc Tần Tiểu Ý ngẩng đầu lên từ đồng văn kiện, nhìn thấy người đang huyết sáo, mặt mạp, khiến cho người ta vừa nhìn thấy liền muốn chạy tới nhéo má.

Nhìn thấy Lâm Kiều Kiều, nhìn lại đồng hồ, Tần Tiểu Ý nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Bây giờ còn chưa đến chín giờ, em đã muốn hạch sách bữa sáng với chị có đúng không đây!”

Lâm Kiều Kiều bĩu môi, vẻ mặt khổ sở, “Thất tình nên tâm tình không tốt, nên hôm nay em xin phép nghỉ một ngày, rồi giường tới tìm chị nè.”

Tần Tiểu Ý đảo cặp mắt trắng dã, nghĩ thầm cô cũng không ngại cô nàng này tối nay lại tới, nhưng thấy bộ dáng đáng thương của Lâm tiểu bằng hữu, Tần Tiểu Ý không trêu chọc nữa, nên phải đi sang nhà hàng King of Pastry () bên cạnh công ty mua cho cô nàng này một phần sườn sốt và một tô cháo bát bảo lớn, chờ Lâm Kiều Kiều miệng đầy dầu mỡ ăn sườn sốt xong, Tần Tiểu Ý mới tiếp tục vùi đầu vào công việc.

Đối với Lâm Kiều Kiều mà nói, cái phúc của việc thất tình này, là cả ngày như được bổ sung năng lực, rất hạnh phúc, ăn xong bữa sáng, liền ôm máy tính của Tần Tiểu Ý chơi game, buổi trưa Tần Tiểu Ý dắt cô đi ăn hải sản, muốn ăn cái gì đều tùy cô chọn, chiều đến trở về văn phòng của Tần Tiểu Ý tiếp tục chơi game, bữa tối ăn món Nhật, ăn đến đi không nổi mới thôi, Lâm Kiều Kiều phát hiện, hóa ra thất tình cũng là một chuyện hạnh phúc, nếu lần nào thất tình cũng được đãi ngộ như vậy, cô thật sự không ngại ba năm bảy yêu đương, hai tư sáu thất tình, orz...

Ăn xong bữa tối, Tần Tiểu Ý dẫn Lâm Kiều Kiều đi trải nghiệm, vì thế Lâm Kiều Kiều đang no đến muốn lăn dưới mặt đất, liền bị kéo đến quán bar, Lâm Kiều Kiều chỉ là cô nhóc đơn thuần, cuộc sống ngoài mỹ thực là mỹ thực, có tiền cũng là đi ăn đồ ngon, quán bar đối với cô, là nơi mới mẻ, nên khi Tần Tiểu Ý lôi cô vào cái chốn xa hoa trụy lạc, cô có chút vỡ mộng.

Tần Tiểu Ý thấy bộ dạng ngốc của cô liền cảm thấy vui vẻ, tâm tình tốt dẫn cô đi ca hát, dạy cô khiêu vũ, gọi một tá bia, một chai rượu ngoại lớn, hai người tìm ghế ngồi xuống uống.

Nhìn thấy cảm giác say trong đôi mắt trong suốt của Lâm Kiều Kiều, khoảnh khắc đó, Tần Tiểu Ý rất hâm mộ cô, hâm mộ Lâm Kiều Kiều sống đơn giản, hâm mộ Lâm Kiều Kiều ngu ngốc, hâm mộ Lâm Kiều Kiều thành thật, cuộc sống của cô nàng trừ mỹ thực bên ngoài ra, không có gì phức tạp, muốn tìm một người đàn ông cũng chỉ đơn thuần là vì về sau có thể yên tâm ăn ngon, tính cách đơn giản không có tạp niệm, Tần Tiểu Ý có muốn cũng không được.

Bởi vì không có, cho nên ghen tị.

Đối với Tần Tiểu Ý, cuộc sống giống như cái máy sản xuất, một khi khởi động, sẽ không dừng được.

Mỗi ngày mở mắt ra, phải nghĩ hôm nay sẽ làm gì, sẽ gặp ai, nên dùng tâm cơ gì để đi giải quyết công việc, thậm chí sau một ngày mệt mỏi, nằm lên giường cũng không dễ dàng đi vào giấc ngủ, thân thể mệt mỏi, tâm tư trống rỗng, cô thậm chí còn cảm thấy mờ mịt, cô bận rộn như vậy, rốt cuộc là vất vả vì ai?

Cô cũng muốn được như Giản Tình, tìm một người đàn ông đáng tin cậy, sống cuộc đời giúp chồng dạy con, cô cũng muốn học Lâm Kiều Kiều, cứng rắn đến cùng, nhưng rất dễ dàng tập trung vào thứ mình muốn.

Nhưng cô không phải Giản Tình không thể là Lâm Kiều Kiều, cho nên chỉ có thể tiếp tục sống cuộc đời của bản thân, thứ duy nhất cô có thể làm, là tự nhủ bản thân phải mạnh mẽ, mạnh mẽ đối mặt với cuộc sống, kiên cường bảo vệ người nhà của mình.

Nhưng, đêm nay, cô muốn một lần phóng túng, say rồi, là có thể nghỉ ngơi.

6. Chương 6

Sau khi Vu Trạch được xây nên, nhân khí không cao, vì chủ nhân trước kia thích yên tĩnh, nên yên lặng dường như đã là điểm đặc trưng cố hữu của Vu Trạch, từ sau khi Vu Chính Thiên về hưu dẫn vợ đi du lịch vòng quanh thế giới, nhân khí ở Vu Trạch càng như rơi vào đáy cốc, tuy sau này có Tần Tiểu Ý vào, nhưng cô cũng là người bận rộn, bình thường ở sảnh lớn, rất ít khi nhìn thấy thân ảnh của cô, cho nên người giúp việc ở Vu Trạch, luôn rất thanh nhàn.

Vu Trạch đêm nay, lại rất náo nhiệt, mười một giờ hơn, đèn đuốc trong nhà vẫn sáng trưng, vài người được dì Lan sai xuống nhà, tìm thuốc giải rượu, làm canh nóng, giúp nữ chủ nhân thay quần áo, có chút không đúng phận sự, cũng rất tò mò, đoán xem nữ chủ nhân bình tĩnh lý trí này, đêm nay làm sao lại lẩn lộn gây ra tiếng động lớn như vậy.

Trong đầu Tần Tiểu Ý lúc này, một khối lộn xộn, ồn ào, tựa như có một người ở trong đầu cô khua chiêng gõ trống, vang lên ong ong.

Con người Tần Tiểu Ý bình thường có thể nói là vân đạm phong khinh, từ lượng lại thực không tốt, uống vào liền dễ nôn nóng nổi giận, bây giờ bị người bên cạnh làm cho đau đầu, lẩn qua lẩn lại trên giường tìm

mãi không được một tư thế thoải mái, vì thế liên liêu mạng nổi giận đăm đăm, đăm người ồn ào này đi ra ngoài cho ta, đi ra ngoài cho ta, bộ dáng đỏ mặt tía tai, quả thực dọa người.

Vu Hạo Viễn vội vàng chạy tới, nhìn thấy bộ dạng hung thần ác sát luống cuống của cô, không khỏi nhủu mày, đứng ngoài cửa vẫy tay bảo mọi người rời đi, dì Lan thấy hấn đến, cũng ra ngoài, đứng bên người hấn.

Vu Hạo Viễn vừa ngủ không lâu liền nhận được điện thoại của dì Lan, vội vàng ra ngoài, chưa kịp thay quần áo, trên người vẫn đang mặc một bộ quần áo ngủ màu trắng rộng thùng thình, nhưng Vu Hạo Viễn trời sinh chính là cái móc treo quần áo, quần áo thùng thình mặc lên người hấn, cũng tỏa ra hương vị khêu gợi.

“Sao lại thế này?” Cửa phòng vẫn còn đóng một cánh, Vu Hạo Viễn đứng ở cửa, nhìn thấy tình hình trong phòng, người phụ nữ rồi tỉnh rồi mù kia vẫn đang lặn qua lặn lại trên giường, may là giường đủ lớn, mới không khiến cô té xuống sàn.

“Lúc chiều gọi điện về, nói là cùng đi ăn cơm với Lâm Kiều Kiều, sau đó liền không có tin tức gì nữa, vừa rồi bị Phương tiên sinh đuổi về.” Dì Lan nhẹ giọng đáp.

“Phương tiên sinh?” Vu Hạo Viễn hí mắt, nhìn về phía dì Lan.

“Là Phương Khiêm tiên sinh, chồng của Giản Tình bạn thân của phu nhân.” Mấy tháng ở chung, dì Lan đối với giao hữu của Tần Tiểu Ý có chút hiểu biết, nên bà biết bạn bè của Tần Tiểu Ý, dĩ nhiên cũng là do người đàn ông này giao phó nhiệm vụ.

Vu Hạo Viễn hiểu rõ gật gật đầu, đối với tên Phương Khiêm này hấn không thấy lạ, lúc làm việc cũng có không ít lần qua lại, trong ấn tượng, người kia là người quang minh chính trực, làm việc công tư phân minh.

Hai người đang nói, thì có một người giúp việc bưng bát canh nóng lên, dì Lan đang muốn đưa tay nhận, lại bị Vu Hạo Viễn ngăn cản, hấn nhận lấy bát, vẫy tay với các cô, nhặt nhặt lên tiếng, “Mọi người đi nghỉ đi.” Rồi vào phòng, còn thuận đóng cửa lại.

Dì Lan nhìn cánh cửa đóng chặt, hơi hơi kinh ngạc, cho dù bà là lão thái quả mưa quả gió, cũng không đọc ra tâm tư quỷ dị của thiếu gia nhà mình, đành lắc đầu, bảo những người khác đi ngủ, tự mình cảm thán trở về phòng, quả nhiên là già rồi, càng lúc càng không hiểu tâm tư của người trẻ tuổi.

Vu Hạo Viễn đóng cửa lại, sắc mặt không được tốt, cảm thấy cực kỳ hối hận, vừa rồi ma xui quỷ khiến thế nào lại nhận bát canh? Bản thân đã không có kinh nghiệm chăm sóc người ta, hơn nữa người phụ nữ trên giường không ngừng lặn qua lặn lại, muốn cô phối hợp ăn uống, thật sự rất khó.

Bất đắc dĩ thở dài, nghĩ rằng cho dù bản thân có căng hết dây thần kinh ra, cho dù có biểu hiện bất hòa với cô thế nào, chỉ cần nghe thấy cô gặp chuyện không may, lớp nguy trang đều tan thành bọt nước ngay lập tức, sau đó là lòng như lửa đốt chạy đến bên cạnh cô, may là hiện tại là ban đêm yên tĩnh, may là cô say ở trong nhà, bằng không có thể hấn sẽ làm ra đủ loại hành động, kiếm củi ba năm thiêu một giờ (1).

(1) Kiếm củi ba năm thiêu một giờ: phí công nhọc sức, bao nhiêu công sức đều đổ sông đổ biển.

Dụi dụi mi tâm, Vu Hạo Viễn tiến đến bên giường, tùy tiên đặt cái bát gốm sứ tinh mỹ lên tủ đầu giường, nhẹ chân nhẹ tay ngồi vào bên giường, tỉnh tể nhìn chăm chăm Tần Tiểu Ý.

Nếu Tần Tiểu Ý tỉnh táo, hấn là sẽ bị hành động kỳ diệu này của Vu Hạo Viễn dọa đến hồn bay phách lạc, đáng tiếc bây giờ Tần Tiểu Ý đã say đến hôn thiên ám địa, ngồi bên giường cô lại chính cái người lạnh lùng, cao cao tại thượng kia! Nhưng chắc chắn nếu Tần Tiểu Ý tỉnh táo, Vu Hạo Viễn sẽ không thế nào không phòng vệ ngồi bên giường cô như vậy.

Tần Tiểu Ý hai má bị cồn hun đỏ bừng, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch phun khí, theo hô hấp của cô, mùi rượu nhạt nhạt lượn lờ trong không khí, quả thật uống không ít, Vu Hạo Viễn không vui thở dài, giơ tay nhẹ nhàng xoa trán cô, ngón cái đặt ở huyệt thái dương mềm nhẹ kim nén, nhờ động tác của hấn, Tần Tiểu Ý chậm rãi yên tĩnh lại, biến thành con mèo nhỏ miệng hừ hừ.

Vu Hạo Viễn nhìn chăm chú vào Tần Tiểu Ý, biểu tình không hề buột chặt, cũng không còn lãnh đạm, nhưng cũng không khá gì, nếu nhìn kỹ, sẽ còn nhìn ra được vẻ oán niệm, nếu bộ dáng bây giờ của hấn mà bị người ngoài nhìn thấy, khẳng định là dọa rớt cảm một đống người.

Ngón tay hần dè ở huyện thái dương Tần Tiểu Ý một hồi, cũng chậm chậm dời đi, ngón tay dọc theo khuôn mặt cô, dần dần đi xuống, cuối cùng dừng lại ở trên đôi môi khê nhếch của cô, tinh tế mô tả, nhẹ nhàng vuốt, cảm xúc mềm mại ấm áp đó, liền khiến người đàn ông mê mẩn.

Hô hấp Vu Hạo Viễn dần dần trở nên hỗn loạn, giống như ma quỷ, chậm rãi cúi người, lúc cách môi Tần Tiểu Ý chưa đầy một centimet, hơi hơi dừng lại, khoảng cách gần như vậy, hô hấp hai người giằng co nhau, mùi rượu ngọt ngào hòa với mùi thơm cơ thể đặc trưng của Tần Tiểu Ý, chui qua mũi hần đi vào lồng ngực, lập tức đảo lộn tư duy của hần.

Không còn đấu tranh nữa, Vu Hạo Viễn vội vàng hôn lên đôi môi đỏ mọng còn ngọt hơn tưởng tượng kia, cái gì áp lực, cái gì tự chế, cái gì nhẫn nại, đều ném đi gặp quỷ hết, đôi mắt khát vọng người phụ nữ này, đã là thâm căn cố đế trong lòng hần, chỉ là không ai biết mà thôi.

Tuy rằng trong tâm muốn thật nhiều, nhưng Vu Hạo Viễn rốt cuộc chỉ nhẹ nhàng hôn, cũng không hôn sâu.

Lúc Vu Hạo Viễn ngẩng đầu, hô hấp đã trở nên dồn dập không chịu nổi, hít sâu vài lần mới miễn cưỡng bình tĩnh được, yên tĩnh ngồi nhìn nữ nhân không an phận kéo áo ngủ trên giường kia, Vu Hạo Viễn bất đắc dĩ thở dài, có chút không cam lòng thì thào tự nói: “Khi nào thì, em mới nhớ ra anh?”

Oán hận cộng oán hận, Vu Hạo Viễn thừa nhận bản thân căn bản không muốn nhìn thấy cô vất vả, canh nóng vừa lấy vào đã ấm, Vu Hạo Viễn nâng Tần Tiểu Ý dậy, để cô ngồi dựa vào ngực mình, rồi mới xoay người lấy bát.

Ai ngờ lúc hần vừa xoay người, Tần Tiểu Ý cư nhiên giống như bạch tuộc, hai tay ghì trụ cổ hần, hai chân bò lên lưng áo hần, giống như gấu Koala, biến hần thành cái cây cao lớn, rắn chắc quấn lấy thân hần, trong lúc giây dựa, còn cọ cọ không ngừng trên người hần.

Vu Hạo Viễn tay run lên, thiếu chút nữa không cầm nổi bát canh, vội vàng thả lại tủ đầu giường, bất đắc dĩ trừng mắt nhìn người phụ nữ không hay biết gì kia, nhón nháo nghĩ, lần sau cô còn dám uống đến thành con ma men thế này, hần xác định không tha cho cô.

Bỗng dưng nhớ lại lần gặp tình cờ ở nước ngoài vài năm trước, cô cũng là ở trạng thái say đến không biết phương hướng, ôm hần la hét muốn vào phòng, lúc đó hần liếc mắt một cái liền nhận ra cô, nhưng cô đối với hần không có đến nửa phần ấn tượng, chỉ đơn thuần biến hần trở thành đối tượng lúc đó.

Buổi tối đó, hần mang theo tâm tư trả thù, hung hăng muốn cô, hần tưởng rằng xâm nhập như vậy, có thể giảm bớt cái đói khát nhiều năm qua, nhưng Tần Tiểu Ý đối với hần chính là loại độc dược trí mạng, một khi đã nghiện, sẽ không thể giải thoát.

Đáng giận là, hết thấy mọi đói khát, sở hữu, dày vò, đều là hần đơn phương.

Người phụ nữ đáng giận này, chính là biến hần thành kẻ xa lạ mà đối đãi.

Nữ nhân trên người càng cọ càng sôi nổi, rốt cuộc kéo hần ra khỏi lốc xoáy hồi ức trở về với thực tại, Vu Hạo Viễn rửa thấp một tiếng, hung tợn đè Tần Tiểu Ý trên người mình xuống giường, uống rượu vào liền động dục, cũng dám học bộ dáng say rượu của người ta, quả thực muốn chết mà! Muốn rời đi, ai ngờ vừa không chú ý, bản thân đã bị cô cọ cọ thành một thân ngập hỏa.

Thở phì phò, trừng mắt nhìn người phụ nữ đang không ngừng ép buộc trên giường, Vu Hạo Viễn cắn răng, xoay người lên giường, đôi bàn tay to làm nhiều việc cùng lúc, nhanh chóng lột sạch quần áo Tần Tiểu Ý, tuy chưa sẵn sàng, nhưng nếu không thỏa mãn cô, chắc chắn cô còn ép buộc cả buổi tối.

Tần Tiểu Ý xem như tình trường lão thủ, thân thể là dạng phản ứng gì, cô có thể điều khiển được, chính là do cô cô đơn đã rất lâu rồi, áp lực cũng rất lâu, bị cùn kích thích, liền trở nên điên cuồng tìm kiếm phương thức phát tiết cảm xúc của bản thân.

Tình dục, tuy rằng không phải lựa chọn tốt nhất, nhưng trong lúc mê man, bên người lại có thân thể đàn ông, cô không khỏi cảm thấy quen, trong lúc mơ hồ cô cảm thấy hình như mình nhận ra hần, hần nhiệt tình như vậy, mặc dù không quá quen thuộc, nhưng mặc kệ, cô thật sự rất muốn phóng túng một chút.

Tần Tiểu Ý cảm thấy đôi phương hung ác lật người cô lại, sau đó xé rách quần áo cô, Tần Tiểu Ý cố gắng mở hai mắt để nhìn thấy người nọ, nhưng cho dù cô giây dựa thế nào, bóng hình người kia vẫn rất mờ

lung, cảm giác được lửa nóng lúc hấn vuốt ve da thịt của cô, Tần Tiểu Ý cũng không quá ngượng ngùng, thoải mái mở hai chân rộng mở cơ thể, nghênh đón sự khiêu khích của đối phương.

Vu Hạo Viễn vội vàng lấy lòng nàng, đột nhiên thấy cô mở rộng thân thể nghênh đón hấn, một cỗ nhiệt huyết lập tức xông thẳng lên não bộ, tạc đổ khuôn mặt hấn, tức giận lại bốc lên ngực hấn, nhanh chóng bay qua thân thể Tần Tiểu Ý, vung tay lớn, đánh vài cái vào mông cô, người phụ nữ chết tiệt, không biết rụt rè tí nào sao? Nếu đối phương không phải hấn, mà là cậu nam nhân nào đó, không phải cô bị chà đạp hư luôn sao! Càng nghĩ càng hận, lại gơ tay đánh mông cô mấy cái.

Tần Tiểu Ý vì đau mà kêu ra tiếng, giãy dụa suy nghĩ, nhưng đầu đau, toàn thân vô lực, muốn phản kháng đều lực bất tòng tâm, may là đối phương không phải cuồng ngược đãi, đánh cô vài cái, rồi nhẹ nhàng giúp cô xoa nắn, lập tức khơi lên khát vọng của cô.

Tần Tiểu Ý nửa mơ nửa tỉnh cảm giác được, người đàn ông kia đang dùng tay và miệng cật lực khiêu khích cô, thỏa mãn cô, cô nhờ hấn hầu hạ hạ hạ, đạt đỉnh khát vọng.

Vì thân thể đã được thỏa mãn, Tần Tiểu Ý trở mình, thư thư phục phục ngủ.

Nhìn dung nhan ngủ của cô, Vu Hạo Viễn lau chất lỏng còn dính trên khóe miệng đi, muốn giúp cô mặc áo ngủ vào, kéo lại quần áo, mới phát hiện vừa rồi bản thân dùng sức quá mạnh, đã xé rách áo ngủ của cô, bất đắc dĩ đứng dậy đến phòng thay đồ bên cạnh tìm và mặc cho cô một bộ mới, xong việc, mới có thời gian chú ý đến quần và lưng đau của mình, bởi vì đói khát mà không được thỏa mãn, địa phương kia đã ẩn ẩn phát đau, nghĩ đến thứ hấn cần bây giờ, là tắm nước lạnh.

Kể dụ hoặc hấn nằm ngay trước mắt, mà hấn chỉ có thể nhìn mà không thể ăn, tra tấn Vu Hạo Viễn cực độ khó chịu, nhần nại như vậy, cũng nghĩ sẽ không chống đỡ được bao lâu, thậm chí hấn có chút khẩn trương muốn biết, khi Tần Tiểu Ý nhớ ra hấn, sẽ phản ứng như thế nào.

7. Chương 7

Tần Tiểu Ý tỉnh lại, cảm thấy cả người không thích hợp, đầu vừa đau vừa nặng, thân thể cũng nhẹ nhàng vô lực, khí lực xoay người cũng không có, thật muốn cái gì cũng không quản, nằm ườn mãi mãi ngủ trên cái giường sánh đôi với trời đất, nhưng do đã quen bận rộn, tâm lý tự nhiên lại nghĩ đến chuyện công ty.

Miễn cưỡng khởi động thân mình, trở qua trở lại không tìm thấy cuốn sổ nhỏ của mình, đành cầm di động gọi cho Hướng Chỉ, bảo cô báo cáo nhật trình hôm nay, không ngờ Hướng Chỉ lại nói không có gì quan trọng, Tần Tiểu Ý suy nghĩ, không đúng, không ngờ Hướng Chỉ cũng có ngày sai lầm nha, rõ ràng hôm nay cô có hẹn gặp mặt Lý tổng, Hướng Chỉ thật bình tĩnh trả lời Lý tổng đã gọi đến hẹn lại lúc khác gặp.

Tần Tiểu Ý phần nộ cúp điện thoại, hóa ra thiếu đi bản thân cô, địa cầu này vẫn di chuyển bình thường.

Lúc còn chưa kết hôn, cô quản lý công ty của ba, cũng không tốn nhiều tâm tư, nên làm việc thì làm việc, có thể nghe nhạc liền tận tình nghe, ba cô cũng không đốc thúc cô, không ngờ vừa gả vào Vu gia, giúp người ta lo liệu công ty, đã mệt chết mệt sống, bên trên vội vã quăng xuống mớ công việc nhiều nhất cho cô làm, khó có lúc không có việc làm, cảm thấy quanh thân không tự nhiên, quả nhiên bị coi thường.

Bữa tối, Tần Tiểu Ý bỏ di động xuống, tiếp tục nằm trên giường, công ty đã không có gì làm, cô có thể quang minh chính đại bỏ bê công việc một ngày, tâm trạng liền cảm thấy vui vẻ, nào biết vui quá hóa buồn, động tác không cẩn thận, đầu lại đau một trận.

Vốn tưởng rằng nhin một tí thì sẽ qua, nhưng lần qua lộn lại một lúc, Tần Tiểu Ý nổi giận xoay người rời giường, chuẩn bị xuống lầu bảo dì Lan cho thuốc giảm đau, thật sự đau đến không chịu được.

Vừa mới tập tễnh từ giường đứng lên, sắc mặt Tần Tiểu Ý trở nên khó coi, bởi vì lúc cô đứng thẳng, cảm giác được trong cơ thể chảy ra một luồng dịch, cô không hề xa lạ, chính là cao triều còn tích lại trong cơ thể.

Tần Tiểu Ý mạnh mẽ gõ gõ đầu, liều mạng nhớ lại tối qua, nhưng dù cô có đánh vỡ đầu mình, trí nhớ vẫn chỉ dừng ở chỗ cô gọi cho Giản Tình, sau đó cô làm sao cũng không nhớ ra được.

Tần Tiểu Ý biết cô tửu lượng không tốt, uống xong, thể nào cũng gây ra mấy chuyện thất loạn bát tao, nhớ lại lần đầu uống rượu là hồi học Đại học, cô mặc kệ Giản Tình ngăn cản, chạy đến dưới ký túc xá, gào thét tên mỡ nam, thực không biết sau hồ lớn tiếng thông báo, sau đó nam sinh kia bị dừng khí của cô đã động, đáp ứng sẽ kết giao với cô, trời biết, nếu lúc đó mà tỉnh táo, đánh chết cô cũng không làm ra chuyện dọa người như vậy, sau đó ra xã hội làm việc, cũng có say vài lần, có hai lần đều ở bên cạnh Giản Tình, nên không đến mức náo loạn, khủng bố kỳ lạ nhất là có một lần ra nước ngoài uống rượu, cư nhân cùng người mở phòng onenightstand, sợ tới mức từ đó về sau thể sẽ bỏ cồn.

Nhưng trên thương trường, có nhiều chuyện đều là thân bất do kỷ, nhưng cho dù vậy muốn uống rượu xã giao, cô cũng tự đặt ra cho mình một giới hạn, đến đúng giới hạn, cho dù đối tác kính cô thế nào, cô cũng không nể tình, chung quy là do cô mà say vào sẽ nổi điên, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

Đêm qua Tần Tiểu Ý là tự mình muốn uống rượu, ý thức bắt đầu hỗn loạn, còn không quên gọi cho Giản Tình, định nhờ cô bảo Phương Khiêm đến đưa các cô về nhà, vì vậy nói xong lại rộng mở cái bụng uống cho đã.

Đến cùng là người nào đốt hỏa? Chẳng lẽ tự mình uống rượu, tự mình giải quyết? Chỉ nghĩ đến khả năng này, Tần Tiểu Ý lập tức , chẳng lẽ bản thân mình đã đói khát đến tình trạng này sao!

Xuống lầu tìm dì Lan, uống thuốc giảm đau, chưa từ bỏ ý định kéo dì Lan hỏi: “Dì Lan, tối qua sau khi tôi về nhà, có phát sinh chuyện gì không?”

Dì Lan lạnh nhạt nhìn cô, nói có nề nếp: “Tối qua sau khi cô về, tôi cho cô uống thuốc giải rượu, dùng canh nóng, tôi gọi nhóc bảo cô thay quần áo, cô liền ngủ, không có phát sinh chuyện gì, có gì không đúng sao, phụ nhân?”

Tối qua tiên sinh không biết lúc nào thì rời đi, sáng sớm hôm nay gọi cho bà phân phó bảo bà cái gì cũng đừng nói, tuy bà cảm thấy kỳ lạ, nhưng thân là hạ nhân, chủ tử giao phó thế nào liền làm thế ấy, tiếp điện thoại xong bà còn gọi những người khác, dặn dò phải ngậm miệng, cho nên lúc Tần Tiểu Ý hỏi dì Lan chuyện tối qua, bà sẽ không nói ra chân tướng.

Tần Tiểu Ý đáng thương, nghe dì Lan trả lời xong, hoàn toàn buồn bực, cô quả thật đói khát tới mức tự mình dùng tay giải quyết, nhưng nếu không tự mình giải quyết, chẳng lẽ cô lại tùy tiện đi một người đàn ông để giải quyết sao? Không đúng, không đúng, vấn đề quan trọng là —— Tần Tiểu Ý cô cư nhiên muốn tìm bất mãn!!!!

Vì suy nghĩ đó, Tần Tiểu Ý uể oải, cả sáng ở nhà rầu rĩ không vui, truyền hình khó coi, báo chí không có tin mới, tạp chí quá tào lao, tóm lại xem gì cũng không vừa mắt, buổi trưa dì Lan làm món mì tương đen cô thích nhất, bình thường có thể ăn hai bát lớn, hiện tại một chén cũng ăn không xong.

Tìm một cái gương nhỏ, Tần Tiểu Ý tỉ mỉ trang điểm, phát hiện làn da không hề trơn mềm, lỗ chân lông càng lúc càng lớn, nếp nhăn ở khóe mắt lại nhiều hơn, trời ạ, cô còn chưa qua sinh nhật hai mươi chín tuổi, sao lại nhìn thế nào cũng giống như người đã bốn năm mươi tuổi vậy, cô vừa mới kết hôn, đã buồn bực, đã vậy còn nhìn như người trong giai đoạn tiền mãn kinh, này... Thế này là có ý tứ gì a!

Dì Lan đi lên đi xuống lo chuyện nhà, thấy Tần Tiểu Ý ôm gương nhỏ trên sofa, lúc thì bản thân cần nhìn chăm chăm lâu lâu, lúc khác lại khẩn trương tự nhìn mặt mình, cảm thấy cô như vậy thật buồn cười, nhưng như vậy thì phụ nhân cũng khiến người ta có cảm giác tương đối thân thiết.

Dì Lan đã ở Vu gia làm việc từ lâu, sớm đã xem Vu gia là nhà của mình, lúc Tần Tiểu Ý vào Vu trạch với danh phận phụ nhân, dì Lan có chút miễn cưỡng chấp nhận, trong cách nhìn của bà, là người cưới vào quá khinh suất, khẳng định không tốt đẹp gì, chỉ là dì Lan tính cách lạnh nhạt, người đã vào nhà, bà liền chu đáo hầu hạ, người ngoài chế giễu là đủ rồi, không thể đến người trong nhà cũng hùa theo như vậy.

Sự thật chứng minh dì Lan không nhìn nhầm người, phụ nhân mới gia nhập này, là gả vào, người vào ý không vào, tâm tư không vào, tự nhiên sẽ không xem nơi này là nhà, dì Lan cảm thấy, Tần Tiểu Ý chắc chắn xem Vu trạch là khách sạn năm sao cao cấp.

Chỉ là, nhìn thấy phản ứng lạ thường của tiên sinh tối qua, dì Lan nghi hoặc, nếu tiên sinh không có cảm tình với phu nhân, vậy đáng về sốt ruột lo lắng tối qua, khẳng định không phải giả vờ, nhưng nếu tình cảm giữa tiên sinh và phu nhân tốt vậy, vậy tại sao lại làm ra vẻ mặc kệ phu nhân, vẫn đối xử tốt với Ngô Tĩnh? Nếu muốn cả hai bên đều tốt, vậy quan hệ này cũng phức tạp quá đi, nếu mà thật vậy, thì phu nhân đáng thương thật a.

Dì Lan một bên bắt tay vào làm việc, một bên kia bị mấy ý nghĩ loạn thất bát tao kia quấy nhiễu, thở dài, nghĩ lại hôn nhân của người trẻ, quả nhiên không đơn giản.

Bản nhạc say rượu kia khiến Tần Tiểu Ý buồn bực vài ngày, nhưng cô căn bản không phải kẻ yếu ớt, chút áp lực qua đi, ánh nắng tươi sáng lại tới, làn da với lỗ chân lông thô to chỉ là chuyện nhỏ, chỉ cần nhịn ra chút thời gian đến thẩm mỹ viện, bước ra sẽ là gọn gàng sáng sủa, xinh đẹp động lòng người.

Ngày ngày trôi qua rất nhanh với sự bận rộn công việc của cô, chơi đùa với con của Giản Tình, theo sau Lâm Kiều Kiều giúp cô nàng trả tiền, có thời gian về nhà với ba mẹ, ngẫu nhiên đến mấy cuộc họp công ty, cuộc sống chặt chẽ nhưng không quá vội vã, Tần Tiểu Ý vô cùng thích thú.

Lúc cô tưởng những ngày như thế này sẽ kéo dài hơn nữa, thì một tin tức khó tin vào sáng Chủ nhật, từ bên kia đại dương truyền đến, quấy rầy tiết tấu cuộc sống mà cô thích.

Ngày đó Tần Tiểu Ý dậy thật sớm, nghĩ đã lâu không rèn luyện, liền một mình đi ra phía sườn núi nhỏ tản bộ, mặt cỏ lúc sớm rất thanh mát, Tần Tiểu Ý đi một vòng rồi trở về, giày và ống quần đã ướt hết một mảng, tâm tình tốt lên lâu thay đồ, vừa xuống lầu vừa tính xem hôm này phải đi tìm ai chơi, dứt khoát quên việc ở nhà đi.

Xuống lầu, dì Lan đã đưa bữa sáng phong phú đến bàn, sau đó điện thoại liên reo, Tần Tiểu Ý vừa đi qua đại sảnh, tùy tay tiếp điện thoại, vừa alo một tiếng, bên kia truyền đến thanh âm nhiệt tình.

“Tiểu Ý hả? Mẹ đây, mới sớm vậy con đã rời giường rồi.”

“Mẹ?” Tần Tiểu Ý có chút ngỡ, nghĩ rằng mẹ có phải bị cảm, thanh âm sao lại biến dạng như vậy.

“Phải, lâu rồi không thấy các con gọi, đừng trách mẹ, kỳ thật lần này phải trách ba con, lúc thì nói muốn đi đây chơi lúc thì nói muốn đi kia chơi, xoay mẹ vòng vòng muốn choáng, hôm nay nghĩ dù thế nào cũng phải gọi cho con, chung quy đều phải về, nên vẫn là gọi con trước một tiếng, ba con dứt khoát bảo đừng nói cho các con hay, muốn cho hai đứa bất ngờ, nhưng mẹ không tán thành, hai đứa tụi con đứa nào cũng bận như vậy, ba mẹ ít gây sức ép một chút thì tốt hơn.”

Tần Tiểu Ý cầm microphone, trong lúc nhất thời có chút chập mạch, phản ứng không kịp, bên kia đầu dây hỏi cô gần đây thế nào, trong nhà thế nào, tốt phải không, Tần Tiểu Ý liền ngây ngốc gật đầu, nói mọi người đều khỏe, bên kia hỏi Hạo Viễn có phải rất ít khi về nhà không, Tần Tiểu Ý tiếp tục ngây ngốc gật đầu, nói hán bận việc...

Chờ Tần Tiểu Ý phục hồi tinh thần, đối phương đã cúp máy.

Tần Tiểu Ý ôi một tiếng, mạnh mẽ nhào vào sofa, mẹ? Má ơi! Vừa rồi trong điện thoại người đó chính là mẹ Vu Hạo Viễn, mẹ chồng Tần Tiểu Ý!

Nhớ lại nội dung cuộc gọi kia, Tần Tiểu Ý như bị hù dọa, ba mẹ Vu Hạo Viễn chơi đủ rồi, đang chuẩn bị lên đường hồi phủ. Vậy là ý nghĩa gì, Tần Tiểu Ý là vợ hờ của Vu Hạo Viễn, chẳng lẽ phải thật sống cuộc sống mẹ chồng nàng dâu? Ông trời ơi, ông cũng giới ép buộc người ta quá đi, nói gì thì nói, du lịch vòng quanh thế giới làm gì mà mới mấy tháng đã về? Tối thiểu lẽ ra phải đi một năm hai năm mới gọi là du ngoạn chứ.

“Dì Lan, dì Lan.” Tần Tiểu Ý rối loạn vọt vào phòng ăn, loạng choạng cầm tay dì Lan, “Mau nói cho tôi biết số điện thoại Vu Hạo Viễn, tôi muốn gọi anh ấy.”

Dì Lan bị cô lay sắp choáng, vội vàng hỏi: “Được được được, tôi viết cho cô, cô này, sao đột nhiên kích động vậy?” Dì Lan vừa tìm giấy bút viết số, vừa thăm oán cô.

Tần Tiểu Ý nuốt nước bọt, cô có chỗ nào là kích động a, rõ ràng là bị dọa sợ rồi đó, “Là lão tiên sinh và lão phu nhân sắp về.”

Dì Lan nghe tin, lập tức hí tiếu nhan khai (1), “Thật sao? Hai người họ sắp về, thật tốt quá, tôi lập tức gọi người làm dọn dẹp phòng cho họ.” Dì Lan hầu hạ hai lão một thời gian, cảm tình tương đối thâm thiết, biết bọn họ sắp về, khuôn mặt luôn luôn lạnh nhạt, cũng tràn đầy ý cười.

(1) Hí tiếu nhan khai: ý nói về mặt hơn hở, hạnh phúc, tươi cười.

Tần Tiểu Ý vội vàng lấy sổ gọi cho Vu Hạo Viễn, mang chuyện lão phu nhân gọi về nói cho hắn nghe, cuối cùng còn thận trọng hỏi Vu Hạo Viễn, bây giờ nên làm gì?

Vu Hạo Viễn hiển nhiên cũng có chút ngạc nhiên, đầu bên kia trầm tư một hồi, mới nói chiều nay hắn về nhà, hai người thương lượng.

Tần Tiểu Ý cũng biết nói điện thoại có nhiều thứ không rõ ràng, cũng đồng ý chờ gặp mặt rồi bàn.

Cúp máy, Tần Tiểu Ý khẩu vị đón thất, bưng ly sữa đậu nành uống, tuy ba mẹ Vu cũng không phải loại người khó ở chung, nhưng chung quy cô không quen ở với bọn họ, hơn nữa cô và Vu Hạo Viễn chỉ là vợ chồng hữu danh vô thực, nếu thật sự phải ở cùng hai người kia, càng phải khéo léo, nếu muốn hai người đối đãi với cô như người ngoài, thì có người ngoài nào lại được công khai ở đất Vu gia như vậy, còn nếu muốn hai người đối đãi với cô như con dâu, thì chung quy cô và Vu Hạo Viễn còn chưa đến quan hệ đó.

Chưa kể Tần Tiểu Ý tự nhận bản thân không phải là kiểu người nhu thuận, phải nghĩ đến mấy chuyện mà lão nhân gia không vừa mắt, nếu không lớn chuyện.

Từ cổ chí kim, quan hệ mẹ chồng nàng dâu luôn là mệnh đề vĩ đại, Tần Tiểu Ý biết bản thân cô khẳng định không có thiên phú thoải mái ứng đối tự nhiên được.

Cho nên lúc Vu Hạo Viễn xuất hiện ở nhà, Tần Tiểu Ý lập tức hợp tình đúng lý đề ra yêu cầu cá nhân: Tôi muốn chuyển ra ngoài.

Vu Hạo Viễn người còn chưa ngồi ổn, trà còn chưa thổi hơi, nghe cô yêu cầu vô liêm sỉ như vậy, mặt thoáng tái hơi nữa, nghĩ tới tiền đồ Tần Tiểu Ý cô, xảy ra chuyện là nghĩ đến chạy trốn liền sao? Đối tốt với cô hàng ngày cũng không bằng sao!

Vì tránh để bản thân nhất thời xúc động đánh vỡ ly trà, Vu Hạo Viễn tùy tay thả ly trà lên bàn lại, hừ lạnh một tiếng: “Ai nói cô có thể chuyển ra ngoài? Không những cô không thể chuyển ra, tôi còn phải chuyển vào.”

8. Chương 8

“Tôi còn phải chuyển vào...”

Mấy lời này của Vu Hạo Viễn như lời nguyên, dù đã qua vài ngày, vẫn còn vang vọng bên tai Tần Tiểu Ý không dứt, ngay lúc đó Tần Tiểu Ý rất muốn lật bàn gào vào mặt tên đàn ông chết tiệt kia: chuyển cái đầu chứ chuyển... Chỉ là tia lý trí còn sót lại nói cô biết, cô là phần tử trí thức được giáo dục cao đẳng, không nên vì một người đàn ông mà hủy hoại hình tượng của mình, kiểu đàn bà chanh chua này, vẫn nên thích hợp dùng với Phương Khiêm Phương boss, cô sẽ không cho hắn hưởng thụ vinh dự này đâu.

Mấy ngày kế tiếp, Tần Tiểu Ý coi như suy nghĩ thông suốt, cô vì sao phải xúc động vậy chứ?

Cuộc hôn nhân hữu danh vô thực này là Vu Hạo Viễn khởi xướng, kết hôn rồi vẫn cùng tình nhân dẫu lia ngó ý còn vươn tơ lòng, mang một nửa còn lại vứt đi cũng là Vu Hạo Viễn tệ hại hắn, hiện tại tộc trưởng Vu gia sắp về, nên khẩn trương nên lo lắng là Vu Hạo Viễn mới đúng, trong mọi chuyện, cô tuyệt đối là người bị hại đầu tiên, cô trong sạch, cô vô tội...

Phân tích như thế, Tần Tiểu Ý liền bình tĩnh, không chỉ bình tĩnh, cô thậm chí còn có chút đùa đùa giỡn giỡn, bình tĩnh chờ tộc trưởng Vu gia trở về.

Vu trạch mấy ngày nay sửa sang lại, từng góc nhà đều bày biện ra cảnh tượng vui sướng an lành, từ thực đơn nhỏ bé, đến nội thất cao lớn đều đổi mới, tất cả mọi người khí thế ngất trời làm việc, giống như mừng năm mới.

Đương nhiên, ngoại trừ Tần Tiểu Ý, vì cô đơn giản không phải là người nhà Vu gia.

Vì tiền trận quá mức tích cực, rất nhiều công tác đều được ưu tiên làm cho xong, thành ra mấy ngày gần đây Tần Tiểu Ý không có việc gì, đột nhiên cảm thấy nhân sinh thật không bình thường biến thành hư không tịch mịch a.

Muốn đến chỗ Giản Tình chơi với đứa trẻ, tiếc rằng nhà bọn họ liền có chỉ công lão hổ (1), mỗi lần vừa thấy cô, liền hận không thể chém cô thành vô số miếng thịt rồi ném vào thùng rác mà nhà bọn họ, à sai rồi, cái dạng keo kiệt của Phương Khiêm, thùng rác cũng là địa bàn của hắn, chỉ sợ là bị ném ra ngoài đường cái.

(1) Chỉ công lão hổ: con hổ đực.

Cầm ví lên muốn đi đến cho Lâm Kiều Kiều cướp bóc, nha đầu kia lại nói trong điện thoại rằng đã chạy tới gần Quế Lâm (2), thuận đường đi du sơn ngoạn thủy, phóng túng vài ngày.

(2) Quế Lâm (– Guilin) là một địa cấp thị (dưới cấp tỉnh nhưng trên cấp huyện) nằm ở Đông Bắc khu tự trị dân tộc Choang Quảng Tây, Trung Quốc, phía Tây sông Quế Giang. Tên thành phố có nghĩa là rừng Quế, đặt theo tên cây Quế mọc ven và trong nội thành địa cấp thị, người Trung Quốc xem Quế Lâm là thiên đường chốn nhân gian. (Wikipedia).

Kỳ thật trọng điểm là nha đầu đã đi Quế Lâm!

Tần Tiểu Ý nổi giận, bản thân cô là đã ba mươi tuổi, thành thực quyến rũ, thông minh cơ trí, có tiền có quyền, là người xinh đẹp, cư như lại giống như oán nữ thời mãn kinh, đến cuối cùng là vì cái gì, vì sao!

Đang lúc Tần Tiểu Ý chuẩn bị hùng khởi tìm vui, Vu Hạo Viễn gọi đến khiến kế hoạch hùng khởi của Tần Tiểu Ý biến thành cà tím ủ rũ.

Nội dung cuộc gọi là như vậy:

“Gần đây rất nhàn?” Vu Hạo Viễn ở đầu bên kia hỏi.

“Khá tốt.” Tần Tiểu Ý bĩu môi, toàn công ty toàn là tai mắt của hắn, nhàn hay không nhàn hắn không biết sao?

“Dì Lan bận rộn trong nhà, cô đi xem thử đi.”

“Sao tôi phải giúp, tôi không đồng ý anh chuyển vào.” Tần Tiểu Ý tiếp tục bĩu môi.

“Cô có đồng ý hay không đều không thay đổi được hiện thực.” Người đàn ông sóng lớn không sợ trần thuật sự thật.

“Biết rồi, tôi chuyển ra ngoài.” Lời này vừa nói ra, Tần Tiểu Ý biết bản thân lại nhiều lời, quay một vòng, cô lại trở về điểm xuất phát, biết rõ đáp án của đối phương.

“Cô là nữ chủ nhân.” Tuy rằng cuộc đối thoại trước mắt đã từng phát sinh một lần, nhưng nam nhân hiển nhiên rất nhấn nại nhắc cô.

“Tôi cảm thấy anh hẳn là nên mời Ngô Tĩnh vào nhà, tôi chuyển ra ngoài, đây mới là sắp xếp sáng suốt nhất.” Tần Tiểu Ý thành khẩn đề nghị.

Đầu bên kia điện thoại Vu Hạo Viễn im lặng vài giây, nhạt nhạt đáp: “Cô và Ngô Tĩnh, ai lĩnh giấy chứng nhận kết hôn với tôi?”

“À... Hình như là tôi...”

“Vậy cô nói ai nên đi giúp dì Lan?” Người đàn ông thuần thuần hướng dẫn.

“À... Hẳn là tôi...”

“Quyết định vậy đi, ngoan.” Ngữ điệu lúc này của người đàn ông đã không còn lạnh lùng, nếu thật sự chú ý, còn có thể nghe ra ý cười trong lời nói của hắn, nhưng đầu bên này điện thoại, Tần Tiểu Ý phát giác hiển nhiên không chú ý tới mấy tiểu tiết này.

Cây kem thối chết tiệt, lo liệu gia sự mà còn liên quan đến giấy chứng nhận sao? Ai bảo hắn đi lĩnh giấy chứng nhận kết hôn? Cho dù là cô và hắn cùng lĩnh, cô còn chưa nghiệm hóa chứng thực, làm sao biết hắn có dùng không! Đợi đã, hắn lại dùng nó quản cô, chẳng lẽ trong tiềm thức, muốn bọn họ sống thử sao? Thoáng chốc, Tần Tiểu Ý bị trí tưởng tượng phong phú của mình làm nổi da gà.

Vì thế, trong một ngày nhàn rỗi lại hư không tịch mịch, Tần Tiểu Ý hữu mô hữu dạng nổi lên thành nữ chủ nhân mới của Vu gia, cô chỉ kiên quyết không thừa nhận bản thân bị bức bách, nhiều lắm chỉ bảo vì nhàm chán mà giúp mọi người chút việc.

“Phu nhân, hoa này bày ở chỗ nào?”

“Phu nhân, mấy bản mẫu đèn đã đưa tới, cô xem đi.”

“Phu nhân, đầu bếp mới đã đến.”

“Phu nhân, cái này để ở đâu...”

...

So với mấy người giúp việc đang quay việc, Tần Tiểu Ý bình tĩnh dị thường, chỉ thấy cô ngồi trên sofa, nhàn nhã, một bên bình phẩm trà lài, một bên để ý đến từng việc vặt vãnh.

Tuy rằng mọi chuyện cô đều có thể giải quyết thỏa đáng, nhưng trong lòng vẫn tồn tại nghi hoặc, vì sao mà lão tiên sinh và lão phu nhân trở về, trong nhà liền sửa sang lớn như vậy? Đây là lão tiên sinh lão phu nhân yêu cầu hay là Vu Hạo Viễn chỉ thị? Mục đích là gì?

Lúc dì Lan đi vào, Tần Tiểu Ý đang ngẩn người, không muốn tùy tiện quấy rầy cô, dì Lan đơn thuần đứng bên cẩn thận nhìn ngắm vị phu nhân trẻ tuổi đoan trang này, mái tóc ngắn cá tính, ánh mắt trong trẻo, cái mũi thanh tú cỡ kiêu, môi bạc nhếch lên, thân hình cao gầy tinh tế. Tuy rằng phụ nữ thì nên mềm mại đáng yêu, cũng nên khiến người ta anh khí đẹp mắt, nhìn kỹ lại, cô cũng rất thuận mắt, vậy là tốt rồi.

“Dì Lan? Có chuyện gì?” Tần Tiểu Ý khôi phục tinh thần liền tìm tòi nghiên cứu ánh mắt dì Lan, không khỏi chột dạ xem lại hành vi vừa rồi của mình, chẳng lẽ mình vì nhàm chán mà hành động bản thân cũng bị nhìn thấu?

“Mấy cái kia đều đưa đến, cô xem nên sắp xếp thế nào?” Dì Lan thu hồi ánh mắt đánh giá, nhẹ giọng hỏi.

Tần Tiểu Ý cau mày, “Hỏi tiên sinh chưa?”

“Tiên sinh nói hết thấy đều tùy cô sắp xếp.”

“Tôi sắp xếp cho hắn tiếp tục ở bên Ngô Tĩnh.” Tần Tiểu Ý nghiêm trang đáp.

“...”

Thấy biểu tình dì Lan hạ nhiệt, Tần Tiểu Ý ho nhẹ một tiếng, “Ha ha, đùa thôi, mang mấy thứ gì đấy vô phòng ta hết đi.”

“Tôi đi phân phó.” Dì Lan gật đầu, xoay người lên lầu sắp xếp.

Tần Tiểu Ý nâng tay cong cong tóc ngắn, nếu có thể làm được như lời nói, cô khẳng định sẽ sắp xếp cho Vu Hạo Viễn ở càng xa càng tốt, xa đến nỗi hắn muốn về cũng không về được.

Trong lúc Hướng Chỉ gọi đến báo cáo chuyện công ty, Tần Tiểu Ý còn chưa sắp xếp xong, vẻ mặt đau khổ hỏi Hướng Chỉ: “Công ty thật sự không có chuyện gì quan trọng cần tôi lập tức qua giải quyết sao?”

“Tần tổng cô nên tin tưởng chúng tôi là đội ngũ ưu tú nhất, chúng tôi nhất định cố gắng làm việc, để cô không lo nghĩ, xin cô yên tâm chú ý chuyện nhà đi.”

Chính là không lo nghĩ cô mới buồn bực a! Cái người này thật sự không thể là tri kỷ mà, “Tôi biết rồi, có chuyện gì gọi lại cho tôi.”

“Được, Tần tổng, hẹn gặp lại.”

Cúp máy, Tần Tiểu Ý thở dài, có được cấp dưới tài giỏi thân là boss thật đúng là cô đơn a.

Tần Tiểu Ý cảm thấy bản thân cô là mệnh lao lực, trước kia lúc nên đọc sách thì đã vội vàng yêu đương, sau này ra xã hội, trừ yêu đương ra còn rất nhiều việc để làm, bản thân mình đã sớm biến thành con quay, lúc nghỉ ngơi còn phải chạy khắp thế giới, căn bản không có thời gian thanh nhàn.

Hiện tại, cô đang ở nhà bưng trà lài uống chậm rì, không có công việc, không có yêu đương, không có ai bầu bạn, chuyện như vậy chưa từng xảy ra, tuy rằng yên tĩnh, nhưng dường như có chút gì đó bất lực và mờ mịt.

Một ngụm uống xong ly trà lài, Tần Tiểu Ý đứng dậy lên lầu, lúc vào phòng mình, liền nhìn thấy nhóm người hầu đang bận rộn sửa sang phòng, có người vội vàng mang một đồng thùng carton từ ngoài vào.

Xem ra cây kem thôi kia chuyển vào không ít đồ nha, chuẩn bị chiến đấu lâu dài sao?

Tần Tiểu Ý vào phòng thay quần áo, liền nhìn thấy dì Lan đang treo đồ, thấy cô đi vào, liền cười nói: “Phòng thay đồ của phu nhân vẫn còn trống hơn một nửa, nhưng lấy đồ của tiên sinh đưa vào, gần như đầy luôn.”

“Chuyển này nọ nhiều vậy, chắc phải ở lâu dài a.”

“Xem cô kia, nơi này vốn là nhà tiên sinh, cậu ấy ở lâu dài cũng là thường mà.”

Tần Tiểu Ý gật gật đầu, trong tâm mặc dù mấy ngàn mấy vạn lần không muốn, nhưng không có cách nào, nơi này là nhà hắn, hơn nữa bản thân cô cũng đã kết hôn với hắn, chuyện đến nước này, chỉ còn cách đi một bước tính một bước.

Lại nghe dì Lan có chút cảm khái: “Tiên sinh từ khi học Đại học đã chuyển ra ngoài ở, nay cũng đã mười mấy năm, hiện tại trở về nhà ở, mọi người đều rất vui.”

“Mọi người” này khẳng định không có cô, Tần Tiểu Ý trong lòng vô hạn phun tào (3).

(3) Vô hạn phun tào: mấy lời lải nhải, chửi rủa, độc mồm.

“Dì Lan, dì với mọi người nghỉ ngơi đi, còn lại để tôi sắp xếp được rồi.” Tần Tiểu Ý lấy quần áo dì Lan đang cầm móc vào giá, mùi áo khoác tản ra nhạt nhạt, hoàn toàn khác hẳn mùi quen thuộc của cô.

Giờ này khắc này, cô ý thức rõ ràng, sắp có một người đàn ông cường thế không quen bước vào vào lãnh địa của cô, loại cảm giác này, siêu cấp khó chịu.

Nhìn đi nhìn lại chỉ còn chút việc nhỏ, dì Lan nghĩ để cô sắp xếp cho tiên sinh, có lẽ có thể bồi đắp tình cảm sâu sắc hơn, cũng vui vẻ đồng ý, dẫn mấy người hầu ra ngoài.

Trong phòng to như vậy, liền chỉ còn lại mình Tần Tiểu Ý nhú mày và một đồng đồ vật.

Được rồi, tuy mấy thứ này chủ nhân là cô không thích lắm, nhưng ít nhất bây giờ cô cũng tìm được việc để làm.

Không biết tên đàn ông luôn lạnh lùng như cây kem kia, sẽ có đồ đặc gì đây? Tần Tiểu Ý nghĩ vậy, động tác mở thùng liền nhanh hơn.

Thùng đầu tiên, đều là hàng điện tử, không thú vị!

Thùng thứ hai, mấy văn kiện tuyệt mật, nhàm chán! Tùy ý lật lật, Tần Tiểu Ý vô tình nhìn thấy một ít sản nghiệp của Vu Hạo Viễn, rất nhiều lĩnh vực, quả nhiên có tiền...

Thùng thứ ba, một ít sách và mấy thứ đồ vụn vặt. Xem sách chắc không tính là xâm phạm riêng tư, dù sao cũng xem qua văn kiện sản nghiệp của hắn rồi, xem cuốn sách này càng không ăn thua!

Ảnh chụp phần lớn là từng thời kỳ Vu Hạo Viễn học Đại học rồi xuất ngoại du học, xem ảnh hắn chụp thật đúng là không thú vị tí nào, trừ quần áo không giống bên ngoài, thì biểu tình của người đàn ông này là nghìn bài một điệu giữ vẻ mặt hàn băng, thực hoài nghi có phải hắn vừa sinh ra đã có vẻ mặt đó không.

Tay bỏ cuốn sách vào ngăn tủ, lúc quay lại lấy ra mấy thứ khác của hân, đột nhiên phát hiện trong thùng một chiếc mặt nạ màu sắc sặc sỡ, vừa nhìn là biết mặt nạ thủ công, nét vẽ hân là dành cho đào hát, trông rất đẹp, hân là đã nhiều năm rồi, nhan sắc của mặt nạ sớm đã phai bớt độ sáng của màu.

Tần Tiểu Ý cầm lấy mặt nạ quan sát một hồi, nghĩ đây chắc là kỷ niệm rất ý nghĩa gì đó, bằng không nó cũ như vậy, Vu Hạo Viễn còn gì luyến tiếc mà không vứt đi.

Nghĩ nghĩ, Tần Tiểu Ý liền đặt nó lên bàn trang điểm.

9. Chương 9

Tuy là cuộc hôn nhân hữu danh vô thực, nhưng sắp phải cùng sống chung là sự thật, Tần Tiểu Ý từ nhỏ đến lớn, người trong nhà đều không quản cô, nuôi dưỡng cô thành người độc lập tự chủ tính cách như đàn ông, nay muốn cô sống cùng với ba mẹ người khác, cô nghĩ sao cũng không được tự nhiên.

Một ngày tan việc, Tần Tiểu Ý không vội về nhà, trực tiếp lái xe đến nhà Giản Tình, dạo này cường độ áp lực rất lớn, cô cảm thấy cần phải có một bác sĩ tâm lý giúp mình, cuộc sống gia đình hạnh phúc của Giản Tình, ở phương diện này hẳn là có thể giúp được cô.

May là hôm nay Phương boss tăng ca, Tần Tiểu Ý mới có thể thuận lợi bước vào cửa chính Phương gia.

Vừa đi vào liền thấy Giản Tình dẫn theo hai tên tiểu tử ở trên cỏ chơi bóng cao su, tiểu tử kia tay ngắn chân ngắn, đứng lên liền giông hai quả cầu đang chạy, trông rất buồn cười.

Tần Tiểu Ý ném áo khoác lên trên bàn, gia nhập vào hàng ngũ đá bóng, ý bản thân dài tay dài chân, khiến hai tiểu tử kia đuổi theo cô không với tới được bóng.

“Di Tiểu Ý, trả bóng cho con.” Phương Sùng hơn ba tuổi phát hiện mình đuổi không kịp, bĩu môi ồn ào, Phương Kính vừa học đi không lâu ba bước đã ngã, nghiêng người lão đảo lạc ở phía sau.

Tần Tiểu Ý chân trái đá bóng qua chân phải, rồi từ chân phải lại chuyển về chân trái, chính là không chịu trả cho Phương Sùng, Giản Tình ngồi một bên lắc đầu, “Cậu đến đây làm gì vậy, ức hiếp con mình sao?”

Mẹ của tiểu tử kia đã mở miệng, Tần Tiểu Ý chỉ có thể buông, lúc trả bóng cho tiểu tử kia còn không quên làm mặt quỷ với chúng, Phương Sùng đương nhiên không chịu yếu thế cũng đáp lại cô bằng vẻ mặt quỷ.

“Thằng nhóc giỡn rất vui.” Tần Tiểu Ý đi đến bàn gỗ, Giản Tình rót trà lại, ngồi một bên cười khanh khách nhìn cô.

“Vui vậy cậu cũng sinh vài đứa đi.”

Tần Tiểu Ý mắt trợn trắng, “Cho xin đi, cậu cũng biết hôn nhân của mình là thế nào, muốn sinh, cũng phải có người cùng sinh với mình chứ?”

“Tìm chồng cậu ấy, tuy chỉ trên danh nghĩa, nhưng không loại trừ khả năng diễn giả thành thật.” Giản Tình tiếp tục trên cô.

“Xong rồi xong rồi, Tiểu Tình cậu bị chồng làm cho hư rồi! Đùa ác như vậy cậu cũng biết.” Tần Tiểu Ý vươn tay kéo Giản Tình vào người, ra sức cù cô.

Giản Tình khí lực không bằng Tần Tiểu Ý, bị khống chế không động đậy được, chỉ có thể cười đến không thở nổi, “Dừng tay... Ha ha... Buông.”

“Xem cậu còn dám giễu cợt mình không!”

“Không dám nha không dám nha.”

Hai tên tiểu tử kia vốn đang đuổi theo bóng nhìn thấy mẹ mình bị ức hiếp, liền ném banh sang một bên chạy tới hỗ trợ. Trong lúc nhất thời, hai người lớn hai đứa trẻ náo loạn thành đoàn.

Buổi tối Phương boss bận tiếp khách đến giờ cơm vẫn chưa về, Tần Tiểu Ý liền hợp tình hợp lý ở lại ăn cơm, chờ cô ăn no lại thuận tiện hàn huyên tiếp với Giản Tình, lúc về Vu Trạch đã là hơn mười giờ.

Bởi vì chơi đùa với mấy đứa nhóc cả buổi tối, thể lực bị xói mòn nghiêm trọng, Tần Tiểu Ý về nhà đã muốn tắm rửa đi ngủ, nhưng dì Lan chờ cửa cô lại nói, đêm nay tiên sinh về nhà, hiện tại đang ở thư phòng giải quyết công việc.

Tâm tình tốt mang từ nhà Giản Tình về nháy mắt bị đánh bại, tuy rất khó chịu vì Vu Hạo Viễn xuất hiện, nhưng chung quy đây là nhà hắc, mặc dù khó chịu, nhưng cũng là bất đắc dĩ.

Tần Tiểu Ý nhận thức rõ, lúc mình quyết định lao vào cuộc hôn nhân này, đã nhất định là thân bất do kỷ.

Chỉ là cô không sót ruột đi gặp Vu Hạo Viễn, mà lựa chọn để bản thân được tắm nước ấm cái đã.

Mặc dù đã lặn lội thương trường một thời gian ngắn, sóng to gió lớn cũng coi như tích góp được chút kiến thức, nhưng mỗi lần đối mặt Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý luôn không thể khống chế nội tâm vô cùng sợ hãi, người đàn ông đó ánh mắt quá mức u lạnh, lần nào cũng khiến cô không được tự nhiên.

Nước ấm thơm ngào ngạt khiến Tần Tiểu Ý buồn ngủ, không biết qua bao lâu, cửa phòng tắm truyền đến tiếng gõ nhẹ nhàng, thanh âm mặc dù không lớn, vẫn khiến Tần Tiểu Ý đang mông lung tỉnh dậy.

Ngoài cửa truyền đến lời nói nhẹ nhàng của dì Lan, “Phu nhân, tiên sinh nói cô cùng xuống ăn khuya.”

“Biết rồi, tôi sẽ xuống ngay.”

Nghe thấy tiếng bước chân rời khỏi cửa dì Lan, Tần Tiểu Ý khẽ thở dài, nín thở tự mình chìm vào bồn tắm lớn, nghĩ muốn dứt khoát tự tử chết đuối luôn đi, như vậy sẽ không phải đối mặt với người đàn ông khủng bố kia.

Chẳng qua cái ý niệm tiêu cực này cũng chỉ lướt qua trong giây lát, mười phút sau, Tần Tiểu Ý đã thay quần áo ở nhà thoải mái, tinh thần gấp trăm xuống lầu chiến đấu, à không đúng, là đi ăn khuya.

Đồ sứ tinh mỹ như tô điểm thêm cho bánh ngọt điểm tâm, trông ngon đến mức khiến người ta chỉ muốn lập tức cắn vào, nhưng nếu bên cạnh mỹ vị còn có một người đàn ông bằng sơn ngồi đó, hắc là không đợi người ta tiến lên cắn đã bị đông thành khối băng rồi.

Tần Tiểu Ý tuy rằng tự nhủ bản thân: không sợ, không sợ, hắc không ăn thịt người. Nhưng hiệu quả không cao, cô ngồi xuống rồi, vẫn cảm thấy toàn thân cứng ngắc, như đứng trên đồng lửa, ngồi trên đồng than.

Người đàn ông cũng là một thân quần áo ở nhà, ẩn trong lớp quần áo lớn, là nguồn năng lượng cường đại khô ngô, nếu người này mà phóng ra một quyền tới đây, khẳng định có thể giết cô luôn, tuy Tần Tiểu Ý đã đoán được có gì đó mạo danh kỳ diệu (1), nhưng cô là không thể đàn áp được, vẫn luôn cảm thấy hắc là nhân vật nguy hiểm tùy thời có thể phát bạo.

(1) Mạo danh kỳ diệu: kỳ lạ, kỳ quái, quái lạ, không hiểu ra làm sao, không sao nói rõ được.

Vu Hạo Viễn bị phán đoán thành nhân vật nguy hiểm kia, đang nhàn nhã uống trà, thấy Tần Tiểu Ý ăn chậm, liền hỏi: “Không hợp khẩu vị?”

Mặc dù có chút sợ hãi, nhưng thanh âm nam nhân nghe rất êm tai là sự thật, vì vậy một nửa lo lắng một nửa lại hưởng thụ khiến Tần Tiểu Ý cảm thấy mình quá giằng co.

“Rất ngon.” Nhét một miếng vào miệng, lập tức nhú nhú mào, cái mùi vị đẹp đẽ bình thường đó, đêm nay lại thấy ăn như ăn sập, chẳng lẽ có liên quan đến người đàn ông trước mặt?

Tần Tiểu Ý trộm ngắm Vu Hạo Viễn, kết luận: hóa ra cây kem kia cường đại không dứt không chỉ là biểu hiện trong sự nghiệp, hắc còn muốn cường đại đến nỗi chỉ dùng khí thôi cũng có thể ảnh hưởng đến vị giác người ta.

Hôm nay Tiểu Tình đã nói cô biết, người một nhà ở chung, không có bí quyết gì cả, chỉ cần chân thành đối đãi là được, chỉ cần mình có chân tình với họ, chắc chắn thiện ý được đáp lại, đối với câu nói này, Tần Tiểu Ý nửa tin nửa ngờ, vì nhìn từ góc độ của cô, không phải ai cũng tốt như Tiểu Tình, khoan dung như vậy,

chính bản thân cô đã chứng kiến nhiều vụ lừa gạt lẫn nhau trên thương trường, mấy loại chân thành kia, tuy nói có thì có, nhưng cũng sắp tuyệt chủng rồi.

Huống chi, muốn Tần Tiểu Ý cô chân thành đối đãi với tảng băng trước mặt này à? Chờ cô hết lo lắng hết sợ hãi hẳn đi đã.

Một phen dày vò nội tâm xong, một phần ăn khuya cũng đã được giải quyết, Tần Tiểu Ý vừa cầm lấy khăn lau miệng, liền phát hiện người đàn ông cũng đã dừng ăn, đang cầm báo xem.

Cuồng hống động dậy, Tần Tiểu Ý đưa ra một vấn đề vô cùng quan trọng.

“Anh định ngủ ở đâu?” Tuy rằng đồ đạc của hắn đều chuyển vào phòng cô, nhưng cô vẫn nuôi hy vọng cảm thấy hắn sẽ không ngủ cùng cô đâu, lúc mở miệng hỏi câu này, ý tứ cũng có chút đấu tranh.

Vu Hạo Viễn buông tờ báo, ánh mắt chuyển đến mặt Tần Tiểu Ý, ánh mắt thâm u suy nghĩ khó lường, nghe được giọng nói nhặt nhặt của hắn: “Trong phòng em.”

Tần Tiểu Ý cố nén ánh mắt trợn trắng, cô biết, sự thật luôn luôn tàn nhẫn. Mỗi người đàn bà nhất định sẽ có một bạch mã vương tử bên mình, loại chuyện đó chỉ có trong tiểu thuyết, nhưng bên cô không xuất bạch mã vương tử, không có nghĩa phải trực tiếp quảng cho cô một đại ma vương nha, cô hấp thu không nổi đâu.

“Anh cảm thấy như vậy được sao? Chung quy chúng ta...” Tần Tiểu Ý tiếp tục giãy dụa, “Chung quy chúng ta không quen đâu.”

Người đàn ông im lặng một hồi, mặt không chút thay đổi đáp: “Chúng ta là vợ chồng.”

Tần Tiểu Ý tuy rằng sợ người đàn ông này, nhưng không có nghĩa là cô sẽ khúm núm nghe mệnh lệnh của hắn, giống như trên bàn đàm phán hội nghị, mỗi lần bắt đầu cô đều cảm thấy sợ hãi, nhưng khi cô đã quen rồi, sẽ cố gắng đối mặt, lúc này đối mặt với người đàn ông mặt lạnh như sương, Tần Tiểu Ý cảm thấy nếu cô lấy dũng khí khi đàm phán ra, hẳn là vẫn có thể đấu một trận sinh tử.

“Tôi tưởng, nửa năm sau khi kết hôn, thì sẽ mạnh ai nấy sống.” Kết hôn nửa năm rồi đều quảng cô sang một bên, bây giờ dựa vào cái gì mà đòi ngủ chung, muốn cô ngoan ngoãn nghe lời hắn? Vậy cũng quá bá đạo rồi.

Vu Hạo Viễn hơi hơi sững sốt, tuy Tần Tiểu Ý nói vẻ bình tĩnh, nhưng ẩn sau lời nói vẫn là sự oán niệm, đã bị hắn nghe được.

“Tôi cảm thấy em hẳn là nên mau chóng thích ứng với sự tồn tại của tôi.” Nam nhân buông một câu, ý tứ khẳng định, chuyện bọn họ ngủ chung là không thể thương lượng, không chỉ không được thương lượng, mà cô còn phải tận lực cảm nhận sự xâm nhập của hắn.

Sự tình không được đáp ứng, Tần Tiểu Ý cũng không muốn đấu tiếp với hắn nữa, lê dép về phòng mình, trong lòng buồn bực, vậy mà không thể tùy tiện phát tiết, cái loại cảm giác căm tức này, coi như cô được mở rộng tầm mắt.

Gục xuống giường mềm mại, tay chân đầm đá vào giường, phát tiết xong, cô mới thở sâu ngồi dậy, quay đầu nhìn hai cái gối, nghĩ đến một lát nữa nơi này sẽ có một tên đàn ông xa lạ nằm, tâm tình lại buồn bực trận nữa.

Càng nghĩ càng giận, cô kích động, lăn qua bên kia, hai chân giẫm lên cái gối kia, dùng sức đánh, hung hăng đập vào gối, miệng còn lẩm bẩm: “Cho anh kéo, cho anh thả, sớm muộn gì có ngày tôi cũng dọn dẹp anh...”

Chờ đến khi giẫm đập đã rồi, cô mới lắc đầu, lảo đảo xuống giường vào phòng tắm rửa mặt.

Tuy thủ đoạn có chút ngây thơ, nhưng vẫn có thể hả giận.

Kỳ thật lúc Tần Tiểu Ý đá đập cái gối kia, Vu Hạo Viễn đã nhìn thấy, cửa phòng không đóng, đúng lúc nhìn thấy một màn trên giường, có lẽ người trên giường quá mức chuyên tâm vào chuyện đánh cái gối mà không phát hiện ra hắn, Vu Hạo Viễn cũng không vội bước vào, chính là đứng ở góc đủ tối, dùng ánh mắt sắc mắt nhìn chăm chăm Tần Tiểu Ý.

Dáng người cao gầy thẳng tắp đứng trên giường, vẻ thon dài càng hiện rõ, mái tóc ngắn nhẹ nhàng bay bổng, mà đó vẫn chưa phải trọng điểm, mà thực tế là bộ ngực kia, cũng theo sự đá đập của cô mà nhấp nhô, dậy sóng mãnh liệt.

Vu Hạo Viễn nuốt nuốt nước miếng, hẳn thậm chí có thể nghe được tiếng vang rất nhỏ của yết hầu, mức độ khát vọng người phụ nữ trước mắt, chỉ có hắn mới hiểu được, nơi nào đó ở dưới, cảm giác nóng cháy chặt chẽ này, đối với hắn, đã là cảm giác dày vò quen thuộc.

Lẽ ra theo kế hoạch của hắn, kết hôn với Tần Tiểu Ý, là nửa năm sau chứ không phải bây giờ, nhưng hắn thật sự không nhịn được lâu như vậy, chỉ có phủ lên cô cái danh hiệu phu nhân mới an tâm, tóm lại, hắn khát vọng cô, đã là chuyện nhiều năm, thật sự đã lâu lắm, lâu đến mức chính hắn còn quên từ khi nào thì đã bắt đầu.

10. Chương 10

Tối nay, Tần Tiểu Ý ngủ không an ổn, hơi thở người đàn ông xa lạ quấn quanh chóp mũi cô, nhiều nhân thanh mộng (1).

(1) Nhiều nhân thanh mộng: quấy nhiễu giấc ngủ người khác.

Lúc người đàn ông nằm xuống phía bên kia giường, cô vẫn chưa đi vào giấc ngủ, nhắm hai mắt, thân thể căng chặt, lỗ tai chú ý nghe lén động tĩnh đối phương, chỉ sợ một nổi, đối phương sẽ làm gì đó với cô.

Nhưng đề phòng nửa ngày, nam chính chính là nằm xuống điều chỉnh tư thế ngủ giật giật thân thể, sau đó liền im lặng nhập miên, khiến Tần Tiểu Ý đang trong trạng thái bị bao vây khẩn trương cao độ khẽ nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật không phải cô không nghĩ đến chuyện đi xuống đất ngủ, nhưng lại không muốn tự ủy khuất bản thân. Nghĩ xem, hôn nhân không tình yêu đã bị kịch rồi, còn khiến người phụ nữ của hôn nhân không tình yêu phải ngủ sàn nhà, quả thực là thiên lý bất dung, nhân thần cộng phẫn (2)!

(2) Nhân thần cộng phẫn: nhân loại và thần thánh đều căm phẫn.

Trải qua đủ loại luận chứng bất bình, Tần Tiểu Ý hạ quyết tâm, cô muốn ngủ giường, không chỉ muốn ngủ giường, mà còn phải chiếm lấy hai phần ba giường ngủ, cô muốn dùng sự im lặng phản kháng nói cho tên đàn ông này biết, Tần Tiểu Ý không phải Ở trải qua đủ loại bất bình hành luận chứng sau, Tần Tiểu Ý là hạ quyết tâm, nàng muốn ngủ giường, không chỉ muốn ngủ giường, còn muốn chiếm lấy hai phần ba giường ngủ, nàng muốn dùng loại này im lặng phản kháng đến nói cho cái này nam nhân, nàng Tần Tiểu Ý cũng không phải là nhâm nhân chà xát viên niết biển (3).

(3) Nhâm nhân chà xát viên niết biển: quả cầu tùy ý người ta chà đạp.

Tuy rằng đã hạ quyết tâm, nhưng cùng người đàn ông không quen cái gì cũng không làm ngủ trên một giường, cảm giác không tự nhiên hoàn toàn ảnh hưởng đến chất lượng giấc ngủ của Tần Tiểu Ý, khiến cô mơ màng trong giấc ngủ không ngừng xoay người, mãi đến khi có một bàn tay ấm áp vòng qua tay cô, thân thể mới an tĩnh trở lại.

Nửa ngủ nửa tỉnh, Tần Tiểu Ý cảm thấy bàn tay ấm áp kia cực kỳ giống tay ba cô, trước đây theo ba ra ngoài, ba luôn chăm chú nắm bàn tay nhỏ bé của cô, cảm giác ấm áp rất giống bây giờ.

Sau đó lại không biết từ khi nào đã chân chính tiến vào mộng, lúc cô tỉnh lại thì mặt trời đã lên cao.

Ngồi dậy trên giường, nhìn thoáng qua vị trí bên người, người đàn ông đã rời giường, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước, khiến Tần Tiểu Ý khó chịu nhú nhú mày, nghĩ tên đàn ông này xâm nhập lãnh địa của cô, cô là chủ mà phải nơm nớp lo sợ, thật sự không có thiên lý mà.

Cô còn đang thăm oản chưa hết, cửa phòng tắm đã mở ra, người đàn ông vẩy một cái khăn tắm quanh hạ thân, thân trên lỏa lồ bước ra, cầm khăn mặt trên tay, đang lung tung lau tóc.

Tần Tiểu Ý trong nháy mắt hóa đá, cơ ngực tinh trắng, cơ bụng hoàn mỹ, thắt lưng eo hẹp, còn phía dưới..., gian nan nuốt nuốt nước miếng, Tần Tiểu Ý rất muốn ngửa mặt lên trời thét dài, mới sáng sớm, sao lại thơm như vậy a, sao lại kích thích như vậy a, có muốn người ta sống không vậy!

Hình ảnh trần ngập dụ hoặc gợi cảm kia, đối với người phụ nữ sinh lý bình thường lại đang bất mãn kia, tuyệt đối là kích thích trí mạng đó...

Vu Hạo Viễn bắt khăn mặt, liền nhìn thấy Tần Tiểu Ý lộ ra vẻ mặt cười đến đỏ bừng, ghen khí nhìn ngực hấn, chỉ còn chưa chảy nước miếng, không khỏi rửa thấp một tiếng, người phụ nữ chết tiệt này rốt cuộc có bao nhiêu sắc hấp, có phải đối với đàn ông cô luôn lộ ra biểu tình này?

Chỉ cần nghĩ đến Tần Tiểu Ý bày ra biểu tình mê đắm với người đàn ông khác, Vu Hạo Viễn xúc động muốn giết người.

Vươn tay ném khăn mặt đến Tần Tiểu Ý, xoay người ngồi vào mép giường, lạnh giọng nói: “Lau tóc.”

Tần Tiểu Ý nhìn nhìn trên tay khăn mặt, lại nhìn nhìn đầu tóc ngắn ướt sũng của nam nhân, sau cái xem thường chỉ có thể ngoan ngoãn quỳ dậy giúp hấn lau tóc, nghĩ tôi là vợ trên danh nghĩa của anh, chứ đâu phải nha hoàn bên người anh, anh cũng quá tiện nghi rồi.

Một bên dùng khăn mặt lung tung chà đạp đầu tóc của hấn, bên kia dùng ánh mắt tuần tra trên lưng hấn, lúc ánh mắt xẹt qua lưng áo đi đến mông hấn, sắc mặt Tần Tiểu Ý lại đỏ bừng, vừa rồi khăn tắm hấn vẩy quanh người không làm cho tốt, lúc này ngồi lên giường, khăn tắm đã suy suy sụp sụp tại lưng, lộ ra bắp đùi và cái mông rắn chắc.

Tần Tiểu Ý cảm thấy ót nóng lên, lập tức có cái gì đó theo mũi chậm rãi chảy ra, cuống quýt ném khăn mặt lấy tay che mũi, ném lại một câu “Lau xong rồi.” Liền chọt vật vọt vào phòng tắm.

Thấy cô vội vàng vàng, Vu Hạo Viễn không tiếng động khước miệng gọi lên ý cười, sửa sang lại khăn tắm, đứng dậy sang phòng thay đồ.

Không thể phủ nhận, một loạt phản ứng sau khi rời giường của tiểu nữ nhân, khiến hấn rất sung sướng.

Chẳng qua là, cùng ngủ trên một cái giường, chuyện quan trọng nhất lại không làm, đúng là khiến người ta khó chịu.

Chờ đến lúc Tần Tiểu Ý một thân trang phục công sở xuống lầu, Vu Hạo Viễn đã ngồi ở bàn ăn xem báo, xem ra hấn đã ăn sáng trước.

Dì Lan thấy Tần Tiểu Ý xuống lầu, liền tiến đến hỏi cô bữa sáng muốn ăn gì, món Âu hay món Trung.

“Không cần phiền vậy, cho tôi chén cháo là được rồi.” Tần Tiểu Ý không có khẩu vị ăn sáng, lần nào cũng ăn không nhiều.

Vu Hạo Viễn giương mắt nhìn cô, sau đó nhạt nhạt nói: “Ăn xong tôi đưa em đến công ty.”

Tần Tiểu Ý vừa đến bàn ăn ngồi vào chỗ của mình, nghe câu này của hấn, nhin không được đoán, người đàn ông này gần đây có phải ân cần với cô quá rồi không? Không chỉ vào ngủ chung, bây giờ còn muốn đưa cô đi làm, rốt cuộc là để làm gì? Chẳng lẽ vì ba mẹ hấn về, nên muốn bồi dưỡng tình cảm vợ chồng với cô trước?

Tuy gần đây cô có chút bất mãn, tuy gần đây cô đúng là thiếu đàn ông, nhưng cô cũng không tính sẽ dây dưa sâu rễ với người đàn ông bên người này, nam nhân này tuyệt đối là nhân vật nguy hiểm, không chỉ nguy hiểm, ở bên cạnh hấn, còn có một Ngô Tinh, bắt cả hai tay, người thứ ba chen chân này kia, cô khinh nhất.

“Tôi có xe, hơn nữa chúng ta không tiện đường.” Tổng bộ ở thành Nam, công ty của cô ở phía Tây, đoạn đường không ngắn, ra đường vào giờ cao điểm còn có thể gặp kẹt xe, Tần Tiểu Ý không muốn vì người đàn ông kia đưa cô đi làm mà buổi sáng của cô đều phải lãng phí trên đường cái, hơn nữa trong suy nghĩ của cô, mấy chuyện này là tình lý đưa nhau đi làm còn xem được, nhưng quan trọng là, quan hệ hiện tại của bọn họ là kiểu lúng ta lúng túng, không cần thiết phải làm vậy.

Dì Lan mang lên bát cháo yến mạch với vài thứ đồ ăn vặt, Tần Tiểu Ý nói cảm ơn rồi bắt đầu dùng, Vu Hạo Viễn nghe thấy cô nói muốn tự mình lái xe cũng không nói gì, tiếp tục xem báo, sau đó dì Lan nhẹ giọng nói: “Sáng nay lúc lão Trần giúp cô lái xe ra khỏi gara, không cẩn thận đụng hư, nên hôm nay đã mang xe đi sửa.”

Tần Tiểu Ý một ngụm cháo chưa kịp nuốt xuống, liền nghẹn, dì Lan chạy nhanh tới vỗ lưng giúp cô.

Con Beatles của cô vừa mới đi bảo dưỡng xong, bây giờ lại bị đụng hư, có cần phải gặp nhiều tai nạn vậy không!

Vu Hạo Viễn chuyển ánh mắt từ báo chí lên, nhìn về phía Tần Tiểu Ý bị nghẹn tới mặt đỏ bừng, trong ánh mắt lạnh lùng lặng lẽ lộ ra ý cười.

Rốt cuộc Tần Tiểu Ý vẫn phải ngồi xe Vu Hạo Viễn, trong xe Vu Hạo Viễn còn có trợ lý, trợ lý thấy Tần Tiểu Ý ngồi vào xe, có chút giật mình, nhưng dù sao cũng là đi theo Vu Hạo Viễn đã thấy quen sóng gió, rất nhanh về mặt liền bình tĩnh chào hỏi Tần Tiểu Ý.

“Vu tổng, Tần tổng, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng.” Trừ Vu Hạo Viễn, ở bên ngoài Tần Tiểu Ý đối với ai cũng đều vui vẻ tán gẫu vài câu, “Kiều trợ lý đã lâu không gặp.”

“Sao lại thấy, cô đúng là quý nhân hay quên, hai ngày trước chúng ta vừa gặp ở tổng bộ.” Kiều trợ lý bốn mươi tuổi cười ôn hòa, ngay cái nhìn đầu tiên đã thấy là người biết nói chuyện, kỳ thật không phải vậy, phàm những ai theo Vu Hạo Viễn giao thiệp đều biết cách ăn nói, còn người bên cạnh lão tổng mặt lạnh này, là lão hồ ly, thật sự là người giảo hoạt.

Sau hồi so tài, trong xe liền yên lặng, Tần Tiểu Ý nhìn Vu Hạo Viễn bên cạnh, hần dựa vào lưng ghé nhắm mắt dưỡng thần, sườn mặt cương nghị theo góc nhìn của cô, rất giống như được tạc, chỉ là cho dù mặt đẹp đến thế nào cũng không thay đổi được chuyện hần là một khối băng lớn, Tần Tiểu Ý trong lòng thầm oán.

Xe một đường vững vàng chạy đến công ty, nửa đường Kiều trợ lý nhận điện thoại, quay đầu nhìn Vu Hạo Viễn, lại nhìn Tần Tiểu Ý, biểu tình có chút do dự.

Tần Tiểu Ý đoán chắc hần ngại cô ngồi đây nên không muốn mở miệng, cũng không truy vấn, giống như học Vu Hạo Viễn, nhắm mắt dưỡng thần.

Đến lượt Vu Hạo Viễn mở hai mắt, không mặn không nhạt phun một chữ: “Nói.”

Nghe được mệnh lệnh Kiều trợ lý không còn rối rắm, lập tức báo cáo nội dung cuộc gọi vừa rồi, “Ngô hỏi cậu hôm nay có thể gặp cô ấy không.” Nói xong còn liếc mắt sang Tần Tiểu Ý.

Tần Tiểu Ý không mở mắt, nhưng có thể cảm giác được sự ầm áp trong xe chớp mắt đã giảm đi, Ngô này chỉ có thể là Ngô Tĩnh.

Thật lâu sau đó, Vu Hạo Viễn nhạt nhạt đáp: “Không rảnh.”

Kẻ vô tình, Tần Tiểu Ý liền cảm thấy không đáng cho Ngô Tĩnh, cũng thấy không đáng cho bản thân, người đàn ông như vậy mà vẫn là chồng cô, tuy rằng chỉ là trên danh nghĩa, nhưng tốt xấu gì cũng có liên quan.

Tần Tiểu Ý tưởng rằng Vu Hạo Viễn cùng lắm là đưa cô đến cửa công ty, ai ngờ hần và Kiều trợ lý cùng xuống xe, nhìn thấy Tần Tiểu Ý mặt kinh ngạc, Kiều trợ lý vội vàng giải thích: “Sáng nay không phải các cô có hội nghị thường kỳ sao? Vu tổng muốn đến dự.”

Vì thế, mới sáng sớm người trong công ty đều có thể nhìn thấy, lão tổng và phu nhân lão tổng của bọn họ cùng xuất hiện.

Vì thế, đương nhiên công ty phải nổi lên ồn ào, lời đồn không phải là phu nhân lão tổng gả vào Vu gia đã thành vợ phòng sau sao? Không phải địa vị phu nhân lão tổng còn không bằng tình nhân bên ngoài của lão tổng sao? Hôm nay hai vợ chồng cùng đến lớp thật sự rất kỳ diệu (4)!

Người phía dưới không ngừng đoán, thân là đương sự phu nhân lão tổng cũng đang đoán, Vu Hạo Viễn đột nhiên cùng cô đi gần vậy đến cùng cũng là tình huống thần kỳ (4)!

(4) Nguyên văn: Thần mã tình huống.

Mặc kệ tình hình quỷ dị ra sao, mặc kệ mấy hành vi khác thường của Vu Hạo Viễn, thời gian vẫn vô tình trôi chảy đến cuối tuần, đối với dì Lan là vô cùng hạnh phúc, đối với Tần Tiểu Ý là vô cùng hắc ám vô vọng, chính là ngày Vu lão tiên sinh và lão phu nhân chấm dứt kỳ nghỉ trở về nhà.

Tần Tiểu Ý đi theo Vu Hạo Viễn đến sân bay đón người, vô tình gặp người mấy ngày không gặp Vu Hạo Đông, tuy Vu Hạo Đông không đứng cùng bọn họ, nhưng Tần Tiểu Ý vẫn phát hiện ra hắn. Nhìn hắn co đầu rụt cổ sợ bị anh trai phát hiện, Tần Tiểu Ý nhịn không được muốn đùa dai một phen.

Kỳ thật cô cũng không làm gì, chỉ nhỏ giọng nói với người đàn ông bên cạnh em trai hắn đang đứng đó không xa, kết quả người đàn ông kia phát hiện Vu Hạo Đông như ý cô, hắn ngoắc ngón tay với Vu Hạo Đông, một lát sau, người bị câu đi tới với vẻ mặt cầu xin.

“Đứng đó.” Thấy bộ dạng Vu Hạo Đông cúi đầu buồn bã ỉu xiu, Vu Hạo Viễn lạnh lùng quát lớn một tiếng.

Vu Hạo Đông bị quát lớn liền như gà bị cắt tiết đứng thẳng người, Tần Tiểu Ý nhất thời không nhin được, “Xuyt” một tiếng bật cười, tên này bình thường là cũng đại gia phong lưu phóng khoáng, kiểu lưu manh, bây giờ trước mặt anh trai hắn giận mà không dám nói gì, thấy rất hả lòng hả dạ.

Vì ngại anh trai thiên địch đứng ngay trước mặt, Vu Hạo Đông không đấu võ mồm với Tần Tiểu Ý, chỉ có thể hung hăng liếc cô một cái, quay đầu không chớp mắt nhìn về cửa ra, nói gì cũng không muốn để ý đến đôi vợ chồng bất lương này.

Mãi đến khi cửa ra xuất hiện hai người già quen thuộc, Vu Hạo Đông như thấy cứu hộ liền mưng huy động hai tay, nhanh như chớp chạy tới, chỉ là hắn nhìn thấy ba mẹ nên xúc động? Hay là vì có thể rời khỏi anh trai hắn mà xúc động? Cái này chỉ có hắn mới biết.

Đang miên man suy nghĩ, phần eo Tần Tiểu Ý bỗng nhiên bị một bàn tay vòng lấy, nam nhân bên cạnh dùng tiếng nói dễ nghe nói bên tai cô, “Đến đó thôi.”

Giống như bị mê hoặc, Tần Tiểu Ý thất thần bị Vu Hạo Viễn ôm qua chào hỏi.

11. Chương 11

Vợ chồng Vu Chính Thiên cử chỉ hòa ái, không phải kiểu ác công công ác bà bà trong tiểu thuyết hay trên TV, khiến Tần Tiểu Ý cảm thấy nhẹ nhàng, nếu muốn cô cả ngày phải bàn luận các kiểu kỹ năng với bà bà, cô khẳng định sẽ không thêm để ý đến lời uy hiếp của cây kem mà bỏ nhà trốn đi.

Tối nay, bị bà bà kéo tay hàn huyên cả buổi, lúc Tần Tiểu Ý về được phòng đã sắp khuya, ghé vào giường không nhúc nhích như giả chết, cảm giác khi nói chuyện phiếm với lão phu nhân, còn khó hơn mấy chục lần ứng phó khách hàng xảo quyệt, xong buổi tán gẫu này, cô không biết đã chết bao nhiêu tế bào não.

Cửa phòng nhẹ nhàng mở ra, Tần Tiểu Ý miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn, người đàn ông bước tới giường, “Một thì ngủ sớm đi, tôi còn có việc phải ra ngoài.” Nói xong còn dùng tay vuốt vuốt mái tóc ngắn của cô.

Tần Tiểu Ý ừ một tiếng, hất bàn tay to của hắn ra, thuận miệng hỏi: “Mấy giờ về?” Hỏi xong mới thấy vấn đề của cô thật nhảm chán, hắn có về hay không, có liên quan gì đến cô.

“Em không cần chờ tôi.” Vu Hạo Viễn đứng thẳng dậy, xoay người sang phòng thay đồ, lúc hắn bước ra, đã là một thân trang phục đàng hoàng.

Tần Tiểu Ý nhìn hình bóng cao lớn của hắn, tuy bọn họ trên danh nghĩa là vợ chồng, tuy bọn họ cùng giường mới chỉ vài buổi tối, nhưng thấy hắn rời đi lúc này, trong lòng tự dưng dâng lên sự tức giận.

Trẻ như vậy, có phải hắn đi tìm người phụ nữ tên Ngô Tĩnh kia?

Phiền muốn chết, cô vì sao phải để ý đến chuyện đó!

Không muốn ngược đãi não bộ của mình, Tần Tiểu Ý tắm rửa rồi nhanh chóng lên giường ngủ.

Lúc đang mộng lung, cảm giác được có ai đó đang sờ mặt cô, Tần Tiểu Ý nhú nhú mày, không thoải mái xoay người, mí mắt rũ chặt, thật không muốn tỉnh lại, nhưng cái tay đáng ghét không ngừng chu du trên mặt cô, còn chậm rãi dời xuống, tiến đến trước ngực cô.

Tần Tiểu Ý miễn cưỡng lặng lẽ mở mắt, dưới ngọn đèn mờ mờ, ánh mắt chưa xốt mở không ra, trong lúc mộng lung nhìn ra một người đàn ông cao lớn vượt ve cô, “Ai...” Liền phát ra âm thanh vô lực.

Tuy rằng thân thể không nghe lời, nhưng cảm giác không sai, đôi bàn tay của người đàn ông đang du dương trên thân người cô, dễ dàng kích thích cơ thể cô đáp lại.

Quần áo lần lượt bị cởi ra, thân thể lại không cảm thấy lạnh, ngược lại còn cảm thấy tầng tầng ấm áp bao vây cô, là người đàn ông đang ôm sao? Tần Tiểu Ý muốn nhìn rõ, nhưng cảm giác thoải mái lại khiến cô đến tay chân cũng lười động.

Tay người đàn ông sờ soạng người cô, dần dần đi xuống, Tần Tiểu Ý hút khí, cảm thấy thoải mái như vậy không đủ, cái loại nhẹ nhàng này chính là gái không đúng chỗ ngứa, khiến người ta càng muốn nhiều hơn.

“Cho... tôi...” Tần Tiểu Ý muốn nói hai chữ “cho tôi”, lại không phát ra được âm, trong lòng muốn nhiều hơn nữa.

Người đàn ông như thể cảm giác được ý nghĩ của cô, tay chậm rãi đi xuống tiếp, tiến đến địa phương nhạy cảm của cô, Tần Tiểu Ý ngừng thở, mong đợi khoái cảm lớn hơn đã, đến...

“A...” Hô nhỏ một tiếng, Tần Tiểu Ý mạnh mẽ mở hai mắt.

Trong phòng trầm ám, gờ tay mở đèn ở đầu giường lên, ánh sáng ngập tràn căn phòng, vừa nhìn trong phòng là hiểu ngay, Tần Tiểu Ý từ bỏ ý nghĩ đứng dậy xuống giường, nhìn vào phòng tắm, rồi nhìn sang phòng thay đồ, dường như đàn ông, đến ma quỷ còn không có.

Ném bản thân lên giường lại, Tần Tiểu Ý buồn bực nhìn chằm chằm thiên hoa, kết luận: cô lại mộng xuân, hơn này lần này đối tượng mộng xuân còn là cây kem lớn kia!

Sáng nay, lúc Hường Chỉ đưa văn kiện đến phòng Tần Tiểu Ý, rất cẩn thận, mỗi lần đều đưa lên trên bàn cô, sau đó liền nhanh như chớp chạy mất.

“Hường trợ lý, bây giờ là tình hình gì, có người ngoài hành tinh xâm nhập à?” Nhìn Hường Chỉ lần thứ n vội vàng chạy ra khỏi phòng Tần tổng, tiểu trợ lý không nhịn được tò mò mở miệng hỏi.

“Người ngoài hành tinh xâm nhập thì đáng sợ lắm sao? Tần tổng biến thân còn khủng bố hơn người ngoài hành tinh!” Hường Chỉ vỗ ngực, vừa rồi bị ánh mắt lạnh lẽo của Tần Tiểu Ý quét qua, thiếu chút nữa cô xụi lơ trong phòng luôn.

Phải làm một ly nước ấm lấy lại bình tĩnh mới được.

“Biến thân hả! Biến thành cái gì? Dị nhân?” Tiểu trợ lý ánh mắt trong suốt, vẻ mặt chờ mong.

“Người trẻ tuổi, đừng xem phim ảnh nhiều quá, có thời gian thì chạy việc lẹ lẹ đi, chứ không chừng biến thành dị nhân là em đó.”

“Em vì sao lại bị biến thành dị nhân!” Tiểu trợ lý bất mãn càu nhàu.

“Bị sửa đó!” Hường Chỉ cắt lời, “Không nghe em nữa, chị đi làm ly nước ấm.”

“Phải cho thêm lựu hoặc tiên thảo gì gì đấy mới có tác dụng.” Tiểu trợ lý đề nghị.

“Đi đâu tìm lựu hay là tiên thảo đây?” Hường Chỉ thấy hứng thú hỏi lại.

Tiểu trợ lý đẩy mắt kính, suy nghĩ rồi nói: “Ồ quê em có.”

“Gửi bưu điện mất bao lâu?”

“Một ngày rưỡi.”

“Chờ tới đó bệnh đã nặng tới không chữa được nữa.” Hướng Chỉ liếc cái xem thường, xoay người bước đến bàn trà, càng nghĩ càng thấy không đúng, tiên thảo linh tinh gì đó hẳn là không phải dùng để bình tâm, hình như là dùng để trừ tà mới đúng, nghĩ vậy, Hướng Chỉ , may quá không bị Tần tổng nghe được.

Cũng không phải do Hướng Chỉ nhạy cảm, văn phòng của Tần Tiểu Ý quả thật là bị bao phủ bởi áp lực, mà cái người không ngừng phóng ra áp lực kia, đương nhiên là Tần Tiểu Ý muốn tìm bất mãn kia.

Xuân mộng tối qua khiến Tần Tiểu Ý sau nửa đêm ngủ không yên, giấc ngủ không đủ hơn nữa đã sẵn muốn tìm bất mãn, tâm tình Tần Tiểu Ý hôm nay có thể nói là ác liệt đỉnh điểm, không có tí gì tốt, công việc liên tục chịu ảnh hưởng nghiêm trọng, văn kiện gì đưa đến tay Tần Tiểu Ý, đều không được duyệt, đại bộ phận đều bị gọi lên khiển trách.

Bởi vậy có thể thấy được, nhân loại đáng sợ cỡ nào, không được thỏa mãn thì chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố để hình dung.

Buổi trưa, Tần Tiểu Ý nhận được điện thoại của Lâm Kiều Kiều, tên tham ăn ở đầu kia điện thoại nói cô đang ở gần thành Quê Lâm, hôm nay vừa về, muốn Tần Tiểu Ý mời cơm gọi là tẩy trần (1).

(1) Tẩy trần: Đãi tiệc người ở xa mới đến hoặc mới về, ý muốn rửa sạch bụi bặm trên đường đi.

“Lúc tôi cần cô giải buồn, cô chạy không thấy bóng dáng tăm hơi, bây giờ dựa vào đâu đòi tôi tẩy trần cho.” Tần Tiểu Ý lạnh lạnh nói.

“Chị Tiểu Ý, chị đừng vậy mà, phiền muộn của chị và chung thân đại sự của em cái nào quan trọng hơn chứ.”

“Phiền muộn của tôi không quan trọng, vậy cô đừng để ý đến tôi, tạm biệt.”

“Ấy đừng!” Lâm Kiều Kiều hét chói tai đầu bên kia, “Chị Tiểu Ý em sai rồi, chung thân đại sự của em là cái rắc, phiền muộn của chị mới là quan trọng a! Chị Tiểu Ý cho em một cơ hội đi, em nhất định hối cải làm lại từ đầu, sẽ khiến chị... À, giải buồn cho chị thật tốt.”

Tần Tiểu Ý cười thấp thành tiếng, cái cô bị ăn vật hóa này thật đúng là hạt dẻ cười (2) không hơn không kém, bị nháo như vậy, tâm tình thật ra cũng tốt hơn nhiều, “Được rồi, thấy em biết hối cải dám chấp nhận sai lầm, chị sẽ cố tẩy trần cho.”

(2) Hạt dẻ cười: còn gọi là quả hồ trăn (vi.wikipedia.org/wiki/Hồ_trăn).

“Khẩu tạ lão Phật gia ân điển...”

“Muốn đi ăn ở đâu, định chỗ rồi nói cho chị một tiếng.”

“Có giới hạn chi phí không?” Lâm Kiều Kiều ha ha cười gian.

“Giới hạn trong phạm vi ví tiền mặt của chị.”

“Em làm sao biết chị có bao nhiêu tiền trong ví a!”

“Đoán xem?”

“Ừ ừ, em đoán không ra, chắc là hiện tại trong ví của chị còn không đến một trăm tờ!” Lâm Kiều Kiều kêu thảm.

“Vậy thì tiết kiệm chút đi, nếu vượt phí em phải tự mình trả thêm!”

“Chị Tiểu Ý chị quá giáo hoạt.”

“Không giáo hoạt sao làm chị cô được, quỳ an rồi chọn chỗ đi!”

“Lão Phật gia vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế...” Nghe được hai chữ quỳ an, tên kia thật sự là hữu mô hữu dạng (3) hô to khẩu hiệu.

(3) Hữu mô hữu dạng: hình dung hoặc mô phỏng một việc làm mà nó giống với một hình tượng, khuôn mẫu hoặc chuẩn mực nào đó, có thể gọi là “ra dáng”.

Tần Tiểu Ý cười cúp máy, tâm tình tốt lên, tốc độ xem văn kiện cũng tăng lên nhiều.

Rốt cuộc Lâm Kiều Kiều vẫn dứt khoát ra tay, chọn chỗ cao cấp, cô liệu định trong ví của Tần Tiểu Ý khẳng định có hơn một trăm tờ.

Tuy đoán vậy, nhưng chờ tới lúc hai người gặp mặt, Lâm Kiều Kiều vẫn là sét đánh không kịp bưng tai trộm chuông xông tới, nhào vào người Tần Tiểu Ý, rút ví của cô ra xem, hô..., may quá may quá, mấy tờ tiền đồ rục thật sự rất đẹp mắt.

Đối với cái đứa công khai cướp bóc này, Tần Tiểu Ý thở mạnh, “Muốn ăn gì, ăn xong còn đi đâu.”

“Chị Tiểu Ý quả nhiên V587 (4) nha!” Lâm Kiều Kiều tận dụng ngồi một bên vuốt mông ngựa.

(4) V587: từ tiếng lóng, có nghĩa là tuyệt vời, hoàn hảo.

Hai người ăn uống no say rồi ngồi vào sofa nghỉ ngơi, Lâm Kiều Kiều mới nhớ tới trọng điểm, “Chị Tiểu Ý, gần đây chị buồn gì vậy?” Vừa rồi trong điện thoại có nghe cô đề cập tới.

Tần Tiểu Ý cầm lấy ly trà uống một ngụm, rồi ừ một tiếng.

“Vì sao vậy, không phải chị nói công việc có thể cho chị sức sống vô hạn sao? Trừ công việc ra còn chuyện gì mà làm chị buồn?”

“Nhu cầu...” Tần Tiểu Ý lười biếng trả lời.

“Thật... Nhu cầu?” Lâm Kiều Kiều lý giải ý tứ xong, mặt đỏ bừng, “Chị Tiểu Ý lưu manh quá! Con gái nhà người ta còn rất đơn thuần nha, tự nhiên đi nói chuyện này với em!”

“Tuy cô còn đơn thuần, nhưng cô nghe hiểu được ha, người trẻ tuổi lo mà học chút kiến thức đi, tránh về sau không mắc lừa!” Tần Tiểu Ý nói đạo lý.

“Chị là phụ nữ rồi, còn nói nhu cầu này kia, quá không biết xấu hổ.” Lâm Kiều Kiều tiếp tục kháng nghị.

“Tôi là người trưởng thành, sinh lý tâm lý đều khỏe mạnh, vì sao không thể có nhu cầu hả!”

Có nhu cầu hay không nghe như trọng điểm này hơi vô lý, Lâm Kiều Kiều nghĩ nghĩ, “Được rồi, ý chị là bây giờ chị có nhu cầu, nhưng thiếu đàn ông đúng không?”

“Ngày nào chị cũng ngủ trên giường cùng một người đàn ông, thật ra không thiếu đàn ông.”

“Cái gì!”

Lâm Kiều Kiều mạnh mẽ nhảy lên từ sofa, “Chị Tiểu Ý chị đừng xằng bậy nha, tuy hôn nhân của chị là hữu danh vô thực, nhưng ông xã danh nghĩa kia của chị lai lịch không nhỏ đâu nha, em nghe chị Tình nói người đó có bối cảnh là hắc đạo đó, vạn nhất chị đồng giường với người khác bị hấn biết, vậy xong đời. Chị trăm ngàn lần đừng làm chuyện điên rồ a...”

Tần Tiểu Ý bị cô nàng nói liên tục đến đau đầu, giơ tay kéo cô nàng về sofa, đáp: “Cảm tạ phân tích đồng dạng của em, nhưng xin em yên tâm, không có người khác, ngủ cùng chị chính là cái người có bối cảnh hắc đạo lai lịch không nhỏ kia!”

Lâm Kiều Kiều ngây người nửa ngày hoàn toàn nghe không hiểu lời cô, lập tức nghi hoặc, “Đã ngủ cùng hấn, chị sao lại còn... À, muốn tìm bất mãn!”

“Bởi vì bọn chị đơn thuần đắp chăn ngủ.”

Lâm Kiều Kiều càng hoang mang, “Chị đã có nhu cầu, hơn nữa hai người kết hôn rồi, vì sao lúc ngủ không làm gì hết?”

“Em đừng quên, bên ngoài hấn còn người khác.”

“A, hắc đạo quả nhiên đều là người xấu!”

“Cho nên bây giờ chị mới buồn bực nha, danh chính ngôn thuận ăn không được, cũng không ăn ở ngoài được, chẳng lẽ muốn chị tự lực cánh sinh à? Tối qua chị còn mộng xuân đó.”

Lâm Kiều Kiều “phốc” một tiếng cười, “Chị Tiểu Ý, rốt cuộc em biết bộ dạng oán phụ ra sao rồi, nhìn chị là biết!”

Tần Tiểu Ý nâng một cái tát bộp lên đỉnh đầu Lâm Kiều Kiều, “Muốn chết hả, tôi mời cơm cô không phải để cô giễu cợt tôi, là để cô giúp tôi giải quyết vấn đề.”

“Hu hu, em sai rồi! Nhưng vấn đề này của chị sao lại bảo người đơn thuần như em đến giúp chị giải quyết? Sao chị không tìm chị Tình, chị ấy có kinh nghiệm hơn em”

Tần Tiểu Ý tà nghệ liếc cô nàng, “Chị cảm thấy Tiểu Tình còn đơn thuần hơn em, vấn đề này mà đem nói ra khẳng định dọa đến nàng ta.”

“Vậy chị không sợ dọa đến em sao!” Lâm Kiều Kiều bất bình.

“Chị dọa em sao?”

“Dọa chứ, chị xem mắt em ngập nước rồi nè.”

“Chị nhớ bàn cơm này còn chưa trả tiền...”

“Ha ha, đùa thôi đùa thôi, loại chuyện này làm sao đủ khả năng dọa đến Lâm Kiều Kiều em? Theo kinh nghiệm mười mấy năm đọc tiểu thuyết tình cảm của em, em giải quyết vấn đề này là quyền uy nhất a!”

Nhìn thấy Lâm Kiều Kiều thu phóng chân chớ rất tự nhiên, Tần Tiểu Ý cảm thấy đùa cô nàng này là một chuyện rất khoái trá, “Vậy mời Lâm quyền uy chỉ điểm cho tôi đi.”

Lâm Kiều Kiều lắc đầu nguây nguẩy suy nghĩ một hồi, nói thần bí: “Giải quyết cái này thì có cách, chỉ là em nghĩ đến bữa tối kia chưa có tin tức gì, sốt ruột chưa nghĩ ra được.”

“Lâm Kiều Kiều, sớm muộn có ngày em cũng chết trên bàn cơm!” Tần Tiểu Ý nghiêng răng nghiêng lợi, “Bữa này chị mời!”

“À cũng...” Lâm Kiều Kiều hoan hô, lập tức nghiêm trang: “Kỳ thật chị Tiểu Ý đâu cần phải buồn đâu? Chị mới là vợ danh chính ngôn thuận của Vu tiên sinh, đã không tìm được ai để giải quyết nhu cầu, chị trực tiếp tìm Vu tiên sinh là được rồi.”

“Cô nói hay nhỉ, lẽ đâu hẳn chỉ yêu mình Ngô Tĩnh kia, đối với người khác không có hứng thú, vậy có phải chị cô thành người thứ ba rồi không?”

“Thật sự là muốn chết não quá, kết hôn với hẳn là chị, sống cùng nhà với hẳn là chị, người ở ngoài nhìn vô, Ngô Tĩnh mới là người thứ ba, vậy là được rồi! Lâm Kiều Kiều xem thường, “Nếu không, hay chị thử hẳn đi, xem hẳn phản ứng thế nào.”

“Thử? Thử thế nào?”

“Đương nhiên là quyền rũ hẳn đó, ôi, sao chị lại ngây thơ như vậy!”

12. Chương 12

Tần Tiểu Ý cảm thấy tên quân sư quạt mo Lâm Kiều Kiều này đưa ra chủ ý quá tệ (1), vì cái chủ ý này, bản thân cô phải chịu tổn thất hai bữa cơm, cộng thêm cơ man các thể loại ăn vặt khi dạo chợ đêm. Gặp một cái liền muốn ăn, ăn như sắp chết rồi vậy, Tần Tiểu Ý không phải đau lòng cho tiền của mình, nhìn thấy Lâm Kiều Kiều không chê đồ nguội, chạy mận đều ăn được tốt, thật sự cảm thấy vả mồ hôi cho cái dạ dày của cô nàng, rốt cuộc không thể không dùng thủ đoạn từ chối trả tiền để ngăn cản cái miệng của Lâm Kiều Kiều.

(1) Từ gốc: sư chủ ý – sư: ôi, thiu, chua.

Lại nói đến cái chủ ý kia, muốn cô câu dẫn Vu Hạo Viễn, còn lạ hơn ngồi nói nhảm, bản thân cô đầu tiên là khẳng định không thể được, Vu Hạo Viễn có hồng nhan tri kỷ cái đó ai cũng biết, nếu bản thân cô dám chen vào, quan hệ kia khẳng định sẽ còn phức tạp hơn nữa, người không biết sẽ cảm thấy vợ chồng ân ái là kết cục hay nhất, người biết chuyện sẽ khẳng định cô là kẻ ác muốn phá hoại uyên ương.

Nói sao đi nữa muốn cô đi quyến rũ người đàn ông cô sợ, không cần tưởng tượng cũng biết không thể thực hiện được.

Thật sự rất buồn bực, không phải chỉ là tìm một người đàn ông ngủ một giấc sao, sao lại khó như vậy, trong cái thời đại yêu đương tốc độ này, onenightstand đã thành hiện tượng quá phổ biến, mà cái hiện tượng này đưa tới trước mặt Tần Tiểu Ý, lại hóa thành vấn đề nan giải không thể phá được.

Có một số việc, bình thường không nghĩ đến sẽ không thấy có gì, khi nào nghĩ rồi, sẽ cảm thấy trăm trảo cong tâm (2), ăn ngủ khó yên, Tần Tiểu Ý cảm thấy bản thân cô quá mức để ý chuyện này, mới có thể ngày nghỉ, đêm mộng, biết rõ như vậy là không được, nhưng trong lúc nhất thời chưa thể tìm ra cách nào khiến mình dời lực chú ý ra khỏi nó.

(2) Trăm trảo cong tâm: trăm ngàn móng vuốt đâm vào tim.

Lúc về Vu gia chưa khuya lắm, nhưng lão tiên sinh lão phu nhân đã trở về phòng nghỉ, Vu Hạo Viễn vẫn chưa về, phòng khách xa hoa trống trải không có chút nhân khí, Tần Tiểu Ý xoay người vào bếp, hồi này chỉ lo nhìn Lâm Kiều Kiều ăn, bản thân chưa ăn được bao nhiêu, bây giờ yên tĩnh lại muốn ăn gì đó.

Đầu bếp đã nghỉ, giờ ở phòng bếp chỉ còn hai người hầu đang chuẩn bị điểm tâm khuya, thấy Tần Tiểu Ý vào, vội vàng buông việc đến chào hỏi cô.

“Phu nhân muốn ăn gì ạ? Ở đây có cháo tổ yến và một ít đồ tráng miệng.”

“Có bánh bao gì đó không?”

“Há cảo được không ạ? Nhưng phải hấp một chút, lát nữa mới có.” Người hầu lấy từ trong tủ lạnh ra một hộp há cảo nhỏ cho cô xem.

Tần Tiểu Ý gật gật đầu, “Cái này đi.”

“Đợi hấp xong sẽ mang lên cho cô.”

“Không cần đâu, tôi đợi ở đây cũng được.” Tần Tiểu Ý ngồi xuống bàn ăn trong căn bếp nhỏ, chống cằm nhìn người hầu vội vàng hấp há cảo cho cô, vội vàng rót trà cho cô, phòng bếp thoáng chút liên não nhiệt.

Tần Tiểu Ý uống trà, híp mắt nghĩ đến ba mẹ cô, nhà cô cũng không nói là nhỏ, nhưng chưa bao giờ cảm thấy quá trống trải, ba luôn ở phòng khách tiếp khách hoặc đọc báo, xem truyền hình, mẹ cô luôn đi theo cô cần năn nói liên miên mấy lời sẵn sóc, tuy trong nhà có người hầu, nhưng ngày ba bữa đến giờ vẫn do mẹ tự tay làm, một nhà ba người ngồi bên bàn ăn cơm, cảm giác ấm áp đó, có thể bao trọn các căn phòng.

Nhưng bây giờ, cô lại phải đến bếp tìm nhân khí, chuyện nhỏ này thật khó tưởng tượng, chỉ nghĩ đến đã thấy lạnh cả người.

Vu Hạo Viễn, vì cái gì muốn kết hôn với cô?

Không để Tần Tiểu Ý mơ màng quá lâu, dì Lan liền tìm đến, “Phi nhân, cô muốn ăn gì nói với tôi một tiếng là được, sao lại vào đây? Ở đây toàn là khói dầu.”

“Không sao, nơi này tốt mà, đi đừng để ý đến tôi, đi nghỉ đi.” Tần Tiểu Ý vẫy tay ra hiệu cho dì Lan không cần ở đây hầu hạ cô.

“Tiên sinh vừa về.” Dì Lan nói.

“Biết rồi, tôi ăn xong liền lên.”

Dì Lan thấy Tần Tiểu Ý không có ý định ra khỏi đây, nên không nói gì nữa, gật gật đầu rời khỏi phòng bếp.

Há cảo nóng hằm hấp được bung lên, hương vị thơm lừng đó lập tức khiến Tần Tiểu Ý động tay, gấp một cái ném vào miệng, vội vàng cắn, bị nước nóng trong miếng bánh tập kích.

“Phu nhân ăn từ từ thôi, trong nồi vẫn còn.” Người hầu một bên khẽ cười nhắc nhở, thấy Tần Tiểu Ý bị nóng đến hà hơi, vội đưa cho cô một ly nước lạnh.

“Vị không tồi.” Tần Tiểu Ý uống một ngụm nước rồi cười khen.

“Là sư phụ làm đó, có vài loại không có nhân nữa.” Người hầu nhiệt tâm giới thiệu.

Tần Tiểu Ý ăn xong một đĩa nhỏ, lại bảo người hầu lấy thêm cho cô, nghĩ rằng ăn ngon như vậy, lần sau phải mang cho Lâm Kiều Kiều, tên kia nhất định là cảm động đến khóc rống lên.

Lúc này cửa phòng bếp nhẹ nhàng đẩy ra, ba người quay đầu lại nhìn, một người đàn ông cao lớn quần áo hưu nhân đang đứng ở cửa.

“Sao lại trốn ở đây ăn?” Người đàn ông nhíu mày hỏi cô.

Tần Tiểu Ý thử bày ra vẻ mặt tươi cười, rất thành công, “Ồ đây ăn tiện.”

Vốn tưởng rằng người đàn ông sẽ nhanh chóng đi khỏi, ai ngờ hắn không những không đi, còn nhấc chân vào phòng bếp, “Ăn cái gì?” Sau khi đi đến bàn ăn nhỏ, hắn tự nhiên ngồi vào bên cạnh Tần Tiểu Ý.

Không gian phòng bếp giống như vì có hắn mà hẹp lại.

“Há... Há cảo.” Tần Tiểu Ý cảm thấy đầu óc cô như có cái máy quẹt thỏ, “Muốn ăn không?”

Chờ Vu Hạo Viễn ngồi vào chỗ, người hầu liền bưng đến một mâm bánh cho hắn. Chỉ thấy hắn chạm rai gấp một miếng há cảo lên cắn, sau đó hút hết nước trong bánh, cuối cùng bỏ hết vào miệng.

Tần Tiểu Ý bỗng dưng tỉnh ngộ, nhớ lại bộ dạng lang thôn hổ yết (3) của mình vừa nãy, quả nhiên bị nóng là phải, nhìn sang mâm há cảo của Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý liếm liếm môi, hỏi: “Cái này là nhân gì?”

(3) Lang thôn hổ yết: ăn như hổ đói, ăn như hà bá đánh vạ, ngón nga ngón nghiêng.

“Hải sản.” Người hầu đứng cạnh trả lời.

Đôi mắt phượng xoay lại mâm bánh, đang do dự có nên gấp hay không, người đàn ông từ phía xoay người sang nhìn cô, một đôi đũa kẹp một miếng há cảo đưa đến trước mặt cô, ra hiệu cô nếm thử.

Nhìn thấy khuôn mặt người đàn ông gần như vậy, Tần Tiểu Ý cảm thấy thần trí của cô như bị mê hoặc, chờ cô miễn cưỡng phục hồi tinh thần, phát hiện miếng há cảo trong tay Vu Hạo Viễn đã bị cô cắn một nửa, nước từ trong nửa bánh còn lại rỉ ra, Tần Tiểu Ý vội vàng thè lưỡi liếm, nhìn thấy đôi mắt âm u của người đàn ông, mới phát hiện vừa rồi hình như mình có chút thất lễ.

Làm sao bây giờ, còn lại nửa miếng trên đũa của hắn, rốt cuộc có muốn cô ăn luôn không?

Tần Tiểu Ý không buồn lâu lắm, vì người đàn ông vẫn đang nhìn cô kia, rất nhanh đã thu hồi đũa, sáng khoái nhét nửa miếng còn lại vào miệng.

Bên tai lập tức truyền đến cảm giác nóng nóng, nhiệt độ còn chậm rãi lan tràn, Tần Tiểu Ý vội vàng quay đầu nhìn về nơi khác, trong lòng không ngừng mắng bản thân vô dụng, trình độ dụ hoặc đến mức tự đổ mặt, làm sao đi quyến rũ hắn được a!

Mắt người đàn ông chợt lóe lên một ý cười cô không dám xem thường, Tần Tiểu Ý đột nhiên phát hiện, ai quyến rũ ai còn chưa biết được.

Bữa ăn khuya với người đàn ông bình tĩnh, người phụ nữ không được tự nhiên cuối cùng cũng chấm dứt.

Ra khỏi phòng bếp, Tần Tiểu Ý không để ý đến người đàn ông phía sau, trực tiếp trở về phòng, lúc này còn chưa đến thời điểm nam nhân đi ngủ, Tần Tiểu Ý biết hắn sẽ đến thư phòng làm việc.

Đến khi cô tắm xong bước ra, liền nhìn thấy thân ảnh Vu Hạo Viễn đứng ngoài ban công, hắn không phải đang ở thư phòng chờ cô ngủ mới về phòng sao?

Cửa sổ sát đất bị mở ra, gió đêm mang theo sự mát mẻ ập vào từng trận, hai bức màn hai bên bị gió thổi tung bay, người đàn ông tựa vào lan can ban công, nhìn cái ly trong tay, dường như đang suy tư tự hỏi, nhưng giống như là đang ngăn người.

Tần Tiểu Ý vừa sấy tóc, vừa do dự có nên đi tới đó không.

“Uống một ly.” Vu Hạo Viễn quơ quơ cái ly trong tay, gương mặt nhìn Tần Tiểu Ý, giọng điệu không giống đang hỏi.

Tần Tiểu Ý tùy ý ném khăn mặt lên ghế, lắc lắc mái tóc ngắn rồi bước qua, bàn tròn trên bàn công có bày rượu đỏ và ly chân cao, Tần Tiểu Ý giơ tay tự rót cho mình.

Trong lòng không ngừng tự nhủ, đừng sợ Tần Tiểu Ý, tên đàn ông này đáng sợ ra sao đi nữa, là chỉ là chồng trên danh nghĩa của mày thôi, hần đâu có ăn mày được?

Vu Hạo Viễn giơ tay ra hiệu cô chạm ly, khéo miệng nhợt nhạt, “Chúc hôn nhân chúng ta hài hòa.”

Không hài hòa cũng không được à! Tần Tiểu Ý nhin không được muốn nôn.

Tuy mặt nam nhân bình thường không chút thay đổi, nhưng chỉ một câu nói, cũng có thể khiến cho người ta cảm giác như mộc xuân phong (4), nếu hần cười rõ lên, hần là rất mê người, Tần Tiểu Ý không nhin được phỏng đoán, nhưng lại cảm thấy người đàn ông như khối băng này mà có cười to được như ý cô quả thực là chuyện điên rồ.

(4) Như mộc xuân phong: nghĩa đen là “như ngồi trong gió xuân”, nghĩa bóng là chỉ sự khai trí sau khi tiếp xúc với những người có trí tuệ và phẩm đức cao thượng, giống như được ngọn gió xuân thổi qua người.

“Chúc hôn nhân chúng ta.” Tần Tiểu Ý nâng ly, hai con người xa lạ vì lợi ích mà kết hôn, bây giờ lại ở đây bưng rượu chúc phúc hôn nhân của mình, thật không biết nên cười hay nên buồn.

Hai người tinh tế nhắm nháp ly rượu, nhìn rất thần nhiên thật không biết nên nói gì tiếp theo, Tần Tiểu Ý âm thầm quan sát người đàn ông.

Bề ngoài, Vu gia là nhà kinh doanh quy củ, thành thành thật thật nộp thuế quốc gia, nhưng ngầm bên trong mới là cái chính, cái công ty ngoài sáng này, chỉ có thể xem là da là lông của Vu gia mà thôi. Mà cái bí mật không thể nói này, cũng là trời biết đất biết, người biết ta biết mọi người biết.

Vu Hạo Viễn tuổi mặc dù không cao, nhưng sự nghiệp vào tay rất phát triển, hơn nữa tác phong làm việc mạnh mẽ vang dội, thời gian tiếp quản dù chưa lâu, nhưng rất nhanh mọi thứ đều đi vào quỹ đạo. Bây giờ hần, cả người tản mát ra hương giả thong dong, tuy mọi chuyện không cần hần tự thân vận động, nhưng chuyện gì cũng trốn không khỏi hai mắt hần, hết thấy hần đều lường trước không chế được.

Chính vì hần phân chia hậu cung và lòng dạ thâm sâu, mới khiến Tần Tiểu Ý trong tiềm thức thật ra muốn kháng cự, nhưng lại cảm lòng không được bị hấp dẫn, tâm tình mâu thuẫn, khiến Tần Tiểu Ý lựa chọn gạt hần sang một bên, nguyên nhân chủ yếu là vì người đàn ông này quá lãnh, lạnh lùng đến mức khiến người không dám nhìn thẳng vào hần.

Chỉ là nếu không có luồng khí đó, chắc là cũng không thành công được trên con đường hắc bạch mà phiên vân phúc vũ (5).

(5) Phiên vân phúc vũ: lật mây đảo mưa.

“Mặt nạ kia là em treo lên?” Nam nhân nghiêng mặt nhìn vào bàn trang điểm trong phòng, phía trên là chiếc mặt nạ thủ công cổ xưa.

“Ừ, trông cũng đẹp.” Tần Tiểu Ý cười cười, “Là anh làm?”

Vu Hạo Viễn lắc đầu, “Tôi giành được.”

Cái loại này mà cũng có giá trị để giành sao? Tùy tiện động thủ cũng có thể lấy được mà. Tần Tiểu Ý không cho là đúng, ngửa đầu uống một ngụm rượu đỏ.

Lúc buông ly ra, khéo mắt thấy người đàn ông nhích lại gần, không khỏi hoảng sợ.

“Ồ đây.” Người đàn ông nâng tay vuốt ve khéo miệng cô, “Có rượu.”

Tần Tiểu Ý thân thể cứng lại, hần là vừa rồi uống một ngụm to, nên bị tràn ra một ít, nhưng cho dù là có tràn ra, người đàn ông trực tiếp nâng tay lau giúp cô có thể gọi là hành động ái muội quá không.

Chỉ thấy người đàn ông thu hồi tay, sau đó chậm rãi đưa lên miệng, mắt Tần Tiểu Ý như dại ra, hần chậm rãi mút vào miệng.

“Vị thật không tồi.” Người đàn ông nhận xét.

Tần Tiểu Ý chỉ cảm thấy “âm” một tiếng, giống như có cái gì đó nổ tung trong đầu.

Quả... Quả nhiên bị câu dẫn rồi sao...

13. Chương 13

Gió đêm thổi từ từ, trăng lưỡi liềm giữa trời mây như thăm dò, ánh mắt người đàn ông so với ánh trăng còn mê người hơn.

Cảm giác văng đầu hoa mắt này là gì đây? Rượu đỏ mới uống có một chút, không đến mức nhanh như vậy đã say, nhưng ánh mắt người đàn ông quá mức nóng bỏng, cảm giác như sắp ngất này càng gia tăng.

Chưa bao giờ phát hiện, hóa ra mị lực của cái người này, có thể lớn đến vậy, chỉ là bị nhìn chăm chú, cô liền cảm thấy eo chân đều nhũn ra.

Mèo bị khiêu khích sẽ giận dữ, chó bị khiêu khích sẽ vượt tường, Tần Tiểu Ý cô bị khiêu khích, lại biến thân...

“Còn có một vị ngon hơn, có muốn nếm thử không?” Tim đập như mặt trống, Tần Tiểu Ý nghe được lời nói của chính mình.

Nam nhân nhếch mày, hỏi: “Cái gì?”

Một tay chăm chú nắm lấy lan can, Tần Tiểu Ý nâng lên tay kia lên, vòng lên cổ người đàn ông, không cho chính mình nửa điểm do dự, khắp khiêng vươn môi, chuẩn xác in lên đôi môi còn sót lại mùi rượu của người đàn ông.

Mùi vị thật thơm, Tần Tiểu Ý mơ mơ màng màng nghĩ, hé mở đôi môi đỏ mọng, lè lưỡi liếm bên môi nhợt nhạt của người đàn ông.

Vu Hạo Viễn mắt quang chột tắt, lúc Tần Tiểu Ý chuẩn bị lui lại, bàn tay to vòng qua eo cô, dùng sức, hai người liền dính vào nhau.

Cái hôn lướt nhẹ vừa rồi lập tức chuyển thành liều chết nồng nhiệt triền miên hôn.

Lúc hơi thở mát lạnh của người đàn ông xông vào mũi, Tần Tiểu Ý bỗng dừng tỉnh ngộ, thì ra thế, nguyên nhân bản thân cô vẫn luôn sợ hãi, kháng cự, gạt qua, thậm chí oán niệm, hết thấy đều là vì không muốn bị người đàn ông này hấp dẫn mà giẫy dụa.

Trong lúc người đàn ông sôi nổi nồng nhiệt hôn, Tần Tiểu Ý phát hiện, bản thân cô trước giờ giẫy dụa đủ kiểu, đều là phí công.

Nội tiết tố nam tính tràn ra từ người đàn ông cường đại này, khiến bản thân hần vốn dĩ đã là một loại dụ hoặc trí mạng, có mấy người phụ nữ có thể thoát khỏi mị lực của hắn?

Hóa ra thân thể cô còn nhận thức sớm hơn cả suy nghĩ của cô, cho nên cô mới mọng xuân, mới cảm thấy muốn tìm bất mãn.

Đầu lưỡi người đàn ông vô cùng linh động, du dương thăm dò khắp khoang miệng cô, cho dù động vào đâu cũng có thể khiến cô động tình, khiến cô ý loạn tình mê.

Tên đàn ông chết tiệt này bình thường nói chuyện đến nửa câu cũng ngại nhiều, không ngờ khi hôn lại có cảm giác này!

Trong lúc lằng lằng, cô biết bản thân mình đang bị thoải mái ôm đi, trong lúc di chuyển, nụ hôn nồng nhiệt vẫn tiếp diễn, hai người như lữ nhân đói bụng lâu ngày, được quảng cho con mồi, liền điên cuồng nhào vào, một khắc cũng không dừng lại.

Đóng cửa tiến đến giường, rốt cuộc là ai kéo quần áo ai trước đã không còn quan trọng, chỉ biết là quần áo trên người, có vẻ như là thứ dư thừa chướng mắt, thân thể khát khao kêu gào được lấp đầy, sớm đã đến đỉnh điểm, cuồng loạn chạm vào, cường thế tiến vào, ngay khi vừa kết hợp, hai người đều thỏa mãn thở gấp thành tiếng.

Trong lúc mê loạn, Tần Tiểu Ý mơ hồ nghe được bản thân cô thấp giọng quát: “Anh TM không dám dùng sức sao...”

Người đàn ông bị lời nói kích thích chớp mắt liền biến thành dã thú, tình cảm thương hương tiếc ngọc còn sót lại đều bị vứt hết, bị mấy chữ đó tro bụi yên diệt (1), người phụ nữ chết tiệt này chính là thiếu tập luyện đây mà.

(1) Tro bụi yên diệt: Bị chôn vùi thành tro bụi.

Bị lấn qua lộn lại, cao thấp trước sau tập luyện mấy lần, Tần Tiểu Ý rốt cuộc hiểu ra, khiêu khích đàn ông động dục, là hành vi thiếu lý trí cỡ nào. Chẳng qua loại thiên lôi câu động địa hỏa (2) này, lửa vắng khắp nơi, quả thực có thể khiến người ta mê thích đến sợi tóc cuối cùng.

(2) Thiên lôi câu động địa hỏa: Sấm sét bị hấp dẫn bởi lửa đất.

Lúc ngừng lại, Tần Tiểu Ý đã mệt đến xụi lơ trên giường, tay chân đều không thể nhúc nhích, không ngừng thở hổn hển như sắp chết.

Vu Hạo Viễn khoe miệng tà nghệ liếc cô một cái, trong lòng cảm thấy buồn cười, vừa rồi trên giường nhiệt tình không bị cản trở, người phụ nữ này cũng muốn hấn dùng sức, bây giờ bộ dáng thành suy nhược, giống như bị cưỡng bức vậy, thật đúng là xác nhận câu ngạn ngữ: phụ nữ hay thay đổi.

Ấn điện thoại gọi người hầu tới dọn dẹp đệm giường hỗn độn, Vu Hạo Viễn vươn tay ôm lấy Tần Tiểu Ý vẫn lả tả vào phòng tắm.

Tần Tiểu Ý bị ôm nhất thời cảm thấy ngượng, nhưng chuyện không biết xấu hổ đều đã làm, không cần thiết phải ngại ngùng, nói thật, nếu bảo cô tự đi vào phòng tắm, sẽ có chút khó khăn, vừa rồi bị nam nhân hung mãnh va chạm, cô cảm thấy hai đùi mình tạm thời không thể khép lại tự nhiên được.

Tuy cảm thấy mệt mỏi, nhưng hai thân thể không có che đậy chen chúc trong bồn tắm lớn, ma sát nhau, lại động tình lại chuyện đương nhiên, tự nhiên mà tiến tới, không kịch liệt mưa rền gió lớn nữa, vận động chậm chạp cũng mang lại cảm giác mới lạ.

Nên chờ đến khi hai người nằm lên giường lớn sạch sẽ đã được dọn dẹp, Tần Tiểu Ý mí mắt đã nặng không nổi, trực tiếp mơ màng đi vào giấc ngủ.

Đem nữ nhân ngủ say thu vào lòng, nhìn khuôn mặt sống chết cũng cãi xinh đẹp kia, Vu Hạo Viễn thỏa mãn nhẹ giọng thở dài, trái tim thiếu một nửa, cuối cùng cũng viên mãn rồi.

Chỉ là, người phụ nữ chết tiệt này khi nào mới nhớ ra hấn, và lời ước định của bọn họ đây? Trước khi tiến vào mộng đẹp, Vu Hạo Viễn nhin không được nghiêng rằng nghiêng lợi nghĩ.

Gặp người phụ nữ vô tâm vô phế này khi nào nhỉ? Giống như đã từ rất lâu, Vu Hạo Viễn chỉ nhớ mang máng vào cái thời còn đa cảm ngây ngô, vừa mới hơn mười tuổi, nam nữ sinh lúc đó đặt ranh giới sông ngân, coi nhau như kẻ thù.

Lần đó không biết là ai châm dầu, cả hai bên đều nháo loạn, thậm chí còn hện nhau địa điểm, chuẩn bị đánh một trận giải quyết ân oán, giống như xã hội đen thanh toán nhau vậy.

Lúc đó bên nữ chơi xấu tìm người bên ngoài, Tần Tiểu Ý là một trong những phần tử ngoại viện đó, vóc dáng cao cao gầy gầy, nhan sắc trung bình, đứng trong đám nữ sinh nhìn cũng rất được.

Thực hiển nhiên đám nữ sinh coi cô như thiên lôi sai đâu đánh đó (3).

(3) Như thiên lôi sai đâu đánh đó: hành động như người khác, bắt chước người khác.

Vu Hạo Viễn không biết nữ sinh ra sao, cuộc sống lúc đó của hấn chỉ có chơi đùa, náo loạn, và đọc sách, lúc đó hấn chính là cảm thấy đứa con gái này thật bắt mắt, liếc mắt qua liền không quên.

Sau đó không có trường hợp cãi nhau nào xuất hiện, biết hấn và Tần Tiểu Ý đều học qua quyền thuật linh tinh, cả hai bên đều rất nhanh quyết định phái bọn họ ra làm đại diện, đánh nhau một trận.

Vu Hạo Viễn về sau mỗi lần nhớ đến trận đó, đều nhìn không được cười đến mặt mày cong lại, âm thầm thích thú, đương nhiên, trận cười đó tuyệt đối không xuất hiện trước mặt mọi người.

Tuy mới đầu cảm thấy đánh nhau với con gái thật mất mặt, cũng thoáng không tự nhiên, nhưng trong tiếng kêu gào của mọi người, vẫn cố kiên trì, đó lần đầu tiên hấn phát hiện, hóa ra khoa chân múa tay cũng có lực sát thương, Tần Tiểu Ý lực đạo không bằng hấn, liền xuất ra mấy chiêu thức hoa mắt làm hấn phân tán sự chú ý, sau đó tấn công.

Lúc bị dính mưu hấn cũng không tức giận, tự đáy lòng lại tán thưởng, đây thực sự là đứa con gái thông minh.

Cuộc đấu giữa người đẹp và quái vật này, mãi đến khi giáo viên ra mặc ngăn cản, mới chấp nhận bất phân thắng bại, ý tưởng của hấn là, thực không đã thỏa đáng.

Hóa ra ý tưởng đó, Tần Tiểu Ý cũng có, sau đó đứa con gái này còn tìm bạn bè nhờ hẹn hấn ra ngoài, lần đó, hấn thua, cũng chính nhờ lần đó, hấn ý thức được, nam nữ khác nhau chỗ nào, lúc đánh nhau, hấn không cẩn thận đổ vào ngực cô, cảm xúc mềm mại đó, như dòng điện cường lực, chớp mắt liền đánh trúng tim hấn, cho nên hấn thua, thua đến mặt mũi bầm dập, mặt xám mày tro.

Trận này không có chiến lợi phẩm cho người thắng, hấn lại thua đến không nhìn thấy gì.

Lúc học lên sơ trung (4), bọn họ vẫn cùng trường, nhưng không cùng ban.

(4) Sơ trung: tương đương cấp trung học cơ sở ở Việt Nam, gồm 3 năm (sơ nhất, sơ nhị, sơ tam).

Vu Hạo Viễn giờ nghỉ, thường thích dựa vào hành lang, hấn cao gầy suất khí, rước lấy đại bộ phận ánh mắt, không bao gồm Tần Tiểu Ý, mỗi lần thoáng qua, hấn vốn tưởng cô có thể ít nhất liếc hấn một cái, nhưng cho tới bây giờ đều là vọng tưởng, ánh mắt của cô có lẽ có ngẫu nhiên đảo qua người hấn, nhưng chưa bao giờ dừng lại.

Cô cũng có thể lực của cô, năng lực đọc sách xuất chúng của cô, luôn là niềm kiêu hãnh của các nữ sinh, mỗi lần xuất hiện, bên người luôn có một đám nữ sinh ồn ào đi theo.

Cô thích cười sang sảng, uống rượu hào sảng, am hiểu vận động, lúc chạy giống như một cơn gió, cô cũng thích bóng rổ, mang theo đội quân của mình chinh chiến tứ phương.

Nhưng cô tuyệt không chơi với nam, không biết vì sao, trong vòng tròn kết giao của cô, mãi mãi chỉ giới hạn trong đám nữ sinh, chuyện đó, Vu Hạo Viễn đều để trong mắt, phiền trong lòng, hấn tìm không được bất cứ điều gì có thể giúp hai người tiếp cận phá được cửa ải đó, nên lúc hấn nghe thấy nam sinh khác nói cô có thể bị đồng tính luyến ái, liền xúc động đi tìm tên con trai đó đánh một trận. Hấn biết, đó là thích, hấn thích người con gái rất giống con trai này.

Một người thâm mến, một người không hề phát giác, tình hình vẫn như vậy cho đến học kỳ kế tiếp của sơ nhị.

Lần đó sau khi tan học, vì cùng cấp học, nên khi rời trường đã sắp khuya, khi đi ngang qua một góc nhỏ, hấn phát hiện một người đang vừa đánh vừa chữ nhau, lúc hấn cảm thấy không có gì thú vị liền cất bước đi, lại phát hiện nhân vật đang đánh nhau chính là cô.

Đối phương mặc đồng phục trường khác, chỉ vào Tần Tiểu Ý chữ nhau, rất nhiều học sinh khác đứng vây quanh, nhưng không ai dám nhúng tay vào.

Lúc đó hấn nghĩ cũng không nghĩ, lập tức đi qua đó, đi vào giữa bọn họ.

Đối với sự xuất hiện của hấn, Tần Tiểu Ý và đối phương đều kinh ngạc, cô suy nghĩ một hồi, mới miễn cưỡng nhớ ra hấn là ai, nhưng ý tốt của hấn, cô không phản bác, chính là nhặt nhặt nói: “Chuyện này không liên quan cậu, cậu đừng quan.”

Nhưng rốt cuộc hắn vẫn quẫn, còn quẫn đến cùng, hắn còn muốn đối phương đánh cho hoa rơi nước chảy (5), nhờ đó chứng minh thực lực của hắn với cô, còn nói cho cô biết, lần trước bọn họ đánh nhau, là hắn bắn nước.

(5) Hoa rơi nước chảy: tan bời tan tác.

Sau đó, cô mời hắn đi ăn BBQ, đương nhiên, theo sau cô vẫn có mấy nữ sinh, hóa ra lần này đánh nhau, nguyên do là trong các nữ sinh này, có một người bị lừa gạt tình cảm.

Hắn không cần biết là vì ai, chỉ nhớ lần đó ăn BBQ rất ngon.

Sau đó nữa, bọn họ dần dần thân thiện hơn, gặp trên đường, cũng gật đầu chào hỏi, nhưng mỗi lần Tần Tiểu Ý gọi hắn, đều dùng từ “Này”, Vu Hạo Viễn nghi ngờ rốt cuộc cô có biết tên đầy đủ của hắn không, nhưng lại miễn cưỡng không hỏi cô.

Một hôm tan học gặp được cô, nhìn thấy trên túi xách của cô có một cái mặt nạ thủ công vừa vẽ không lâu, thuận miệng hỏi, cô nói là tự cô làm, sau đó hắn mượn về nhà thưởng thức, rốt cuộc cũng không trả lại cô, nhiều năm sau đó, nhiều lần chuyển nhà, cái mặt nạ đó vẫn luôn đi theo hắn, mãi đến khi Tần Tiểu Ý đặt nó lên bàn trang điểm, chủ nhân chân chính nó lại vì quá nhiều năm không thấy, đã quên nó không còn một mảnh.

Kỳ nghỉ hè sau khi tốt nghiệp sơ trung, sau khi biết bọn họ sẽ không cùng trường nữa, hắn chạy đi tìm cô, hai người ra công viên gần nhà cô, đi dạo không mục đích vài vòng, nhưng không nói gì.

Được một lúc, hắn lấy dũng khí nói với cô, “Sau khi vào Đại học, chúng ta hẹn hò đi.”

Lúc đó cô ngây ra một lúc, sau đó mới nhẹ nhàng gật đầu.

Vì cái gật đầu nhẹ nhàng này, hắn mong đợi suốt ba năm.

Nhưng hắn chờ mong thất bại, lúc hắn mang theo tình yêu đi tìm cô, cô gái này đã có bạn trai, hơn nữa còn không biết là bạn trai thứ mấy của cô, mối tình đầu của cô hồi trung học đã vứt bỏ từ lâu.

Hắn tưởng rằng, hắn thật phải hận đứa con gái không biết giữ lời này, nhưng vài năm sau, lúc gặp lại cô lần nữa, mới phát hiện, hóa ra hận cũng là một loại tình cảm, đem cô khắc ở trong lòng hắn thật sâu, chờ đến khi hắn chấp nhận nhìn vào sự thật, tình cảm kia đã thâm căn cố đế.

Nắng sớm xuyên qua bức màn vào phòng, Vu Hạo Viễn nhíu nhíu mày, hơi hơi mở mắt ra nhìn người dưới thân, thiên hạ đang ngủ say trong ngực hắn, khoe miệng cong lên, nghĩ lại ngủ thêm một lát đi, ngẫu nhiên lười giường một chút cũng là một chuyện rất hạnh phúc.

14. Chương 14

Buổi hội nghị sáng nay, Tần Tiểu Ý có chút thất thần.

Mấy ngày nay cuộc sống quá mức hài hòa, mỗi tối trước khi đi vào giấc ngủ đều kịch liệt thao luyện, thân thể trước nay chưa được thỏa mãn, nên khiến Tần Tiểu Ý cảm thấy có chút lảng lảng, thường xuyên vội vàng vội vàng đến gần người, hóa ra đàn ông thích dùng nửa người dưới để suy nghĩ, thì có một số phụ nữ cũng có thể dùng nửa người dưới để nghĩ, ví dụ như Tần Tiểu Ý cô. Cho dù không có tình cảm, nhưng bọn họ vẫn có thể làm đến thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Chỉ là qua mấy ngày nay, Tần Tiểu Ý rốt cuộc cũng khắc sâu vào đầu óc, Vu Hạo Viễn đúng là khó đoán, bình thường lạnh như khối băng, vừa cởi hết quần áo, liền biến thành dã thú động dục, mặc kệ cô cầu xin thế nào, đều phải để mặc hắn vận động đến thỏa thích mới thôi.

Chỉ cần nghĩ đến tình hình kịch liệt kia, Tần Tiểu Ý liền vội vàng cúi đầu âm thầm đỏ mặt.

“Tần tổng, cô thấy phương án này thế nào?” Cấp dưới giải thích tỉ mỉ xong, quay đầu hỏi cô.

Cái gì thế nào? Vừa rồi cô căn bản không nghe gì, chỉ lo nghĩ đến chuyện tình không trong sáng.

Ho nhẹ một tiếng che giấu sự xấu hổ, cô nói: “Ý tưởng tốt, chi tiết cụ thể cần hoàn thiện thêm.”

“Được, tôi lập tức chỉnh sửa rồi viết báo cáo.”

“Bên Thụy Tư thế nào rồi?” Tần Tiểu Ý dụi dụi trán, cố tập trung lực chú ý vào công việc.

“Vốn tiến triển tốt, nhưng gần đây Thụy Tư đổi người phụ trách, nên phải bàn bạc lại lần nữa.” Liễu Tiến phụ trách vụ kiện bắt đắc dĩ trả lời.

Tần Tiểu Ý nhếch mày, “Bọn họ muốn đổi người phụ trách, anh không nghe được chút gió nào sao?”

“Nguyên nhân thay đổi tạm thời không rõ, người bên Thụy Tư cũng rất ngạc nhiên.” Liễu Tiến khó chịu đáp.

Suy tư một lúc, Tần Tiểu Ý lấy bút gõ gõ bàn, “Anh tìm thời gian thích hợp, hẹn người phụ trách mới kia ra, tôi tự mình đi nói chuyện.”

Liễu Tiến gật đầu, hắn còn đang sốt đầu mẻ trán, vừa nghe cô nói sẽ tự thân xuất mã, liền nhẹ nhàng thở ra, năng lực của Tần tổng, bọn họ rất tin tưởng.

“Nhớ kỹ, phải tìm hiểu rõ ràng tính cách sở thích của người phụ trách mới đó, rồi mới giải quyết được chuyện.”

“Biết rồi.”

“Bên tổng bộ có gì mới không?” Tần Tiểu Ý phân phó Liễu Tiến xong, quay đầu hỏi Hướng Chỉ bên cạnh.

“Không có tin gì lớn, chỉ là Ngô Hiền vừa hoàn thành một vụ lớn, tổng công ty tổ chức tiệc mừng, các công ty con và quản lý đều nhận được thiệp mời, cũng có nhiều người nhận được mail.”

Tần Tiểu Ý vừa nghe đến Ngô Hiền liền cảm thấy sốt ruột, vẫy tay ra hiệu đổi chủ đề.

Sau khi hội nghị kết thúc, Hướng Chỉ chạy tới hỏi Tần Tiểu Ý, “Tần tổng, tiệc này chúng có tham gia không, công trình đó là hấn cướp từ tay chúng ta, nếu chúng ta đi, chỉ sợ hấn không có đất diễn a.”

“Vậy phải để hấn không có đất diễn rồi.” Tần Tiểu Ý cười khinh, “Nếu chúng ta không đi, có khi còn cho người cố nói này nói nọ, phải đi mới thể hiện được ý chí của chúng ta.”

Hướng Chỉ bĩu môi, “Tuy biết vậy, nhưng vẫn cảm thấy thật chán ghét.”

Tần Tiểu Ý lắc đầu, cô gái nhỏ này yêu hận phân minh, không nên đả kích nhiệt huyết của cô nàng, nhưng trong thế giới đầy dối trá này, nhiệt huyết tràn đầy vẫn chưa đủ.

Buổi chiều đó, Liễu Tiến làm việc có hiệu suất đem tư liệu về người phụ trách mới của Thụy Tư cho Tần Tiểu Ý.

Nhìn ảnh chụp suất khí trong tư liệu, Tần Tiểu Ý vuốt cảm trầm tư.

Người đàn ông tên Từ Diệp này, cô biết, không những biết, bọn họ còn rất thân thiết, thân thiết đến nỗi từng lẫn lộn trên giường, nhưng người đàn ông này không phải sau khi bọn họ chia tay không lâu đã xuất ngoại rồi sao? Sao bây giờ lại về?

Nhưng không thể không thừa nhận, tên đàn ông này ngày càng đẹp trai.

Tần Tiểu Ý thở dài, cố gắng nhớ lại thời gian hai người yêu nhau lúc trước, nhưng trí nhớ chỉ dừng lại ở đoạn cô vứt Từ Diệp ở nước ngoài, tự mình thở phì phì về nước.

Cái tên chết tiệt đó, ngay buổi tối bọn họ ngọt ngào ân ái, lại dám ngoại tình, hơn nữa còn ngoại tình (1) trong chuyến du lịch ngọt ngào của bọn họ, chân tên này đúng là dài, muốn dạn chân thì cho dạn tới nước ngoài luôn.

(1) Từ gốc: – Dạn chân.

Thời điểm hai người gặp nhau, hắn vẫn còn là kẻ tràn đầy khát vọng, là thanh niên đầy hứa hẹn, Tần Tiểu Ý cũng nhất thời bị quyến rũ, bị vẻ ngoài đẹp trai của hắn hấp dẫn, sau đó lại bị chí lớn và lý tưởng của thiếu gia làm cảm động, cam tâm tình nguyện nuôi hắn, thậm chí còn có kế hoạch kết hôn.

Bây giờ ngẫm lại, lúc đó bản thân đúng là ngốc đến đáng thương, Từ Diệp tuy rằng là đời thứ hai, nhưng nhìn vào kiểu sống an nhàn sung sướng, kỳ thật chính là chỉ biết động khẩu không động thủ, dù không tốn tiền bạc trong nhà, nhưng ừng tiền của cô lại không nương tay, một kẻ như vậy, lúc đó bản thân lại cho là bảo bối, thật đúng là chó bị mù.

Chẳng qua bây giờ xem lại dung mạo, vẫn là bộ dáng tinh anh như trước.

Bây giờ hạng mục công ty về tay hắn, Tần Tiểu Ý đột nhiên cảm thấy không dễ, sợ hắn quan báo tư thù.

Tính toán một hồi, Tần Tiểu Ý vẫn quyết định gặp mặt Từ Diệp trước đã, nắm chắc tâm lý hai bên, để mai mốt gặp lại trên bàn đàm phán tình hình sẽ khả quan hơn.

Tự mình gọi cho Từ Diệp hẹn gặp, đối phương ở đầu bên kia điện thoại nói mấy lời hàn huyên, không có nửa phần ngạc nhiên nào, hắn là đã sớm biết sự tồn tại của cô, đợi cô tìm tới cửa.

Hẹn xong, Tần Tiểu Ý gọi về nhà báo, nói tối nay không về ăn cơm, mẹ Vu trong điện thoại có chút tiếc hận, định tối nay mang cô đi đánh bài, cúp máy, Tần Tiểu Ý tự nhủ mình thật may mắn, muốn cô theo hầu một đám lão phu nhân đánh bài, quả nhiên là xin miễn cho kẻ bất tài.

Tại một nhà hàng trung bình, Tần Tiểu Ý canh thời gian đến đúng giờ hẹn, nhưng lúc ngồi vào ghế lại phát hiện Từ Diệp còn đến sớm hơn cô.

Từ Diệp theo cô ngồi vào ghế, ánh mắt liền chăm chú tập trung trên người cô. Chủ động giơ tay muốn bắt tay cô, “Tiểu Ý, mấy năm không gặp, em vẫn như xưa.”

Tần Tiểu Ý cười cười trả lời: “Mấy năm không gặp, thiếu chút nữa không nhận ra anh.”

“Đã già hay trông vẫn đẹp trai?” Từ Diệp mỉm cười hỏi.

Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn, có chút nghịch ngợm đáp: “Vừa già vừa đẹp trai.”

Món ngon liên tục đưa lên bàn, hai người nhiều năm không gặp lại, thoải mái trò chuyện, nói về cuộc sống, nói về thời sự, nói chuyện kinh tế, tiếng cười sảng khoái thỉnh thoảng vang lên, cứ như mấy tiết mục vứt bỏ tình yêu vài năm trước chưa từng xảy ra.

“Một người ở nước ngoài hẳn là sống không dễ dàng.” Được ba tuần rượu (2), Tần Tiểu Ý hai má đã hơi hơi đỏ ửng.

(2) Tuần rượu (tuần trà): khi uống rượu/trà phải uống nhiều người, rót rượu/trà cùng lúc cho tất cả, người này uống thì người kia cũng phải uống hết thì mới rót tiếp, rót cùng một lượt như vậy gọi là một tuần.

“Đúng là không dễ, vừa mới sang đã muốn về, nhưng ba anh sống chết không đồng ý.” Từ Diệp nắm ly rượu cảm khái nói xong, giương mắt nhìn cô, lập tức chuyển đề tài, “Chẳng qua dù vất vả ra sao, cũng không thắm như lần bị vứt bỏ ở nước ngoài không xu dính túi.”

Đến đây đến đây, nợ cũ vẫn chưa trả xong.

Tần Tiểu Ý ôm kh eo miệng, ý cười càng sâu, ánh mắt híp lại, sóng mắt lưu chuyển, “Quả thật rất thảm, một cuộc du lịch ngọt ngào mật mật, lại bắt gian anh tại giường khách sạn, trên đời thế thảm lắm cũng chỉ là như thế thôi.”

Từ Diệp trong mắt hiện lên một tia chật vật, lập tức lắc đầu cười đáp: “Nếu anh nói anh bị hại, em có tin không?”

“Tốn nhiều tiền như vậy chạy ra nước ngoài hại anh, người nợ với anh có bao nhiêu thâm thù đại hận nhỉ.” Tần Tiểu Ý tỏ vẻ tò mò.

“Có lẽ lúc đó là em nhìn chưa cẩn thận, ở cùng anh lúc đó, là một người mẫu nổi tiếng.” Từ Diệp cau mày hồi tưởng.

Tần Tiểu Ý cố nén xúc động mắt trợn trắng, bắt gian bạn trai tại giường, cô đã muốn phát hận, làm sao còn tâm tư đi nhìn người phụ nữ kia là ai.

“Anh chỉ là khách du lịch, không biết sao lại hên gặp được người mẫu như vậy, đối phương còn nhiệt tình chủ động quyến rũ anh, chỉ cần là người đàn ông bình thường, dù hoặc như vậy ai cũng không kiềm được.” Từ Diệp cười khỏ, tiếp tục nói: “Sau đó người mẫu đó tự nói với anh, cô ấy là nhận tiền của người khác mới quyến rũ anh.”

Tần Tiểu Ý có chút giật mình, chuyện vài năm trước, thật đúng là có ẩn tình, “Có người trả tiền cho cô người mẫu đó quyến rũ anh, mục đích là gì?”

Từ Diệp tiếp tục cười khỏ, “Chuyện này anh nghĩ mấy năm rồi, cũng không nghĩ ra, đối phương làm như vậy ngoại trừ việc khiến em bỏ anh, còn có gì khác đâu.” Một ngụm uống nửa ly rượu, Từ Diệp do dự một chút, hỏi: “Lúc hẹn hò với anh, em có phải còn dây dưa với người nào khác?”

Tần Tiểu Ý trở mặt, “Nếu lúc đó em thật có dây dưa với ai, sẽ không hẹn hò với anh rồi, em ghét nhất là một chân đạp hai đùi.” Thốt ra lời này xong, liền nhớ tới tình huống trước mắt của mình và Vu Hạo Viễn, không khỏi có chút nhụt chí.

“Nhiều lý do như vậy cũng không thay đổi được gì, huống gì lúc đó là tự anh không giữ được mình.” Tần Tiểu Ý vẫy tay, “Qua nhiều năm vậy rồi, có nhiều chuyện đã sớm không phải là của mình, không cần phải canh cánh trong lòng, hy vọng chúng ta vẫn là bạn bè.”

Từ Diệp ung dung, gật gật đầu, cho dù bản thân có tâm tư, người trước mắt cũng đã khoác áo của người khác.

Lần này trở về, ba hần tìm hần tâm sự trước, mục đích là để nói cho hần nghe, Tần Tiểu Ý mà hần tâm tâm niệm niệm, đã trở thành vợ của Vu Hạo Viễn tiếng tăm lừng lẫy thành phố S, muốn hần ngừng lại.

Sau đó hần nói: “Chúng ta có giao tình, nhưng chuyện công trình, anh nửa phần cũng không thỏa hiệp, dùng thực lực của bọn em đàm phán với anh đi.”

“Tất nhiên rồi.” Tần Tiểu Ý gật đầu đáp lời, trong lòng lại không cho là đúng, rõ ràng là công báo tư thù.

Tiếng chuông điện thoại phá vỡ cuộc nói chuyện của hai người, Tần Tiểu Ý nói câu xin lỗi rồi cầm di động ra khỏi ghế, là Vu Hạo Viễn gọi đến.

“Anh đang ở Kim Thịnh, em hẹn người ta xong thì qua đây.” Người đàn ông nhàn nhạt nói.

“Sang đây làm gì?” Tần Tiểu Ý thuận miệng hỏi.

“Giới thiệu vài bạn bè cho em gặp.”

“Được, em sắp xong rồi, gặp lại sau.” Tần Tiểu Ý không hỏi nhiều nữa, cúp máy xoay người ngồi vào ghế.

Kim Thịnh là câu lạc bộ tư nhân nổi danh ở thành phố S, người ra vào nơi này, thân phận đều là phi phú tức quý (3), Vu Hạo Viễn tụ họp với một số bạn bè quen biết ngẫu nhiên gặp ở đây.

(3) Phi phú tức quý: không giàu thì cũng có địa vị.

Nói là tụ họp, kỳ thật phần lớn thời gian là Vu Hạo Viễn buồn lòng uống rượu, bình thường không tham dự nói chuyện phiếm, bạn bè sớm đã quen bộ dáng lạnh như băng của hần, cũng không ngại, dù sao cuối cùng đều là tổng tài hần trả tiền, coi hần như cái ví tiền di động cũng tốt.

Những người chân chính được Vu Hạo Viễn xếp vào danh sách, kỳ thật không có bao nhiêu, đều là bạn lớn lên từ nhỏ cùng hần, bạn bè lúc đọc sách, Triệu Diệc Ninh là một trong số đó, hai người là bạn học sơ trung trung học Đại học, du học cùng lúc, tuyển vào cùng một quốc gia, so với mấy người khác, tình cảm Triệu Diệc Ninh và Vu Hạo Viễn, có sâu hơn một tí.

Chờ Vu Hạo Viễn cúp máy, Triệu Diệc Ninh mở miệng cười: “Bình thường bọn mình gọi cậu ra tụ họp cậu đều lười đến, hôm nay là ngọn gió nào, có tài như vậy khiến lão nhân gia cậu tự mình hẹn bọn mình.”

Vu Hạo Viễn quay đầu nhìn một đám nam nữ đang vây quanh chỗ chơi mạt chược, đáp phi sở vấn (4): “Gia quyến cậu lại thay đổi rồi à?”

(4) Đáp phi sở vấn: hỏi một đằng, trả lời một nẻo.

Triệu Diệc Ninh nhún nhún vai, “Cậu đột nhiên muốn dẫn gia quyến đến, mình đây độc thân có thể mang ai, chẳng lẽ mang theo bà người làm? Cho nên chỉ có thể tùy tiện tìm đại.”

Vu Hạo Viễn nhíu mày, lâu nay hắn vẫn muốn gặp thử style của Triệu Diệc Ninh là thế nào.

“Vừa rồi gọi điện là kêu Ngô Tĩnh tới sao?” Triệu Diệc Ninh liếc mắt đưa tình với hắn.

Lời này mặc dù đã biết là cố hỏi đùa, nhưng Vu Hạo Viễn sắc mặt vẫn lạnh xuống, “Vợ mình chỉ có một.”

Triệu Diệc Ninh cảm thấy kinh ngạc, Tần Tiểu Ý kia trong lòng hắn quả nhiên quan trọng, chỉ chuyện đó thôi đã vui muốn đùa rồi, vội vàng đáp: “Biết rồi biết rồi, Tần tổng mới là heart-strings của cậu, Ngô Tĩnh chỉ là dùng để nhiễu loạn tầm mắt người ngoài thôi, thật là âm hiểm quá.” Tuy biết bối cảnh của Vu Hạo Viễn quyết định tính cách và tác phong làm việc của hắn, nhưng thân là bạn bè hắn, Triệu Diệc Ninh vẫn không nhịn được muốn nôn.

Hai người lớn lên cùng nhau, Triệu Diệc Ninh hiểu nhất, tên này bề ngoài lạnh như băng, là người bạn âm lãnh, kỳ thật là kẻ tâm tư cuồng nhiệt, mà sự cuồng nhiệt này, nhiều năm trước đã đặt hết vào một người phụ nữ tên Tần Tiểu Ý.

Cho tới bây giờ, Triệu Diệc Ninh đều cảm thấy bản thân là người tốt, không hẳn là người tốt, nhưng tới thiếu hắn vẫn có thể xem là người có trách nhiệm. Còn người nắm giữ thế lực hắc đạo khổng lồ Vu Hạo Viễn kia, cứ cho là người xấu đi, nhưng cái tên xấu xa hoàn toàn này, chuyện tình cảm so với người tốt như hắn là hơn ngàn vạn lần.

Trong cái thời đại tình cảm tốc hành như thế này, đâu có ai mà mười mấy năm như một ngày, tình yêu say đắm trong lòng hắn vẫn như lúc ban đầu, đây là chuyện khó tưởng tượng cỡ nào.

“Đừng có ở trước mặt cô ấy nhắc tới Ngô Tĩnh.” Vu Hạo Viễn không để ý đến hành động muốn nôn của hắn, lạnh giọng cảnh cáo.

Triệu Diệc Ninh rất muốn cười to thành tiếng, này không phải bịt tai trộm chuông sao, cho dù bọn họ không nói đến, nhưng ngoại giới có mấy người không biết Ngô Tĩnh là tình nhân của hắn? Nghĩ lại Tần Tiểu Ý đối với sự tồn tại của Ngô Tĩnh cũng là nhất thanh nhị sở.

“Không nhắc đến thì coi như không tồn tại sao?” Triệu Diệc Ninh nghiêm túc đáp: “Tin mình đi, nếu cậu muốn cùng Tần tổng ân ái, Ngô Tĩnh sẽ là chướng ngại lớn nhất giữa hai người, cho dù cô ấy là quân cờ đã hấp dẫn mọi nguy hiểm, cũng không được đâu.”

Vu Hạo Viễn quơ quơ ly rượu trong tay, “Mình sẽ giải quyết.”

Triệu Diệc Ninh trừng to mắt, “Cậu muốn giải quyết thế nào, trực tiếp bẻ người luôn à? Quả nhiên là tác phong của hắc đạo mấy cậu.”

Vu Hạo Viễn hừ lạnh một tiếng, để ý tới hắn nữa.

“Tần tổng quả thật là người rất bận, giờ này còn chưa cơm nước xong.” Triệu Diệc Ninh nhìn nhìn thời gian thuận miệng nói ra câu này, nhưng rất nhanh liền phát hiện Vu Hạo Viễn biểu tình lạnh thêm một tí, tâm lý buồn bực, chẳng lẽ mình lỡ lời?

Vu Hạo Viễn lại hừ lạnh một tiếng, tiếp tục không để ý tới hắn.

Triệu Diệc Ninh sờ sờ cái mũi, có chút mặc danh kỳ diệu, tên này sao mà dễ thành đối đầu như vậy, tùy tiện nói mấy câu cũng thành đụng chạm.

Một lát sau, một người phục vụ đến gõ cửa nói có người tìm Vu tiên sinh, biểu tình Vu Hạo Viễn mới dịu đi nhiều, đứng dậy ra ngoài đón.

“Ngại quá, để mấy anh đợi lâu.” Tần Tiểu Ý cười cười tỏ vẻ xin lỗi với Vu Hạo Viễn.

Vu Hạo Viễn lắc đầu nói không sao, dẫn cô vào phòng.”

Vài người trong đó dừng động tác, cùng nhìn về phía Tần Tiểu Ý, Triệu Diệc Ninh cũng rất chân chó chạy tới bắt tay cô, nói: “Nổi tiếng không bằng gặp mặt, Tần tổng quả thật khí độ phi phàm nha.”

Khen phụ nữ mà dùng từ này, tiên sinh người cổ ý à! Tần Tiểu Ý dở khóc dở cười bắt tay hắn, tay hai người sắp chạm liền bị bàn tay to của Vu Hạo Viễn ngăn cản, chỉ nghe hắn nói: “Đừng khách khí với cậu ta.”

15. Chương 15

Mấy người họ giới thiệu rồi trao đổi danh thiếp xong, Tần Tiểu Ý thật tự nhiên ngồi vào bên cạnh Vu Hạo Viễn, Vu Hạo Viễn giơ tay cầm ly nước trái cây đưa cho cô. Hành động ân cần như vậy, khiến mấy người bên cạnh thiếu chút nữa rớt bể mắt kính.

Tần Tiểu Ý cúi đầu nhìn ly rượu ngoại trong tay mấy người khác, nhìn lại ly nước trái cây trong tay mình, rót cuộc cau mày nhìn Vu Hạo Viễn, “Anh đây là phân biệt đối xử.”

Vu Hạo Viễn hơi hơi chuyển người tới gần cô, nghiêng mặt ngửi ngửi người cô, mùi rượu xông vào mũi, hỏi ngược: “Lúc này còn uống chưa đủ sao?”

Tần Tiểu Ý cười khinh ra tiếng, lắc đầu: “Đối với nhóm bạn cao cấp của anh phải uống.”

Lập tức buông ly nước trái cây trong tay ra, vươn tay lấy cái ly trước mặt Vu Hạo Viễn, thấy hắn không phản đối, liền vui vẻ nhấp mấy ngụm, gật gật đầu, “Quả nhiên là rượu ngon.”

Triệu Diệc Ninh thấy bọn họ tự nhiên thân mật, cười ha ha, nói: “Chị hai không biết sao? Rượu này còn chưa so được với rượu trong hầm nhà hai người đâu.”

Vì tửu lượng không tốt, Tần Tiểu Ý không dám uống nhiều, nhưng trong lúc đối ẩm, vẫn có chút thích thú, nghe thấy trong nhà có rượu ngon, ánh mắt không nhịn được sáng lên, cười tủm tỉm nhìn Vu Hạo Viễn, “Không biết Vu tổng có mấy thứ này nha.”

Vu Hạo Viễn phảng phất vẻ bí mật mang theo ánh mắt hàn băng quét lên người Triệu Diệc Ninh một phen, mới quay đầu nói với người phụ nữ của mình: “Chỉ có thể uống ở nhà.” Đối với tửu lượng của cô, hắn luôn canh cánh trong lòng.

Tần Tiểu Ý vui tươi hơn hở gật đầu, vừa không để ý, ly rượu ngoại trong tay đã bị cô uống hết, vươn tay tính lấy chai rượu tự rót thêm một ly, không ngờ chưa vươn đến đã bị Vu Hạo Viễn ngăn cản, mặc dù hắn không mở miệng, nhưng tay giống như không chịu buông.

Thử rút tay về, lại phát hiện hắn còn nhanh hơn, vì thế không từ chối nữa, tùy ý hắn nắm, tối nay cô uống có hơi nhiều, uống xong ly rượu ngoại kia, mùi rượu bốc lên, người cũng có cảm giác bay bay, liền thuận thể tựa đầu vào vai hắn nghỉ ngơi.

Bạn gái Triệu Diệc Ninh bước tới hỏi Tần Tiểu Ý có muốn đánh vài ván mạt chược không, Tần Tiểu Ý lắc lắc đầu, bảo mình chỉ biết đánh bài, không chơi mạt chược.

Vừa dứt lời, người kia giống như ảo thuật, không biết lấy ở đâu ra một bộ bài tú lơ khơ, lại gọi người khác đến, hét lên, “Đánh bài tôi cũng thích, chúng ta đánh đi.”

Cái bàn nhỏ trước sofa liền được dọn dẹp sạch sẽ đồng đồ trên bàn, Triệu Diệc Ninh ôm cô gái kia chen chúc trong đám người trên sofa thì thào to nhỏ, sau đó bắt đầu đánh bài.

Nhìn quân bài đã được chia cho mình trên mặt bàn, nhìn lại tay mình vẫn đang bị nắm, Tần Tiểu Ý có chút ủy khuất: “Vu tổng có trả tay lại cho em không vậy?”

Trước biểu tình vô tội kia, Vu Hạo Viễn khóe miệng hơi gợi lên, gật gật đầu buông tay cô ra.

Gần đây Tần Tiểu Ý bận công việc mà không có thời gian giải trí, thật ra lúc chưa lấy chồng, cô cũng thường xuyên hô bằng gọi hữu, tụ tập, bây giờ đưng tới bài, không nhin được cười đến mặt mày cong lại.

Vu Hạo Viễn tuy buông tay cô, nhưng vì thấy rõ bài trên tay cô, liền nhẹ nhàng tới gần, kề sát thân thể cô, bàn tay dài tự nhiên đặt lên eo Tần Tiểu Ý.

Tần Tiểu Ý tập trung nghiên cứu bài trên tay, không chú ý đến sự mờ ám của hắn, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, tự nhiên quay đầu lại bắt lấy tầm mắt Vu Hạo Viễn, cười nói: “Thắng tính cho em, thua tính cho anh.”

Mấy lời này cô đã muốn nói lâu rồi, hồi trước lúc đánh bài cùng bạn bè, có một cô gái nhỏ dẫn theo bạn trai luôn bĩu môi làm nũng với bạn trai: thắng tính cho em, thua tính cho anh. Lúc đó Tần Tiểu Ý cũng rất muốn thử nói mấy câu này xem có cảm giác gì, đáng tiếc bạn trai cô trước đây tiền còn ít hơn cô, nên mấy lời này vẫn chưa có cơ hội nói.

Không ngờ lại nói trong tình hình này, cảm giác quả nhiên rất thích.

Vu Hạo Viễn bị nụ cười sáng ngời phóng điện, trong đầu tê tê dại dại, rất hưởng thụ, liền trả lời: “Có thể quẹt thẻ không?” Trên người hắn không mang theo tiền mặt, nhưng bà xã đã yêu cầu, hắn muốn thỏa mãn, cho dù đêm nay cô có thua luôn cái công ty cô đang nắm giữ, hắn cũng không nhịu mày nửa phần.

“Lão đại, ai mà lên bàn bài còn mang theo thẻ chứ, đương nhiên phải dùng tiền mặt mới có cảm giác a.” Triệu Diệc Ninh cười hắn.

Nghe Triệu Diệc Ninh nói vậy, Vu Hạo Viễn cũng thấy có lý, liền nói phục vụ cầm thẻ của hắn đi tìm quản lý đổi tiền mặt, tự mình ôm Tần Tiểu Ý tiếp tục chiến đấu.

Tần Tiểu Ý đánh một lá bài, quay lại nói với hắn: “Thật ra không cần phiền vậy, em có tiền mặt.”

“Thua tính cho anh.” Vu Hạo Viễn nhấn mạnh.

Được rồi, có người vội vàng muốn trả tiền cô thua, cô có lý do gì từ chối, nhưng mấy ván bài tiếp theo, Tần Tiểu Ý luôn thắng, muốn thua tiền cũng chưa có cơ hội.

Thắng đến nỗi Tần Tiểu Ý thấy ngượng, vỗ vỗ tay, nói: “Thôi được rồi, vừa nãy uống hơi nhiều, đầu thấy choáng rồi.”

Mặc dù vài người ngồi đó, thua tiền cũng không là gì, vấn đề là cảm giác luôn thua thật sự rất khó chịu, nhưng nhìn thấy lão đại là người xem rất thích thú, nên cũng không dám mở miệng kêu ngừng, sợ hắn mất hứng, lúc này nghe Tần Tiểu Ý bảo ngừng, người người đều coi như đại xá, không ngừng vươn tay ném bài ra xa, chung chí hướng lần sau tuyệt đối sẽ không đánh bài với Tần Tiểu Ý.

Vu Hạo Viễn nghe Tần Tiểu Ý kêu mệt, lập tức quyết định về nhà, những người khác còn chưa chơi đã tiếp tục ở lại.

Tối nay Vu Hạo Viễn tự mình lái xe ra ngoài, Tần Tiểu Ý ngồi vào ghế phụ xong, liền mềm nhũn trên chỗ ngồi, nghiêng mặt nhìn động tác khởi động xe đánh tay lái của người đàn ông, thật sự càng nhìn càng thấy đẹp trai.

Vu Hạo Viễn vừa chú ý nhìn đường, vừa phân thần nhìn người phụ nữ bên cạnh, nhấp môi hỏi: “Tối nay đi gặp Từ Diệc?”

Tần Tiểu Ý hí mắt gật gật đầu, nghĩ bản thân cô đi gặp ai thật ra hắn nhất thanh nhị sở, tình báo phải gọi là toàn diện. Về điểm này, Tần Tiểu Ý tuy thường xuyên thấy khó chịu, nhưng chưa bao giờ kháng nghị với hắn, ham muốn khống chế của đàn ông, không phải một hai câu của cô là có thể thay đổi được.

Lập tức nhớ lại gì đó, mở mắt ra nhìn hắn, hỏi: “Vì em đi gặp bạn trai cũ, nên anh bảo em tới tham gia với bạn bè anh?” Hai người tuy không có liên lạc gì, nhưng cô vừa cơm nước xong đã bị gọi đi, về mặt thời gian người đàn ông này nắm rất chuẩn, tuy không cần cô đi gặp người khác, nhưng không cho bọn cô nhiều thời gian để nói chuyện.

Vu Hạo Viễn không trả lời, chuyên tâm lái xe.

Tần Tiểu Ý càng lúc càng khó chịu, hành tung của mình luôn bị hấn nắm trong tay, chuyện đó cô nhận được, nhưng mà chuyện giao tiếp của cô cũng muốn can thiệp, người đàn ông này quả cũng quá nhiều rồi.

Ngồi thẳng người, Tần Tiểu Ý nghiêm túc nói: “Anh đã đồng ý em được tự do giao tiếp.”

“Em được mà.” Vu Hạo Viễn trả lời.

“Gián tiếp can thiệp, cái này gọi là tự do sao?”

Chờ xe dừng đèn đỏ, Vu Hạo Viễn quay đầu nhìn cô, chậm rãi đáp: “Anh không hạn chế tự do của em, nhưng thân phận hiện tại của em, không thể để em tùy tâm sở dục, em muốn gặp kẻ nào làm chuyện gì anh đều không ngăn cản, nhưng em phải nhớ kỹ, em là người của Vu Hạo Viễn anh.”

Từ lúc biết người đàn ông này, đây là lần đầu tiên nghe được một câu dài như vậy của hấn, cảm thấy rất ngạc nhiên, Tần Tiểu Ý không vui trả lời: “Em sẽ không quên thân phận của em.” Trước khi rời khỏi Vu gia, cô sẽ không làm ra chuyện gì có lỗi, chuyện này cô tự tin.

Đèn xanh sáng lên, xe tiếp tục vững vàng chạy, Tần Tiểu Ý đột nhiên khẽ cười: “Tối nay gặp Từ Diệp, tuy là ôn chuyện, nhưng là chuyện công việc, không nói gì khác.” Có phải cô ảo giác rồi không, sao cảm giác người đàn ông này hình như đang ghen?

Đối với chuyện cô và Từ Diệp ra sao, Vu Hạo Viễn biết còn nhiều hơn cô, biết rõ bọn họ không có khả năng thành, nhưng vẫn không vui khi bọn họ gặp nhau, lại không có tư cách gì ngăn cản, rốt cuộc chỉ có thể lấy tự tập làm cố kéo cô đến.

Tuy loại hành vi này có chút ngây thơ, nhưng chỉ cần hấn không thừa nhận, ai cũng không dám nói nhiều.

Chờ xe tiến vào gara, quay đầu lại mới phát hiện người phụ nữ đã mơ hồ ngủ thiếp, nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc, tâm tình liền mềm mại hấn lên, Vu Hạo Viễn chậm rãi đưa môi tới gần, đến khi hai bờ môi nhẹ nhàng chạm vào nhau, mới trần trọc liếm.

Cảm xúc mềm mại trên môi khiến Tần Tiểu Ý đang mơ hồ tỉnh lại, vừa mở to mắt liền bắt gặp đôi mắt sáng rõ của người đàn ông, đồng tử thâm u như có ma lực, chớp mắt khiến cô thất thần.

Đầu lưỡi nam nhân linh hoạt mở cánh môi của cô ra, tiến thẳng vào trong miệng cô, lập tức cường thế công thành chiếm đất, nơi nhạy cảm bị kích thích, Tần Tiểu Ý vô lực thở phì phò, mặc kệ người đàn ông muốn làm gì thì làm.

Dục vọng chớp mắt bị khơi mào, bàn tay to của Vu Hạo Viễn tập trung ở trước ngực cô, lung tung luồn vào vạt áo cô, áo sơ mi bình thường cô mặc cảm thấy rất đẹp, lúc này muốn cởi ra lại ghét nó cức áo nhiều quá, Vu Hạo Viễn thiếu nhẫn nại dùng sức, một loạt cúc áo lập tức bị hấn xé bay tán loạn.

Tần Tiểu Ý không ghét bỏ hành vi thô lỗ của hấn, loại khẩn cấp đùa giỡn này ngược lại còn khiến cô cảm thấy tận hứng, đàn ông mà, thô lỗ một chút cũng coi là một loại tình thú.

Đôi bàn tay to tiến vào trong vạt áo, cách nội y xoa bóp, Tần Tiểu Ý hừ nhẹ một tiếng, hai tay vắt lên cổ người đàn ông. Sôi nổi đáp lại nụ hôn của hấn.

Trong lúc lộn xộn, Vu Hạo Viễn tự mình điều chỉnh ngồi vào ghế, hai tay dùng lực, Tần Tiểu Ý dựa thế xoay người lên ngồi lên trên người hấn, từ trên cao nhìn xuống khiến Tần Tiểu Ý cười thấp thành tiếng, hai tay nâng mặt người đàn ông, cúi đầu hôn lên môi hấn, lúc hấn mở miệng muốn bắt lấy đầu lưỡi của cô, lại nghịch ngợm dời đi, liếm khước miệng hấn, một đường đi xuống, cảm người đàn ông, yết hầu, tất cả đều là những chỗ cô cảm thấy hứng thú.

Thứ gì đó cực nóng của người đàn ông ở giữa hai chân cô, Tần Tiểu Ý quỳ dậy, thông thả đưa thân thể, khiến địa phương phía dưới ma sát nhẹ nhàng, lập tức khiến người đàn ông dồn dập thở dốc.

Hạ thân ma sát ái muội, Tần Tiểu Ý cũng không nhanh không chậm cởi cúc áo sơ mi của người đàn ông, cô tự nhận khí lực không lớn bằng hấn, hấn là không có cách nào trực tiếp xé.

Tuy nhu cầu bức thiết muốn tiến vào thân thể người phụ nữ, Vu Hạo Viễn vẫn cất lực ản nhẫn, loại dày vò ngọt ngào này, hấn cảm thấy rất hưởng thụ.

Nhìn quần áo mình bị cởi dần, nhìn đôi bàn tay mềm của người phụ nữ chạy trước ngực mình, nhìn người phụ nữ cúi đầu liếm hấp nhũ thủ của hắn, thân thể đàn ông run rẩy, hận không thể lập tức xé quần áo trên người nữ nhân hung hăng tiến vào thân thể cô.

Đáng tiếc không gian trước mặt thật sự quá nhỏ, muốn làm gì cũng đều như trói chân trói tay, nam nhân dứt khoát mở cửa xe, trong tiếng kính hô của người phụ nữ trực tiếp ôm cô xuống xe.

Quần áo trên người đã hỗn loạn không chịu nổi, ánh đèn sáng ngời của gara chiếu vào, hai người có vẻ chật vật bất thường, Tần Tiểu Ý bị ôm mờng, đôi chân tự nhiên ôm lấy eo hắn, để che giấu cảnh xuân trước ngực, hai tay phải đồng thời ôm lấy cổ hắn, cả người giống như con bạch tuộc chăm chú quấn lấy người hắn.

Trùng mắt, có chút bất mãn nhìn Vu Hạo Viễn, “Muốn xuống xe cũng không nói trước một tiếng.” Vừa rồi cô còn nghĩ hắn sẽ làm luôn trong xe, không ngờ đột nhiên hắn thay đổi địa điểm.

Người đàn ông ôm khế miệng, chỉ nói: “Ôm chặt.” Liên ôm cô đi lên lầu.

Tần Tiểu Ý lúc này mới ý thức được người đàn ông này có bao nhiêu cường tráng, ôm cô đi lên lầu, đến thở gấp cũng không có.

Sau khi ôm cô vào phòng, người đàn ông trực tiếp mang cô vào phòng tắm, xả nước ấm, nhiệt độ cơ thể lại lần nữa dâng cao.

Nam nhân như muốn trả thù sự khiêu khích trong xe vừa rồi của cô, lột quần áo cô đè cô đứng dựa vào tường, dùng miệng lưỡi chạy loạn trên người cô, bộ ngực mềm mại, cái bụng bằng phẳng, cuối cùng đi đến địa phương nhạy cảm yếu ớt của cô, nâng chân cô lên vai hắn, sau đó liền vùi đầu vào hai chân cô.

“A...” Tần Tiểu Ý hai tay nắm đầu tóc hắn, ngửa đầu nhẹ giọng hừ hừ.

Nước từ vòi hoa sen xả xuống, liên tục hắt vào hai cơ thể nóng cháy.

Trải qua sự khiêu khích cực hạn của hắn, Tần Tiểu Ý rất nhanh liền lên đỉnh, chất lỏng ấm áp từ trong cơ thể trào ra, lập tức bị người đàn ông liếm đi.

Một mỗi nhìn người đàn ông đứng dậy, cúi đầu hôn lên môi cô, tư vị nhạt nhạt hàm súc khiến Tần Tiểu Ý nhanh chóng đỏ bừng mặt, đây là hương vị của cô, nhưng người đàn ông không cho cô nhiều thời gian suy nghĩ, hữu lực va chạm, hung hăng tiến vào nơi sâu nhất trong người cô.

Bị va chạm đến đầu óc choáng váng, Tần Tiểu Ý mơ hồ nghĩ, làm chuyện đó với người đàn ông này thật sự thích đến cực điểm, không biết nói chuyện yêu đương với hắn, sẽ là cảm giác gì?

Người đàn ông đang chăm chú đóng đưa eo, khó chịu phát hiện, tại thời điểm mấu chốt này, tiểu nữ nhân cư nhiên dám thất thần, thật muốn cứ như vậy giết đi cái thất thần của cô.

16. Chương 16

Tiệc mừng của tổng công ty, Tần Tiểu Ý vẫn thân nhiên tham gia, công trình này nếu không phải lúc trước Vu Hạo Viễn ngăn cản, cô tin cô làm còn tốt hơn Ngô Hiên. Trước đây Vu Hạo Viễn từng có mấy câu giống như giải thích với cô, nói công ty đối phương không trong sạch, cho dù có không trong sạch, cô sẽ không miệt mài theo đuổi, không cần thiết phải mù quáng đâm đầu, con người cô vốn là chỉ li tính toán.

Tuy nói sẽ không so đo, nhưng lúc đến hội trường nhìn thấy nét mặt tỏa sáng của Ngô Hiên, nội tâm vẫn không nhịn được u ám, nghĩ đến một ngày nào đó, xem hắn còn cười được nữa không.

Bên trong âm u, bên ngoài cô vẫn cười bắt tay Ngô Hiên, nói mấy lời khen tặng hòa thuận vui vẻ gì đó, nào là Ngô tổng là thanh niên ưu tú, chúng ta nên học tập làm gương, nào là công ty có nhân tài như anh thật sự là thiên đại phúc khí, nào là Ngô tổng có rảnh thì chỉ bảo chúng tôi nhiều hơn..., nghe xong chỉ muốn giậm chân.

“Tần tổng cô thật biết nịnh.” Chờ Ngô Hiên đi rồi, Hường Chỉ khó chịu lên án Tần Tiểu Ý.

“Nha đầu phiến tử (1), sao gọi tôi là nịnh nọt, cái này là từ ngữ xã giao bình thường, không tin cô đi theo lưng Ngô Hiên nghe lên đi, mấy người khác căn bản cũng nói vậy thôi.” Tần Tiểu Ý cầm ly rượu trái cây uống một ngụm, cười liếc mắt đưa tình với Hường Chỉ.

(1) Nha đầu phiến tử: câu nói của người phương Bắc, vừa dùng để chửi vừa dùng để gọi thân mật. Phiến tử: lừa đảo, dối trá, lừa lọc.

Hường Chỉ hừ một tiếng, nhưng lại thật sự nghe theo, đúng là nha đầu phiến tử.

Sau khi chào hỏi vài người quen biết, Tần Tiểu Ý vốn định tìm một chỗ yên tĩnh nghỉ ngơi một chút, cánh tay đột nhiên bị bắt lại, đảo mắt nhìn, hóa ra là Vu Hạo Đông.

Cái tên này gần đây hay xuất quỷ nhập thần.

Vu Hạo Đông bây giờ đã mất đi nụ cười tươi như ánh mắt trời lúc trước, mặt mày vừa gian vừa tối, mấy ngày không gặp, không lẽ đổi tính?

Hắn kéo Tần Tiểu Ý đến một góc nhỏ, không nói gì, chỉ nhìn cô không chớp mắt.

Ánh mắt quá mức nóng bỏng khiến Tần Tiểu Ý mất tự nhiên nhìn trước nhìn sau, cuối cùng nhịn không được hỏi: “Vu Hạo Đông, rốt cuộc là sao? Tìm tôi có việc?”

Chỉ thấy hắn vờ vờ ly rượu trong tay, đáp: “Tần Tiểu Ý, có phải cô và anh tôi ở với nhau.”

Tần Tiểu Ý “phốc” một tiếng cười, “Tôi và anh cậu kết hôn, không ở với anh ấy thì ở với ai.”

Vu Hạo Đông nhíu nhíu mày, “Tôi nghĩ hôn nhân của hai người chỉ là một tờ giấy, không ngờ lại vậy.”

“Tôi cũng tưởng vậy.” Giờ phút này, Tần Tiểu Ý cũng vẫn cho là như vậy.

“Nghe mẹ tôi nói hai người ở cùng phòng.” Hắn rầu rĩ nói.

“Vu Hạo Đông, cậu tìm tôi rốt cuộc có chuyện gì, chắc không chán tới mức muốn nghe đời sống vợ chồng của chúng tôi đấy chứ.” Tần Tiểu Ý vỗ vỗ vai hắn, cười vui tươi hơn hở, kỳ thật tâm lý đã mơ hồ nhận ra ý tứ của hắn.

Vu Hạo Đông hung hăng trừng mắt liếc cô, “Tần Tiểu Ý, cô bớt giả ngu với tôi đi, tôi vẫn nghĩ cuộc hôn nhân của cô là giả, cô sẽ nhanh chóng ly hôn, tôi tưởng... Tôi còn có cơ hội.”

Tần Tiểu Ý cúi đầu, lắc lắc cái ly trong tay, “Vu Hạo Đông, tôi vẫn cảm thấy cậu rất thông minh, vừa nhìn đã biết tôi vì sao phải giả ngu, cậu đã cố chấp như vậy, tôi nói rõ ràng với cậu luôn, cho dù tôi rời khỏi Vu gia, tôi với cậu cũng không thể.” Cô tạm dừng, cảm thấy lời nói của mình có chút tàn nhẫn, tiếp tục nói: “Ở đây có vẻ không thích thảo luận chuyện này, lần sau chúng ta nói tiếp, tóm lại, cậu đừng suy nghĩ nhiều quá.”

Từ trước tới nay cô vẫn biết tâm tư Vu Hạo Đông, cô vẫn rất tôn trọng tình yêu lãng mạn tốt đẹp, tin rằng tình yêu và điện thế giống nhau, hai người vừa tiếp xúc, dòng điện đã bắt đầu chuyển động, Vu Hạo Đông suất khí, như ánh mắt trời, hiền lành, tuyệt đối là người đàn ông khó có, nhưng hai người họ, không có được dòng điện này.

Lại nghĩ đến bản thân cùng Vu Hạo Viễn hồ động trên giường, loại va chạm kịch liệt đó, giống như có điện, khiến người ta toàn thân tê dại, dục sinh muốn chết...

Dùng sức lắc lắc đầu, thầm mắng mình quá si ngốc, trò chơi trên giường của hai kẻ trưởng thành, sao bản thân cô có thể tự dừng cảm giác nó giống như dòng điện bắt đầu khởi động? Y như gặp quỷ.

Vừa trở lại hội trường, Tần Tiểu Ý đã bị Kiều trợ lý gọi đến, nói Vu Hạo Viễn tìm cô.

“Gọi tôi đến làm gì?” Tần Tiểu Ý khó hiểu.

“Tần tổng thật biết nói đùa, cô là phu nhân Vu tổng, lúc này nên ở bên cạnh Vu tổng mới đúng.” Kiều trợ lý cười ôn hòa.

Tần Tiểu Ý bỗng đứng tỉnh ngộ, cô đúng là đã quên, kết hôn đã nửa năm, cô vẫn chưa nhận ra thân phận phu nhân tổng tài này.

Đi theo Kiều trợ lý tìm được Vu Hạo Viễn đang bị vây quanh, người đàn ông này tuy rằng lãnh, nhưng với địa vị đó, cho dù sợ hãi, vẫn có không ít người kiên trì chạy tới trước mặt hắn.

Tần Tiểu Ý vừa đến bên Vu Hạo Viễn, một cánh tay hắn tự nhiên đặt lên eo cô, hơi hơi cúi đầu nói: “Hạo Đông tìm em nói gì vậy?”

Không ngờ cảnh kia đã bị hắn nhìn thấy, Tần Tiểu Ý lắc đầu, “Không có gì, cậu ta thấy anh liền như chuột thấy mèo, muốn tránh anh thôi.”

Vu Hạo Viễn nhìn ánh mắt của cô không nói gì nữa, quay đầu nói với người khác: “Đây là vợ tôi Tần Tiểu Ý.”

Tần Tiểu Ý bây giờ mới chú ý tới người xung quanh, có một số là nguyên lão ở tổng công ty, số khác là ở các công ty đối tác, đều là mấy người khó lường.

Mấy người khác tuy biết bên cạnh Vu Hạo Viễn có một hào nhân như vậy tồn tại, nhưng bên ngoài luôn luôn đồn rằng người phụ nữ này chỉ là không có danh hiệu mà thôi.

Hồng nhan tri kỷ chân chính của Vu Hạo Viễn chính là Ngô Tĩnh. So với Tần Tiểu Ý, danh tiếng Ngô Tĩnh vang dội hơn nhiều lần, nhưng hôm nay thấy Vu Hạo Viễn và vợ đứng cùng, lại có vẻ ăn ý và vô cùng thân thiết.

Kết quả là, trong lòng ai nấy đều phỏng đoán, người phụ nữ chân chính trong lòng Vu Hạo Viễn, rốt cuộc là người nào a? Chẳng lẽ hắn muốn tả ủng hữu ôm, hưởng hết tề nhân chi phúc (2)?

(2) Tả ủng hữu ôm: trái phải ôm ấp – Tề nhân chi phúc: cuộc sống giàu sang sung sướng, nhiều thê thiếp.

Tần Tiểu Ý đương nhiên biết mấy ánh mắt nghiên cứu kia là sao, nhưng trong trường hợp này cô tốt xấu gì cũng là con dâu danh chính ngôn thuận của Vu gia, nên chỉ có thể tinh thần cường đại cố hòa nhập với mấy người xa lạ này.

Trong bữa tiệc, phụ nữ ai nấy đều trang điểm tỉ mỉ, ai cũng muốn bản thân trở thành tiêu điểm trong mắt người khác, nhưng Tần Tiểu Ý hoàn toàn ngược lại, lúc này cô vẫn một thân quần áo bình thường, áo sơ mi quần dài, tóc ngắn gọn gàng, kiểu ăn mặc này dường như đã trở thành style của cô, nhưng vì trang phục không giống người ta, khiến cô đứng trong một đồng váy ngắn váy dài gọi cảm, trở thành bất mắt, thậm chí còn cho người ta cảm giác sáng ngời.

Người phụ nữ như vậy, đứng cùng Vu Hạo Viễn, nửa phần cũng không kém cạnh. Vu Hạo Viễn lạnh lùng, cô ôn hòa, Vu Hạo Viễn không hay nói chuyện, cô lại rất dí dỏm. Bọn họ đứng cạnh nhau, chính là hai góc bù nhau.

Lúc Tần Tiểu Ý tự do phát huy, không khí nghiêm túc vốn có của bữa tiệc đã bị dịu đi, mọi người đều vui vẻ tán gẫu với Tần Tiểu Ý vài câu, cho nên rất nhiều người bỗng quên mất nhân vật chính của bữa tiệc khách công tối đó là ai.

Buổi lễ chính thức bắt đầu, lãnh đạo bên tổng bộ lên đọc diễn văn dài dòng, chỉ là không phải Vu Hạo Viễn, Vu Hạo Viễn vẫn đứng bên cạnh Tần Tiểu Ý, nhưng Tần Tiểu Ý nghĩ, bản thân là bị người đàn ông này giam bên người hắn.

Sau một đoạn văn đồng dạng, công thần đệ nhất trong thành công này —— Ngô Hiên, trong tiếng vỗ tay bị mời lên đài.

Trong tiếng vỗ tay như sấm, Tần Tiểu Ý nghe thấy người đàn ông nói bên tai cô: “Còn để ý sao?”

Tần Tiểu Ý quay đầu liếc người đàn ông, rất muốn biểu hiện bản thân rộng rãi, nhưng lời vừa lên miệng đã cảm thấy có chút ê ẩm.

“Có chút, em cảm thấy em làm còn tốt hơn.” Rốt cuộc cô cũng nghe được câu trả lời thành thật của mình.

Vu Hạo Viễn không lộ dấu vết ôm cô sát lại, ngữ điệu nhẹ nhàng, không có hơi thở lạnh lùng nữa, hơn nữa còn có chút triền miên, “Đối tác kinh doanh của chúng ta chỉ là nguy trang, nếu theo sẽ không tốt.”

Tần Tiểu Ý kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn, “Anh đã sớm biết, sao còn muốn gây chiến?”

Cảm xúc bỗng nhiên có chút hoảng hốt, có phải bản thân cô trong lúc vô tình đã nghe được cơ mật khó lường? Nhưng nếu là bí mật, nam nhân sẽ không vãn đàm phong khinh nói ra như vậy.

Vu Hạo Viễn mắt nhìn lên Ngô Hiên hằng hái trên đài, quay đầu lại nói với Tần Tiểu Ý: “Tương kế tựu kế.”

Tần Tiểu Ý gật đầu, lại hỏi: “Ngô Hiên biết không?”

“Em nói xem?” Người đàn ông bí hiểm ngoéo miệng, mang cái ly trên tay đến đặt lên bàn, tiện đà mang luôn cái ly trên tay Tần Tiểu Ý đặt lên.

Trên đài Ngô Hiên nói xong, cả hội trường cũng đồng thời vang lên điệu nhạc nhẹ nhàng chậm rãi.

Biểu tình người đàn ông không hề cứng lại, hơi hơi khuynh thân làm động tác mời, Tần Tiểu Ý khoái trá đưa tay đặt vào tay hắn, lập tức bị nắm gắt gao.

Lão tổng công ty và phu nhân mở màn khiêu vũ, dễ dàng thu hút ánh mắt mọi người, rất nhiều người đều bàn tán về phu nhân lão tổng, trước đây vẫn tưởng cô tiến vào cửa Vu gia liền bị biến thành người vợ trong lãnh cung, ai nấy đều không chú ý đến cô, nhưng thấy biểu hiện ân cần của Vu Hạo Viễn đối với cô tối nay, xem ra đồn đãi có chút không đúng.

“Nhìn kỹ lại, kỳ thật là vô cùng có khí chất.” Một người phụ nữ tụ tập một chỗ bàn tán.

“Ừ, bây giờ đang thịnh hành trang phục bình thường như vậy, nhìn rất tuấn tú.”

“Nghe nói năng lực làm việc rất lợi hại, mấy công ty con đều được cô ấy lo liệu đâu ra đấy, công trạng rất lớn.”

“Nhưng nghe nói gia đình cô ấy rất bình thường, cha chỉ là thương nhân mở một công ty nhỏ.”

“Không phải là hôn nhân giao dịch sao? Đối phương đã không có của cải, Vu gia rước cô ấy vào nhà làm gì?”

“Chuyện đó không biết rõ lắm.”

...

Vài người bưng bưng hứng thú thảo luận, Ngô Tĩnh đứng cách đó không xa, vẻ mặt âm trầm.

Hôm nay là ngày vui của anh trai cô, cô là người nhà, đã đến hội trường từ sớm, vốn tưởng rằng tối nay Vu Hạo Viễn vẫn như mọi khi mời cô làm bạn nhảy, không ngờ, hắn bỗng dưng chọn Tần Tiểu Ý.

Đã rất lâu rồi cô không gặp Vu Hạo Viễn, đêm nay cố ý lung lay trước mặt hắn, cũng không chiếm được nửa ánh nhìn của hắn.

Vì người đàn ông này vào sinh ra tử, tưởng rằng bản thân đã có thể chiếm được một góc trong sinh mệnh hắn, chỉ cần cần rằng nhẫn nhịn đợi hắn đánh đổ được thế lực căn cơ, sau đó sẽ danh chính ngôn thuận đứng bên cạnh hắn, nào biết được, chờ đợi thời gian dài như vậy, bên người hắn lại xuất hiện một người phụ nữ khác.

Trong ngực, vết sẹo do súng đã kết vảy dường như lại ần ần đau nhức, cô thật sự không cam lòng, chẳng lẽ dùng sinh mệnh ra đánh đổi, cũng không được người đàn ông đó thương tiếc yêu mình? Vì sao đến cuối cùng cô vẫn bị vứt bỏ?

Tần Tiểu Ý tận hứng khiêu vũ mấy điệu nhảy, cuối cùng người đàn ông nhìn ra cô có chút thở gấp, mới buông ra, dẫn cô rời khỏi sàn nhảy.

“Lâu rồi không khiêu vũ, thật đã ghiền.” Tần Tiểu Ý hí mắt cười, phục vụ đưa tới, lấy hai ly rượu trái cây, một ly đưa cho người đàn ông, rồi tự mình hào sảng nhấp một ngụm rượu, “Không ngờ anh khiêu vũ tốt như vậy.”

Vu Hạo Viễn rũ mắt nhìn cô, vươn tay sửa sang lại cổ áo có chút buông lỏng của cô lại, đáp: “Em cũng không tệ.”

“Hạo Viễn...” Một thanh âm ôn nhu vang lên bên cạnh hai người họ.

Tần Tiểu Ý và Vu Hạo Viễn cùng nhìn lại bên người, Ngô Tĩnh mặt mày cong lại, cười rất ôn nhu.

“Đã lâu không gặp, có thể mời em một điệu nhảy không?” Cô nhẹ giọng hỏi.

17. Chương 17

Dưới ngọn đèn ngũ sắc, Ngô Tĩnh một thân váy dài chấm đất tôn lên thân thể mềm mại của cô, nụ cười yếu ớt thản nhiên, rất rất động lòng người. Tần Tiểu Ý là phụ nữ mà nhìn cũng có chút si, huống chi là đàn ông bản tính vốn thích mỹ nữ.

Quay đầu nhìn Vu Hạo Viễn, đối phương quả thật cũng đang nhìn Ngô Tĩnh, nhưng biểu tình dường như là một tầng băng sương, lạnh lùng như sấm, bộ dáng này căn bản không giống đang nhìn người yêu, giống nhìn kẻ thù hơn.

Nhất thời ba người trở nên xấu hổ, Tần Tiểu Ý nghĩ không biết mình có nên nói gì đó không, căn bản Ngô Tĩnh sẽ không chuẩn bị để chào hỏi cô, bản thân không cần thiết phải dùng cái đầu nhiệt tình chạm đến cái mông lạnh lùng của người ta.

“Hạo Viễn...” Đợi nửa ngày không thấy Vu Hạo Viễn đáp lại, Ngô Tĩnh lại êm ái gọi một tiếng, liền khiến Tần Tiểu Ý nổi da gà, cô nghĩ bạn tốt Giản Tĩnh của cô đôi lúc cũng vô tình làm nũng, nhưng dù sao cũng đâu có khiến người ta nổi da gà?

Vẫn biết trong mắt mọi người hai người này mới là một đôi, nhưng thấy tình hình bọn họ như vậy, khiến Tần Tiểu Ý nhin không được muốn nôn, nếu đây mà được xem là lời nói của mấy đôi tình lữ, thì tình hình lại nhìn giống như kẻ thù gặp nhau, cố lắm thì chỉ có thể nghĩ là vợ chồng son cãi nhau.

“Tôi đi nói chuyện với mấy người bạn, hai người nói chuyện đi.” Cả người mất tự nhiên, Tần Tiểu Ý tìm cớ rời khỏi.

Nào ngờ vừa mới chuyển thân, eo đã bị Vu Hạo Viễn ôm lại, “Không cho đi.” Người đàn ông thấp giọng ra lệnh bên tai cô, đây là giọng điệu cứng nhắc bậc nhất hẳn hay dùng để nói chuyện với cô.

Ngay lúc Tần Tiểu Ý tiến thoái lưỡng nan, Kiều trợ lý không biết ở góc nào đột nhiên xông ra, nói với Ngô Tĩnh: “Ngô, hóa ra cô ở đây, tôi tìm cô nửa ngày rồi.”

Không thể không thừa nhận, ông ta đến quả thật đã hóa giải được không khí xấu hổ của một số người.

“Kiều trợ lý, có gì sao?” Ngô Tĩnh, mím môi, không vui nhìn ông.

“Đương nhiên có chuyện, anh cô tìm cô nửa ngày rồi đó.” Kiều trợ lý vội vàng kéo tay Ngô Tĩnh, mặc kệ cô giãy dụa, rất nhanh lôi cô đi khỏi tầm mắt hai người kia.

Kiều trợ lý này chắc chuyên môn nên nằm trong đội cứu hỏa thì đúng hơn!

Tần Tiểu Ý nhìn về phía bọn họ đang đi, hừ nhẹ một tiếng, lại không biết nên nói gì, đối với sự xuất hiện của Ngô Tĩnh, cô có chút khó chịu, nhưng cũng biết, Ngô Tĩnh đã sớm tồn tại bên người Vu Hạo Viễn rõ ràng hơn cô.

Nếu bản thân cô và Vu Hạo Viễn vẫn duy trì cuộc hôn nhân hữu danh vô thực kia, quan hệ hai người sẽ đơn giản hơn, mặc kệ Ngô Tĩnh là người phụ nữ nào, đều không liên quan đến cô, nhưng bây giờ, tình hình tất nhiên đã khác.

Tuy vẫn luôn nói với bản thân, hai người là có nhu cầu mới quan hệ, nhưng sự tình phát sinh sau đó, rất khó dùng lý trí để đối mặt.

Tần Tiểu Ý cảm thấy trước đây cô đánh giá mình hơi cao, mặc kệ chuẩn bị tâm lý thế nào, thì lúc đối mặt với Ngô Tĩnh, cô đều không có cách nào khiến bản thân ngừng chú ý.

Hóa ra trong khoảng thời gian thân mật, bất tri bất giác, cô đã bắt đầu để ý người đàn ông này.

Tần Tiểu Ý không vui, Vu Hạo Viễn nhìn ra được, nhưng hắn chẳng hề muốn giải thích, nếu thật sự phải giải thích rõ ràng, sẽ liên lụy đến rất nhiều chuyện khác.

Trong lòng hắn bây giờ còn đang khó chịu vì Tần Tiểu Ý đã quên hắn, nếu phải giải thích, chẳng khác nào thừa nhận với cô là bản thân đã yêu say đắm nhiều năm rồi.

Bị cô quên sạch còn yêu cô sâu đậm, chuyện này nghĩ sao cũng đều rất mất mặt, đánh hắn cũng không chủ động nói.

Mỗi người một tâm tư, nhất thời không ai nói gì.

Rốt cuộc vẫn là Tần Tiểu Ý phá vỡ sự im lặng, nói muốn về nhà, dù sao tiệc chúc mừng hôm nay cũng không phải chuyện của cô, có về trước cũng không ai nói gì.

Vu Hạo Viễn nghe cô nói muốn về, tự nhiên cũng đi theo.

“Anh không có việc gì làm sao?” Cô có chút lo lắng.

“Không có.” Cho dù hắn không đến dự, người khác cũng không dám có ý kiến, người như hắn, rất ít khi xuất hiện trong mấy trường hợp xã giao.

Vì lúc đó còn chưa khuya, Tần Tiểu Ý liền đưa ra ý kiến đi đâu đó ăn, vừa rồi trong tiệc cô thực ra chưa ăn gì, không phải kiêng ăn, mà thật sự vì nhìn thấy quá nhiều sự tươi cười đối trá mà khẩu vị mất hết.

“Muốn ăn cái gì?” Vu Hạo Viễn hỏi.

Tần Tiểu Ý nghĩ nghĩ, đáp: “Đưa anh đi ăn gì đó mới mẻ, BBQ chắc anh chưa ăn đâu.” Con người như hắn, hẳn là rất ít tiếp xúc với mấy món đồ bình dân này.

Vu Hạo Viễn nghe xong đề nghị của cô, nhất thời xúc động, nhớ đến nhiều năm trước trong một buổi tối chạng vạng, cô gái này vì cảm tạ hắn ra tay tương trợ, đã mời hắn đi ăn BBQ, vị cay tự nhiên chạm vào đầu lưỡi kia, đến giờ vẫn là hồi ức mới mẻ.

“Em nói địa chỉ cho lão Thẩm đi.” Vu Hạo Viễn ra hiệu cô chỉ đường cho tài xế.

Thấy hắn không phản đối, Tần Tiểu Ý lòng đầy khoái trá, kỳ thật lúc hắn im lặng, cô đã có chút hối hận, cảm thấy cô tại sao phải đề nghị như vậy, cảm thấy có lẽ cuộc sống của hắn quá ưu việt, sẽ rất khinh thường mấy loại thực phẩm rác rưởi này.

Nhưng hiện tại xem ra, người đàn ông này cũng không đến nỗi cao quá không với tới.

Vu Hạo Viễn kỳ thật có chút xúc động, hắn mơ hồ kỳ vọng, Tần Tiểu Ý sẽ dẫn hắn đi đến cái quán nhỏ gần trường sơ trung ngày đó, trong trí nhớ của hắn đó là nơi từng nếm vị BBQ ngon nhất, hắn thậm chí còn kỳ vọng lần ăn BBQ này, Tần Tiểu Ý có thể nhớ ra gì đó, lại thăm mắng bản thân trước đây sao lại không nghĩ đến chiều này, lãng phí thời gian nhiều như vậy, nhưng dù sao cũng không quan trọng nữa, đợi lát nữa đến đó, nói không chừng có thể xoay chuyển sự việc.

Vu Hạo Viễn không muốn nói chuyện hai người trước đây cho Tần Tiểu Ý biết, đồng thời cảm thấy nhiều năm như vậy chỉ có bản thân hắn nhớ thương đối phương, nhục nhả mặt mũi. Mặt khác, là trong tâm có oán khí, tiếp xúc với Tần Tiểu Ý càng nhiều, oán khí càng nặng, hy vọng cô sớm sớm phát hiện ra, nhưng lại không muốn nhắc nhở cô, Vu Hạo Viễn đôi khi còn cảm thấy chính mình giống như bà lão lẻ mề. Chuyện gia tộc, hắn giải quyết rất thành thạo, nhưng chuyện tình cảm, lại dằn dặt như đứa trẻ vậy.

Chỗ Tần Tiểu Ý chỉ, không phải là cái quán gần trường học mà Vu Hạo Viễn hy vọng, mà là một tiệm ăn chuyên bán BBQ, điều này khiến Vu Hạo Viễn có chút thất vọng, nhưng gương mặt vạm vỡ năm như liệt của hắn không thể hiện ra chút biến hóa cảm xúc nào.

Nhờ phúc của Lâm Kiều Kiều, Tần Tiểu Ý đối với các loại nhà hàng quán ăn có hiểu biết nhất định, lần này dẫn Vu Hạo Viễn đến một nơi, chính là nơi bán BBQ Lâm Kiều Kiều thích nhất, trước đây cô thường xuyên bị lôi đến đây bắt trả tiền.

Bước vào trong, mùi hương và mùi thịt liền xông vào mũi, khiến người ta thêm nhỏ dãi.

Bởi vì quán không lớn, không có nhiều ghế, Tần Tiểu Ý rốt cuộc chọn một góc sát tường thủy tinh ngồi, nhìn qua tường thủy tinh có thể thưởng thức cảnh phố bên ngoài.

Bọn họ ngồi vào chỗ không lâu, một vài người đàn ông thân hình cao lớn đi đến, gạt đầu ra hiệu với Vu Hạo Viễn, sau đó tìm một cái bàn ngồi vào, cách xa, nhưng tầm mắt vẫn nằm trong phạm vi kiểm soát.

Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn, biết mấy người kia là thân phận gì, không nhìn được cười thầm, ra ngoài còn phải mang theo vệ sĩ, thật giống như diễn trò.

Thịt ở đây được sơ chế sẵn, khách muốn ăn chỉ việc gấp lên vỉ nướng là được, vốn là chuyện đơn giản, nhưng vì thân phận người đàn ông này quá mức không giống chỗ này, đồ ăn vừa lên, Tần Tiểu Ý rất tự giác phục vụ hắn. Hỏi hắn thích ăn loại nào, nước tương nào, có ăn cay được không, nướng xong lại lập tức gấp cho hắn trước.

Đối với hành động ân cần của cô, Vu Hạo Viễn vô cùng hưởng thụ, khẩu vị tốt lên không ít, bất tri bất giác ăn cũng không ít.

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện công ty, chuyện cuộc sống, tuy phần lớn thời gian là Tần Tiểu Ý nói, Vu Hạo Viễn nghe, nhưng không khí lúc đó của hai người, lại thân thiện khó tưởng, nên cuối cùng hai người đều ăn rất nhiều.

Tiệm BBQ cách con phố sầm uất không xa, Tần Tiểu Ý vốn nói muốn đi tản bộ cho tiêu thức ăn, nhưng nhìn thấy mấy tên vệ sĩ cách đó không xa, chỉ có thể từ bỏ ý định.

Biểu tình hôm nay của người đàn ông thật nhẹ nhàng, khiến Tần Tiểu Ý cũng có cảm giác tự tại.

Cảm giác đối với hắn, ngay từ đầu là sợ hãi, sau đó lại cẩn trọng, bây giờ là tự tại, Tần Tiểu Ý cảm thấy bản thân cô càng lúc càng quen với sự tồn tại của người đàn ông này, hắn tuy nhìn lạnh lùng, nhưng kỳ thật nói chuyện vẫn hay, chỉ cần không đòi hỏi quá đáng, bình thường hắn đều thành toàn, tuy gương mặt liệt kia vẫn lộ lộ, nhưng ở trên giường lại nhiệt tình dị thường, mỗi lần quay cuồng cùng hắn trên giường, cô luôn cảm giác như muốn mất nửa cái mạng.

Cảm giác sợ hãi hắn, có lẽ là do không quen với hắn mà thôi.

Ngày nào cũng phải đối mặt với không ít chuyện công việc phức tạp, gặp mặt cãi nhau với nhiều người khác, mà có một người yên lặng như vậy làm bạn, kỳ thật cũng không tệ.

Quay đầu nhìn về phía gương mặt khắc băng của người đàn ông, Tần Tiểu Ý đoán, cùng một người như vậy nói lời yêu đương, không biết cảm giác là như thế nào nhỉ.

Người đàn ông này bộ dáng lãnh đạm như vậy, hắn mà biết chân thành yêu một người sao? Ngoài kia lúc nào cũng đồn hắn sủng ái Ngô Tĩnh, nhưng đêm nay thái độ hắn đối với Ngô Tĩnh như vậy, thái độ tế nhị như vậy, hắn thật lòng yêu Ngô Tĩnh sao, hay chỉ là đã từng yêu?

Nếu hắn là tự yêu bản thân, vậy thì tình hình này là cái dạng gì đây?

Đèn đường lúc sáng lúc tối, xe văng vẳng chạy, Vu Hạo Viễn hơi hơi nghiêng đầu nhìn người phụ nữ bên người, phát hiện cô cũng đang nhìn mình, biểu tình lộ ra vẻ mê mang.

“Đang nghĩ gì vậy?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

Tần Tiểu Ý lắc đầu, thu hồi tầm mắt, vừa ngẩng người với người đàn ông này lại bị bắt, cô cảm thấy thực xấu hổ, nhưng không đợi cô xấu hổ hết, cằm đã bị bàn tay to của người đàn ông nâng lên, chuyển qua đối mặt với hắn lần nữa.

Hơi thở quen thuộc của người đàn ông nhất thời đánh úp cô, tới lúc Tần Tiểu Ý lấy lại tinh thần, mới phát hiện môi mình đã bị người đàn ông bắt được, môi bạc nhẹ nhàng ma sát với môi cô, trong lòng không nhận được nổi lên sự tê dại nhạt nhẽo.

Đối với tình hình này, Tần Tiểu Ý theo phản xạ cơ thể, lúc Vu Hạo Viễn tiến đến, cô đã muốn tự giác mở ra đôi môi, triển miên với đầu lưỡi của hắn.

Đây là nụ hôn không mang theo dục vọng đầu tiên của hai người, chỉ thuần túy nghĩ muốn thân mật với đối phương, cảm thụ hơi thở của đối phương, kéo gần khoảng cách hơn một tí, thân thiết hơn một tí.

Cùng hắn nói lời yêu đương, hắn sẽ là chuyện rất tuyệt! Lúc Tần Tiểu Ý bị hôn đến đầu óc choáng váng, lâng lâng nghĩ.

18. Chương 18

Tuy trong đầu tồn tại ý niệm triển miên, nhưng chung quy hai người đều là con người của sự nghiệp, ngoại trừ thời gian làm việc ra, còn phải thường xuyên ứng phó các thể loại xã giao, sau một ngày, trừ lúc nhìn thấy người trên giường ra, thời gian bọn họ ở cạnh nhau thật rất khó tìm.

Trước kia không để ý nên không thấy có gì, bây giờ nổi lên tâm tư này, liền cảm thấy thời gian hai người gặp mặt quá ít ỏi.

Tần Tiểu Ý đoán không ra ý nghĩ của Vu Hạo Viễn, bản thân một khi đã động tâm, mà lại không làm gì sẽ cảm thấy bức bối khó chịu.

Muốn gặp Vu Hạo Viễn, trừ lúc ở nhà, còn ngoài ra hắn vừa bước khỏi cửa, liền như đá chìm đáy biển, không biết hành tung. Tuy hắn đạt đến địa vị này, rất nhiều chuyện là hắn tự thân vận động, sự nghiệp gia tộc thật sự quá khổng lồ, hao phí tinh lực cũng nhiều hơn người khác.

Tần Tiểu Ý lý giải được, nhưng nếu như muốn nói chuyện yêu đương, nhất định phải gặp mặt a, chỉ dựa vào cái gọi là bạn tri kỷ thì làm sao có kết quả.

Tuy nghĩ vậy, nhưng công ty gần đây phải tiếp đón nhiều người, ngày nào Tần Tiểu Ý cũng theo đội ngũ chạy ngược chạy xuôi, nên vốn dĩ không có thời gian cho cô ngồi tưởng tượng này kia, buổi tối về nhà, ngã lên giường lên giường, căn bản không đợi được Vu Hạo Viễn về làm chuyện không thuần khiết.

Vu Hạo Viễn không nói gì, nhưng vẫn nhắc cô phải chú ý sức khỏe.

Quan tâm thân thể cô cũng là một hiện tượng tốt, không quan tâm mới là phiến toái, chứng tỏ người ta không cần cô.

Lần đầu tiên biết yêu, Tần Tiểu Ý đối với tình yêu thủy chung là tràn ngập hy vọng hướng tới, mặc kệ gặp phải bao nhiêu thứ ngăn trở, vẫn không thay đổi được ước nguyện ban đầu của cô, cô luôn cho rằng tình yêu như vậy rất đẹp.

Gả vào Vu gia, cô còn tưởng rằng tình cảm phải chịu phủ bụi một thời gian, nhưng người tính không bằng trời tính, không ngờ khiến cô tim đập thình thịch, lại chính là chồng cô. Nói ra có vẻ quỷ dị, nhưng cô quả thật đã yêu người chồng của cô.

Mấy ngày nay, Tần Tiểu Ý và mấy thủ hạ của cô quả thật điên vì công việc luôn rồi, công ty tiếp mấy tờ danh sách không nhỏ, tuy rằng đối phó được Từ Diệp, nhưng yêu cầu của đối phương rất nhiều, thậm chí còn được một tác tiến một thước. Luôn để ý điều kiện, Tần Tiểu Ý bên này đương nhiên sẽ không lung tung đáp ứng, chỉ đành lần lượt đàm phán, nói tới phần sau Tần Tiểu Ý đều muốn trở mặt, Từ Diệp này xuất ngoại vài năm, cái khác không giỏi, nhưng cố sức thì giỏi, nửa điểm cũng không chịu thiệt.

“Tần tổng, Từ quản lý có phải có thù oán với công ty chúng ta không, sao lại đi khắp nơi làm khó dễ chúng ta.” Liễu Tiến trải qua vài hiệp đàm phán, chịu không nổi hô to.

Tần Tiểu Ý lắc đầu không nói gì, không phải hắn có thù với công ty, hắn là có thù với tôi a. Ngoài mặt thể son sắt giải quyết việc chung. Bà nội hắn tính công như sơi, rõ ràng là quan báo tư thù!

“Mang tư liệu đi chỉnh sửa lại đi, trưa nay tôi hẹn Từ Diệp ăn cơm, đến lúc đó vừa ăn vừa nói chuyện. Lần này lại không thành, tôi liền trực tiếp giết hắn luôn.” Giận thì giận, nhưng chuyện hợp tác đang đi vào quỹ đạo, không thể tùy hứng mà buông tay.

“Tần tổng quả nhiên khí phách!” Từ Tiến vội vàng vuốt mông ngựa, sau đó vui vẻ chuẩn bị tư liệu.

Hẹn địa điểm là một nhà hàng Tây Âu, nghĩ muốn làm thành công hợp đồng này, thì phải chiều theo sở thích bên khách, Tần Tiểu Ý biết Từ Diệp thích cơm Tây, vài năm lại ở nước ngoài, hắn là không đột nhiên thay đổi khẩu vị đâu.

Tần Tiểu Ý dẫn theo Liễu Tiến tới trước, Từ Diệp không phải một mình đi đến, cũng mang theo trợ thủ, hóa ra hắn cũng đoán được đây là bữa Hồng Môn Yến.

Hai người vốn không xa lạ nhau, hơn nữa mấy ngày này Từ Diệp khó xử đủ điều, cho dù là bùn Bò Tát cũng có vài phần tính năng của đất, huống gì là Tần Tiểu Ý luôn luôn sáng ý, cứng rắn không nhẽo lâu như vậy rồi, cô thật sự không bày ra được vẻ mặt hòa nhã gì với hắn, tuy trên mặt lộ ra ý cười, nhưng những ai quen biết cô đều nói, đây tuyệt đối không phải kiểu tươi cười thân mật, Từ Diệp coi như là người quen, hắn đương nhiên nhìn ra được.

Chỉ thấy Tần Tiểu Ý mang văn kiện bỏ lên cái bàn bóng loáng, cười nói: “Từ quản lý, chúng ta vẫn nên giải quyết mấy cái hạng mục chưa thỏa thuận được rồi ăn cơm đi, không bữa cơm này ăn mà không an tâm đâu.”

Liễu Tiến nghe xong lời cô nói, ghen cười tới khó chịu, Tần tổng cô tuyệt quá a, rõ ràng là cô hẹn người ta tới ăn cơm, lại bày ra thái độ chuyện chưa xong không cho ăn, cô đây có phải là đã chuẩn bị mấy lời đàm phán trực tiếp chạy luôn không, cũng vừa hay tiết kiệm được tiền cơm a.

Sắc mặt Từ Diệp nhìn không tốt lắm, nhưng không nói gì, hai bên liền nhận ra cần phải giải quyết công sự, nên chuyện ăn cơm phải trễ đến mấy tiếng sau.

Nhờ cổ tay cao siêu chu toàn của Tần Tiểu Ý, đối phương đã chịu nhượng bộ, kết quả cả hai bên đều vừa lòng với phương án chung.

Chuyện công đã thỏa, sau đó tới lúc dùng cơm, hai bên liền trò chuyện rất vui, trong lúc thôi chén đổi trăn (1), đề tài cũng dần thân thiện hơn.

(1) Thôi chén đổi trăn: nhường lý đổi cớ.

Thương nhân mãi mãi thực tế, chỉ cần có lợi, có thể trong lúc ăn cơm, nhanh chóng dựng quan hệ hữu nghị, mặc kệ lên núi đao hay xuống biển lửa, hay là hai sườn áo đao, chỉ cần mở miệng sẽ đến, nhưng ngược lại, chỉ cần xung đột lợi ích, liền trở mặt không quen, quan hệ tính bằng phút.

Tần Tiểu Ý và Từ Diệp hàn huyên công việc, đề tài rất nhanh liền chuyển sang chuyện riêng, Liễu Tiến lúc này mới ngạc nhiên hóa ra hai người đã quen biết từ lâu, trước đây hắn chưa từng nghe Tần Tiểu Ý đề cập nửa câu.

Chẳng qua người ta đã nói chuyện riêng, hắn không thể xen mồm, trợ lý Từ Diệp cũng không có gì để nói, cuối cùng chỉ có thể cầm ly uống rượu, quan sát xung quanh.

Đợi đã, trong một góc tương đối yên tĩnh phía xa xa, người đàn ông đang dùng cơm thoạt nhìn có chút quen quen.

Liễu Tiến hí mắt lại nửa ngày, đột nhiên vỗ đùi, nói với Tần Tiểu Ý ngồi bên cạnh: “Tần tổng, cô nhìn xem người kia có phải Vu tổng không?”

Nghe thấy hai chữ Vu tổng, hệ thống rada của Tần Tiểu Ý liền khởi động, nhanh chóng quay đầu nhìn, tầm mắt chuẩn xác rơi về phía góc xa.

Người nọ quả thật là Vu Hạo Viễn, sau khi xác định được hần, phản ứng thứ hai của Tần Tiểu Ý là xem hần ăn cơm với ai, quả nhiên, lại là Ngô Tĩnh, không khí giữa hai người không tệ, Ngô Tĩnh bưng ly rượu, tươi cười ngọt ngào.

Tần Tiểu Ý cảm thấy trái tim tựa như ở trên trời, đang mạnh mẽ rơi xuống.

Trước đây không phải bọn họ lạnh lùng nhạt nhẽo sao, sao cô vừa cho phép mình động tâm, lại trở thành ân ân ái ái? Chuyện này hoàn toàn không khoa học!

Hần đến đây ăn cơm từ lúc nào? Cô đến đây lâu như vậy, chẳng lẽ hần đến đây không nhìn thấy cô sao? Có muốn gọi hần không đây? Nhưng hần đưa Ngô Tĩnh đến, chứng tỏ người ta có chuyện, mình tự tiện đến chào hỏi, sẽ xấu hổ lắm.

“Tiểu Ý? Nghĩ gì vậy...” Từ Diệp thấy cô đột nhiên ngẩn người, liền cười hỏi.

“À, không có gì.”

Đúng lúc cô do dự, di động vang lên, cầm lên xem, là Vu Hạo Viễn gọi đến, Tần Tiểu Ý liếc về phía xa, Vu Hạo Viễn cũng đang nhìn cô, xem ra hần đã sớm phát hiện ra cô.

Tiếp điện thoại, liền nghe được người đàn ông nói: “Xong việc thì đi đi.”

Trái tim Tần Tiểu Ý lại trầm xuống, mắt thấy cả thế giới như vỡ tung. “Ừ.” Mặt không chút thay đổi cúp điện thoại, quanh thân tản mát ra hơi thở âm lãnh, khiến mấy người đang ngồi cùng đều cảm giác được.

Liễu Tiến lại tự tát mình một bạt tai, vừa rồi đúng là lạnh mồm lạnh miệng, không thấy rõ Vu tổng ăn cơm với ai, đã bảo Tần Tiểu Ý, bây giờ thì tốt rồi, rõ ràng là chính thất gặp tình nhân của chồng mình a, tiết mục này còn có cái tên vô cùng vang dội gọi là “Bắt gian” a! Mặc dù cách bắt kẻ thông dâm trên giường cũng có khoảng cách, nhưng lực sát thương một chút cũng không nhỏ. Cái này không chỉ là vấn đề của Tần tổng, mà còn đụng chạm đến hôn nhân của Tần tổng, là vấn đề mặt mũi! Nhiều vấn đề như vậy lại bị hần nhìn ra. Nếu Tần tổng thẹn quá hóa giận, đầu tiên là sẽ giết người diệt khẩu hần đó! Nếu không giết người diệt khẩu, Tần tổng cũng sẽ tìm các loại lý do trả thù hần đó!

Liễu Tiến cảm thấy ngực có mấy vạn lá cỏ bùn ngựa gào rít mọc lên, trên mỗi lá còn có một cái dấu chấm than ghi lý do bị trả thù...

Trong lúc Liễu Tiến đang không ngừng tự đe dọa bản thân, Tần Tiểu Ý đã cất di động, nói mấy lời khách khí với Từ Diệp, hẹn có thời gian thì lại cùng ăn cơm, sau đó đứng dậy tạm biệt.

Thấy Tần Tiểu Ý bước nhanh ra ngoài, Liễu Tiến mới phản ứng kịp chạy theo, “Tần... Tần tổng... Đây.”

“Vừa rồi anh ấy gọi nói chúng ta đừng quấy rầy anh ấy.” Tần Tiểu Ý bình tĩnh đáp.

“À...” Liễu Tiến cũng tâm tình phức tạp, không biết có nên nói mấy câu an ủi hay không, trong khoảng thời gian làm việc chung này, hần nhận ra, Tần Tiểu Ý không chỉ là một người phụ nữ mạnh mẽ, mà còn là một người phụ nữ tốt hiếm có.

Tần Tiểu Ý bước ra ngoài vài bước, liền mang cặp văn kiện ném cho Liễu Tiến, “Anh lấy văn kiện về công ty trước đi, nói với Hướng Chỉ một tiếng, có chuyện gì gọi cho tôi.”

Nói xong không chờ Liễu Tiến trả lời, liền đi đến bãi đỗ xe không thèm quay đầu.

Trước kia, lúc Tần Tiểu Ý tâm tình không tốt, sẽ đi uống rượu, nhưng uống rượu lại dễ say, một khi say càng dễ làm loạn, sau đó không dám nữa. Bây giờ tâm tình không có chút tốt, cô liền chạy đến nhà Giản Tĩnh.

Giản Tĩnh là chị em tri tâm tri kỷ không nói, nhà Phương boss lại có rượu ngon trân quý, đủ cho cô giải sầu.

Lần này cũng không ngoại lệ, Tần Tiểu Ý biến chiếc Beatles thành phi cơ, một đường nhanh như điện chạy tới nhà Giản Tĩnh.

Giản Tình lừa được con trai đi ngủ trưa, định đi ngủ một lúc, tối qua chuyện chăn giường quá mức kịch liệt, cô muốn thừa dịp Phương boss không có nhà, tận dụng thời gian hồi phục thể lực, nhưng không đợi cô về phòng, đã nghe người hầu nói Tần Tiểu Ý đến đây.

Nhìn đồng hồ, đây là thời gian nghỉ trưa ở công ty, cô nàng này làm sao lại chạy tới đây?

Đi ra phòng khách, liền nhìn thấy Tần Tiểu Ý oai phong nằm trên sofa, hai mắt vô thần nhìn chằm chằm trần nhà.

Giản Tình phân phó người hầu mang trà đến, tự mình đến ngồi bên cạnh Tần Tiểu Ý, nhìn theo cô cùng nghiên cứu trần nhà mình, “Đèn treo hình như có bụi, phải bảo bọn họ quét tước mới được.”

Tần Tiểu Ý ngồi dậy, yên lặng nhìn Giản Tình một hồi, nâng tay vòng qua cổ cô, đầu tựa vào vai cô.

“Làm sao vậy?” Giản Tình nhẹ giọng hỏi nàng.

Làm bạn tốt Tần Tiểu Ý, cô đối với bộ dáng này của Tần Tiểu Ý đã quen, chỉ là trước kia Tần Tiểu Ý mà lộ ra dáng vẻ này, là đang thất tình, nhưng hiện giờ đã gả Vu gia hơn nửa năm rồi, còn lộ ra biểu tình này thì có chút không hợp lý.

“Tiểu Tình, mình cảm thấy trong tình cảm, mình mãi mãi là kẻ thất bại.”

Quả nhiên có liên quan đến tình cảm! Giản Tình thở dài không thành tiếng, vỗ vỗ lưng cô, “Làm sao vậy, nói mình nghe đi.”

“Trước kia thì tốt, ít nhất là yêu đương rồi thất tình, lần này còn chưa yêu đương đã thất tình.” Tần Tiểu Ý tổ khổ, “Tiểu Tình, đi lấy chút rượu đến uống đi, mình muốn say một bữa.”

“Rượu đỏ bình thường được không? Rượu ngoại rượu quý đều bị Khiêm khóa tủ rồi, chìa khóa anh ấy cũng giữ.” Giản Tình bất đắc dĩ đáp.

Tần Tiểu Ý mạnh mẽ nhảy dựng lên, “Tên đó sao nhỏ mọn vậy chứ! Rượu cũng khóa cất.”

“Uống rượu hại thân, uống ít thôi, mình rót trà cho cậu, sau đó nói mình nghe chuyện gì xảy ra.” Giản Tình sắp xếp.

Hai người vừa uống trà vừa tâm sự, Tần Tiểu Ý áp ứng giảng giải tình trạng mình và Vu Hạo Viễn với Giản Tình, nói xong câu cuối, Giản Tình lắc đầu tỏ vẻ không đồng ý.

“Ngay từ đầu cậu không nên hồ đồ phát sinh quan hệ với hắn.”

“Đó là mình nhất thời bị quỷ ám, sắc ma bám người.”

“Tâm tư cậu quay về chưa?” Giản Tình hỏi thử.

Tần Tiểu Ý suy nghĩ một hồi, bất đắc dĩ lắc đầu, “Kỳ thật lúc mình phát hiện tình cảm của bản thân, tình yêu đã sớm bắt đầu, sớm hơn phát hiện của mình nhiều lắm.”

Giản Tình hơi nhú mày, im lặng một hồi rồi nói: “Vậy tiến tới đi.”

“Nhưng tên đó như vậy, còn làm sao tiến tới được.” Vừa rồi hắn nhìn thấy cô, còn gọi điện nói cô đi đi, nhần tâm như vậy, cô làm sao tiến tới.

Hai người nhất thời im lặng.

Tần Tiểu Ý vốn định tâm tình với Giản Tình đến muộn luôn, tính nhân tiện ở lại ăn bữa tối, ai ngờ vừa đến chiều đã nhận được điện thoại của mẹ Vu, cô lập tức vội vội vàng vàng rời khỏi.

Mẹ Vu ở đầu bên kia điện thoại nói: Vu Hạo Viễn bị thương, đang ở bệnh viện.

19. Chương 19

Sản nghiệp Vu gia rất rộng, gần như mọi ngành từ sản xuất, điện tử, bất động sản, đến dịch vụ, cái gì kiếm được tiền đều có mặt, trong mắt người ngoài, sản nghiệp gia tộc là rất khổng lồ. Nhưng đầu tư như vậy, rất dễ có sai lầm, Vu gia cái gì cũng đầu tư, cái gì cũng làm, cũng không tốt lắm. Nếu như chỉ chuyên môn vào ngành sản xuất cạnh tranh với mấy công ty sản xuất khác, thì khẳng định sẽ tụt lại phía sau so với người khác. Chỉ là trước đây đã từng nói, sản nghiệp lớn nhất của Vu gia, cũng không phải nhờ bề nổi mà thành, cho nên tốt hay không tốt, cũng không quan trọng.

Lúc này Vu Hạo Viễn bị thương vào viện, cũng chính là một trong những sản nghiệp của Vu gia, tuy không phải là bệnh viện công, nhưng cho dù là thiết bị y tế hay năng lực bác sĩ, đều đạt đến trình độ bệnh viện cấp 3 (1), có thể nói là trang bị vượt hơn cả xa hoa. Bệnh viện này cũng là một trong những sản nghiệp bề nổi của Vu gia, nên đội ngũ ở đây tương đối dốc lòng, về phần vì sao dốc lòng, không cần nói ai cũng biết.

(1) Bệnh viện cấp 3: là bệnh viện lớn với đội ngũ y bác sĩ cao cấp, nhiều kinh nghiệm, trang thiết bị, phòng ốc hiện đại, chuyên tiếp nhận và chữa trị các ca bệnh khó chữa, hiếm nghèo.

Ví dụ: Vu Hạo Viễn bị thương, trước tiên sẽ đưa vào viện, sau đó các chuyên gia chuyên khoa sẽ vào chuẩn trị, rất tiện lợi a. Và lực lượng này cũng là đang âm thầm cống hiến cho Vu gia, nên chỉ cần bệnh nhỏ bệnh vặt, đến đây xem bệnh cũng thuận lợi.

Sau khi Tần Tiểu Ý nhận điện thoại, còn chưa kịp hỏi đối phương bị thương thế nào, liền bỏ lại Giản Tình, vô cùng lo lắng phóng tới bệnh viện, quên mất nửa giờ trước, chính miệng cô còn vô cùng oán niệm tức giận mắng Vu Hạo Viễn.

Nghe theo chỉ thị của mẹ Vu, Tần Tiểu Ý tìm được phòng bệnh của Vu Hạo Viễn, cửa ra vào chật ních người, có người sắc mặt không vui, thậm chí còn hùng hùng hổ hổ, nói mấy lời linh tinh như “Lão tử muốn đi giết cả nhà nó”, cộng thêm mấy từ ân cần hỏi thăm tổ tông cả nhà đối phương.

Tần Tiểu Ý lướt qua mấy người, lúc đến cửa, thấy Ngô Tình ngồi trên ghế, cô nàng cầm khăn tay, cúi đầu nức nở. Mới buổi trưa còn là bộ dáng kiều mỵ ngọt ngào, lúc này đã thành một thân chật vật.

Kiều trợ lý nhìn thấy Tần Tiểu Ý, vội vàng phát phát tay với cô, “Lão tiên sinh lão phu nhân ở bên trong, mau vào đi.”

“Bị thương nghiêm trọng lắm sao?” Nhìn thấy trận thế bên ngoài lớn như vậy, tâm lý Tần Tiểu Ý cũng dần dần không yên, chắc sẽ không phải là vết thương trí mạng gì đó đâu.

“Vừa phẫu thuật xong, hiện tại không sao rồi.” Kiều trợ lý trả lời.

“Vậy bọn họ còn chen chúc trong đây làm gì?” Tần Tiểu Ý nhìn đám người phía sau, hỏi Kiều trợ lý.

Kiều trợ lý đột nhiên đến gần cô nhỏ giọng: “Nhân cơ hội biểu diễn tâm tư thôi.”

Tần Tiểu Ý khinh thường, mở cửa chuẩn bị đi vào, lại dừng lại, quay đầu nói với mấy người đang ở ngoài, “Về hết đi, bệnh nhân cũng cần hoàn cảnh thoải mái, mới an tâm dưỡng bệnh, nếu có chuyện gì, Kiều trợ lý sẽ cho mọi người biết, hiện tại nên làm gì thì đi làm đi.”

Những người đứng đây cơ bản đều biết thân phận Tần Tiểu Ý, lúc cô mở miệng, ai nấy đều chớp mắt an tĩnh, chính là anh nhìn tôi tôi nhìn anh, không ai dám di động.

Không để ý tới bọn họ nữa, Tần Tiểu Ý đẩy cửa đi vào, mấy phiên toái bên ngoài này để cho Kiều trợ lý giải quyết.

So với tình trạng chật chội ngoài cửa, bên trong phòng có vẻ yên lặng và trống trải, mẹ Vu ở bên giường chăm sóc con trai, còn ba thì ngồi trên sofa trầm tư.

“Ba, me.” Tần Tiểu Ý nhẹ giọng chào hỏi, sau đó đi đến bên giường.

Vu Hạo Viễn nằm thẳng người trên giường, xem ra tác dụng của thuốc còn chưa tan hết, nên vẫn còn ngủ say.

Nhìn bề ngoài, trông giống như không bị thương gì cả, chẳng lẽ là nội thương? “Mẹ, sao lại thế này, buổi trưa lúc ăn cơm con còn gặp anh ấy, khi đó vẫn rất bình thường, sao lại bị thương?”

Mẹ Vu thở dài, đầu tiên là nhẹ nhàng xúc chăn lên, sau đó xúc vạt áo của hấn lên, “Ồ sườn hông, là súng, may là không sâu.”

Tần Tiểu Ý lạnh khí, “Sao lại trúng đạn? Mấy vệ sĩ kia để làm gì, bảo vệ kiểu gì vậy?” Ban ngày ban mặt cũng trúng đạn được, có phải mạo hiểm kích thích lắm không, chẳng lẽ xã hội pháp chế chỉ là câu khẩu hiệu thôi sao?

“Vệ sĩ còn bị nặng hơn, cụ thể vì sao, thì phải Hạo Viễn tỉnh lại giải thích với con.” Tình huống tử tử thế nào bà cũng chỉ là nghe người ta nói, biết không đầy đủ, nên dứt khoát bỏ vấn đề sang một bên lo cho con trai.

Ba Vu bước tới, vỗ vỗ vai Tần Tiểu Ý, nói: “Tiểu Ý đến rồi, chúng ta không cần thiết phải ở đây nữa, về thôi, về để Hạo Viễn còn ăn uống.”

Mẹ Vu vốn không muốn về, nhưng nghe đến phải về để con trai còn chuẩn bị ăn, nên không chậm trễ nữa, nói mấy thứ cần phải chú ý cho Tần Tiểu Ý nghe rồi rời đi.

Phòng bệnh to như vậy, chỉ còn lại Tần Tiểu Ý và người đàn ông đang ngủ rất yên tĩnh trên cái giường kia.

Tần Tiểu Ý kéo ghế lại gần, ghé vào mép giường nhìn hấn, nhỏ giọng: “Ai bảo đắc chí, ai bảo đuôi em đi, ai bảo ngồi ăn với người khác, đúng là báo ứng mà.” Nói xong lật chăn của hấn lên, xem vết thương ở lưng hấn, tiếp tục lăm bầm lăm bầm: “Súng đó, hấn là rất đau, nhưng mà dù có đau, cái mặt như núi băng của anh chắc cũng không biểu hiện ra đâu, nhưng mà..., ha ha, bị thương ở đây, xem ra phải cấm dục một thời gian.”

Nhẹ chân nhẹ tay đắp lại chăn, Tần Tiểu Ý dời tầm mắt đến gương mặt người đàn ông, khuôn mặt suốt khí cho dù nhìn vô số lần, vẫn cảm thấy rất đẹp, lúc hấn ngủ, biểu tình nhu hòa hơn lúc hấn tỉnh rất nhiều, có lẽ biểu tình mặt liệt của hấn, chính là vô sự tự thông (2), chăm học khổ luyện mà thành.

(2) Vô sự tự thông: không có ai hướng dẫn hay chỉ bảo mà vẫn hiểu được, học được.

Về lý thuyết, đạt đến địa vị này như Vu Hạo Viễn, hấn là sẽ không thể dễ dàng bị thương, thật ra đã xảy ra chuyện gì?

Bản thân cô có nên chia sẻ mọi chuyện giúp hấn không? Như vậy hấn sẽ không quá mệt mỏi, Tần Tiểu Ý thầm quyết định, chờ hấn tỉnh lại, sẽ nói chuyện tử tế với hấn.

Sau khi hai người kết hôn, Vu Hạo Viễn vốn có ý mời cô đến tổng công ty, nhưng khi đó tâm tư của cô không hề đặt ở Vu gia, cũng không đặt trên người hấn, cho nên cô lấy cớ không quen nghiệp vụ, chỉ đồng ý lo liệu mấy công ty con. Nhưng bây giờ, hết thấy đều đã thay đổi.

Nhìn bộ dạng Vu Hạo Viễn, xem ra còn lâu mới tỉnh, Tần Tiểu Ý cầm di động ra khỏi phòng bệnh, chuẩn bị gọi cho Hướng Chỉ, mấy ngày nay cô đều ở bên cạnh hấn, nếu không phải thật lòng chăm hấn bị thương, cô thật muốn nắm chặt tay gào lên một câu: cơ hội hiếm có đây!

Ngoài phòng bệnh, người đã tản đi hết, chỉ còn lại Ngô Tĩnh một thân chật vật còn ngơ ngác ngồi bên ngoài, Kiều trợ lý cũng không thấy đâu.

Trong đầu Tần Tiểu Ý lập tức thoáng hiện một câu: gặp lại tình địch hết sức bực mình.

Ngô Tĩnh thấy cô đi ra, vội đứng lên, mím môi, ủy ủy khuất khuất lên tiếng: “Có thể cho tôi vào thăm anh ấy không?”

Tần Tiểu Ý kinh ngạc, hóa ra Ngô Tĩnh ngây ngốc lâu như vậy, là vì còn chưa gặp được Vu Hạo Viễn, nếu ba Vu bọn họ đã không cho gặp, khẳng định họ có lý do, bản thân cô không thể tự tiện cho cô ta vào.

“Anh ấy chưa tỉnh, cô về đi, chờ anh ấy tỉnh lại muốn gặp cô, tự động sẽ có người liên lạc với cô.”

Ngô Tĩnh cắn cắn môi, nước mắt lại bắt đầu tích tụ vào hốc mắt, đúng là nhìn rất đáng thương. Nhưng thấy Tần Tiểu Ý bất vì sở động, cô ta cũng không dây dưa nữa, hít hít mũi, lập tức thay đổi biểu tình, lạnh

lòng nhìn chăm chăm Tần Tiểu Ý, nói: “Cô không ngại tí nào sao? Anh ấy kết hôn với cô, nhưng vẫn duy trì quan hệ thân mật với tôi. Thật ra phân tích rõ ràng, cô mới là người ngoài.”

Tần Tiểu Ý hí mắt nhìn, ai nói người phụ nữ này nhu nhược? Kẻ nào nói ra câu này khẳng định là mắt chó bị mù, người phụ nữ trước mắt này rõ ràng có tiềm chất rắn rết a, sắc mặt biến đổi cũng nhanh như lật sách.

“Tôi là người ngoài? Nói nghe xem.” Tần Tiểu Ý bỗng có hứng thú hỏi cô ta.

“Cô gả vào Vu gia lâu như vậy, cũng chỉ nắm được mấy công ty con nhỏ xíu, chắc chắn là Hạo Viễn không muốn cho cô tiếp xúc quá nhiều với chuyện nhà, chỉ điểm đó thôi, tôi đã hơn cô rất nhiều rồi.”

Tần Tiểu Ý nhếch mày, không biểu lộ nửa phần tức giận, “Có đôi khi, biết nhiều cũng không hẳn là chuyện, khi cần thiết, chỉ cần ‘bang’ một tiếng, thì cái gì cũng không còn biết nữa.”

Ngô Tĩnh nghe xong lời cô, sắc mặt lập tức trắng xanh, hai mắt trũng lên, trông như người bị giẫm phải chân, đang hận trời cao.

Thật ra chân tướng thế nào, Ngô Tĩnh đã biết rõ, nhưng cô ta chính là không cam lòng, bản thân cố gắng nhiều năm như vậy, rốt cuộc chỉ lấy được vị trí thế thân, còn người phụ nữ trước mắt, cái gì cũng không cần làm, lại có thể được người đàn ông tìm mọi cách che chở, kết quả như vậy, nói cô ta làm sao cam lòng.

“Thật không biết tự tin của cô là tự đâu mà có.” Ngô Tĩnh oán hận trả lời: “Trưa nay cô không phải thấy bọn tôi ngồi cùng nhau sao? Sự thật đã chứng minh được hết.”

Tần Tiểu Ý hừ lạnh một tiếng, lạnh lạnh nói: “Thực tế bây giờ là tôi đang chăm sóc anh ấy, còn cô thì không thể bước vào, nhiều lời vô ích, hừ, không có việc gì mời cô về cho.”

Ngô Tĩnh bị cô đáp thẳng nói chẳng nên lời, cuối cùng chỉ có thể chà chà chân, giẫm giày cao gót thở phào rồi rời khỏi đó.

Tần Tiểu Ý thở nhẹ một hơi, tay vẫn đang nắm chặt di động bây giờ mới thả lỏng một chút, vừa rồi cô thật sự sợ bản thân không khống chế được, một cước bay đến, trực tiếp đá cho mỹ nữ kia nằm luôn.

20. Chương 20

Cầm điện thoại nói mấy chuyện quan trọng và mấy chỉ thị cho Hường Chỉ xong, Tần Tiểu Ý xoay người vào phòng bệnh.

Nói là phòng bệnh, thì có tí không thỏa đáng, phong cách trang hoàng tinh mỹ ấm áp, biến phòng bệnh biến thành phòng ngủ thoải mái, coi như là điểm đặc sắc nhất của bệnh viện.

Tần Tiểu Ý lấy ly tự rót nước cho mình, vừa rồi nói chuyện với Ngô Tĩnh, cô không phải không để ý, ví dụ đối phương nói có nhiều chuyện biết nhiều hơn cô, cái này Tần Tiểu Ý cũng thừa nhận, ai bảo Ngô Tĩnh ở bên cạnh Vu Hạo Viễn lâu hơn cô, nhưng dù sao đi nữa, cô cũng chưa thua người ta về chí khí, chỉ cần Vu Hạo Viễn không quyết tâm đẩy cô ra, cô sẽ được cách phá bỏ núi bằng kia.

Đang lúc cô xuất thần, người trên giường bỗng giật giật, tiếng vang nhẹ lập tức kinh động Tần Tiểu Ý, vội vàng chạy đến giường nhìn, người đàn ông mở nửa mắt nhìn cô.

Tần Tiểu Ý không để ý đến hắn, trực tiếp ấn chuông điện tìm bác sĩ.

Bác sĩ ở đây làm việc hiệu suất cao, không đến một phút đồng hồ, vài bác sĩ vài y tá, từng người chạm rãi bước vào phòng. Tốc độ này, chẳng lẽ nhóm bác sĩ lúc nào cũng túc trực cách vách chờ gọi sao? Tần Tiểu Ý hữu thần đoán.

Nhóm bác sĩ cẩn thận nhẹ nhàng kiểm tra toàn thân cho Vu Hạo Viễn, y tá lưu loát đo nhiệt độ cơ thể, Tần Tiểu Ý đứng bên cạnh như người gõ giường mắt nhìn.

Vu Hạo Viễn vừa tỉnh liền nhìn chăm chăm vào Tần Tiểu Ý, trừ lúc bác sĩ hỏi mấy vấn đề đơn giản hắt lắc đầu và gật đầu, lực chú ý lúc nào cũng dừng trên người cô.

Nhóm bác sĩ đến vội vàng, đi cũng vội vàng, chỉ nói với Tần Tiểu Ý, y tá chuyên nghiệp ở ngay bên cạnh, có việc gì ấn chuông điện là được.

“Lại đây.” Thanh âm nam nhân khàn khàn, không cẩn thận sẽ nghe không rõ.

Tần Tiểu Ý bước qua ngồi vào mép giường, thấy môi Vu Hạo Viễn khô, liền đứng dậy đi rót ly nước, lấy ra miếng khăn nhỏ, chấm nước nhẹ nhàng chà lên môi hắn.

Vu Hạo Viễn vẫn yên tĩnh ngồi nhìn cô.

“Nếu mệt thì nhắm mắt ngủ một lát đi.”

“Không mệt.” Hắn trả lời.

Tần Tiểu Ý tiếp tục lau môi cho hắn, nói: “Làm sao mà ăn bữa cơm cũng ăn đến bị thương.”

Vu Hạo Viễn nâng tay vòng qua eo cô, nhạt nhạt đáp, “Nằm trong dự kiến, đừng lo lắng.”

“Bị thương cũng nằm trong dự kiến?”

Người đàn ông lắc đầu, cánh tay giữ chặt hơn.

Tần Tiểu Ý thả cái ly ra, quay đầu kéo chăn cho hắn, “Đừng dùng sức, động đến vết thương.”

“Ngủ cùng anh đi.” Người đàn ông nhéo nhéo lưng cô, yêu cầu.

“Không được, anh còn đang truyền dịch, em muốn nhìn.”

“Nằm nhìn.”

Tần Tiểu Ý không nói gì, nhếch mày nhìn hắn, cảm thấy biểu tình người đàn ông này tuy bình tĩnh, nhưng trong giọng nói dường như mang theo chút làm nũng? Vu Hạo Viễn mà làm nũng? Tần Tiểu Ý bị suy đoán của mình làm hoảng, có cần khùng bố vậy không, chắc chắn là cô suy nghĩ quá nhiều.

Dù sao bệnh nhân vẫn là lớn nhất, Tần Tiểu Ý nghe lời cởi giày, lên giường, cẩn thận nằm bên người hắn.

Giường bệnh ở đây không phải là giường đơn bình thường, giường này là giường đôi hai thước cộng thêm nệm giường cao cấp cứng mềm vừa phải, Tần Tiểu Ý nằm lên, cảm giác quá mức thoải mái lập tức làm cô buồn ngủ, nhưng không quên cô là người tới đây chăm sóc, chứ không phải là người được chăm sóc.

Hình như thuốc trong cơ thể còn chưa hoàn toàn tan hết, người đàn ông cô rất nhanh tiến vào giấc ngủ, nhìn từ góc độ của Tần Tiểu Ý, mặt của người đàn ông đến lỗ chân lông cũng có thể thấy rõ.

Vừa rồi hắn nói chuyện này là nằm trong dự kiến, trưa đó hắn gọi điện nói cô rời đi, chắc là sợ cô ở lại sẽ bị liên lụy, nghĩ vậy, tâm tình liền sáng tỏ thông suốt.

Chỉ là, người đàn ông này sợ cô bị cuốn vào nguy hiểm, vì sao còn đưa Ngô Tĩnh theo? Chẳng lẽ không sợ Ngô Tĩnh cũng gặp nguy hiểm, hay là, Ngô Tĩnh có đủ năng lực đối mặt với nguy hiểm?

Phân tích điểm này, Tần Tiểu Ý lại buồn bực, vì cô cảm thấy năng lực đối mặt với nguy hiểm của cô, phải lợi hại hơn Ngô Tĩnh mới đúng.

Mà mặc kệ cô và Ngô Tĩnh ai lợi hại hơn ai, người làm bạn với Vu Hạo Viễn đến cuối cùng, chính là cô, trong khoảng thời gian Vu Hạo Viễn nằm viện này, Ngô Tĩnh không xuất hiện, tên cũng chưa từng được nhắc tới.

Thời gian này, Tần Tiểu Ý cũng biến thành boss chỉ tay năm ngón, cả ngày, gần như tất cả thời gian đều ở bên cạnh Vu Hạo Viễn, chuyện ở công ty, đều thông qua điện thoại, máy tính để giải quyết, chỉ cần không phải chuyện quan trọng, đều ném cho Hướng Chỉ tự đi làm.

Vu Hạo Viễn lần này bị thương, tự dưng có được hai đại ân hiem có, nên nhân nhả ở bệnh viện tránh việc, coi như trong họa có phúc.

Tần Tiểu Ý xem xong văn kiện quan trọng, tùy tiện tắt máy, quay đầu nhìn người đàn ông, cũng đang ôm máy nhìn này nhìn kia, không nhìn được bật cười, miệng nói là dường như quên nghỉ ngơi, nhưng thật ra hai người chẳng ai nhàn rỗi.

Mấy ngày nay, quan hệ hai người có thể nói là phần khởi, sau khi Tần Tiểu Ý cố ý dẫn dắt, đã nhanh chóng chạm đến tình yêu tốt đẹp.

Tần Tiểu Ý cảm nhận được, Vu Hạo Viễn có để ý đến cô, thậm chí còn thích cô, chỉ là vẻ bề ngoài bình tĩnh của hắn che giấu rất tốt nội tâm, cô có ra sức dò xét đi nữa, cũng không thể biết được.

Hai người đều là động vật ăn thịt, lúc trước ngủ cùng giường, lần nào cũng là thiên lôi câu địa hỏa, thường xuyên đại chiến vài hiệp, còn mấy ngày nay, vì eo Vu Hạo Viễn bị thương, hai người đều nhẫn nhịn rất vất vả, lần nào hôn môi xong đều nắm kéo quần áo nhau, nhưng sợ ảnh hưởng đến vết thương, chỉ có thể khấn nguyện, cẩn thận chịu đựng.

Chỉ cần nghĩ đến biểu tình nghiêng răng nghiêng lợi của Vu Hạo Viễn, cô liền muốn cười trộm.

Tần Tiểu Ý đuổi thất lưng, bước qua khép máy tính của hắn lại, nói: “Vừa mưa xong, không khí bên ngoài rất tốt, chúng ta ra ngoài chút đi?”

Công việc bị cắt đứt, Vu Hạo Viễn cũng không giận, nhờ Tần Tiểu Ý dìu hắn đứng lên.

Thật ra eo hắn đã sắp bình phục, chỉ cần đừng dùng sức quá là được, nhưng nhìn thấy người phụ nữ này cẩn thận chăm sóc hắn như vậy, Vu Hạo Viễn cảm thấy, ở lại vài ngày cũng được, chẳng qua do tiểu nữ nhân này quá cố chấp, mỗi lần động tình, đều không thỏa nguyện cho hắn, nhất định phải chờ hắn khỏi hẳn xuất viện, chẳng lẽ cô không biết, giải trừ bằng cách cũng là có lợi cho thể xác và tinh thần của bệnh nhân sao.

Hai người dựa vào nhau đi đến hoa viên phía sau bệnh viện tản bộ, vừa mới có một trận mưa, cây cối trong hoa viên đều như được rửa sạch hoàn toàn, không khí trong lành còn mang theo hương vị của bùn đất.

Đi hai vòng chậm chạp xong, Tần Tiểu Ý lấy khăn tay ra lau ghế đá cho khô, rồi hai người ngồi xuống nghỉ ngơi, cánh tay người đàn ông đặt lên lưng ghế, thuận thế ôm cô vào lòng, Tần Tiểu Ý cúi đầu thưởng thức bàn tay to kia của hắn.

“Người trẻ tuổi, vừa kết hôn không lâu phải không.” Ngồi ở ghế đá cách đó không xa, một bà lão đột nhiên hỏi bọn họ.

Tần Tiểu Ý ngây ra một lúc, lập tức cười trả lời: “Hơn nửa năm.”

Bà lão gật đầu, cảm khái: “Đúng rồi, tân hôn nên ân ái nhiều chút.”

Ân ái? Tần Tiểu Ý ngẩng đầu nhìn Vu Hạo Viễn, chỉ thấy khóe miệng hắn khẽ nâng, ánh mắt thẳng tắp dừng trên mặt cô, cô có chút không kìm được, cười ngẩng đầu hôn lên hai má hắn.

Sau đó nghe được tiếng nói trầm thấp của người đàn ông bên tai cô đầy thô lỗ: “Về thôi, anh muốn em.”

Tần Tiểu Ý nhìn không được cười ha ha, nhỏ giọng đáp: “Sao lại trở thành không kìm được rồi?”

Người đàn ông không để ý đến câu giễu cợt của cô, đứng lên ôm cô trở về, Tần Tiểu Ý bị bắt về, bên miệng vẫn còn nguyên vẻ tươi cười.

Trở lại phòng, cô ngăn người đàn ông đang động tay động chân giúp cô trên giường lại, nói: “Có làm, thì em ở trên, anh chỉ cần nằm là được.”

Vu Hạo Viễn biết cô yêu cầu như vậy, là sợ lát nữa hắn động đến vết thương, nên không phản bác, tự giác nằm dài trên giường, chỉ cần có thể làm, hắn rất vui vẻ phối hợp các loại yêu cầu với người phụ nữ này.

Nhưng rất nhanh, Vu Hạo Viễn vì sự phối hợp này mà buồn phiền không thôi, hiển nhiên là hắn đánh giá khả năng nhẫn nại của mình rất cao, đồng thời cũng xem nhẹ năng lực ép buộc của người phụ nữ kia.

Lúc nữ nhân cởi quần áo chậm rì rì, rồi lại chậm chạp, lúc cô chạm đến ngực hắn, Vu Hạo Viễn cảm thấy bản thân đã gần như bùng nổ, lúc cạo xát, hắn khẳng định muốn bạo phát.

Tần Tiểu Ý đã sớm phát hiện người dưới thân giường cung bật kiếm, nhưng cô hiếm khi giành được quyền chủ động, không xấu xa đùa giỡn một phen thì quá xin lỗi người xem, hơn nữa, lúc đốt người, biểu tình của người đàn ông có chút sinh động, cô không muốn nó biến mất nhanh như vậy.

Chỉ là lúc người đàn ông căng trương khó chịu, thoát nhìn có thể thấy có gì đó rỉ ra, nếu không giúp hắn làm, khó bảo đảm người đàn ông này sẽ không trở mặt, vẫn nên giúp hắn một lần rồi nói sau.

Tính toán xong, Tần Tiểu Ý liền hôn một đường từ ngực người đàn ông xuống dưới, vừa hôn vừa nghe tiếng thở gấp của hắn, trong lòng lập tức trào lên một cơn thỏa mãn, vì thế không chút do dự, mở miệng bao lấy lửa lớn của người đàn ông.

Vu Hạo Viễn cảm dục nhiều ngày bị kích thích, nhịn không được nhích eo, một tay chống giường, tay kia nắm lấy mái tóc ngắn của người phụ nữ, thở hổn hển.

Lúc hắn vận vẹo hạ thân, bị Tần Tiểu Ý ngăn lại, thấy cô giường mắt nhìn thẳng vào hắn, cố gắng không chế đầu của mình di động trước sau, cố gắng ma sát cự vật của người đàn ông, lúc nông, lúc sâu.

Khoang miệng mềm ướt ẩm áp, khiến Vu Hạo Viễn đỏ mắt, bàn tay to dùng chút sức, cố định đầu cô, hạ thân dùng sức, xông thẳng vào nơi sâu nhất trong cuống họng cô, thân thể run run, chất lỏng nóng lập tức tràn ra, nhanh chóng đầy thỏa mãn ngập đầy cuống họng cô.

Tần Tiểu Ý hai mắt trừng mạnh, nuốt không kịp, lập tức nôn khan đến kinh thiên động địa, chất dinh dưỡng bám vào cổ họng cô, nuốt không được nôn không xong, chỉ có thể cố gắng nôn khan, khuôn mặt nhanh chóng đỏ bừng.

Vu Hạo Viễn bên này còn chưa hết thoải mái, đã thấy Tần Tiểu Ý nôn khan đến muốn sặc hồng, lập tức hoảng hốt, chân tay tự động luống cuống, lúc kích động, thậm chí còn định ấn chuông điện, bị Tần Tiểu Ý lạnh tay lẹ mắt cản lại, chỉ vào ly nước ra hiệu hắn lấy nước.

Súc miệng xong, uống vài ly nước, Tần Tiểu Ý mới dần dần ngừng ho.

“Anh đây là lấy oán trả ơn sao.” Nằm xụi lơ trên giường, Tần Tiểu Ý hữu khí vô lực hỏi hắn.

Người đàn ông mím môi, kéo cô lên, để cô nửa ngồi nửa dựa vào lòng hắn, sau đó gơ tay ôm cô lại.

“Đúng là, nhanh như vậy đã bắn, muốn bắn cũng không nói trước một tiếng, còn bắn nhiều như vậy.” Tần Tiểu Ý tiếp tục oán giận, mãi đến khi người đàn ông cúi đầu, dùng đôi môi chặn miệng cô lại.

21. Chương 21

Hôm nay Vu Hạo Viễn xuất viện, là một ngày mặt trời lên cao, Tần Tiểu Ý sáng sớm thức dậy, rất vui sướng bận rộn, bộ dáng không giống như muốn cùng Vu Hạo Viễn xuất viện, mà như muốn Vu Hạo Viễn vào động phòng.

Sáng sớm trợ lý Kiều cũng đến hỗ trợ thủ tục xuất viện, thấy Tần Tiểu Ý tiến tiến xuất xuất rất có sức sống, nhịn không được nói thầm với Vu Hạo Viễn, “Tâm tình vợ cậu chủ không tệ ha.”

Lúc đang nghiên cứu văn kiện, Vu Hạo Viễn đứng lúc ngẩng lên nhìn thấy thân ảnh vật nhỏ bận rộn sửa soạn, ánh mắt không nhìn được nhu hòa đi, vợ cậu chủ à, xưng hô này nghe không tệ.

“Lão Cổ có tin tức gì không?”

“Chúng ta đã phái người liên hệ với lão Cổ, gần đây hắn vẫn chưa quá cảnh, đừng nói đến bên này của chúng ta, cho nên vụ kiện lần này, là có người mạo hiểm lấy danh lão Cổ động tay động chân.”

Vu Hạo Viễn gật gật đầu, “Chỉ cần không phải lão Cổ là được.”

“Vu tổng liệu sự như thần, cậu khiến bọn họ lo nhìn chăm chú Cao Thịnh, thật đúng là có thu hoạch, lần này bọn họ chuyển không phải thuốc phiện, mà là súng đạn.”

“Khẩu vị không nhỏ.” Vu Hạo Viễn hừ lạnh một tiếng, nói: “Mặc kệ hần, xong việc mời chính phủ dọn hần đi.” Đi quá giới hạn kết cục chỉ có một, đó là biến mất.

“Biết rồi, tôi gọi người đi tìm hiểu.” Trợ lý Kiều gật đầu, muốn để pháp luật dọn dẹp, nhất định phải có manh mối tường tận tỉ mỉ và tư liệu, nếu phải chờ mấy tên quan kia tìm hiểu, không biết phải chờ tới năm nào tháng nào.

Cho nên mới nói, trợ lý Kiều không hổ là nhân tài Vu Hạo Viễn nhìn trúng, không chỉ đủ gian trá狡 hoạt, mà còn ăn ý khó được với Vu Hạo Viễn, thường thường đều là Vu Hạo Viễn ra chỉ thị đơn giản, kế tiếp hần có thể giải quyết chuyện tình rất thỏa đáng.

“Phải, thù làm Vu tổng bị thương này, nhất định phải báo.”

Vu Hạo Viễn lắc đầu, nâng tay ra hiệu hần câm miệng.

Trợ lý Kiều xoay người nhìn, Tần Tiểu Ý đã thu dọn xong, đang đi về phía bọn họ, lúc Vu Hạo Viễn đứng lên, tựa như nghe được hần để lại một câu: quân tử báo thù, mười năm chưa muộn. Trợ lý Kiều sờ sờ mũi, cảm thấy câu nói vừa rồi của mình quả thật dư thừa, Vu Hạo Viễn là dạng người gì, hần đương nhiên rõ ràng hơn ai hết, chỉ là qua mấy ngày nằm viện đột nhiên cảm thấy hần không giống bình thường, phải nói là trở nên ôn nhu rất nhiều, cho nên hần mới không nhịn được nhắc nhở.

Bây giờ hần đã hiểu rõ, Vu tổng vẫn là Vu tổng, chỉ là lúc ở trước mặt Tần tổng, hần cố ý để bản thân trở nên dễ tiếp cận hơn một tí mà thôi.

Trợ lý Kiều nhìn thấy sự thật không nhịn được oán thầm, các anh em đều gọi tôi lão hồ ly sau lưng tôi, tôi thấy Vu tổng cậu mới xứng là lão hồ ly!

“Em làm xong rồi, có thể đi.” Tần Tiểu Ý vỗ vỗ túi xách ra hiệu.

“Tôi đã nói lái xe đợi ở cửa, lúc nào cũng có thể đi.” Trợ lý Kiều lên tiếng.

“Làm phiền ông rồi, trợ lý Kiều.”

“Việc tôi phải làm mà, hành lý của Tần tổng để tôi xách là được.” trợ lý Kiều vội vàng gơ tay đoạt lấy túi xách trên tay Tần Tiểu Ý, dẫn đầu đi ra ngoài. Tuy túi xách không nặng, nhưng đây là cơ hội thích hợp để hần chân chó một phen, hần vẫn muốn quý trọng, bởi vì hần tính toán, muốn phui mờ Vu tổng, chỉ cần trực tiếp vỗ mờ Tần tổng, cam đoan là chuẩn. Chuyện bí mật như vậy, hần sẽ không nói cho bất kỳ kẻ nào biết.

“Trợ lý Kiều, tối nay đến nhà chúng tôi ăn cơm đi, mẹ đã chuẩn bị một bữa an ủi Hạo Viễn.” Tần Tiểu Ý theo Vu Hạo Viễn ra ngoài, vừa đi vừa mời trợ lý Kiều.

Trợ lý Kiều liếc trộm Vu Hạo Viễn, trong lòng thầm cười, lão phu nhân đúng là nhân tài, con trai bà ra ngoài không động đến người ta đã là rất tốt rồi, có chỗ nào cần an ủi đâu.

“Lão phu nhân chuẩn bị tiệc nhà, tôi là người ngoài nên thôi, ý tốt của Tần tổng, Kiều miễn xin nhận.”

Thấy hần từ chối, Tần Tiểu Ý cũng không nổi giận, tiếp tục thuyết phục: “Tuy là tiệc nhà, nhưng trợ lý Kiều cũng không được tính là người ngoài, lần này ông chạy cả hai bên bệnh viện công ty thật vất vả, nếu ông có thể đến, lão phu nhân nhất định rất vui.”

Cao thủ a, này tuyệt đối là lợi dụng lòng người, cao thủ thu phục lòng người a, trợ lý Kiều âm thầm cảm khái, người Vu Hạo Viễn nhìn trúng, đương nhiên không thể là người bình thường rồi.

“Chuyện này không được lắm.” Trợ lý Kiều do dự.

“Sao vậy, Tần tổng còn không mời nổi ông?” Vu Hạo Viễn ở một bên lạnh giọng chất vấn.

Thanh âm buốt xương lạnh giá truyền đến, lập tức khiến trợ lý Kiều lạnh đến giật mình, vội vàng nói: “Tần tổng mời Kiều miễn là vinh hạnh, vậy Kiều miễn cung kính không bằng tuân mệnh.”

Cái miệng này xoay chuyển cũng hơi cứng nhắc! Tần Tiểu Ý cong khóe miệng, mắt lạnh nhìn trợ lý Kiều gió chiều nào xuôi chiều ấy.

Trợ lý Kiều lui ra phía sau bọn họ, lẳng lặng lau mồ hôi, nghĩ lại thấy mình quả nhiên hồ đồ. Muốn võ môn Tần tổng tương đương võ môn Vu tổng, điều đó cũng tương đương, đặc tội Tần tổng chẳng khác nào đặc tội Vu tổng!

Có vài chiếc xe đứng ở cửa bệnh viện chờ Vu Hạo Viễn, nhìn mấy chiếc Limousine giống nhau đứng chờ ở ven đường, Tần Tiểu Ý lẳng lặng xoay người chải tóc, nghĩ hẳn có thể bớt khoe khoang đi chút không được sao?

Nhưng không có cách nào, người đàn ông giống như nhà giàu mới nổi này là chồng cô cũng là người cô muốn theo đuổi, sớm như vậy đã nói mấy câu ghét bỏ, thì không hay lắm, đã yêu hẳn, thì phải cùng hẳn khoe khoang mới là vương đạo a.

Vì thế, đoàn xe xa hoa chờ Vu tổng bình tĩnh và Tần tổng rối rắm, chậm rãi một đường chạy về Vu gia ở ngoại ô thành phố.

Vu Hạo Đông thật lòng không muốn nhìn thấy anh trai hẳn, hẳn cảm thấy đời này hẳn và anh hẳn bất tự không hợp, nghĩ chắc là trước đây đã từng là kẻ địch đổ máu đến tám đời chứ không ít.

Chỉ cần nhìn thấy anh trai, gia tốc của hẳn liền tăng nhanh, huyết áp lên cao, cơ thể ra mồ hôi trộm, tứ chi lạnh cóng..., được rồi, miêu tả phía trên mặc dù có chút khoa trương, nhưng không khác tình huống thực tế là mấy, tóm lại mỗi lần nhìn thấy anh trai, chính là hai đùi và đầu óc có cùng ý thức, muốn chạy trốn thật lẹ.

Trước đây chỉ là sợ anh trai, nhưng từ khi biết hẳn và Tần Tiểu Ý ngủ cùng phòng, hiện tại trong tâm Vu Hạo Đông là các loại hâm mộ ghen tị hận thù, mấy vị trộn lẫn, thiếu chút nữa độc chết bản thân.

Lần này Vu Hạo Viễn bị thương, hẳn cũng chỉ đi thăm hai lần, hơn nữa đều là mẹ Vu tử tha sống túm kéo hẳn đến, không phải tâm địa hẳn quá cứng rắn, mà trong lòng hẳn tin tưởng chắc đạo lý tai họa ngàn năm, cho dù nhân loại chết hết, anh trai hẳn cũng là người cuối cùng ra đi, cho nên một vết thương sưng nhỏ bé không có gì đáng lo lắng.

Lúc này ngồi trong tòa nhà lớn chơi cờ với lão gia, lại là một sai lầm nghiêm trọng, vì ngày mai muốn đi công tác, trưa nay hẳn rất nhu thuận gọi điện đến báo với lão phu nhân, kết quả lão phu nhân nói trong điện thoại rất đáng thương là bà đang bị đau thắt lưng, nói lầm bầm mấy câu, đã thấy tâm can hẳn đau nhói, vội vàng chạy tới thăm, sau đó, hẳn liền giống như dân bị cùm, kẹt lại luôn.

“Tiểu tử thôi, chơi cờ giống như đánh giấc vậy, sĩ khí rất quan trọng, anh than ngắn thở dài như vậy, làm sao chơi tốt được.” Vu Chính Thiên vỗ đầu con trai, dùng mười phần trung khí giáo huấn hẳn.

“Ba, mỗi lần chơi cờ với ba là bụng con đau, con muốn gặp bác sĩ.” Vu Hạo Đông ôm bụng hừ hừ.

“Tôi thấy dạ dày anh đúng là đau không nhẹ, cụp cả người xuống rồi.”

“Đúng vậy, đau muốn chết, phải lập tức đi gặp bác sĩ mới được.” Vu Hạo Đông phát hiện mình giả vờ sai chỗ, vội vàng xê dịch tay lên phía trên.

Lão gia lấy khước mắt ngắm hẳn, cười nhạt: “Cụp người xuống rồi còn dờ đi được, vậy cái này không phải dạ dày rồi, trông như quả bóng đàn hồi ấy.”

“Ba, ba đừng chọc con nữa, con đi đây, không đi lát nữa anh con về.” Vu Hạo Đông phát hiện kế sách lui binh vô dụng, lập tức đổi thành nước mắt thể công, một đại nam nhân trừng đôi mắt đầm lệ, người bình thường hẳn là không nhìn được rồi.

Nhưng lão gia cả đời trải gió tanh mưa máu, không phải người thường, chỉ thấy ông cầm tẩu thuốc gõ gõ lên bàn gỗ, chậm rì rì đáp: “Tiểu tử thôi, anh ngoan ngoãn ngồi đó, lão phu nhân vừa hạ lệnh cho tôi, muốn tôi trông anh cho tới giờ cơm chiều, bằng không tôi không được ăn cơm chiều.”

Vu Hạo Đông lập tức nằm sấp lên bàn cờ, cọ cọ lưng tung, “Ba mẹ thật bất công, chỉ thương anh hai, con thì giống như được nhặt từ bãi rác.”

“To đầu còn làm nũng, bớt dọa người đi.” Lão gia bị hành động của hẳn chọc giận đến phùng mang trợn mắt.

Tóm lại, đến lúc Tần Tiểu Ý theo Vu Hạo Viễn bước vào tòa nhà, Vu Hạo Đông vẫn đang cúi đầu ngồi ở đó là được.

Lão gia thấy trợ lý Kiều theo bọn họ vào, mừng rỡ ném Vu Hạo Đông sang một bên, đón trợ lý Kiều sang chơi cờ. Trợ lý Kiều cũng là cao thủ chơi cờ, mặc dù so với lão gia và Vu Hạo Viễn có kém một chút, nhưng cũng là kiểu khó có đối thủ.

Vu Hạo Đông tưởng rằng mọi người chưa chú ý đến hắn, đang chuẩn bị đục nước béo cò men theo tường chạy ra cửa, vừa ra tới cửa liền bị kêu lại.

“Hạo Đông, cậu đi đâu vậy? Tối nay mẹ tự tay xuống bếp, cậu không thể đi.”

Vu Hạo Đông oán hận quay đầu trừng Tần Tiểu Ý, trong lòng nghĩ tôi đối tốt với cô là hơn một lần, sao có thể giết tôi như vậy, quả nhiên tâm tư đàn bà là độc nhất.

Vừa trở lại sofa, chợt nghe thanh âm nhật nhật của Vu Hạo Viễn, “Hạo Đông, mai em đi công tác?”

Anh đây không phải anh tôi, anh thật ra là thầy tướng số thì có, trưa nay mới quyết định đi công tác, bây giờ đã biết rồi, giống như bấm chỉ tay mà ra vậy.

“Ừm.” Vu Hạo Đông nghe thấy tiếng khúm núm của mình.

“Trợ lý Kiều đã sắp xếp người thay em rồi, sau này em theo anh.” Thanh âm Vu Hạo Viễn vẫn nhật nhật như cũ, nhưng nói ra lại giống như sét giữa trời quang, chớp mắt đánh thẳng xuống người Vu Hạo Đông.

“Anh... em, bây giờ em đang làm tốt mà.” Theo anh? Còn không bằng cho hắn một đao, chết thống khoái một chút.

“Quyết định vậy đi, em nhanh chóng bàn giao đi.” Vu Hạo Viễn không để ý đến sự phản kháng mãnh mẽ của hắn, trực tiếp đánh luân, sau đó xoay người nói với Tần Tiểu Ý bên cạnh: “Em cũng về tổng công ty đi.”

Tần Tiểu Ý khoe mắt nhếch lên, khoe miệng cong lên một câu, cười nói: “Phải bàn trước tiền lương mới được.”

Vu Hạo Viễn nhìn cô thật sâu, chỉ cảm thấy khuôn mặt tươi cười đến chói mắt khiến hắn như nhìn thấy ảo giác.

“Lương bao nhiêu tùy em định.” Hắn choáng váng trả lời.

22. Chương 22

Mặc dù ở chi nhánh không lâu, nhưng Tần Tiểu Ý vẫn thể hiện được tài lãnh đạo và sức chiến đấu siêu phàm, khiến ai nấy đều phải thần phục, cô lại từng dẫn đoàn đội vào Nam ra Bắc, bốn ba đến từng người khách, mang đao ra chém, đủ loại khách hàng khó chơi đều bị chém đến không còn manh giáp, cho nên đối với nhân viên cũng có được cảm tình.

Tần Tiểu Ý được điều lên tổng công ty là chuyện được truyền đi rất nhanh, người ở đó vừa biết được tin, đều ồ lên, sau đó chính là các loại lời khuyên oán niệm dài dằng dặc.

Tần Tiểu Ý chính là làm việc trong cái hoàn cảnh giao tiếp ồn ào này, vừa đưa công việc vừa vội vàng khuyên bảo hy vọng cô ở lại chi nhánh, cô hào khí tận trời phát tay nói: không phải tôi lên tổng công ty là xong, chi nhánh này vẫn thuộc quyền quản lý của tôi, khi nào có thời gian tôi sẽ đến thanh tra, mấy người các người làm việc cho tốt, tranh thủ thể hiện, lập được công trạng, thì sẽ nhanh chóng được điều lên tổng công ty gặp lại tôi.

Trước khi đi cũng không quên thu phục lòng người, Tần tổng cô đã bắt đầu có tinh thần của người Vu gia rồi à.

Tuy thân phận Tần Tiểu Ý không phải bình thường, nhưng làm việc chung lâu ngày cũng hòa hợp với nhân viên, vì vậy có người liên nhân cơ hội đưa ra đề nghị tổ chức liên hoan, lập tức được mọi người hưởng ứng.

Tần Tiểu Ý tâm tình đang tốt, liền sẵn khoái đáp, không cần quĩ chung cũng không cần mọi người bỏ tiền, bữa tối tôi bao hết, lời vừa dứt, bốn phía liền vang lên tiếng hoan hô như sấm rền.

Phải biết rằng, chỉ riêng chi nhánh này của Tần Tiểu Ý, đã có tới mấy chục người, mang theo đoàn quân ăn như châu chấu này phải đến hai quán, phí tổn nhất định không nhỏ. Nhưng Tần tổng mày không nhủ lấy một nửa, ngược đây khí phách, không thể so sánh với mấy đại lão gia bình thường.

Kỳ thật Tần Tiểu Ý cảm thấy bản thân cũng không dễ dàng gì làm được, cô muốn theo đuổi đối tượng là đại nhân vật thích phô trương, nếu cô keo kiệt, vậy làm sao xứng với hắn, cho nên thể hiện lập trường đúng thời điểm, là rất quan trọng.

Tóm lại, Tần Tiểu Ý hạ quyết tâm: có khổ cùng chịu, có tiền cùng mất. Mục tiêu cuối cùng của cô là theo đuổi Vu tổng, vui vẻ cùng hắn phu xướng phụ tùy, song túc song phi (1).

(1). Song túc song phi: chỉ cặp nam nữ yêu đương thắm thiết không phân ly, tương tự như câu “chung giường chung chiếu”, “như hình với bóng”.

Đã có loại chuyện phóng túng cỡ này, làm sao thiếu Lâm Kiều Kiều ham ăn kia được, Tần Tiểu Ý gọi một cuộc, tên kia xúc động thiếu chút nữa muốn chui qua điện thoại, may là Tần Tiểu Ý cúp máy đúng lúc, còn không thì ban ngày ban mặt đã xảy ra chuyện kỳ quái.

Chưa tới giờ tan tầm buổi chiều, Lâm Kiều Kiều đã nhanh chóng chuyển phát mình đến văn phòng Tần Tiểu Ý.

“Nếu có chồng mà chồng em chỉ cần được nửa sức như em, chắc là bây giờ con cái gì cũng có hết rồi.”

“Ai nói em không có sức, ngày nào tỉnh dậy chuyện đầu tiên em làm là tự đánh bản thân.”

“Sao tự đánh?”

“Em lúc nào cũng mặc niệm trong lòng ‘Đàn ông cũng có thể ăn...’ để tự nâng cao ý chí chiến đấu.”

“Vậy cô phải cẩn thận đó, đừng tự kỷ ám thị quá, vừa thấy đàn ông là bay lên cắn.” Tần Tiểu Ý cười nhạo.

“Cho nên em chỉ mặc niệm mười lần chứ không phải trăm lần.”

Tần Tiểu Ý cảm thấy Lâm Kiều Kiều đầu óc không phải bình thường, nếu còn nói tiếp, khẳng định sẽ đi đến cảnh giới quỷ dị loạn thất bát tao. Vì thế cô sáng suốt ném cái laptop cho Lâm Kiều Kiều, ra hiệu đối phương tự chơi đi, còn cô tiếp tục vui vào đồng văn kiện trên đầu.

Hiển nhiên Lâm Kiều Kiều đã quen như vậy, ôm laptop, tự lấy ra một bịch snack khoai tây, cắn răng rắc vui vẻ, thời gian còn lại là nhìn vào laptop mà cười gian.

“Chị Tiểu Ý, chị phát hỏa.” Lâm Kiều Kiều lên trang diễn đàn công ty Tần Tiểu Ý, vui tươi hơn hớn báo với Tần Tiểu Ý.

Tần Tiểu Ý mày liễu chóng lên, buông đồ trên tay tiến đến bên cạnh Lâm Kiều Kiều, “Hỏa gì mà hỏa?”

“Chị xem đi.”

Lâm Kiều Kiều chuyển laptop đến trước mặt cô, chỉ vào topic phía trên nói: “Chính cung nương nương VS thiếu nữ xinh đẹp, ai sẽ thắng?! Vào đây cược đi.”

Tần Tiểu Ý click vào, lập tức bị nội dung bài post và số bình luận làm mù mắt.

“Ai cũng biết, lão tổng chúng ta có một hồng nhan tri kỷ xinh đẹp bầu bạn bấy lâu, chính lúc chúng ta đang chờ bọn họ nắm tay nhau vào lễ đường kết hôn, lại phát hiện lão tổng đã kết hôn với người khác, tam giác tình cảm lưu luyến xuất hiện, quả thực còn kích thích hơn mối tình đẹp bình thường, còn cầu huyết hơn cả ngôn tình, rốt cuộc là lão tổng nắm tay vợ mình thiên trường địa cửu, hay là chân tình chiến thắng tất cả, hồng nhan tri kỷ xinh đẹp sẽ phù chính (2)? Anh chị em mau đến đây đặt cược, chính cung nương nương Tần thị VS hồng nhan tri kỷ Ngô thị, xem mọi người ủng hộ ai. Tỷ lệ đặt cược là 1:2.”

(2) Phù chính: người thiếp lên làm vợ chính.

Tần Tiểu Ý buồn bực, tỉ lệ cược cô cao hơn Ngô Tĩnh, ý là không được coi trọng à.

Sau khi hồi phục, lại tiếp tục bực tức.

“Bên trái là vợ, bên phải là người tình, tề nhân chi phúc thật làm người hâm mộ ghen tị a...”

“Lão tổng thật sự là V587”

“50 đồng cá mỹ nữ xinh đẹp sẽ thắng.”

“20 đồng cá chính cung nương nương.”

“Tầng trên thật keo kiệt, 50 đồng 20 đồng mà cũng là tiền à, tôi cá 60 đồng cho chính cung nương nương.”

...

Tần Tiểu Ý xem xong nhìn vô lực, tuy biết công ty có tự do ngôn luận, nhưng trực tiếp mang chuyện tư của lão tổng lên diễn đàn công khai cá cược, có phải lộ liễu trắng trợn quá không.

Bên đây Tần Tiểu Ý còn đang rối rắm, bên kia Lâm Kiều Kiều đã hứng thú bưng bưng bắt đầu cá cược, cuối cùng còn không quên cổ vũ Tần Tiểu Ý, “Chị Tiểu Ý phải cố lên nha, em rất coi trọng chị, mới cá cho chị 100 đồng đó.”

Tần Tiểu Ý mắt to tròn trắng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Quả nhiên phải cảm ơn cô đã để mắt tới chị.”

“Không cần khách khí, xét theo quan hệ của chúng ta, cho dù có thua 100 đồng này, em cũng không để ý đâu.” Lâm Kiều Kiều an ủi, nhưng an ủi kiểu này, chỉ khiến Tần Tiểu Ý thêm buồn bực.

Một lát sau, Lâm Kiều Kiều lại quỳ kêu ra tiếng, vỗ bả vai Tần Tiểu Ý tức giận nói: “Chị Tiểu Ý xem kìa, tự dưng có người đặt 1 vạn cho mỹ nữ xinh đẹp, thật đáng giận.”

Cơ bản trò cá cược này sẽ không vượt qua 500 đồng, 1 vạn quả nhiên gây được chú ý, Tần Tiểu Ý nhú nhú mày, đoán người đặt cược có phải anh của Ngô Tĩnh – Ngô Hiến không.

“A a a, lại có người đặt cho mỹ nữ xinh đẹp, tận hai vạn, tức quá mà.” Lâm Kiều Kiều thấy bài mới lại tiếp tục kêu quỳ.

Tuy rằng chỉ là nhóm nhân viên thừa lúc chán lập ra trò này, thật ra không phải chuyện nghiêm trọng, nhưng sự thể phát triển như vậy, tâm lý dù sao cũng thấy khó chịu, vì cái gì mà nhiều người đặt cược cho Ngô Tĩnh thắng vậy, Tần Tiểu Ý cô thật sự không có năng lực cạnh tranh vậy à?

“A, Phật Tổ ơi, Thượng Đế à, Ngọc hoàng Đại đế hỡi, có người đặt 10 vạn, ông bà tổ ơi...” Lâm Kiều Kiều ôm ngực, bộ dáng hít thở không thông, “Rõ ràng chỉ là trò giải trí, mấy người này đặt tiền lớn vậy, muốn ép chủ topic nhảy lầu sao?”

Tần Tiểu Ý lập tức bay đến trước laptop, cô muốn xem thử số tiền lớn này là đặt cho ai.

“10 vạn, cược Tần Tiểu Ý thắng.”

Người này cư nhiên nói thắng tên họ đặt cược.

Sua đó, topic diễn đàn hiện lên dấu hiệu hot, ý nói vụ cá cược này tuyệt đối bảo đảm, chắc chắn có người giao tiền, mọi người yên tâm đặt cược!

Tần Tiểu Ý tâm tình giống như trò tàu lượn, lúc cao lúc thấp, lúc nhanh lúc chậm, nói gì đi nữa cũng là hơn mức bình thường.

“Chị Tiểu Ý, tiền cược lớn như vậy, là ai thế?” Lâm Kiều Kiều không gào to, nghi hoặc hỏi cô.

Không để ý tới câu hỏi của Lâm Kiều Kiều, Tần Tiểu Ý lấy di động ra bấm số của Vu Hạo Đông.

“Vu Hạo Đông, cậu cũng cá cược có phải không?” Điện thoại vừa có người nhắc, Tần Tiểu Ý nói thẳng vấn đề.

“Ha ha, cô làm sao biết tôi cá cược.”

“Bởi vì cậu rất nhàm chán.”

“Ai nha, đừng phũ phàng vậy chứ, tổn thương lắm đó.” Vu Hạo Đông ai oán nói xong, lập tức hỏi cô, “Vậy cô đoán tôi đặt bao nhiêu vậy?”

“Không phải 10 vạn sao?”

“Sai rồi, tuy tôi nhàm chán thật, nhưng mà không đến mức mang 10 vạn ra ném đầu nha, tôi đặt là đặt 2 vạn.” Hân hớn hở trả lời.

“Cậu cứ nhiên cá tôi thua!” Tần Tiểu Ý gơ chân.

“Tôi đương nhiên hy vọng cô thua rồi, như vậy tôi mới có cơ hội chứ.”

“Bây giờ tôi nói rõ cho cậu biết, ván này tôi nhất định thắng, nhất định khiến anh cậu yêu tôi.”

Đầu bên kia, Vu Hạo Đông im lặng một hồi, mới nhẹ giọng đáp: “Tần Tiểu Ý, từ lúc nào cô yêu anh ấy?”

“Từ lúc sống chung.” Hiếm có lúc Vu Hạo Đông nghiêm túc, khiến cô cũng thấy không được tự nhiên.

“Cô biết 10 vạn kia là ai cược không?” Bên kia rất nhanh khôi phục ngữ điệu ngả ngớn.

“Có thể đoán được.”

“Bất ngờ không, anh ấy lại hy vọng cô thắng, này chứng minh điều gì?” Vu Hạo Đông thở dài, cười khổ ra tiếng.

Cúp máy, Tần Tiểu Ý vẫn có chút hoảng hốt, muốn gọi đến hỏi người nọ vì sao lại cược cô thắng, vì mặt mũi Vu gia, hay có lý do riêng? Nhưng do dự một hồi, cuối cùng quyết định không gọi.

Topic tiếp tục nóng lên, nhưng Tần Tiểu Ý không buồn xem nữa, mặc kệ thế nào, Vu Hạo Viễn cho rằng cô có thể thắng, đối với cô đã là tin tốt.

Buổi tối tụ họp náo nhiệt, topic trên diễn đàn tổng công ty hiển nhiên trở thành tiêu điểm bàn tán, rất nhiều người ủng hộ cô, cược cô thắng, nhưng Tần Tiểu Ý nghe xong về sau lại không cảm thấy thành tựu, chuyện riêng của mình bị người ta lấy ra cá cược, vốn không phải chuyện vinh quang gì, hơn nữa, tụ tập kiểu này cũng đâu phải chuyện tốt.

Điều khiến người ta ngạc nhiên là, đồ ăn vừa đưa lên không lâu, Vu Hạo Đông vội vàng chạy đến.

“Cậu tới đây làm gì?” Tần Tiểu Ý khó hiểu hỏi hân, khẳng định cô vốn không có mời vị đại thần này.

Vu Hạo Đông vẻ mặt buồn bực, đẩy người bên cạnh Tần Tiểu Ý ra, đứng đặc ngồi vào chỗ đó, “Đừng nhìn tôi, là anh tôi kêu tôi tới trông chừng cô, không cho cô uống nhiều.”

Tối nay vốn dĩ hân phải theo anh hân ra ngoài xã giao, nhưng trợ lý Kiều đến báo Tần Tiểu Ý dẫn nhân viên ra nhà hàng hải sản, Vu Hạo Viễn nghe xong, lập tức ra chỉ thị, bảo hân tới đây canh chừng không để cô uống nhiều rượu.

Tần Tiểu Ý khước miệng co lại, nếu anh cậu đã biết cậu có tâm tư gì với tôi, còn dám để cậu đến trông tôi sao?

Vu Hạo Đông nhìn thoáng qua biểu tình cổ quái của cô, lập tức nổi giận, “Tần Tiểu Ý cô biểu tình đáng khinh kia là thế nào, tôi đây không phải cảm thú sẽ không lợi dụng người ta gặp khó đâu nha, là anh tôi kêu tôi tới, tôi có ăn gan báo cũng không dám xằng bậy đâu nha!”.

23. Chương 23

Tuy rằng Vu Hạo Đông vỗ ngực cam đoan sẽ không xằng bậy với Tần Tiểu Ý, nhưng không cam đoan hân không xằng bậy với những người khác, trong ấn tượng của Tần Tiểu Ý, tên này chỉ có lúc làm việc là đứng

đần, còn đời sống hàng ngày, một chút cũng không tin được.

Quả nhiên, rượu quá ba tuần, người đầu tiên náo loạn chính là Vu Hạo Đông, hắn đem bình rượu quăng lên bàn, một cước dẫm nát ghế dựa, vừa kéo tay áo vừa reo lên: “Đầu quyền đi đầu quyền, ai lên đây?”

Vu Hạo Đông danh khí dù không vang dội như anh trai hắn, nhưng lạc đà gầy vẫn lớn hơn ngựa, tốt xấu gì cũng là Vu nhị thiếu gia, đi đến đâu cũng có người theo. Lần này hắn tự gia nhập bữa tiệc, ai nấy đều không quen hắn, nên cũng kiêng kị thân phận của hắn, không dám thẳng tay ăn uống. Bây giờ nghe hắn hét to như vậy, phòng tuyến kia liền sụp đổ, vài tên đàn ông chủ quán bắt đầu vây quanh, đấu rượu với hắn.

Tần Tiểu Ý nhìn đoàn quân náo loạn, bất đắc dĩ lắc đầu, nghĩ lại bản thân tối nay uống ít một tí, có vậy mới không phải dựa vào cái tên kia, hắn như vậy làm sao trông chừng cô.

“Tần Tiểu Ý, Tần tổng, tối đây uống hai ly đi.” Vu Hạo Đông ra khỏi đoàn người đến chỗ Tần Tiểu Ý, người đầy mùi rượu xộc vào mũi, xem ra đã uống không ít.

Buông dưa, cô cầm lấy ly của mình chạm cốc hắn, nói: “Tôi một ly rượu cậu một ly bia, cậu lời rồi.” Nói xong ngửa đầu uống hết.

Người chung quanh lập tức vỗ tay hoan hô, cùng hô Tần tổng uy vũ khí phách.

Lâm Kiều Kiều ở bên cạnh cô làm nhiều việc cùng lúc, một tay cầm con tôm lớn tay kia cầm cua bện đến bắt diệp nhạc hồ (1), đến dưa cũng không dùng, thấy Tần Tiểu Ý một ly uống hết, nhanh tay lẹ mắt nhìn cô thỏa mãn, sau đó tiếp tục tiêu diệt cua lớn.

(1) Bắt diệp nhạc hồ (bắt diệp lạc hồ): làm việc gì đó tập trung, mãi mê đến quên cả trời đất.

Không ồn ào với mấy người khác nữa, Vu Hạo Đông khoe miệng cong lên, đôi mắt sáng ngời rực lửa, nhìn chằm chằm Tần Tiểu Ý, bước hai bước tới gần cô, cuối cùng cúi đầu trước mặt cô ngửi ngửi.

Mấy hành động ái muội liên tiếp như vậy làm tất cả người đang ngồi đều lặng yên, người người ngừng thở, chờ đợi chuyện ái muội tiếp diễn.

Khoảng cách quá gần của hai người khiến Tần Tiểu Ý khó chịu, nâng tay đẩy hắn ra, nhưng cô dùng bao nhiêu lực, cũng không đẩy được hắn, Vu Hạo Đông ngửi ngửi cô xong, lại duỗi tay lấy đi ly của cô, cô chưa kịp ngăn lại, hắn đã nâng lên uống.

Một ngụm này của hắn, lập tức rước lấy sự ồn ào của người chung quanh.

Tần Tiểu Ý tức giận quét mắt bốn phía, các người vui cái gì chứ, không ai cảm thấy hành động đùa giỡn của em chồng với chị dâu này không thích hợp không ổn sao? Huýt sáo vào mặt chị dâu đấy!

Vu Hạo Đông đặt ngón trỏ lên môi, ra hiệu mọi người im lặng, sau đó suất khí lắc lắc ly rượu trên tay, chậm rì rì lên tiếng: “Mấy người có muốn biết là rượu gì khiến Tần tổng uống vui như vậy không?”

Lâm Kiều Kiều ngồi một bên nghe xong câu đó của hắn, liền rụt cổ, vùi mặt vào bát cơm, làm như mình không tồn tại. Còn Tần Tiểu Ý ung dung thản nhiên đá Vu Hạo Đông một cước, ra hiệu hắn đừng nói lung tung.

Đương nhiên một cước uy hiếp này, không đủ để ngăn Vu Hạo Đông lại, hắn tươi cười hờ hờ đưa cho người ngoài xem, đưa sang người bên cạnh Tần Tiểu Ý ngửi, sau đó lập tức vỗ mạnh, tức giận bắt bình lên án Tần Tiểu Ý, “Tần tổng cô thật gian trá, trước mặt nhiều người vậy uống nước sôi, cô không biết xấu hổ sao?”

Tần Tiểu Ý thật muốn đoạt lấy Vu Hạo Đông cái ly trong tay Vu Hạo Đông, dùng lực nện vô đầu hắn, xem trong não hắn rốt cuộc là chứa cái gì, công nhận hắn đạt đến trình độ cũng xem là thành tựu. Nhưng mà cô nghi ngờ, Vu Hạo Viễn kêu tên hàng hai này đến trông chừng cô, không chừng tự hắn đi còn hơn đó!

Tuy bị vạch trần, Tần Tiểu Ý không hề kích động, gơ tay đoạt lại ly của mình, bình tĩnh nói: “Vừa rồi tôi cũng biết vị của ly không đúng, còn tưởng mình uống nhiều quá bị ảo giác, hóa ra thực sự không phải rượu, không biết là tên quỷ nào đùa dai như vậy, tôi cũng không trốn tránh trách nhiệm, sẽ tự phạt ba ly như người thường.”

Nói xong, liền nói người ở xa đến rót rượu cho cô, liền tiếp ba ly sáng khoái vào miệng, lập tức được vỗ tay sôi nổi.

Trong lúc vỗ tay, Tần Tiểu Ý quay đầu liếc mắt khiêu khích Vu Hạo Đông, thuận tiện lợi dụng chỗ người ta không nhìn thấy đá hẳn một cước. Tiểu tử thôi, muốn đấu với tôi, cậu còn non lắm.

Kết quả này, ai cũng vui vẻ, chỉ có Lâm Kiều Kiều buồn bực, chị Tiểu Ý trợn mắt nói dối thì bỏ đi, vì sao còn mắng ta tên quý, rõ ràng là chị kêu em đổi nước mà. Hừ, thể loại người lên tới chức tổng tài, quả nhiên đều là gian trá giảo hoạt!

Kỳ thật Tần Tiểu Ý gọi Lâm Kiều Kiều đến, cũng là có ý riêng, tự cô uống nhiều sẽ xằng bậy, nếu uống vào lại làm ra chuyện phiền toái, có Lâm Kiều Kiều ngồi một bên, đỡ lo hơn, còn cái tên bị phái tới Vu Hạo Đông kia, thân hẳn còn lo chưa xong, nói gì đến lo cho cô.

Ầm ầm ăn xong bữa cơm, người có gia đình đều xin phép ra về, mấy người đi đến KTV, đều là người trẻ tuổi thích náo loạn, Tần Tiểu Ý là nhân vật chính, đương nhiên không thể về quá sớm, đành đi theo đoàn người, hùng hổ đến KTV.

Lâm Kiều Kiều tự biết trách nhiệm trọng đại, cũng đi theo, vừa ăn vừa nói tiện tay không để Tần Tiểu Ý uống quá nhiều, chuyện tốt như vậy thực ra cô nàng rất mong ngày nào cũng có.

Vu Hạo Đông ở trên bàn cơm đã uống rất nhiều, sớm đã quên mất mục đích ban đầu của hắn, không đến KTV, mà có người mời hắn ở lại uống, nên hắn ở lại uống đến hồ đồ.

Tần Tiểu Ý cũng uống không ít, nhưng muốn say cũng còn lâu, ai nấy tuy đều tiến đến kính rượu, nhưng không dám ép cô. Bây giờ cô đến tổng công ty, gián tiếp là vì thân phận của mình mới đến, ai cũng thấy cô ở Vu gia được coi trọng, ra sức nịnh bợ cô còn không kịp, làm sao dám vì chuyện nhỏ này đắc tội cô? Tiếp rượu không phân biệt thứ cấp kia, vẫn nên để dành cho nhị thiếu.

Cho nên không khí ở chỗ Tần Tiểu Ý, vừa thân thiện vừa không huyền ảo.

Liểu Tiến thân thuộc với cô, nên ngồi cạnh cô nói chuyện phiếm, nhưng đông người thật sự âm ỉ quá, Liểu Tiến nói, Tần Tiểu Ý miễn cưỡng chỉ nghe được một nửa, nghe hắn loáng thoáng chúc mừng cô, Tần Tiểu Ý cười chạm ly với hắn, đáp: anh cũng cố gắng đi, tôi ở tổng công ty chờ anh.

Đến 11 giờ đêm, Tần Tiểu Ý mới quyết định về nhà, Vu Hạo Đông đã sớm say bết nhè, nhưng rượu phẩm của hắn không tệ, lên sofa liền yên lặng ngủ, Tần Tiểu Ý gọi lái xe tới, dặn Liểu Tiến cùng đưa hắn về, còn mình nhờ Lâm Kiều Kiều đưa về.

Còn mấy người chơi chưa đã, Tần Tiểu Ý lên tiếng, muốn tiếp tục ca hát hay đi chỗ khác ăn chơi thì cứ đi, ngày mai lấy phiếu thanh toán đến cô trả.

Vốn tưởng cứ vậy là về, nhưng ôm Lâm Kiều Kiều đến cửa, lại phát hiện lái xe của Vu Hạo Viễn – lão Thẩm đứng bên ngoài chờ cô, lão Thẩm thấy các cô đi ra, vội vàng mở cửa xe đón người.

“Lão Thẩm, bác chờ lâu chưa?” Tần Tiểu Ý có chút choáng, ngồi vào chậm chạp hỏi ông.

“Vu tổng lo cho cô, nên gọi tôi đến xem tình hình, chờ chưa lâu.” Chín giờ rưỡi đã chạy tới đây chờ đành phải nói dối.

“Vậy đưa Kiều Kiều về trước đi.” Tần Tiểu Ý tuy đã trong trạng thái hồ đồ, nhưng cũng không qua cầu rút ván quên đi Lâm Kiều Kiều.

Lâm Kiều Kiều cắn khấn tay, mở to hai mắt đăm lẹ, nghĩ rằng chị Tiểu Ý quả thật rất chăm sóc, nếu không phải chị đã lập gia đình, em nhất định gả cho chị.

Xe đi một vòng phố xá sầm uất, trở lại tòa nhà lớn đã gần rạng sáng, cảm giác say của Tần Tiểu Ý đã tỉnh hơn phân nửa từ lúc đưa Lâm Kiều Kiều về, chuyển sang mệt mỏi rã rời.

Xe ngừng lại, lúc cô thấy thân ảnh cao lớn của Vu Hạo Viễn đứng ở cửa, tâm niệm liền chuyển biến, nảy ra chủ ý.

Cửa xe rất nhanh bị mở ra, người đàn ông xoay người vươn tay muốn ôm cô ra ngoài, Tần Tiểu Ý cả người mệt mỏi, mềm nhũn, miệng lẩm bẩm: uống ly nữa đi.

Vu Hạo Viễn vội vàng hai tay ôm người, sợ cô bị cửa xe đụng trúng, đành kéo cô vào lòng, nửa ôm đưa ra khỏi xe.

Lão Thẩm như hoa mắt, chờ Vu Hạo Viễn mang người ra khỏi xe mới nổ máy rời đi, vừa rồi Tần tổng còn chỉ đường hắn đưa tiểu cô nương kia về nhà mà.

Tần Tiểu Ý thất tha thất thểu đi được vài bước, vui cười hát hò bên người Vu Hạo Viễn, mồm miệng không rõ, nhưng Vu Hạo Viễn vẫn nghe được cô nói gì đó.

“Hi soái ca, đẹp trai quá, theo ta về nhà đi...” Nói xong còn kéo quần áo hắn.

Vu Hạo Viễn huyết thái dương nổi gân xanh, răng nanh động đậy, người phụ nữ chết tiết này, lại uống nữa! Nhưng tức cỡ nào, hắn vẫn cong người, tay duỗi ra, ôm lấy người trực tiếp chạy lên lầu.

Tần Tiểu Ý bị Vu Hạo Viễn ôm thẳng đến phòng ngủ, dọc đường không nhàn rỗi, ôm cổ hắn, hồi lại ngẩng đầu liếm môi hắn, hồi lại cúi đầu cắn cổ hắn, quậy đến bất diệc nhạc hồ.

Cô mừng rỡ mặt mày hơn hử, Vu Hạo Viễn kia vốn mặt lạnh băng cũng biến thành xanh mặt.

Người phụ nữ chết tiết này rốt cuộc có biết thân nhân là ai không? Hay là đàn ông nào cô cũng có thể thân?

Trở về phòng, Vu Hạo Viễn muốn đẩy cô xuống giường, nhưng Tần Tiểu Ý lúc này đã hóa thân thành bạch tuộc, cánh tay bắt trên cổ hắn, hai chân chăm chú ôm lấy thắt lưng hắn, cười đến xuân tình nhộn nhạo.

“Honey, đừng thẹn thùng, chúng ta làm chuyện vui vẻ chút đi.” Vừa nói vừa vươn tay sờ cơ ngực rắn chắc của hắn, mông còn cố ý cọ cọ người hắn.

Làm chuyện vui vẻ? Lời nói mất mặt như vậy cô cũng không biết xấu hổ nói ra, Vu Hạo Viễn cố gắng hít sâu, sợ mình không khống chế được một phát đánh chết người phụ nữ động dục này.

“Ai nha, cơ thể rắn chắc quá, sờ thật thoải mái, đáng người rất đẹp, nhất định rất hăng hái.” Người phụ nữ không biết sống chết tiếp tục phi lễ hắn, lè lưỡi liếm hầu kết của hắn.

Vu Hạo Viễn hít sâu lần nữa, tự bình ổn cảm xúc, cúi đầu nhìn kỹ Tần Tiểu Ý một hồi, bỗng nhiên hết giận, khôi phục bộ dáng bình tĩnh, thấp giọng nói: “Tắm đi, người em toàn mùi rượu chán lắm.”

Tần Tiểu Ý mở to đôi mắt mê muội nhìn hắn, hồi sau mới gật gật đầu, “Được, chúng ta cùng tắm.”

Gân xanh thái dương Vu Hạo Viễn lại nhảy vài cái, trầm giọng: “Được.”

Nghe thấy hắn trả lời, Tần Tiểu Ý bắt đầu vui vẻ cởi quần áo, vừa cởi vừa lắc mông, khiêu gợi, nhìn khoe miệng cong lên không nhận được của Vu Hạo Viễn.

Tần Tiểu Ý vào phòng tắm trước, câu dẫn như vậy còn chưa đủ đốt người sao, xem chị đây làm thế nào trong phòng tắm giải quyết nhà người!

Vu Hạo Viễn vào sau, nghĩ rằng hai lần trước em uống say còn không buồn động dục, lần này uống rượu lại thành huyền thuyên, xem em muốn giở trò gì, anh đều tiếp hết.

24. Chương 24

Đi qua bồn tắm mát-xa lớn, mở vòi sen, bọt nước ấm áp trút xuống, mang theo sương khói lượn lờ, đảo mắt liền bao phủ Tần Tiểu Ý, trong hơi nước mê muội, chỉ thấy cô vươn đầu lưỡi tự liếm đôi môi đỏ mọng của mình, mỉm cười ngoắc ngón tay với Vu Hạo Viễn.

Người phụ nữ phô bày tư thái tối mị trước mắt hắn, nếu hắn còn thơ ơ, khẳng định là hắn có vấn đề, Vu Hạo Viễn hít sâu một cái, đem chút quần áo che đậy thân thể ném khỏi phòng tắm, nhanh chóng vọt vào làn

nước bên trong, cực kỳ chuẩn xác bắt được cái lưỡi đỉnh hương khiêu khích thần kinh thị giác hẳn, chuyển sang thể chủ động.

Bọt nước lướt qua khuôn mặt hai người, chảy vào kẽ hở lúc hai người giao triền, dung hợp với nước bọt trong khoang miệng, thoảng ra hương vị ngọt lành nhẹ nhẹ, thân thể được dòng nước ấm áp cọ rửa, dần dần nóng lên, khó nhận được ma sát lẫn nhau, càng ma sát càng như đốt lửa.

Đã xong màn hôn đến hít thở không thông, Tần Tiểu Ý cười nhẹ lướt qua môi người đàn ông, sau đó xuống cằm, xuống chút nữa là yết hầu...

Đôi tay vuốt ve ngực đàn ông, nhẹ nhàng nắm lấy hai viên đậu đỏ, tầm mắt mang theo ý cười giằng co với ánh mắt người đàn ông.

Vu Hạo Viễn hai tay ôm lấy eo cô dí lên tường, đang muốn tiến thêm một bước, bị Tần Tiểu Ý ngăn lại.

“Đừng nóng vội.” Thanh âm lười nhác lại đầy khiêu khích ngăn cản động tác của người đàn ông, hẳn lau bọt nước trên mặt, chờ hành động tiếp theo của cô.

Tần Tiểu Ý nhẹ nhàng vuốt ve hạt đậu nhỏ trước ngực người đàn ông, có được phản ứng run rẩy của hẳn, liền chuyển sang muốn nghịch, cúi đầu, vừa liềm vừa cắn hạt đậu nhỏ.

Nữ nhân nhiệt tình chủ động, cũng là tình thú, Vu Hạo Viễn không ngăn cản cô đùa bỡn thân thể mình, dựa lưng vào tường, ánh mắt nhìn cô, ôn nhu như nước.

Tần Tiểu Ý ngậm đủ, cúi đầu nhìn thấy phía dưới đứng thẳng nóng rực, không nhận được liềm liềm môi, chậm rãi ngồi xuống, ngẩng đầu liếc nhìn Vu Hạo Viễn, cười mỉa hoặc, chậm rãi lè lưỡi, nhẹ nhàng liềm lên vật nóng, lập tức khiến người đàn ông thở dốc dày đặc.

Dùng miệng hầu hạ hẳn không phải lần đầu, có thể nói là trước lạ sau quen, Tần Tiểu Ý cảm thấy trong lúc sống chung với hẳn, kỹ thuật miệng của mình đã rèn luyện đến lô hỏa thuần thanh, bây giờ muốn đùa, nam nhân lập tức quân lính tan rã.

Vu Hạo Viễn cảm thấy năm đó bị bắt cóc, cảm giác ở trong căn phòng tối đó không khác gì tra tấn lúc này, nhất cử nhất động của người phụ nữ đều có thể khiến đầu dây thần kinh của hẳn rung lên, tim đập theo động tác của cô, thỉnh thoảng lúc nhanh lúc chậm, cái cảm giác bị người khác đặt trong tay thường thức, hít thở không thông này, xưa nay chưa từng có, nếu người làm ra chuyện này với hẳn, không phải là người con gái hẳn yêu hơn mười năm, khẳng định đối phương sẽ bị hẳn bóp chết.

Đương nhiên, nhần nại đàn ông là có hạn, Tần Tiểu Ý trêu đùa hẳn xong, kết quả là bị làm đến bất tỉnh nhân sự, từ phòng tắm đến phòng ngủ, vừa đi vừa làm, đến khi nằm xuống giường, cô đã thần trí mơ hồ.

Ngủ đến gần trưa ngày hôm sau, eo mới đỡ đau nhức, rì rì xuống lầu tìm đồ ăn.

Còn chưa tới giờ cơm, mẹ Vu đang tỉa lá, trên bàn bày đủ loại hoa tươi, bà kiên nhẫn cẩn thận tỉa đi mấy cái lá già và xấu, thấy Tần Tiểu Ý chậm chậm xuống lầu, không nhận được cười cô: “Đói bụng rồi sao, đi Lan làm cháo cho con ăn trước lót dạ, nghe Hạo Viễn nói tối qua con uống không ít.”

“Cám ơn mẹ.” Tần Tiểu Ý đến bên cạnh bà, giúp bà sửa sang lại bó hoa.

Mẹ Vu dặn dò đi Lan lấy cháo cho Tần Tiểu Ý, rồi tiếp tục làm việc, tay tỉa lá, nhưng mắt thường hay nhìn Tần Tiểu Ý.

Tần Tiểu Ý ngồi trên ghế, bất giác đưa tay vuốt vuốt eo, muốn giảm bớt cảm giác bủn rủn, ý thức được ánh mắt nghiên cứu của mẹ Vu, cô ngượng ngừng thu tay lại.

Mẹ Vu thể hiện tư thái từng trải, nhỏ giọng với Tần Tiểu Ý: “Tuổi trẻ chuyện ân ái mạnh mẽ, nhưng phải biết tiết chế.”

Tần Tiểu Ý sắc mặt hồng lên, mẹ nên đi nói với con trai mẹ mới đúng, tối qua con mới là người ngất đi mà, con trai mẹ không biết làm bao lâu mới tận hưởng.

Mẹ Vu vươn tay bày đi bày lại bó hoa, nhưng cảm thấy không hài lòng, trở lại hỏi ý Tần Tiểu Ý, Tần Tiểu Ý căn bản không biết gì, tùy tiện chỉ đại một nơi. Mẹ Vu mang hoa đến đặt, nhìn trái nhìn phải, cảm thấy hài lòng, nói Tần Tiểu Ý thật tinh mắt.

Tần Tiểu Ý cười thầm trong lòng, nghĩ: con chính là rất tinh mắt mới có thể nhìn trúng con trai mẹ đó.

Dì Lan bưng cháo cá ngon lành đến, đưa cho Tần Tiểu Ý, sau đó quay lại nói với mẹ Vu: “Bà nư vừa đưa đến tôi đã làm xong rồi ạ.”

“Tiểu Ý, ăn trưa xong, con lấy một ít mang về nhà đi.” Mẹ Vu dặn dò.

Tần Tiểu Ý ăn mấy muỗng cháo, nghe mẹ Vu nói, cả buổi mới phản ứng được “nhà” đây là nhà ai, không nhận được cười cười: “Vâng, con cũng lâu rồi không về nhà.”

Bình thường bận việc, dù có về nhà, cũng chỉ là ngồi nói chuyện hoặc ăn bữa cơm rồi đi, lần này thừa dịp bàn giao công việc xong xuôi, trở về nhà thăm ba mẹ cũng tốt, dù sao Vu Hạo Viễn cũng không thúc giục cô lên tổng công ty ngay.

Chiều đó không đến công ty, Tần Tiểu Ý mang theo bào nư dì Lan đã chuẩn bị, lái xe hơn nửa thành phố mới về nhà mình, Vu gia và Tần gia quả thật cách nhau khá xa, một nhà ở phía Nam một nhà ở phía Bắc, tộc trưởng hai bên dù có làm thân gia, chuyện lui tới cũng rất ngại, khúc mắc của ba mẹ Tần cũng là nhân tố, càng khiến khoảng cách trở thành vấn đề lớn.

Tần Tiểu Ý lúc đang chờ đèn xanh đèn đỏ, tiện tay cầm di động nhắn tin cho Vu Hạo Viễn, nói cô về nhà mẹ đẻ, khó có lúc rảnh rỗi, sẽ ở nhà mẹ đẻ hai ngày.

Vu Hạo Viễn trả lời tin nhắn rất nhanh, mở ra, tin nhắn trống không chỉ có một chữ “Ừ”, tên này cũng quá keo kiệt, đến dấu chấm cũng không thêm ghi.

Tần Tiểu Ý tự vận động não, người đàn ông hay bày ra cái mặt y như Trương Vạn Niên (*) kia, chỉ hừ một tiếng hồi đáp, biểu tình như kiêu giận đối với cô vậy. Chỉ nghĩ đến đó, Tần Tiểu Ý liền nhận không được cười trộm trong lòng, ở chung lâu như vậy, cô có thể rất trách nhiệm nói, Vu Hạo Viễn mặt lạnh đến chết người kia, đời sống tuyệt đối có thể dọa người, người bình thường làm sao biết, chuyện riêng tư của hắn, người bình thường càng không thể nhìn thấy.

(*) Trương Vạn Niên (08/1928 – 14/01/2015) là một Thượng tướng Trung Quốc.

Bản thân cô may mắn dữ dội lắm, mới thích hắn, còn hiểu hắn, còn hưởng thụ nhiều bí mật không thể để người khác biết của hắn.

Thật muốn nắm lấy vật áo hắn la lên: Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý em thích anh, em muốn ở với anh thật dài thật lâu, là vợ chồng cả đời, anh cũng nhanh nhanh yêu em đi.

Vì có Tần Tiểu Ý, Tần gian náo nhiệt hẳn lên, mẹ Tần kéo tay con gái hỏi han ân cần một đỗi, không cho ba Tần chút cơ hội nào xen mồm vào, ba Tần quan tâm con gái, cũng rất quan tâm chuyện công ty sát nhập, sốt ruột đợi đến khi mẹ Tần đi làm điểm tâm, mới có cơ hội tâm sự với con gái.

“Công ty rất bình thường, trên danh nghĩa là bị mua lại và sát nhập, nhưng không giống với chi nhánh công ty anh ấy, Vu Hạo Viễn cho con đứng tên, để con tự điều hành.”

“Vu Hạo Viễn này, Tiểu Ý con thấy thế nào?”

“Năng lực tốt, thủ đoạn cao, tâm tư trầm ổn có thể đảm đương, là người tốt.” Nhắc đến người trong lòng, liền cảm thấy mấy từ ngữ ca ngợi không đủ dùng.

Ba Tần nghe xong, lộ ra vẻ mặt tự hỏi.

“Đến bây giờ, ba vẫn nghi vấn. Sự nghiệp Vu gia lớn mạnh, tài lực càng không phải người bình thường có thể so được, Vu Hạo Viễn lại là người nổi nghiệp, Vu gia trong tay hắn phát triển không ngừng, là người đàn ông thành công như vậy, nó đâu cần phải mua lại công ty nhỏ nhà chúng ta, không từ thủ đoạn nào cướp con chứ?”

Tần Tiểu Ý ngây ra một lúc, đáp: “Ý ba là anh ấy cưới con động cơ không phải vì công ty chúng ta?”

“Bề ngoài, đây quả thật là một cuộc hôn nhân kinh tế, nhưng cần thận suy xét, sau lưng cuộc hôn nhân này, kỳ thật là Tần gia chúng ta lời to, Vu Hạo Viễn nó trừ việc có một người vợ chính thức, nó chẳng được gì cả, công ty chúng ta vốn không lại, Tần gia lại không có bối cảnh khó lường gì, nó theo Tần gia chúng ta thì được cái gì? Ba nghĩ lâu như vậy, cũng chỉ có thể nghĩ, có thể nó muốn có được con?”

“Có được con thì được gì chứ?” Tần Tiểu Ý nhếch mày, “Trừ năng lực làm việc ra, con có gì mà anh ấy cần chứ?”

Thấy ba mình vẫn lo lắng, Tần Tiểu Ý đứng dậy ngồi sát ông, “Đừng lo lắng, con ở Vu gia rất tốt, cả nhà họ đối xử với con rất tốt, Vu Hạo Viễn đối đãi không tệ, nói thật, con đã thích Vu Hạo Viễn, muốn anh ấy cả đời là chồng của con, cuộc hôn nhân này mặc dù bắt đầu không vui vẻ, nhưng hiện tại con thấy rất may mắn vì nó đã xảy ra, nên ba mẹ đừng lo cho con quá, chỉ cần chúc phúc con là được rồi.”

Ba Tần thấy thần thái con gái như muốn bay lên trời, không tin hỏi lại: “Con thích nó? Thật à?”

“Thật mà. Nên ba cũng giúp con khai đạo cho mẹ đi, nói mẹ đừng quá lo lắng.”

Ba Tần vỗ vỗ vai cô, thở dài: “Con lớn rồi, ba mẹ già rồi, không thể giúp được gì nữa, chỉ muốn con ở bên đó nếu bị ủy khuất, thì về nhà, ba có liều cái mạng già, cũng nhất định bảo vệ con.”

Tần Tiểu Ý mũi đau xót, không nhịn được nâng tay ôm lấy ba mình, cọ cọ trên vai ông làm nũng như trước đây, đáp: “Con biết rồi.”

Cô tưởng rằng người bận rộn như Vu Hạo Viễn, ngày thường khẳng định sẽ không thích gửi tin nhắn, nhưng lúc chạng vạng, Tần Tiểu Ý bất ngờ nhận được tin nhắn của hắn.

“Đang làm gì vậy?”

Mấy chữ ít ỏi, khiến Tần Tiểu Ý cảm thấy uất ức. Cầm di động lên nhanh chóng hồi âm, “Đang đợi cơm chiều, mẹ làm món ca chiên chua ngọt em thích nhất, anh ở đâu?”

Đợi một hồi, đối phương mới đáp lại, “Ồ ngoài, lão già kia nói dài dòng quá, ngán.”

Thấy lời nói hắn có vẻ oán giận, Tần Tiểu Ý xì một tiếng cười, “Hay tới nhà em ăn cơm, mẹ em xuống bếp, cam đoan hợp khẩu vị anh.”

Lần này tin nhắn đi, đợi hồi lâu không thấy hắn trả lời, chắc là bận xã giao, không rảnh trả lời cô, Tần Tiểu Ý bủi môi ném điện thoại lên bàn, trong tâm có chút mất mát không nói nên lời.

Tuy dầu bếp Vu gia tay nghề rất cao, món ăn làm ra sắc hương đầy đủ, nhưng Tần Tiểu Ý vẫn ích kỷ cảm thấy mẹ cô nấu ăn mới ngon nhất.

Giúp mang các món lên bàn xong, Tần Tiểu Ý liền muốn trực tiếp cầm lên ăn, vừa ăn ngon vừa ồn ào, làm mẹ Tần mừng rỡ cười toe toét.

Một nhà ba người ăn cơm, trên bàn đầy đủ các món, giống như ăn lễ mừng năm mới.

Đang lúc ba người chuẩn bị ăn, chuông cửa vang lên, người hầu ra mở cửa, sau đó chậm chậm chạy vào, khẩn trương nói: “Là... là cậu đến.”

25. Chương 25

Cụm từ “cậu” này đối với Tần gia mà nói, tuyệt đối mới mẻ, tuy con gái gả đi gần cả năm rồi, nhưng ngoại trừ lúc kết hôn, lúc đàm phán tính toán có gặp hắn, thì về sau chưa từng gặp lại, đôi khi muốn theo dõi hướng đi của con rể, cũng là thông qua báo chí truyền thông mới biết được.

Hai người già ở nhà đã xác định, mỗi lần Tần Tiểu Ý về nhà, đều cố tình không nhắc đến Vu Hạo Viễn trước mặt cô, ngày trước ấn tượng về Vu Hạo Viễn trong mắt Tần Tiểu Ý là không thích, về nhà càng không muốn nhắc tới, dần dà, một nhà ba người rất ăn ý với nhau, nhất trí không quan tâm đến cậu con rể này.

Bây giờ nửa điểm tâm lý còn chưa chuẩn bị, cậu con rể này lại đột ngột tới chơi, uy lực của tin này còn hơn cả tin shock trên báo.

Ba Tần lúc biết được người đến là Vu Hạo Viễn, lập tức thả tay bát cơm rơi xuống bàn, mấy hạt cơm thoáng chốc rơi đầy mặt bàn. Mẹ Tần thâm oán trừng mắt liếc ông, vội vàng gọi người làm đến thu dọn.

Tần Tiểu Ý cũng là quá kinh ngạc, mới nãy còn nghe hần đang xã giao ở ngoài, đầu thể nào bây giờ đã chạy tới trước cửa? Dù chuyện thật ngoài ý muốn, nhưng cô vẫn ném hết bát đĩa, nhanh chóng chạy ra cửa, vội vàng đến giày cũng quên mang.

Vừa chạy tới cửa, đã thấy người hầu dẫn theo người đàn ông nghênh ngang đi vào.

Nam nhân tiến lên lầu, dư quang hoàng hôn mờ nhạt còn ám vào người, quanh thân tản mát ra hơi thở nhu hòa, Tần Tiểu Ý nhìn không được tươi cười, nói: “Không phải đang xã giao sao, lại rảnh tới đây?”

Tần Tiểu Ý dáng người cao gầy, đối lập với Vu Hạo Viễn cao lớn khôi ngô, nhưng đường cong cơ thể hai người lại rất phù hợp, mỗi lần đứng chung một chỗ, Vu Hạo Viễn chỉ cần thoáng khoát tay, là có thể thoải mái đặt lên eo Tần Tiểu Ý, loại ăn khớp này, trông rất thân thiết.

Người đàn ông ôm cô đi lên, đáp: “Nghe nói ở đây đồ ăn hợp khẩu vị, nên chạy tới.”

Tần Tiểu Ý biết hần có đọc tin nhắn, hiểu ý cười, “Đương nhiên rồi, tối nay mẹ em làm một bàn thức ăn rất ngon, coi như anh có lộc ăn, nhưng mà anh chạy tới đây như vậy, khách khứa bên kia giải quyết xong rồi sao?”

“Có Hạo Đông lo, không sao.”

“Trong công việc, công nhận Hạo Đông rất mưu mẹo.” Tần Tiểu Ý biết bên kia có Vu Hạo Đông lo, cũng an tâm, lại cười nói với Vu Hạo Viễn, “Đi thôi, dẫn anh đến ra mắt ba mẹ vợ.”

Vu Hạo Viễn cười nhẹ, trả lời: “Lo chạy tới đây, không chuẩn bị gì cả.”

Chỉ nhớ mang máng tình hình ngày trước hai bên gặp nhau, không lấy làm vui vẻ gì, sau đó liền không gặp mặt nữa, vừa đọc được tin nhắn của Tần Tiểu Ý, cảm lòng không được đã bay tới đây. Bây giờ Vu Hạo Viễn ngoài mặt trông bình tĩnh, thật ra trong lòng thì ngược lại.

“Không cần lễ vật, anh đến là ai cũng vui rồi.” Tần Tiểu Ý không nghĩ nhiều đến tiểu tiết, tâm tình tốt lên dẫn hần vào nhà.

Về phần Vu Hạo Đông bị bắt ở lại xã giao, lúc này đã thất điên bát đảo, nằm lên bàn còn có hứng ngâm hai câu thơ: Bản tự đồng căn sinh, Tương tiên hà thái cấp! (1)

(1) Bản đầy đủ: – (Chữ đậu nhiên đậu ki, Đậu tại phủ trung khắp, Bản thị đồng căn sinh, Tương tiên hà thái cấp) nghĩa là cùng sinh ra từ một gốc, sao huynh đệ nữ tương tàn nhau.

Cậu chủ tới chơi, ngay lúc ăn cơm, đột nhiên có thêm một đôi đĩa, bốn người ngồi vào bàn, ba mẹ Tần ngồi một bên, vợ chồng Vu gia ngồi một bên, chào hỏi khách sáo gì cũng đã nói lúc vào cửa, bây giờ ngồi vào bàn, bỗng dưng thấy tẻ nhạt.

Vu Hạo Viễn vốn không phải người nói nhiều, Tần Tiểu Ý sợ hần lẹ nước, vội vàng gấp rau cho hần, hai người già muốn nói gì đó, chỉ tiếc không thân quen con rể, đành thôi, trong lúc ăn cơm, thực hành rất tốt một câu: ăn không nói.

Vì Tần Tiểu Ý sẵn sóc quá, không ngừng gấp đồ ăn cho hần, cuối cùng Vu Hạo Viễn ăn được nhiều hơn bình thường, thật đúng như lời Tần Tiểu Ý, đồ ăn ở đây rất hợp khẩu vị.

Ba mẹ Tần có thói quen ăn xong thì tản bộ, nhưng hôm nay con rể lần đầu tới làm khách, bọn họ không muốn ra ngoài, rốt cuộc vẫn bị Tần Tiểu Ý kéo ra, nói cô muốn tản bộ với Vu Hạo Viễn.

Biệt thự Tần gia không phải là biệt thự xa hoa, nhưng hoàn cảnh rất tốt, phần lớn diện tích được cây xanh che phủ, bên cạnh là công viên có rừng nhỏ, ba mẹ Tần ngày nào cũng tản bộ rèn luyện sức khỏe.

Tần Tiểu Ý tuy nói muốn tản bộ, nhưng không theo ba mẹ vào công viên, mà lôi kéo Vu Hạo Viễn đi vòng quanh khu phố, hứng thú kể cho hần nghe nhiều chuyện về khu phố này.

Vu Hạo Viễn nghe rất hứng thú, đối với hắn, nghe cô nói chuyện, nghe cô kể quá trình cô trưởng thành ở nơi này thú vị ra sao còn hấp dẫn hơn việc ngồi trước cuộc họp, nghe báo cáo kim ngạch triệu này triệu nọ.

Lúc trước Tần Tiểu Ý hay giấu cọt Giản Tình, chê Giản Tình bị đàn ông quản quá chặt, làm dâu lúc nào cũng chịu đựng nhẫn nhục, thật khiến người ta tức giận, luôn cho rằng yêu đương là phải rầm rộ, kinh thiên động địa, trước kia cô yêu không ít người, lần nào cũng không giữ được. Cô có thể dẫn bạn trai đi khắp thiên sơn vạn thủy tìm sự lãng mạn, cũng có thể vì một câu của bạn trai mà bỏ hết bỏ trốn cùng hắn.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, suy nghĩ của bản thân về tình yêu, có lẽ ngay từ đầu đã sai rồi.

Lúc này cùng người đàn ông đi dưới bóng cây nhỏ, ngẩng đầu nhìn gương mặt bình tĩnh của hắn, Tần Tiểu Ý bỗng nhớ tới câu nói của Giản Tình, “Không cần yêu nhau rầm rộ rộ, mình chỉ muốn cùng anh ấy hoạn nạn có nhau.”

Nổi lên thì sao, rầm rộ rộ rộ thì thế nào, cũng chỉ có thể ồn ào một thời gian, con người không phải tinh lực tràn đầy, lúc nào cũng có thể náo động cả đời, cho nên, bình tĩnh, tế thủy trường lưu (2), mới là chân lý.

(2) Tế thủy trường lưu: nước chảy nhỏ thì dòng chảy sẽ dài.

Tự mình bỗng dưng cảm tính, Tần Tiểu Ý nhin không được cười thành tiếng.

“Cười gì vậy?” Nam nhân đang hưởng thụ gió đêm, khó hiểu cúi đầu hỏi cô.

Tần Tiểu Ý lắc đầu, khoe miệng vẫn giữ ý cười sâu thẳm, “Không có gì, em chỉ cảm thấy, chúng ta như thế này, rất tốt.”

Dưới đèn đường u ám, đôi mắt đàn ông như giấu lửa, nhìn Tần Tiểu Ý có chút si.

“Chúng ta vốn có nhiều lúc rất tốt.” Thanh âm trầm thấp, vô cùng ôn nhu.

“Ví dụ?” Tần Tiểu Ý khó hiểu.

“Ví dụ lúc trên giường.” Người đàn ông tà ác trả lời.

Tần Tiểu Ý hơi sững sốt, lập tức cười thành tiếng, giơ tay đánh vào hông hắn, “Trừ lúc trên giường, anh không nghĩ ra chuyện gì tích cực với em hả?”

“Trên giường là chuyện rất thần thánh mà.” Người đàn ông nghiêm trang trả lời.

“Thần thánh cỡ nào?”

“Nói dối tông đường không đủ thần thánh?”

...

Tần Tiểu Ý nghiêm túc phát hiện, hóa ra Vu Hạo Viễn giấu che giấu, miệng lưỡi hắn thật ra rất trơn tru!

Dạo trong khu phố nhỏ hai vòng, Tần Tiểu Ý do dự một hồi mới hỏi hắn tối nay có ở lại không, đợi Vu Hạo Viễn gật đầu đồng ý, cô liền vô cùng vui vẻ kéo hắn về nhà.

Trong ấn tượng của Vu Hạo Viễn, hắn chưa từng bước vào khuê phòng nữ giới, cho nên được vào phòng của Tần Tiểu Ý, trong đầu hắn thật sự rất mong chờ, lúc Tần Tiểu Ý mở cửa mời hắn vào, hắn cảm giác rất mất mát.

Kiểu diêm, hương vị ái muội nửa phần cũng không có, giống như đang bước vào phòng của đàn ông kiểu Vu Hạo Đông.

“Thiết kế này đặc biệt.” Vu Hạo Viễn châm chước nửa ngày, mới tìm được hai chữ ‘đặc biệt’ để ca ngợi.

“Ừ, em cũng biết.” Tần Tiểu Ý đắc ý, “Đây là em tự tay thiết kế.”

“Nhìn ra được.”

Trong phòng trang trí theo phong cách giản lược, toàn bộ đều dùng màu sắc kim loại nặng, vừa nhìn, còn tưởng là phòng của đàn ông, nhìn kỹ vào thì thấy, đúng là phòng của đàn ông.

May mà ở nhà bọn họ phòng ốc đều thuần sắc trắng, nếu cũng là cái màu cường ngạnh này, bộ dáng tục tằng hào phóng, chắc sẽ ảnh hưởng đến cuộc sống vợ chồng.

Nhưng hắn vẫn thích căn phòng này, vì Tần Tiểu Ý lớn lên ở đây, từ vóc dáng hắn thích ban đầu, bây giờ trưởng thành liền trở thành bộ dáng khiến hắn thần hồn điên đảo.

Bản thân liền giống như đã ở căn phòng này, mười mấy năm qua, yên lặng chứng kiến cô lột xác, từ ngây ngô đến thành thục, mê người, bây giờ đã đến lúc thu hoạch, hắn đương nhiên có tư cách chiếm được cô.

Chỉ cần nghĩ đến đó, Vu Hạo Viễn liền nhịn không được muốn đè cô ra.

Nghĩ là làm, tâm niệm động, Vu Hạo Viễn duỗi bàn tay to, thoải mái đè cô ngã xuống giường.

Tần Tiểu Ý không chống cự, thân thể nhiệt tình đáp lại đòi hỏi của người đàn ông, từ lúc hắn bước vào nhà cô, cô luôn xúc động muốn hôn hắn, ghen lâu như vậy, rốt cuộc cũng đạt được.

Quần áo bị lột bỏ, thân thể bị tiến vào, cảm giác sướng khoái lập tức bao phủ Tần Tiểu Ý.

Cảm giác thật kỳ diệu, trước kia cô trải qua rất nhiều kiểu yêu, nhưng mấy đối tượng đó đều chưa bao giờ bước vào nhà cô, miễn bàn đến chuyện vô phòng cô, còn bây giờ, người đàn ông này thông dong xuất hiện trong nhà cô, còn bước vào phòng cô, còn đi vào lòng cô rất sâu, đây không chỉ là kẻ sát, mà chính là tình chàng ý thiếp.

Lưỡng tình tương duyệt (3), linh hồn hòa nhập, không còn gì hơn.

(3) Lưỡng tình tương duyệt (): tình trong như đã, mặt ngoài còn e.

Lúc hắn động tình ôm chặt lấy cô, Tần Tiểu Ý cảm nhận được, cô trong lòng hắn, khẳng định có trọng lượng không nhẹ.

Vì trước lúc ngủ vận động kịch liệt, nên đêm nay Tần Tiểu Ý ngủ rất ngọt ngào, đến khi cô từ mơ hồ đến tỉnh dậy, đã là hừng đông, về chuyện vì sao đang ngủ mà tỉnh, là vì lúc cô xoay người, giờ tay sờ không thấy người bên cạnh.

Nhìn đồng hồ, chưa đến tám giờ sáng, vì bên cạnh không có người, Tần Tiểu Ý không còn buồn ngủ, đứng dậy rửa mặt chải đầu, mặc áo ngủ rồi đi xuống lầu.

Lúc đi đến góc cầu thang, mơ hồ nghe thấy giọng nói trầm thấp của người đàn ông, Tần Tiểu Ý dừng bước theo bản năng, tò mò muốn biết hắn và ba cô đang nói gì, nhưng tới lúc cô bắt đầu nghe lén, bọn họ đã sắp kết thúc cuộc nói chuyện.

“Tôi không biết cậu có ý đồ gì, nhưng tôi hy vọng cậu làm mấy chuyện đó, đừng xúc phạm nó.”

“Con cũng không cho phép cô ấy có bất kỳ tổn thương nào, xin ba yên tâm.”

Tần Tiểu Ý biết, từ đó đến giờ hắn không phải hạng đàn ông ba hoa, lời hắn nói ra, đáng giá ngàn vàng, lúc hắn cam đoan với ba cô, thật khiến người ta vạn lần hài lòng.

26. Chương 26

Đến tổng công ty, Tần Tiểu Ý được sắp xếp vào chức vụ không thấp, ngang hàng với Vu Hạo Đông, trở thành trợ thủ đắc lực của Vu Hạo Viễn, tuy không biết hai anh em này cả ngày bận rộn là đang làm cái gì, nhưng Vu Hạo Viễn gần như mang quyền sinh sát cả công ty trao cho cô.

Ban đầu mới nhìn thấy tổng công ty, chính cô còn giật mình, hóa ra Vu Hạo Viễn tín nhiệm cô đến mức này, thật sự cảm động, có lẽ hắn không coi cô là người ngoài nữa mới làm như thế.

Sự vụ ở tổng công ty tuy bận rộn, nhưng phần lớn là định đoạt quyết sách, văn kiện phải xem nhiều hơn, không thiếu chuyện cho mình tự thân vận động, Tần Tiểu Ý tuy đủ sức đối phó, nhưng công việc vẫn quá nhiều, thời gian tăng ca dần dần nhiều lên. Cô tăng ca đến mức này, người nào đó liền có ý kiến.

Vốn dĩ đều là người bận rộn, thời gian ở chung chỉ được buổi tối lúc ở nhà, nhưng từ lúc Tần Tiểu Ý đến tổng công ty, thời gian ở nhà, rõ ràng giảm mạnh. Vu Hạo Viễn tuy cũng có công việc, nhưng tuyệt đối luôn dành ra buổi tối rảnh rỗi, hẳn cũng rất nhàn nại, nhưng trong tình huống rảnh cũng không gặp được vợ, hẳn không tức giận sao được.

Vì thế hẳn gọi cho trợ lý Kiều nói: công ty nuôi toàn là phé vật hả?

Trợ lý Kiều đoán nửa ngày không ra ý hẳn, đành cười đáp: mời Vu tổng nói rõ.

Vu Hạo Viễn hừ lạnh một tiếng: không nuôi phé vật, vậy tại sao Tần tổng ngày nào cũng tăng ca?

Trợ lý Kiều bỗng đứng tỉnh ngộ, hóa ra Vu tổng phòng không gối chiếc nên oán khí ngút trời, boss đã nổi giận, kẻ làm công nhỏ bé như ông phải cấp tốc trấn an, vì thế trợ lý Kiều cúp điện thoại, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới văn phòng Tần tổng.

Lúc này Tần tổng đang vui đầu chiến đấu với một đồng văn kiện, trợ lý Kiều đứng ở cửa không có cách nào gây chú ý với cô, thở dài, cười phải cô gái mạnh mẽ giỏi giang như vậy, khó trách Vu tổng oán than a.

Trợ lý Kiều quyết định đánh thức Tần tổng, không thể vì công việc mà xem nhẹ đời sống tình cảm, rất nhiều gia đình nảy sinh mâu thuẫn, thậm chí còn quyết liệt, thường thường toàn là vì bị xem nhẹ mà ra, thường thường hơn nữa là do nhà trai quá chú trọng sự nghiệp mà nhà gái phải chịu uất ức.

Chỉ là chuyện này ứng lên người Vu tổng và Tần tổng, có chút khác biệt.

“Tần tổng.” Trợ lý Kiều hô một tiếng.

Tần Tiểu Ý ngẩng đầu từ trong xấp văn kiện, “A, trợ lý Kiều, trễ vậy còn ở đây à.”

Trợ lý Kiều nhăn mặt, nếu không phải Vu tổng gọi điện quát tháo, tôi sao có thể bỏ vợ xinh đẹp ở nhà chạy đến đây được? Hơn nữa, Tần tổng cô biết bây giờ trễ rồi, mà sao còn không chịu về nhà hả.

“Tôi có mấy hồ sơ chưa chuẩn bị tốt, nên quay lại lấy, đã trễ rồi, Tần tổng sao chưa về nhà.”

“Ừ, tôi tính giải quyết xong đồng này rồi về.”

“Trễ vậy cô còn không về, Vu tổng sẽ lo lắng.”

Tần Tiểu Ý khoát tay áo nói: “Không thể nào, tôi làm xong sẽ về.”

Hóa ra Tần tổng chỉ cần giang sơn không cần mỹ nam đã một thời gian rồi à, khó trách người bình tĩnh như Vu tổng cũng phải nổi đóa lôi đầu ông đến đây.

“Tần tổng, thứ lỗi tôi nhiều chuyện, công việc đương nhiên quan trọng, nhưng đời sống gia đình cũng rất quan trọng mà, ngày nào cô cũng tăng ca như vậy, Vu tổng có phải cô đơn lắm không? Đàn ông làm sao chịu được cô đơn, chắc chắn sẽ có lúc ra ngoài tìm nhân tình, nếu cô vì công ty mà khiến Vu tổng phải tìm nhân tình giải buồn, vậy không phải công cốc sao!”

Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn, “Nghiêm trọng vậy à?”

“Phải.”

“Nhưng tôi mới lãnh chức ở đây, muốn bắt đầu công việc sớm chút.”

“Chuyện gì cũng có thể từ từ mà, chồng mà chạy mất hẳn có cho cô thời gian từ từ tìm hẳn không?” Tuy biết Vu tổng tuyệt đối không chạy, nhưng có cảm giác không nói chuyện giật gân một tí, sẽ không thuyết phục được Tần tổng.

Tần Tiểu Ý thấy vẻ mặt trợ lý Kiều nghiêm túc, nhin không được cười thành tiếng, thật ra cô cũng đoán được, trợ lý Kiều làm sao vô duyên vô cớ chạy tới đây thuyết giáo cô, rõ ràng là có thượng cấp nào đó chỉ thị. Cái tên đó, không trực tiếp nói với cô, phải lôi trợ lý Kiều đến nói.

Vươn tay khép tài liệu lại, Tần Tiểu Ý cười với trợ lý Kiều: “Tôi cũng biết công ty sẽ không vì tôi nhàn hạ mà đình chỉ công việc, chẳng qua là không quản được mình, trợ lý Kiều nói tôi mới hiểu, cảm ơn nha, tôi về nhà tìm chồng đây.”

“Vậy là được rồi.” Rốt cuộc nói chuyện với người thông minh vẫn là thoải mái nhất, trợ lý Kiều tự nghĩ.

Tần Tiểu Ý tùy tiện thu dọn sau đó vội vàng về nhà, vừa vào nhà liền thấy Vu Hạo Viễn đang đánh cờ với ba, chiến sự vô cùng thảm thiết, Vu Hạo Viễn buông một quân cờ, ba nhin không được mắt, “Xú tiểu tử, hôm nay ăn gan báo, dám khiến ba nó chật vật như vậy!”

“Là ba nói con đừng giả thua.” Vu Hạo Viễn nhặt lại cờ bỏ vào hộp, dùng hành động nói cho ba biết, hẳn không chơi nữa.

“Tiểu Ý con đói chưa? Mẹ nói dì Lan làm gì đó ăn.” Mẹ Vu vẻ mặt thân thiết, “Đừng cả ngày tăng ca nữa, mệt chết thì phải làm sao.”

“Con sẽ chú ý.” Tần Tiểu Ý cười đáp, lập tức đến chỗ Vu Hạo Viễn ngồi xuống.

“Hôm nay về sớm vậy?” Vu Hạo Viễn không mặn không nhạt nói một câu.

“Em sợ tăng ca hoài, chồng chạy ra ngoài tìm nhân tình.” Tần Tiểu Ý cười với hắn.

Mẹ Vu ngồi một bên nghe được chữ “nhân tình”, vội vàng nói: “Cái gì nhân tình? Nhân tình nào? Có phải Ngô Tĩnh không, Tiểu Ý mẹ nói con nghe, Ngô Tĩnh đó mẹ không thích.”

Thật sự là người nghe không hiểu người nói, Tần Tiểu Ý cười gượng hai tiếng, mẹ đây là đang giúp con trai mình sao.

“Chúng ta về phòng đi, điểm tâm dì Lan sẽ mang lên.” Vu Hạo Viễn kéo tay nâng thân Tần Tiểu Ý.

Nhìn theo bóng dáng hai người trẻ tuổi, mẹ Vu thở dài, quay đầu nhìn bạn già của mình, nói: “Ông nói xem Hạo Viễn sao phải giả vờ? Rõ ràng là thích muốn chết, lại ra vẻ lạnh lùng.”

“Tâm tư người trẻ, bà không đoán được đâu, nói không chừng đó là tình thú của bọn nó.” Ba Vu vừa nghiên cứu sách dạy đánh cờ vừa trả lời.

“Mặt lạnh cũng là tình thú, là cái thể loại khẩu vị gì.” Mẹ Vu không thể hiểu nổi.

Ba Vu suy nghĩ, rốt cuộc nghĩ đến mấy từ, “Có lẽ tụi nó khẩu vị nặng.”

Tần Tiểu Ý bị Vu Hạo Viễn nắm lên lầu, miệng vẫn luôn tươi cười, kéo bàn tay to của người đàn ông, “Xin lỗi, tăng ca hôm nay nữa thôi, sau này không làm nữa.”

Vu Hạo Viễn liếc mắt nhìn cô, cổ tay dùng lực, chớp mắt kéo cô vào lòng, cúi đầu hôn nồng nhiệt.

Hôn xong, người đàn ông nói công đạo: “Biết cách dùng người, mới là boss giỏi.”

Tần Tiểu Ý biết hắn lại khoe khoang, “Nói vậy anh quả thật là boss giỏi, biết dùng nhân tài đặc lực là em.”

Vu Hạo Viễn lắc đầu, đáp: “Em là vợ boss, cũng có quyền dùng người.”

Vợ boss, từ này rất mới mẻ, cô thích.

“Hiểu rồi.” Cô trừng mắt nhìn hắn, “Công việc xong rồi, có phải mình nên làm chút chuyện gia tăng tình cảm vợ chồng không?”

Vu Hạo Viễn liền chán nản, “Biết từ rụt rè viết thế nào không?”

Tần Tiểu Ý thành thật trả lời: “Không biết.”

Đã không biết “rụt rè” viết thế nào, thì không cần khách sáo nữa, cửa phòng bật mở, lại thêm một cảnh tượng kích tình thiêu đốt.

Hôm nay là hội nghị tổng kết cuối tháng, do Tần Tiểu Ý chủ trì, vốn dĩ quyết định Vu Hạo Đông chủ trì cô chỉ giúp sức, nhưng phút cuối hắn bị Vu Hạo Viễn gọi đi, rốt cuộc chỉ còn mình cô.

Lần đầu tiên chủ trì hội nghị lớn như vậy, Tần Tiểu Ý nói sao cũng có chút hoảng, sợ người ta nhìn ra cô khấn trương, liền học Vu Hạo Viễn, chỉ phớt mặt ra, không nói câu nào, hiệu quả rất thần kỳ, ít nhất lúc mấy người báo cáo, không dám tùy tiện.

Lúc trước, ngồi trước mặt cô, hoặc là cùng cấp, hoặc là thượng cấp của cô, bây giờ tất cả đều phải báo cáo với cô, cảm giác đúng là tuyệt không thể tả.

Nhưng vì có chút liên quan đến Ngô Tĩnh, nên Tần Tiểu Ý không thật tâm muốn gặp Ngô Hiên, có điều lúc nghe hẳn báo cáo, mới cảm thấy người này quả thật là nhân tài, báo cáo không dông dài như mấy người khác, chỉ đơn giản là nói đúng trọng điểm, rõ ràng mạch lạc.

“Tần tổng quả nhiên thủ đoạn cao tay.”

Lúc kết thúc hội nghị, chỉ có Ngô Hiên chậm chạp không muốn ra về, Tần Tiểu Ý liền biết hẳn tính nói gì đó, quả nhiên, hễ mở miệng là không nói được gì hay ho.

Nhưng Tần Tiểu Ý không phải hạng vừa, trả lời: “Thương trường hỗn loạn như vậy, ai mà không có thủ đoạn, Ngô tổng thủ đoạn cũng cao mà, mấy tờ danh sách đều lấy được.”

Ngô Hiên cười nhạt nói: “Có lợi hại cũng đâu bằng nửa phần Tần tổng, vài ngày không thấy đâu, lại có thể từ người phụ trách chi nhánh, biến thành người đứng đầu tổng công ty.”

“Ngô tổng quá khen, tôi có thể leo lên được, phải dựa vào quan hệ bám váy nhiều, ai bảo Vu Hạo Viễn là chồng của tôi, anh ấy có thể mang hết ném cho tôi, tôi phải làm tốt chứ, nhưng lại làm phiền Ngô tổng để ý rồi.” Tần Tiểu Ý nói xong, mỉm cười nhìn hẳn.

Lời này giống như cái tát trời giáng, Ngô Hiên có chút choáng váng, rõ ràng Tần Tiểu Ý nói hẳn, Ngô Hiên hẳn là loại người nào chứ, căn bản không có tư cách khoa tay múa chân ở đây, khỏi cần nói năng lực ra sao, thân phận cô là phu nhân sếp tổng, còn cần phải dùng thủ đoạn? Nếu hẳn ở đây là vì bất bình thay cho em gái Ngô Tĩnh, thì càng tự rước lấy nhục nhã, em gái hẳn nói sao cũng chỉ là nhân tình nhỏ bé, hai người căn bản là không thể so sánh với ai.

Không cần nói nặng, không cần xối xả, chỉ cần mấy câu đơn giản, lại có thể khiến hẳn chật vật, Tần Tiểu Ý này, xem ra không chỉ đối ngoại khôn khéo, đối nội cũng là tâm cơ đầy người.

Ngô Hiên có chút buồn bực nghĩ: Ngô Tĩnh đấu với cô ta, xem ra có chút mệt rồi.

Nhìn bóng dáng Ngô Hiên bỏ đi, Tần Tiểu Ý thả lỏng người dựa vào ghế, cô nghĩ trong khoảng thời gian ngắn này thực sự không muốn thấy Ngô Hiên, cái tên này quá là không dễ thương tí nào.

Nhưng người tính không bằng trời tính, vì phải giải quyết mấy công ty kia, nên trong một khoảng thời gian dài tiếp đó, Tần Tiểu Ý không thể không gặp Ngô Hiên thường xuyên.

Thật đúng là đang khảo nghiệm năng lực của cô mà.

27. Chương 27

Hôm nay Tần Tiểu Ý vui đầu nghiên cứu báo cáo đánh giá, lòng mảy cô cũng đi theo đường cong đồ thị lúc cao lúc thấp, vô cùng rối rắm, đúng lúc đang cân não tổng kết, liền nhận được điện thoại của Giản Tình, cô gái nhỏ kia rạo rực nói mình lại mang thai rồi.

Tần Tiểu Ý vừa nghe tỉnh thần liền tỉnh táo, nói: “Tiểu Tình cậu mang thai thấy giống uống nước sôi quá, nhà nước đâu có cần mấy người tăng gia sản xuất đâu, sinh nhiều vậy làm gì hả.”

Giản Tình cười đến ngọt ngào, “Khiêm muốn có con gái, mình có thai 4 tháng rồi, không nói cho mọi người biết là vì thai nhi chưa ổn định.”

“Mồm miệng hay thật, mấy lần gặp mặt, không nói câu nào.”

“Trưa nay cùng đi ăn cơm đi, xem như đền tội.” Giản Tình vui tươi hơn hờ hởi.

“Cậu mang theo cái bụng đó, chồng chịu cho đi sao?”

“Bây giờ mình đang làm kiểm tra ở bệnh viện, không vội.”

“Vậy được rồi, gặp lại chỗ cũ.”

“Nhớ gọi Kiều Kiều.” Giản Tình dặn dò.

“Ra ngoài ăn cơm có khi nào thiếu nó được đâu.” Tần Tiểu Ý trêu ghẹo, cúp điện thoại liền tiện tay gọi cho Lâm Kiều Kiều thông báo trưa nay có đại tiệc, tên tham ăn kia đương nhiên mừng rỡ.

Đợi Tần Tiểu Ý giải quyết xong công việc thì cũng là buổi trưa, Lâm Kiều Kiều và Giản Tình đã ở chỗ ăn chờ cô, có điều, Phương boss cũng ở đó.

“Sao vậy, sợ bọn tôi ăn sống vợ anh, nên đích thân đến bảo vệ hả.” Tần Tiểu Ý phết miệng giễu cợt.

“Đương nhiên rồi, ở cùng với phần tử khủng bố như cô, tôi sao yên tâm được.” Phương boss lộ vẻ mặt chèn ép.

Tần Tiểu Ý cảm thấy kiếp trước chắc cô và Phương Khiêm là kẻ thù không đội trời chung, mỗi lần gặp mặt, đều thấy đối phương không vừa mắt, không đâu miệng một tí là thấy không thoải mái.

“Tôi là phần tử khủng bố, vậy anh chắc chắn là trùm mafia, lén lút bắt Tiểu Tình đi.”

“Ai lén lút, cô đừng không có chuyện thì gây.” Phương Khiêm híp mắt trừng cô, bị cô bắt được trợn lén lút yêu đương hôm nọ với Giản Tình, vẫn luôn là điểm yếu tâm lý của Phương Khiêm, mỗi lần nhắc tới chuyện này, anh đều tức giận, nhưng Tần Tiểu Ý lần nào cũng không biết sống chết nhắc đến nỗi đau của anh.

“Được rồi được rồi, đều là người đứng đầu công ty hai nhà, mà sao nói chuyện cứ như con nít vậy.” Giản Tình hợp thời mở miệng, tiếng nói ôn nhu lập tức đánh vỡ cục diện giương cung bạt kiếm của hai người.

Bị vợ yêu bình ổn, Phương boss lập tức thuận ý xui xuống, trừng mắt nhìn Tần Tiểu Ý: “Không chấp cô.”

Tần Tiểu Ý cười nhạt: “Tôi cũng vậy.”

Người đến đông đủ, đồ ăn nhanh chóng mang lên, Phương boss không vội, chỉ lo săn sóc cắt bít-tết cho vợ, Tần Tiểu Ý ngồi một bên thấy rất vừa lòng, phải biết, ngày trước lúc ra ngoài ăn cơm chung, tình hình chung là Giản Tình hầu hạ hần, bộ dáng con dâu kia, cô nhìn muốn quăng hết bát đĩa chạy lấy người, không ngờ kết hôn rồi, địa vị hai người thay đổi, lúc nào cũng là Phương Khiêm sủng ái vợ mình.

“Mang thai hơn 4 tháng, có phải biết được giới tính rồi không?” Tần Tiểu Ý tò mò.

Giản Tình gật gật đầu nói lúc sáng có siêu âm rồi.

“Nam nữ?” Lâm Kiều Kiều vội hỏi.

Phương boss cười đến mặt mày hớn hởi, vô cùng đắc ý: “Là con gái.”

Tần Tiểu Ý cắt một tiếng, “Đúng là y như ý nguyện.”

“Cầu được ước thấy mà.” Phương boss mặt dày thừa nhận.

Tuy không thích bộ dạng đắc ý kia, nhưng bạn tốt có thai con gái, cô cũng vui giùm bọn họ, giờ ly nước cam trên tay nói: “Cụng ly vì tiểu công chúa sắp sinh.”

Phương Khiêm vốn là người phong độ, chỉ tiếc mỗi lần gặp Tần Tiểu Ý, cô nàng âm dương quái khí luôn khiến hần tức giận muốn giơ chân, bây giờ thấy cô tốt vậy, liền không so đo với cô nữa, nâng chén huých cô, nói: “Cô cũng nhanh cổ găng tạo người đi.”

Tần Tiểu Ý xem thường, đáp: “Còn lâu, chưa đâu vào đâu cả.”

“Tôi nghe nói cô đến tổng công ty Vu gia.”

“Phải đến, thì sao.”

Phương Khiêm khoe miệng cười, “Tôi nghĩ cô làm con dâu cũng khổ cực như vậy, thế mà vẫn phải đợi lâu nữa à?”

Tần Tiểu Ý uống một ngụm nước trái cây, lắc đầu, “Thái độ người ta còn chưa rõ ràng, lại còn ở gần kẻ địch như vậy, không phải tôi không có cách, mà nhất thời không thể thay đổi ý trời.”

“Cách mạng còn chưa thành công, đồng chí còn phải cố gắng nhiều.” Phương Khiêm làm như thật cổ vũ cô.

Bọn họ đối thoại cái gì, Giản Tình nghe không hiểu lắc đầu, hỏi Lâm Kiều Kiều bên cạnh, “Em biết hai người họ đang nói gì không?”

Lâm Kiều Kiều ngẩng đầu từ đĩa đồ ăn, miệng đầy mỡ, vẻ mặt mờ mịt lắc đầu.

Bên này nghe không hiểu bọn họ nói gì, bên kia Phương Khiêm và Tần Tiểu Ý đã bắt đầu đàm luận chuyện thương trường.

“Lần này Vu Hạo Viễn làm lớn như vậy, xem ra anh ta muốn đi theo con đường cũ của Vu gia.”

Tần Tiểu Ý nhìn anh, đáp: “Anh đừng nói lung tung, Vu gia thanh tẩy nhiều năm vậy rồi, anh ấy sao còn đi theo con đường cũ làm gì.”

Phương Khiêm nhìn cô, thấp giọng: “Cô biết con đường cũ của Vu gia là gì à?”

“Không phải hắc đạo hỗn loạn sao?” Tần Tiểu Ý không nghĩ vậy, nhưng quả thật cô không cẩn thận, chưa từng hỏi thăm chuyện trước đây của Vu gia ra sao.

“Cô đánh giá thấp chồng cô rồi.” Phương Khiêm cân nhắc, sau đó dựa gần Tần Tiểu Ý nói: “Bọn họ sản xuất vũ khí, đây là chuyện ai cũng biết.”

Tần Tiểu Ý hoảng sợ, “Anh đừng nói lung tung nha.”

“Cô thấy tôi giống nói lung tung lắm à?” Phương Khiêm nhìn cô, nói thêm: “Trước kia là ngầm làm, bây giờ Vu Hạo Viễn chủ động móc nối với chính phủ, tôi đoán anh ta muốn trở thành nhà cung cấp vũ khí chính cho quân đội.”

“Xem ra anh biết rất nhiều.”

“Là do cô hồ đồ, chồng mình làm gì cũng không biết.”

Tần Tiểu Ý bất đắc dĩ cười, “Chắc là anh ấy không muốn tôi biết.”

Đột nhiên nhớ đến lần đó nói chuyện với Ngô Tĩnh, Ngô Tĩnh nói cô ta biết nhiều hơn cô, xem ra cô ta không nói dối.

Ở chung với Vu Hạo Viễn, rõ ràng có nảy sinh cảm giác với nhau, hẳn cũng rất quan tâm cô, nhưng vì sao Ngô Tĩnh thì biết chuyện của hắn, còn cô thì không?

Phương Khiêm nhíu mày, an ủi cô: “Có lẽ anh ta muốn bảo vệ cô, có một số chuyện, biết càng ít càng an toàn.”

Tần Tiểu Ý khinh thường, “Anh nhìn tôi giống người cần được bảo vệ à?”

“Hôm nói nói cho cô biết, là muốn cô chuẩn bị tâm lý, gặp chuyện thì có thể giải quyết được.”

“Hiểu rồi.” Tần Tiểu Ý gật gật đầu, cười, “Tuy anh lúc nào cũng đáng ghét, nhưng lúc quan trọng lại rất có tác dụng.”

“Tôi có tác dụng gì, Tiểu Tình biết là được, không cần cô bình luận.” Phương Khiêm cười yếu ớt ôm vợ trả lời.

Tần Tiểu Ý mắt to tròn trắng, quả nhiên vẫn đáng ghét như vậy.

“Hai người bàn chuyện xong chưa, ăn gì đi chứ, đồ ăn nguội hết rồi.” Giản Tình không vui nhắc nhở bọn họ.

Mấy người vừa ăn vừa nói chuyện, không khí thoải mái thân thiện, Giản Tình khó có lúc ra ngoài, nên ăn không ít, chủ yếu là do có hai người bạn tốt ở bên cạnh, bữa cơm kết thúc trong tiếng cười vui vẻ.

Tính tiền xong, mọi người đều ra bãi đỗ xe lấy xe, vào trong bãi đỗ, Tần Tiểu Ý bỗng thấy người quen, nhưng đối phương không nhìn thấy cô, đoàn người họ cười nói đi vào nhà hàng.

Phương Khiêm cũng nhìn thấy mấy người kia, dừng bước nói với Tần Tiểu Ý: “Kia là tổng tài Lưu Thái, chắc cô biết người đó.”

Tần Tiểu Ý gật gật đầu, nói: “Quả thật có từng hợp tác với bọn họ.”

Phương Khiêm không nói nữa, đưa Giản Tình lên xe, Lâm Kiều Kiều tiện đường theo chân bọn họ, cùng lên xe rời đi, Tần Tiểu Ý tự mình vào xe, nửa ngày không khởi động.

Vừa rồi người cô nhìn thấy là Ngô Tĩnh, căn bản không để ý người bên cạnh Ngô Tĩnh là ai, lúc trước có dịp, Tần Tiểu Ý từng gặp Lưu tổng, nhưng qua rồi thì quên, hôm nay Phương Khiêm nhắc đến, mới thấy giật mình, lẽ nào Ngô Tĩnh và Lưu Thái là cùng hội cùng thuyền?

Chẳng lẽ đây là thủ đoạn của Ngô Hiên, vậy Ngô Tĩnh đóng vai trò gì trong đây?

Tần Tiểu Ý cảm thấy, cô phải tìm thời gian thích hợp, nói chuyện với Vu Hạo Viễn về Ngô Tĩnh mới được.

Nhưng không đợi Tần Tiểu Ý tìm Vu Hạo Viễn nói chuyện, Ngô Hiên đã có vấn đề, có khách hàng phàn nàn về hàng hóa của công ty, nội dung trong hợp đồng và sản phẩm thực tế quá khác biệt, không giải quyết tình huống này, chắc chắn sẽ tạo thành tổn thất lớn cho công ty, còn bị tuyên bố nếu không xử lý thích đáng, sẽ kiện công ty ra tòa.

Lúc nghe được tin, Tần Tiểu Ý cảm thấy huyết thái dương rất đau, hai ngày này vừa đúng lúc Vu Hạo Viễn ra nước ngoài công tác, boss không ở công ty, cả đám người ở dưới đều nhất loạt mở to hai mắt chờ xem phụ nhân tổng tài diễn xuất thế nào, vốn không tin phụ nữ như cô có thể lợi hại như vậy.

Nếu đối phương chỉ là nhân vật bình thường, Tần Tiểu Ý đương nhiên đủ năng lực thoải mái giải quyết, nhưng lúc trước Vu Hạo Viễn có nói với cô, cái công ty này vốn dĩ không minh bạch, bọn họ đồng ý hợp tác, chắc chắn có mưu đồ, vừa mới có mấy tháng, đối phương đã muốn trở mặt, cô có không cẩn thận ứng phó được sao?

Gọi Ngô Hiên mang hợp đồng ký kết lại cùng nghiên cứu đối sách, “Trên hợp đồng rõ ràng viết là sản phẩm ADD1, vì sao lại chuyển cho người ta ADD2?” Tần Tiểu Ý ném hợp đồng trước mặt Ngô Hiên, mặt lạnh hỏi hần, hóa ra kẻ mình nhìn không thuận mắt, bây giờ nổi nóng lên, lại càng thấy cực kỳ đáng ghét.

“Lúc trước bên họ xác thực là lấy ADD1, nhưng sau đó lại muốn thử cả hai loại, nên bên ta đã chuyển cả hai loại sang cho họ, còn lúc ký hợp đồng, bên họ cũng nghiên cứu cả hai, quyết định chỉ lấy một loại, nên trên hợp đồng chỉ ghi có một loại.” Ngô Hiên nghiêm mặt giải thích, xảy ra chuyện này, hần cũng cảm thấy không tốt tí nào.

“Vậy bây giờ loại 2 nằm ở chỗ bọn họ là sao?”

“Là do lúc trước bọn họ xem xong, bên ta có mấy lần đến thu hồi loại 2, nhưng không tìm thấy người phụ trách, bọn họ cố ý lấy cớ kéo dài thời gian, đến bây giờ bên mình vẫn giữ một phần, còn một phần khác nằm ở chỗ họ.”

“Vậy lúc trước gửi sản phẩm cho thử thì giấy tờ chứng nhận đâu?” Tần Tiểu Ý lật mở hợp đồng, không tìm thấy giấy tờ chứng nhận cho dùng thử.

“Lúc đó vì muốn bày tỏ thành ý, nên không có viết giấy.” Ngô Hiên áp ứng trả lời.

“Cái gì?” Tần Tiểu Ý từng mắt, không thể tin được, “Ngô Hiên, anh ở thương trường bao nhiêu năm rồi, coi như là thân kinh bách chiến (1), chuyện quan trọng như vậy mà anh xem nhẹ được hả?”

(1) Thân kinh bách chiến: trải qua trăm trận đại chiến.

“Quả thật là do tôi hồ đồ, lúc đó cứ tưởng họ mượn rồi sẽ lập tức lấy về được, không ngờ...”

Tần Tiểu Ý trong lòng đã thầm rửa tổ tông mấy đời Ngô Hiên, nhưng ngoài mặt vẫn bình tĩnh phân phó: “Giờ chuyện như thế, oán than không được gì, anh tiếp tục lo ứng phó bên kia, đợi tôi thảo luận với Vu tổng, sẽ quyết định.”

Lúc trước Vu Hạo Viễn đẩy cô ra chi nhánh, ý chính là muốn cô đừng tiếp xúc với chuyện này, không ngờ mới mấy tháng, cô vừa chuyển đến tổng công ty, chuyện đã rơi vào tay.

Tần Tiểu Ý cười khổ, chẳng lẽ đây chính là nghiệt duyên trong truyền thuyết?

Ngoại truyện: Thất tịch (1)

(1) Thất tịch (): là ngày lễ tình yêu được tổ chức vào mùng 7 tháng 7 âm lịch, còn được gọi là Valentine châu Á. Lịch sự về ngày này gắn nhiều với câu chuyện Ngưu Lang – Chức Nữ.

Thời điểm: Tần Tiểu Ý, Giản Tình, Lâm Kiều Kiều đều đã sinh con, cuộc sống ngọt ngào hạnh phúc...

Ánh dương ấm áp hòa với gió xuân, lặng lẽ tiến vào cửa sổ sát đất phía đông, trong căn phòng thuần sắc trắng, duy có một chỗ có sắc thái, là chiếc giường Kingsize, chiếc chăn xanh biển hiện diện giữa không trung màu trắng, cực kỳ bắt mắt.

Tần Tiểu Ý lật người, chân vừa nhấc, tự nhiên đáp lên lưng người đàn ông, cảm xúc ngay chỗ hông hần thật thoải mái, cô híp mắt, nâng chân cọ cọ vào lưng người đàn ông, xuống thêm chút nữa, là cái mông co dãn rần chắc của hần, đương nhiên là trần trụi.

Miễn cưỡng mở một con mắt nhìn sang bên cạnh, người đàn ông vẫn ngủ say sưa, quấy rầy như vậy mà vẫn có thể ngủ, chứng tỏ người đàn ông đã quá quen với việc bị quấy rầy.

Tần Tiểu Ý vốn định ngủ tiếp, nhưng nhắm mắt lại rồi, lại thấy da thịt kia vô cùng thân thiết, không xua khỏi đầu được, nên không còn buồn ngủ.

Lại mở mắt ra, Tần Tiểu Ý quyết định quấy rầy chồng yêu một chút, buổi sáng tốt đẹp như vậy, hần cư nhiên không biết xấu hổ chỉ lo ngủ mình mình, bỏ mặc vợ xinh đẹp, quả thực buồn cười.

Thân thể động đây, làn da trắng nõn hòa với một nửa chăn xanh biển, Tần Tiểu Ý xoay hông, cử động chậm rãi như rần nước từ từ đi lên, đến khi cả người đều nằm trên lưng người đàn ông.

Sức nặng khác thường ép Vu Hạo Viễn tỉnh dậy, hơi hơi nghiêng đầu nhìn, người phụ nữ như còn mèo nhỏ, đang liếm tai hần, đang muốn bay qua, đã bị ngăn lại, “Đừng nhúc nhích.”

Xem ra cô lại muốn nắm quyền chủ động, Vu Hạo Viễn bất đắc dĩ thở dài, nằm sấp bất động, để mặc cô tùy ý làm bậy trên lưng.

“Đừng đùa quá, không phải em hẹn với Giản Tình ăn liên hoan sao?” Thừa dịp cô bận rộn, Vu Hạo Viễn nhắc nhở.

“Biết, từ đây tới trưa còn thời gian mà.” Tần Tiểu Ý chậm rãi chuyển động đầu lưỡi.

Vu Hạo Viễn híp mắt, khe hở một tiếng, bị đặt dưới thân cô nóng bức đã trưởng rất khó chịu, nhưng cô chưa chơi đủ, hần cũng không dám lộn xộn.

Cuộc sống gia đình mấy năm nay, tính nết hai người đã thực sự hòa hợp, hần sủng cô tận trời, biến cô trở thành nữ vương không hơn không kém, hần cũng dung túng tính cách cô, biến cô trở thành người vợ kiêu căng quá thể trong mắt người ngoài, tất cả sự thay đổi của cô, đều là hần tỉ mỉ chủ mưu, Tần Tiểu Ý có lẽ cũng nhìn ra, nhưng cô không ngăn cản, còn phối hợp với hần tự mình thay đổi.

Tất thấy chuyện này, không ngoài nguyên nhân, hần muốn cô sở hữu mọi thứ tốt đẹp, nhưng chỉ dành cho một mình hần.

Cuộc sống là như thế, sự nghiệp hần còn cho cô không gian đủ rộng, người ngoài nhìn vào, sẽ thấy nghiệp gia đình hoàn toàn rơi vào tay Tần Tiểu Ý, Vu Hạo Viễn oai phong một cõi, đã lui về làm hậu phương.

Cô bây giờ, là một tay che trời.

Riêng bọn họ mới hiểu, thứ cô nắm giữ, chỉ là một phần của Vu gia.

Trên lưng truyền đến từng trận gãi ngứa đánh gãy suy nghĩ của hần, cái lưỡi đình hương của cô, đang chạy một đường trên lưng hần, ở nơi nào đó áy muội, đôi bàn tay đã xoa lên mông hần, dùng lực vuốt ve.

“Chơi đủ chưa?” Hần lại một lần nữa ghen âm hỏi cô.

“Chưa đâu.” Cô hàm hồ lên tiếng, tiếp tục bận rộn trên lưng hắn.

Vu Hạo Viễn hít một hơi thật sâu, cảm giác sáng khoái liên tục xuất hiện phía dưới, chỗ nào đó là trường đến phát đau, nhưng lại bị người ta đặt dưới thân, Vu Hạo Viễn biết, nó sắp hỏng luôn rồi.

Nữ nhân kia vẫn không biết sống chết đùa bỡn nửa thân dưới của hắn, thậm chí còn vỗ mông hắn: “Mở chân ra chút đi.”

Vu Hạo Viễn cảm thấy như mình đang bị nữ lưu manh ức hiếp, mà không dám phản kháng, đành đại người mở hai đùi ra một tí.

Tần Tiểu Ý mân miệng cười trộm, theo góc nhìn, hai quả cầu nóng bỏng của người đàn ông bị ép tới thay đổi hình dạng, nhìn thấy rõ ràng.

Bỗng dưng muốn đùa dai, cô nằm sấp xuống giường, lè lưỡi nhẹ nhàng liếm lên hai quả cầu, toàn thân người đàn ông lập tức run lên, mông cũng theo đó căng chặt lại.

“Thả lỏng, thả lỏng.” Tần Tiểu Ý chụp lại cái mông đang rung động của hắn, nhưng càng chụp hắn càng căng thẳng.

“Thả lỏng không được.” Vu Hạo Viễn nghiêng răng nghiêng lợi trả lời, các đốt ngón tay đã nắm chặt lại.

Tần Tiểu Ý ngồi dậy oán giận nói: “Anh như vậy em làm sao chơi?” Ánh mắt đảo qua, lại nhìn thấy trên mông hắn, cái lỗ nhỏ bị lỏng tơi bao phủ, trừng mắt nhìn xong, Tần Tiểu Ý đưa ngón tay nhẹ nhàng đụng vào lỗ nhỏ nhắm chặt đó, thân thể đàn ông run lên, mạnh mẽ xoay người ngồi dậy, phía trước là vật nóng vốn bị ngăn chặn nãy giờ, đã phát trường, gân xanh nổi lên.

Hai mắt hắn thu hẹp lại, “Chơi đủ chưa?”

“Nghe nói kích thích tuyến tiền liệt đàn ông sẽ thích lắm, em lấy đạo cụ giúp anh xem thế nào.” Tần Tiểu Ý cười đẹp tươi đẹp, không biết sống chết đưa ra đề nghị.

“Không được, em mà động với anh là đủ kích thích rồi.” Hắn hừ lạnh.

“Ai nha, thử xem đi.” Tần Tiểu Ý bỏ nhào vào người hắn làm nũng.

Để trả lời cô, người đàn ông dùng sức trực tiếp ném cô xuống giường, động tác như mãnh hổ vồ mồi, hung tợn bỏ nhào lên người cô, trực tiếp cầm súng ra trận, dùng chút lực thất lưng đâm vào nơi sâu nhất trong cơ thể cô.

“A, bị anh đâm chết mất.” Tần Tiểu Ý hét lên một tiếng, nắm quyền vỗ vỗ sau cái lưng rắn chắc của hắn, nhưng giấy dựa đó trong mắt người đàn ông đang bùng nổ, quả thật giống như gãi ngứa.

Đúng lúc bọn họ đang hừ hừ ha ha vui đầu cày cấy, cửa phòng ngủ bỗng nhiên rung lên.

“Ba, mẹ, mau rời giường, con muốn đến nhà Nỵ Nỵ.” Thanh âm trẻ con truyền từ ngoài cửa vào.

Hai người trên giường liền dừng động tác, nháy mắt ăn ý, cuối cùng Vu Hạo Viễn đành thua cô, nói vọng ra cửa: “Tiểu Du con tìm ông bà nội chơi đi, chờ ba đánh thức mẹ dậy sẽ xuống.”

“Mẹ là con heo lười, giờ này còn chưa dậy.” Tiểu Du oán hận lắm bầm một câu, sau đó rời khỏi cửa.

“Anh lại dám nói xấu em, hại em bị gán cái danh con heo lười.” Tần Tiểu Ý trừng mắt kháng nghị.

“Hay muốn anh thành thật nói cho con trai em biết em đang bị làm gì hả?” Vu Hạo Viễn cúi đầu cười ra tiếng.

“Tới đi, động tác nhanh lên, đừng để con trai chờ sốt ruột.”

“Loại chuyện này không mau được.” Vu Hạo Viễn vừa động thất lưng vừa trả lời.

Rốt cuộc chờ bọn họ rửa mặt chải đầu xong, nhẹ nhàng khoan khoái đi xuống lầu, đã là chuyện của một giờ sau.

Vu Du là con trai duy nhất của bọn họ, hôm nay ba tuổi rưỡi, tiểu tử này bề ngoài giống ba, tính cách lại giống mẹ, vóc dáng nhỏ bé, nhưng ăn nói lại kinh người, thường xuyên chọc ông bà nội cười đến không thấy mắt.

Chú Vu Hạo Đông của nó cũng rất thích nó, thậm chí còn về nhà hạ lệnh cho vợ, phải sinh một đứa giống như Vu Du vậy mới được. Thế là thím nhỏ ủy khuất hỏi hân: nếu sinh mà không giống, thì làm sao? Vu Hạo Đông nói: thì sinh thêm một đứa nữa. Thím nhỏ rơi lệ: em không sinh, muốn sinh anh tìm chị dâu sinh đi.

Một câu nói lúc tức giận, thiếu chút nữa xảy ra cuộc chiến gia đình, Vu Hạo Viễn tức sùi bọt mép hạ lệnh: cấm cậu với chị dâu cậu gặp nhau một mình!

Tần Tiểu Ý thực bất đắc dĩ: tôi làm sao cũng bị trúng đạn vậy hả!

Tóm lại, mấy chuyện trên chỉ chứng minh Vu Du đáng yêu tới mức nào.

Diện mạo tuấn mỹ, tính cách nhu thuận, miệng am hiểu nói lời ngon tiếng ngọt, Vu Du người gặp liền thích, thật ra cậu nhóc cũng có người trong lòng, là Ny Ny của Phương gia.

Ny Ny lớn hơn cậu một tuổi, bình thường hay trêu chọc cậu, nhưng Vu Du vẫn thích chơi cùng cô nhóc, cuối tuần nào cũng bảo mẹ phải dẫn đến nhà Ny Ny chơi, biết hôm nay cả nhà đến Phương gia liên hoan, tiểu tử sáng sớm đã không ngừng thúc giục ba mẹ nhanh chóng xuất phát.

Sắp tới giữa trưa, vợ chồng Vu gia dẫn theo Vu Du cuối cùng cũng chạy được tới Phương gia, Phương Khiêm đã dựng lò nướng ở bãi cỏ trước hai khu biệt thự, cũng đã dọn bàn ăn và ô che nắng ra ngoài, gia đình Lâm Kiều Kiều cũng vừa mới đến.

Tần Tiểu Ý và Giản Tình chào hỏi vài câu, rồi nhìn con gái của Lâm Kiều Kiều, cô nhóc mới 8 tháng vừa học đi, cắn cái núm vú cao su mập mạp, giống như con sâu nhỏ trong bụi cỏ.

Vu Du vừa đến Phương gia đã tìm Ny Ny, nhưng Ny Ny lại đi theo hai anh trai, không để ý đến cậu nhóc, Phương Kính rất thích cậu em Vu gia này, lần nào cũng lấy đồ chơi mình thích ra chơi với cậu, tiếc rằng trong mắt Vu Du chỉ có Ny Ny.

Ba người đàn ông cùng chuẩn bị đồ, ba người phụ nữ ngồi một chỗ xem mấy đứa nhỏ chơi đùa.

“Đúng là tam giác tình yêu phức tạp nha!” Lâm Kiều Kiều cảm thán.

“Gì cơ?” Giản Tình nhìn mấy đứa nhỏ, khó hiểu hỏi lại.

Tần Tiểu Ý ngồi một bên cắn hạt dưa, vừa cắn vừa nói: “Vu Du thích Ny Ny, Ny Ny không thích nó, Phương Kính thích Vu Du, Vu Du không thích nó.”

Lâm Kiều Kiều lập tức thể hiện ánh mắt tri kỷ với cô.

Giản Tình dở khóc dở cười: “Nói gì vậy, Phương Kính và Vu Du đều là con trai mà.”

“Chị chưa biết à, hai người đàn ông vẫn có thể có tình yêu nha!” Lâm Kiều Kiều phản bác, “Chỉ tiếc em sinh con gái, nếu như sinh con trai, em nhất định gả nó cho một trong mấy đứa con trai hai nhà.”

“Tới luôn.” Tần Tiểu Ý cười mắng, “Con gái cô cũng có thể gả cho một trong mấy đứa con trai đó.”

Phương Kính nghe được, vội vàng nói: “Phải cưới em nhỏ đó còn không bằng con lấy Vu Du!”

“Quả nhiên, con trai chị Tình rất có tiềm chất!”

Giản Tình vui tươi hơn hớn nói: “Hóa ra lại tốt, Vu gia hiền hách như vậy mà, có thể bàn bạc hôn nhân là quá tốt.”

Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn, cười: “Thật ra mình thấy Phương Sùng rất có hứng thú với cô nhóc đó, vừa rồi còn thấy nó luôn chăm cho cô nhóc đó mà.”

Thấy cô nói vậy, Lâm Kiều Kiều mới chú ý tới con gái mình luôn chơi đùa bên cạnh Phương Sùng, liền nói với Phương Sùng: “Tiểu Sùng, em gái lớn lên gả cho con có được không.”

Phương Sùng 9 tuổi bộ dáng giống như ba nó, suất khí nhã nhặn, tính cách ôn hòa, nghe Lâm Kiều Kiều nói, gật gật đầu, trả lời: “Có thể.”

Ba người phụ nữ thấy bộ dáng cậu nhóc nghiêm trang như vậy, không nhịn được cười đến tiền phủ hậu ngưỡng (2), mừng rỡ muốn chết.

(2) Tiền phủ hậu ngưỡng: cười đến hết giữa người ra sau lại gặp người về trước, cười ngặt nghèo.

Ba người đàn ông đứng bên cạnh lo chuẩn bị đồ ăn, đều bắt đầu đi lắc đầu, cùng chung suy nghĩ, mấy người phụ nữ này quả nhiên đều bị bọn họ làm hư rồi.

28. Chương 28

Qua mấy lần thương lượng, bên kia tỏ thái độ kiên quyết, một là bồi thường, hai là ra tòa, một chút thỏa hiệp cũng không có, Tần Tiểu Ý gặp mấy lần, cả người liền sốt ruột phát hỏa, miệng tổn không ít nước bọt, đến ăn cũng không ngon.

May mà Vu Hạo Viễn nghe bên này đang gặp chuyện, nên lập tức chạy về, đại nữ nhân có kiên cường cỡ nào, trong thời điểm khốn cùng nhất, tự trong đáy lòng cô vẫn hy vọng có thể tìm hắc dựa dẫm, cho nên lúc nhìn thấy thân ảnh cao lớn kia ở sân bay, Tần Tiểu Ý lập tức cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Nhìn Tần Tiểu Ý ra đón hắc, Vu Hạo Viễn bề ngoài bình tĩnh, thật ra trong lòng đã muốn mang cái bọn kia ra phanh thây, Tần Tiểu Ý gầy đi không ít, mấy người không gặp, cả người nhìn đã tiêu tụy hắc đi, thần thái vốn có đã phai đi rất nhiều, người phụ nữ mình yêu thương trong lòng bàn tay đau như vậy, bị đám không ra gì ép buộc thành thế này, Vu Hạo Viễn xúc động đến muốn giết người.

“Xin lỗi đã làm anh phải quay về, nhưng bên kia thái độ kiên quyết, em...” Tần Tiểu Ý chán nản nói với hắc.

Vu Hạo Viễn xua tay ra hiệu cô đừng gấp, bàn tay to duỗi ra ôm cô vào lòng, thấp giọng: “Chuyện này để anh giải quyết.”

Gánh nặng mấy ngày liền đè lên vai cô, bây giờ chỉ cần một câu của Vu Hạo Viễn, liền biến mất hết, vô cùng thoải mái, “Em làm rồi hơn rồi.” Cô bắt đầu cười cười.

“Em đã làm tốt lắm.” Vu Hạo Viễn cúi đầu hôn trán an ủi cô.

“Đến công ty luôn sao?”

“Về nhà trước, trời còn chưa sập mà.” Ánh mắt đàn ông thâm trầm nhìn cô, so với ngồi hơn mười mấy giờ bay như hắc, Tần Tiểu Ý cần phải nghỉ ngơi hơn.

Nam nhân đã nói không vội, Tần Tiểu Ý không nói nữa, theo Vu Hạo Viễn lên xe về nhà, bên cạnh đã có tâm phúc, để khiến người ta cảm thấy an tâm.

“Mấy ngày nay không ngủ được?” Vu Hạo Viễn ôm cô, giọng nói lộ ra tình cảm thân thiết.

Tần Tiểu Ý cười cười, không trả lời, vì mấy ngày nay ngủ không được, xe lại loạn choạng, cộng thêm hương vị quen thuộc của người bên cạnh, Tần Tiểu Ý dần dần thấy mắt díp lại, không bao lâu đã dựa vào hắc ngủ.

Ôm người phụ nữ đang ngủ, Vu Hạo Viễn xoay mặt nhìn ra ngoài, đôi mắt vốn ôn nhu liền xuất hiện một tầng sương, lộ rõ sát khí. Bọn đó dám lợi dụng hắc xuất ngoại động thủ, anh em Lưu gia quả thực không phải tốt đẹp, thằng anh thì tranh với hắc ngoài sáng, thằng em thì đấu với hắc trong tối, không biết lượng sức mình.

Tần Tiểu Ý cảm thấy Vu Hạo Viễn làm việc hiệu suất không phải cao bình thường, ngay hôm sau hắc đến công ty, lập tức giết bọn người kia không một tiếng động, lúc trước cô chu toàn thuyết phục đều không

thành, không biết Vu Hạo Viễn dùng thủ đoạn gì, bên kia lập tức ngoan ngoãn phái người đến đàm phán, chuyện sau đó đều giao cho trợ lý Kiều giải quyết.

Cấp dưới hỏi Vu tổng làm thế nào giải quyết vậy, Vu tổng bí hiểm trả lời: đối phó với mấy kẻ đó đương nhiên phải dùng thủ đoạn. Về phần dùng thủ đoạn gì, Vu tổng chỉ cười cười. Ý là: không thể nói.

Lúc trước Vu Hạo Viễn có nói chuyện với cô, nói nhà này không đơn giản, trải qua một trận náo loạn, Tần Tiểu Ý coi như hiểu hết mọi sự, lão tổng Lưu Thái này, có một người em trai tên Lưu Sơn, Lưu Sơn có một công ty kinh doanh tên là Cao Thịnh làm vỏ bọc, mục đích để hoạt động phi pháp, làm vài năm kiếm được chút tiền, liền hò hét ở thành phố S hân lớn nhất, biến thành con chó điên cắn đủ người, gần nhất còn dám to gan lớn mật muốn cắn Vu gia.

Vu Hạo Viễn nói trợ lý Kiều giải quyết chuyện này, không muốn Tần Tiểu Ý giao du với mấy kẻ đó, Tần Tiểu Ý hiểu dụng ý của hắn, nên cũng không hỏi gì, không phải làm việc bọn người phiền toái đó, cô càng mừng hơn.

Thời gian trôi nhanh, giáng sinh đầu tiên sau khi cô gả đến Vu gia đã đến, giáng sinh ở miền nam không tuyết trắng xóa bay bay như người ta, mấy chỗ buôn bán vật dụng giáng sinh chủ yếu là bong bóng. Nhưng đèn màu nhiều, lại có âm nhạc ding ding dang dang giáng sinh vang lên, thành ra cũng có vài phần không khí như Tết.

Vốn dĩ Lâm Kiều Kiều muốn hẹn Giản Tình và Tần Tiểu Ý cùng ăn Tết, nhưng một bên là vô tâm vô tư ăn Tết, bên kia lại là có tâm tư ăn Tết, nhưng chỉ sợ ông xã cô đơn mấy ngày này, vì thế Lâm Kiều Kiều đương nhiên bị gạt sang một bên, nhưng cô nương tham ăn này chỉ cần có đồ ăn sẽ không thấy cô đơn nữa, nên Tần Tiểu Ý cũng thấy không lo gì.

Tuy hay nói là chỉ người trẻ mới thích giáng sinh, nhưng Vu gia vẫn mua về một cây thông Noel, bắt lên đó mấy vật trang trí, Tần Tiểu Ý tan việc về nhà cũng hỗ trợ làm, nhưng đa phần là dì Lan và mẹ Vu treo, chờ mọi người treo xong mới đến coi, mọi người đều bị mấy bao lì xì treo trên cây thông lôi đến, Vu Hạo Đông về nhà ăn Tết cũng không khách khí lăn ra cười.

“Mẹ à, đây là giáng sinh mà, đâu phải Tết Âm lịch, mẹ treo lì xì làm gì a.” Vu Hạo Đông cười đến chảy hết nước mắt, còn làm bộ ngã ra sofa.

Mẹ Vu bị cười thẹn quá hóa giận, hung hăng gõ đầu hắn, nói: “Có ai quy định công thông Noel không thể treo lì xì? Mẹ thích, mọi người cũng thích mà, Tiểu Ý nói xem có đúng không.”

Tần Tiểu Ý bị điểm danh trừng mắt, cười đáp: “Con hiểu mẹ rất sáng ý mà.”

“Đúng thế.” Mẹ Vu dạt dào đắc ý.

Vu Hạo Viễn đứng một bên nhìn Tần Tiểu Ý miệng cười nhợt nhạt, thấy Tần Tiểu Ý miệng khô lưỡi khô, cô tiến lên nhỏ giọng: “Mấy ngày nay bận lắm sao?”

“Cũng được.” Nam nhân trả lời.

“Nghe nói Blockbusters tối nay có phim, có hứng thú đi xem không.” Tần Tiểu Ý thần sắc có chút nhần nhó, lần đầu hẹn với chồng mình, tâm tình có chút gì đó không đúng.

Vu Hạo Viễn nhếch mày, khóe miệng cong lại thâm sâu, đôi mắt thâm thúy nhìn cô, “Em hẹn hò anh đây à?”

Thật là, biết rõ dụng ý của cô còn cố tình nói ra, không có chút sấn sóc nào, Tần Tiểu Ý vừa thâm oán, vừa hào phóng gạt đầu thừa nhận: “Không biết Vu tổng có hân hạnh đón tiếp không.”

Vu Hạo Viễn dài tay chụp tới, kéo cô vào lòng, cúi đầu nói bên tai cô: “Đây là vinh hạnh của anh.”

“Mù mắt người ta rồi, trước bàn dân thiên hạ mà như vậy đúng là không có đạo đức, mấy người kiểm chế đi được không.” Vu Hạo Đông đứng bên kên trời, nhưng ánh mắt Vu Hạo Viễn vừa quét qua, hắn lập tức im miệng, quan hệ Tom và Jerry này vẫn chưa được cải thiện miếng nào.

Tần Tiểu Ý định là 8 giờ tối đi, nên ăn xong đại tiệc giáng sinh, hai người liền ra ngoài, đợi Vu Hạo Viễn kéo cô lên xe xong, Tần Tiểu Ý mới cảm thấy kế hoạch của cô hình như có chút không ổn.

“Rạp chiếu phim ở chỗ náo nhiệt như vậy, chúng ta ra đó, có chuyện gì không.” Mấy tháng trước Vu Hạo Viễn từng bị tập kích, Tần Tiểu Ý lần nào nhớ đến cũng thấy sợ.

Vu Hạo Viễn vỗ vỗ tay cô, lắc đầu ra hiệu cô đừng lo lắng, “Nếu hễ ra ngoài là gặp nạn, vậy anh đâu cần lăn lộn chứ.”

Tần Tiểu Ý thấy cũng phải, trong mắt người ngoài bây giờ, Vu Hạo Viễn là người thành công, nếu không phải là nhân vật nguy hiểm, cũng là khí thế gia tộc có thừa, ai nấy đều kiêng kị, lần trước ra ngoài gặp chuyện, chỉ nghe trợ lý Kiều nói là do Lưu Sơn làm, còn cụ thể ra sao tới giờ cô vẫn không biết.

Vì là giáng sinh, nên những khu náo nhiệt tập trung rất đông người, tuy xe có thể vô được bãi đỗ xe đắt đỏ, nhưng chỗ nào cũng là người, muốn vô được rạp phải tốn chút thời gian.

Tần Tiểu Ý thấy tình hình chật chội ngoài xe, không nhịn được muốn phỉ nhổ kế hoạch của bản thân, vốn dĩ là muốn theo Vu Hạo Viễn đi xem phim lãng mạn, sau đó đến nhà hàng xoay tròn trên cao của thành phố S vừa ngắm cảnh đêm vừa thưởng thức bữa khuya, không khí rất tốt, sau đó ra ngoài thuê phòng, yêu đương chăn chiếu.

Phim lãng mạn bây giờ không có, chỉ có kinh dị khoa học viễn tưởng, nghe nói là đạt rất nhiều giải Oscar, không có phim lãng mạn thì bỏ, ít ra phải đi xem cảnh đêm được, nhưng bây giờ đông đen như vậy, có đi được đến nhà hàng xoay tròn không cũng là vấn đề!

Ai, thất sách thất sách a, sau này mà muốn lãng mạn, trăm ngàn lần đừng chọn ngày nghỉ!

Đối lập với Tần Tiểu Ý phiền muộn, Vu Hạo Viễn rất bình tĩnh, sau khi Tần Tiểu Ý đưa ra đề nghị, tâm tình hẳn như thể được chiếu ánh sáng, tâm trạng rất tốt, nhìn gì cũng thấy thuận mắt, đám đông ngoài xe, hẳn cũng cảm thấy cảnh đẹp ý vui, thậm chí muốn hai người chen chúc, tay cô nhét vào túi áo hắn, là chuyện rất tốt đẹp.

Lão Thẩm không hổ là lái xe giỏi, ông tả xung hữu đột, không bao lâu đã giải quyết muôn vàn khó khăn chạy xe vào bãi đỗ, Tần Tiểu Ý xuống xe nhìn đồng hồ, còn nửa tiếng nữa mới tới phim, quay đầu nhìn người đàn ông phía sau cô: “Đến sớm rồi, hay tìm quán café nào ngồi?”

“Đông như vậy, có là quán café chắc cũng hết chỗ rồi.” Lão Thẩm xen mồm.

Tần Tiểu Ý im lặng, sao cô lại náo nức tới mức chọn ngày này hẹn hò chứ! Mấy chuyện lãng mạn dự định đều bị đám đông này phá hết.

“Chúng ta đi dạo một chút.” Vu Hạo Viễn như đọc được suy nghĩ của cô, có lòng tốt đề nghị.

Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn, bất đắc dĩ chấp nhận đề nghị của hắn, đi dạo phố với đại thiếu gia nhà họ Vu, thôi coi như cũng là chuyện mới mẻ.

Còn nhớ lúc trước cô từng đánh giá Tiểu Tình: IQ thấp EQ cao, lại thích mấy chuyện yêu đương không thực tế. Hiện tại ngắm lại, thấy Tiểu Tình lại có đạo lý.

Lúc theo Vu Hạo Viễn vào thang máy, Tần Tiểu Ý thấy lão Thẩm chạy như điên vào, liền dùng ánh mắt nghi hoặc hỏi ông, bình thường lão Thẩm thức thời lắm mà, sao hôm nay lại không hiểu ánh mắt cô, còn vội vàng chạy vào làm bóng đèn phá bọn họ.

Lão Thẩm bị cô nhìn đến da đầu ngứa ngáy, lạnh cóng nói: “Họ... Bọn họ đã đổ ra đường, tôi nói hai người sẽ dạo phố, tôi theo dọn đường cho hai người đi.”

Tần Tiểu Ý biết “bọn họ” lão Thẩm nói là mấy vệ sĩ, không nhịn được đánh giá lão Thẩm một lượt, nói: “Lão Thẩm, chú đừng nói chú cũng xuất thân là vệ sĩ.”

“Tôi... vốn dĩ mà.” Không biết vì sao, lão Thẩm rất nhát với Tần Tiểu Ý, chung quy cũng do thấy vợ boss sắc bén quá, không giống phụ nữ tí nào.

Nghe ông nói như vậy, Tần Tiểu Ý mới phát hiện, dáng người lão Thẩm này hóa ra cũng có ý đồ.

Ngay lúc cô còn đang đánh giá lão Thẩm, Vu Hạo Viễn bên cạnh lạnh quá ho lên một tiếng.

Tiếng ho này của hắc làm lão Thẩm sợ tới mức hận không thể tự biến mình thành tàng hình, cũng làm Tần Tiểu Ý hết hồn, nhưng vẫn không nhịn được muốn đùa giỡn lão Thẩm, liền nói: “Lão Thẩm, chú bây giờ là vệ sĩ mà lương vẫn là lương lái xe.”

“Có... có khác nhau sao?”

“Đương nhiên, vệ sĩ lương phải cao hơn rồi, lái xe thì phải ít hơn, tôi thấy chú cơ bản vẫn là lái xe, nên tính là lái xe đi.”

Lão Thẩm nghe xong lời cô thật muốn cào nát tường, phu nhân boss cô có cần so đo như vậy không chứ, nhưng thôi, lương hàng năm của tôi vẫn là boss trả, thôi bỏ!

29. Chương 29

Tầng năm trung tâm thương mại là nơi trưng bày và buôn bán các loại trang phục trang sức xa hoa, không khí không kịp nào nhiệt như ở dưới, nên lượng khách ở đây khá thoáng. Lúc trước Tần Tiểu Ý thường xuyên dạo phố với Giản Tình, nên rất quen thuộc khu vực này, cho nên vô thang máy liền bấm nút dẫn Vu Hạo Viễn lên thẳng tầng năm.

“Rạp phim ở tầng sáu, lát nữa dạo xong chúng ta đi thẳng lên đó.” Tần Tiểu Ý giải thích, nhìn lại lão Thẩm, người này thật ra rất thức thời, đi theo nhưng cách bọn họ một quãng xa.

Ở trong trung tâm không khí ẩm, do vừa rời ở ngoài thì thấy ẩm, vô đây gặp ẩm thành ra nóng, Tần Tiểu Ý nóng chịu không được, rũ bỏ phong độ, trước mặt Vu Hạo Viễn cởi áo khoác dày vác trên tay, Vu Hạo Viễn nhìn vào hai gò má đỏ rực của cô, ánh mắt sâu kín chợt như muốn ăn thịt người, hận không thể nuốt luôn cô vào bụng. Hắc vươn tay lấy áo khoác của cô, vắt lên tay mình, “Để anh cầm cho.”

Vu tổng đã muốn tỏ rõ phong độ, Tần Tiểu Ý liền vui vẻ làm cô gái nhỏ, mặt dày vươn tay ôm lấy tay Vu Hạo Viễn, khẽ cười: “Tay anh ấm thật.”

Vu Hạo Viễn không nói gì, dùng chút lực, nhẹ nhàng néo néo tay cô.

Vốn nghĩ rằng chỉ tùy tiện dạo chút, nhưng Vu Hạo Viễn dường như thấy hứng thú với chỗ này, đi một chút là ngừng, còn tỏ vẻ ngạc nhiên, cầm đồ lên nghiên cứu, Tần Tiểu Ý ôm khuỷu tay hắc, cũng hứng thú bừa bừa nghiên cứu cùng hắc.

Đến quầy trang phục, Tần Tiểu Ý nhìn trúng một cái khăn quàng cổ màu nâu, bảo nhân viên lấy ra cho cô xem, cảm thấy chất lượng cũng không tệ, tiện tay quàng lên người Vu Hạo Viễn, lui hai bước quan sát một hồi, cười nói: “Quá đẹp trai, em quyết định mua cái này cho anh.” Nói xong kích động chạy tới tính tiền.

Vu Hạo Viễn cúi đầu nhìn khăn quàng cổ, cũng hiểu cái khăn này quả nhiên tốt, vừa quàng lên, là cảm thấy ấm ngay.

Cuối cùng Vu Hạo Viễn đi qua đi về cũng chọn một cái khăn quàng cổ cho Tần Tiểu Ý, hai người ở trong khu thương mại nóng bức, quàng khăn trên cổ, mồ hôi đầy đầu cũng không bỏ ra.

Mỗi tình đầu lúc nào cũng đẹp và tràn đầy ảo tưởng, hồi đó, Vu Hạo Viễn còn tự mình vạch ra một đồng việc muốn làm, ví dụ như dẫn Tần Tiểu Ý đi chơi, đi ra ngoại ô đập thanh, hoặc là đi xem phim, thậm chí còn viết rất nhiều thư tình, nhưng mãi đến khi tốt nghiệp sơ trung (1), hắc cũng không mở miệng hẹn cô câu nào, mấy bức thư tình rốt cuộc lại cất vào đáy hòm.

(1) Hệ thống giáo dục phổ thông của Trung Quốc: Mẫu giáo (0 – 6 tuổi), Tiểu học (6 tuổi) trong 6 năm, Sơ trung (THCS) trong 3 năm, Cao trung (THPT) trong 3 năm và Đại học.

Cho nên lúc Tần Tiểu Ý kéo tay hắc ra rạp chiếu phim, Vu tổng vốn dĩ bình tĩnh lạnh nhạt, nhưng dưới ánh đèn lập lòe, nhịn không được tươi cười ám muội, lần hẹn hò này tuy muộn hơn mười năm, nhưng miễn cưỡng có thể gọi là ước mơ thành sự thật.

Quay đầu nhìn người phụ nữ bên cạnh hắn, tuy cô đã quên hắn, nhưng rõ ràng là hắn may mắn, nhiều năm như vậy vòng đi vòng lại, rốt cuộc vẫn khiến cô gái nhỏ này đến bên hắn, còn ôn thuận dựa sát vào hắn như vậy.

“Em không có gì để nói với anh sao?” Vu Hạo Viễn cúi đầu thấp giọng hỏi bên tai Tần Tiểu Ý, nhọc công lôi hắn ra đây, chẳng lẽ thật sự đơn giản chỉ là xem phim?

Tần Tiểu Ý ngẩng đầu nhìn hắn, trong bóng đêm, ánh mắt nam nhân sáng ngời có thần, như ánh sao lóe giữa trời đẹp, hắn hy vọng cô nói gì? Tần Tiểu Ý suy nghĩ một hồi, cười: “Giáng sinh vui vẻ.”

Lời này vừa nói ra, cảm giác mát mát lập tức vây lấy hai người.

Thật ra cô muốn nói: Em thích anh.

Thật ra hắn muốn nghe: Em thích anh.

Một người thân kinh bách chiến tình trường, trải qua nhiều mối tình, đã trưởng thành hơn, đối mặt với tình yêu thật sự, lại tự nhiên biến thành quá cẩn thận.

Một người từ thủy tới chung với mối tình đầu, tuy hắn đã trở thành kẻ lạnh lùng trong mắt người đời, nhưng vẫn luôn tâm niệm nếu người đó đến bên cạnh mình, hắn nhất định sẽ lại chân tay luống cuống, lực bất tòng tâm.

Phim chiếu nội dung gì, Tần Tiểu Ý căn bản không biết, cô chỉ nhớ rõ, trong bóng đêm, bàn tay to của người đàn ông rất ấm áp, luôn nắm chặt lấy cô, mười ngón giao hòa.

Tối đó trừ chuyện xem phim, hai người không làm theo kế hoạch của Tần Tiểu Ý là đi ngắm cảnh đêm và thuê phòng nữa, trực tiếp về nhà, không phải bọn họ muốn lãng mạn, nhưng phải chen chúc với người ta khiến Tần Tiểu Ý chùn bước, cuối cùng đành tự an ủi bản thân, dù sao cũng sống chung, muốn hẹn hò lúc nào cũng được, không cần phải chen chúc mua vui với người ta. Vu Hạo Viễn từ đầu tới cuối không nói gì, nhưng Tần Tiểu Ý cảm thấy, hắn như vậy, vốn dĩ là người cao cao tại thượng, không nên chen chúc cùng đám phàm phu tục tử.

Về nhà rồi, ai nấy đều đã nghỉ ngơi. Tần Tiểu Ý theo Vu Hạo Viễn trở về phòng, nhanh chóng cầm bộ đồ ngủ nhét vào tay Vu Hạo Viễn, nói hắn ra phòng tắm ở phòng khách tắm.

Vu Hạo Viễn cầm đồ ngủ không chịu đi, kỳ thật hắn muốn tắm uyên ương, nếu không thể tắm uyên ương, vậy thì tắm cho nhau cũng được, đâu cần thiết phải ra phòng tắm ngoài kia.

Thấy nam nhân không muốn đi, Tần Tiểu Ý cười đến xinh đẹp, nâng tay ôm lấy cổ hắn ghé vào tai hắn nói: “Em chuẩn bị kinh hỉ trên giường cho anh, quà giáng sinh đó, anh không có hứng thú, vậy thôi.”

Vừa nghe thấy kinh hỉ trên giường, người đàn ông không nói hai lời, mở tay cô ra, nhanh chóng cầm quần áo xoay người ra khỏi phòng, lấy hành động thực tế nói cho cô biết, hắn rất rất có hứng thú!

Khó có lúc thấy bộ dạng khẩn cấp của hắn, Tần Tiểu Ý cười vui vẻ, cầm theo đồ vào phòng tắm, tỉ mỉ chuẩn bị kinh hỉ của cô.

Về chuyện kinh hỉ là cái gì, đương nhiên không thể nói cho người ta biết.

Trong người có tình, luôn cảm thấy hạnh phúc, hai người mặc dù không nói mấy câu yêu đương với nhau, nhưng trong lúc ở cạnh, cũng không kém tình nhân là mấy, Vu Hạo Viễn vẫn duy trì bộ dáng lãnh đạm bí hiểm, nhưng chỉ cần ở cùng với Tần Tiểu Ý, ánh mắt liền ôn nhu, không che giấu, mỗi lần nhìn thấy hắn vì cô mà trở nên mềm mại hơn, Tần Tiểu Ý đều tự nói bản thân, đừng nghi ngờ, đây chính là yêu.

Có điều hai người luôn bận rộn, cơ hội ân ái là thiếu càng thêm thiếu, Tần Tiểu Ý quá bận, có lúc cũng oán niệm, nhưng lại cảm thấy, hai người đều đã là vợ chồng, tình yêu cũng đâu thể ăn mất được, vậy cần gì phải lo lắng thái quá.

Cuối năm lễ lộc nhiều, giáng sinh qua một cái là tới Tết nguyên đán, Tần Tiểu Ý lo liệu tổng công ty, bị việc đè đến chân không chạm nổi đất, vừa về nhà sẽ nằm dài lên giường, không đứng lên nổi, một giây sau liền chìm vào mộng đẹp.

Vu Hạo Viễn cũng chẳng may mắn gì, thường thường là lúc Tần Tiểu Ý đã ngủ hân còn chưa về, Tần Tiểu Ý rời giường, hân đã đi, nhìn giường lớn trống rỗng, thậm chí cô còn không biết là hân có về nhà hay không.

Tuy bình thường mấy vụ xã giao Vu Hạo Viễn không nhất thiết phải tham dự, nhưng lần này phải giao tiếp với đám người quan trường, toàn là mấy kẻ còn giảo hoạt hơn thương nhân, bọn họ bày binh, nhất định muốn dùng tinh lực gấp đôi đối phó hân, Tần Tiểu Ý dù đau lòng hân bận rộn, nhưng thật sự không giúp được gì, rốt cuộc chỉ có thể lo tốt chuyện tổng công ty, giảm bớt nỗi lo cho hân.

Qua Tết, ai nấy đều nhẹ nhàng thở phào, hôm nay cuối tuần, Giản Tình khó có lúc không bị Phương Khiêm cuốn lấy, liền gửi con trai lại nhà chồng, bản thân mang thai hên Tần Tiểu Ý và Lâm Kiều Kiều đi dạo phố.

Tần Tiểu Ý vốn đang tăng ca, nhưng nhận được lệnh triệu hồi của bạn tốt, lập tức ném hết mọi chuyện, lái xe đón người, đối với bạn tốt nhiều năm, Tần Tiểu Ý đã sản sinh ra cảm giác bảo vệ, trước kia lúc nói chuyện với Giản Tình, còn từng nói đùa: nếu mình là đàn ông, sẽ không tặng cậu cho Phương Khiêm đâu.

Đối mặt với Giản Tình béo phệ vẫn kiên trì đòi ra ngoài dạo kia, Tần Tiểu Ý và Phương Khiêm khó có lúc nhất trí: thời điểm này phải nên ngoan ngoãn ở nhà mới đúng, chạy ra ngoài làm loạn cái gì.

“Mình phụ nữ có thai mình lớn nhất.” Giản Tình cũng từng không ít lần tùy hứng, bây giờ mang thai, tính tình thay đổi, có thể hiểu được.

Phương Khiêm gọi điện đe dọa Tần Tiểu Ý, nếu bà xã anh thiếu một cọng tóc, anh nhất định băm thây cô thành mười ngàn khúc rồi nghiền xương thành tro. Tần Tiểu Ý lạnh miệng đối đáp: yên tâm, tôi nhất định đem bán luôn phụ nữ có thai kia. Sau đó cúp máy, xoay người cẩn thận giúp đỡ Giản Tình.

Ba người cùng đi làm tóc, dạo phố, ăn uống, có Lâm Kiều Kiều, hên hò ba người liền biến thành đại hội ẩm thực, ăn hết món này tới món kia, bụng giống như cái thùng không đáy, Giản Tình bây giờ ăn cho hai người, khẩu vị cũng tốt, đi theo Lâm Kiều Kiều chơi bởi đã ghiền, rốt cuộc Tần Tiểu Ý thành người phục vụ, không chỉ giúp xách túi đồ ăn, còn phải phụ trách trả tiền.

Lúc chàng vạng, Tần Tiểu Ý hỏi người bên cạnh đang cắn chân vịt, “Bây giờ đi đâu?”

Lâm Kiều Kiều nhìn đồng hồ, “Tối giờ ăn tối rồi.”

“Lại ăn?” Tần Tiểu Ý kinh ngạc nhìn hai người, hóa ra không phải dạ dày không đáy, mà phải là cái động!

“Ăn đi, vừa rồi vừa đi vừa ăn, tiêu hết cả, chúng ta tìm chỗ nào tốt, vừa ăn vừa nghỉ ngơi.” Giản Tình cầm khăn ướt lau tay đề nghị.

Tần Tiểu Ý bất đắc dĩ, đành đưa hai người đến nhà hàng quen, vì có thân phận khách quý, nên vừa vào liền có người sắp xếp ghế VIP cho ba người, quản lý còn tự mình đến chào hỏi, có điều là, Vu Hạo Viễn cũng đến đây dùng cơm.

Do dự một hồi, Tần Tiểu Ý thuận miệng hỏi quản lý: “Vu tổng đến dùng bữa với nhiều người à?”

“Có năm người.” Quản lý trả lời, sau đó đi sắp xếp ghế ngồi.

Chờ quản lý đi xong, Giản Tình liếc nhìn Tần Tiểu Ý, nói: “Qua đó chào hỏi đi.”

Tần Tiểu Ý nhú nhú mày, “Không biết anh ấy đi với ai, mình qua chào hỏi có phải quá đường đột không?”

“Cậu là vợ mà, chào hỏi là bình thường, nói gì đi nữa cậu cũng muốn đi mà.” Giản Tình cười cái tâm tư này của cô.

Quả thật, hai buổi tối vừa rồi Vu Hạo Viễn không có về nhà, bọn họ dường như cũng chưa từng gặp nhau, nhiều nhất cũng chỉ là gọi điện, nhưng mà gọi, Vu Hạo Viễn nói nhiều lắm cũng vài câu rồi cúp máy, một chút cũng không đã ghiền, vừa rồi nghe quản lý nói hân ở đây, thực tâm cảm thấy vui mừng, rất muốn đi chào hỏi.

Nhờ Giản Tình và Lâm Kiều Kiều cổ vũ, Tần Tiểu Ý quyết định vẫn nên đi, “Mình đi chào một tiếng rồi trở lại ngay.”

“Không sao không sao, chị yêu đương trong đó bao lâu cũng được, bọn em tự ăn được mà.” Lâm Kiều Kiều bắt tay đuổi cô.

Tìm được chỗ của Vu Hạo Viễn, Tần Tiểu Ý nâng tay gõ cửa, chờ phục vụ mở cửa, thứ đầu tiên cô nhìn thấy là biểu tình nhạt nhẽo của hắn.

Một cái bàn ăn to lộ ra, vài người ngồi rải rác, Tần Tiểu Ý quét mắt một vòng, phát hiện ai cũng không quen, nhưng lại thấy một người, là Ngô Tĩnh, cái người này sao đi chỗ nào cũng có thể thấy cô ta vậy?

“Sao em lại ở đây?” Vu Hạo Viễn nhìn thấy Tần Tiểu Ý, cũng ngạc nhiên.

30. Chương 30

“Em và Tiểu Tĩnh đến đây dùng bữa, nghe nói anh ở đây, nên đến chào hỏi, không quấy rầy mọi người nói chuyện chứ?” Tần Tiểu Ý giải thích, cười nhạt, ra vẻ thông dong.

Vu Hạo Viễn xuống tay ý mời cô vào, sau đó nhìn cô nhu thuận lướt qua bàn tới chỗ hắn, mọi người ngồi đó đều vừa nhìn cô đi vừa cười cười.

Vu Hạo Viễn nói phục vụ thêm ghế bên cạnh hắn, sau đó giới thiệu với cô đây là cục trưởng Lưu, kia là trưởng phòng Trần, này là Lý tổng, cuối cùng mới giới thiệu với mọi người: “Đây là vợ tôi, Tần Tiểu Ý.”

Mấy người ở đây đều nhìn, có chút ngạc nhiên, lúc vợ không xuất hiện, thái độ của Ngô Tĩnh với Vu tổng, vô cùng thân thiết ái muội, giống như tình nhân, tuy Vu tổng không biểu hiện sắc mặt hay đối xử đặc biệt gì, nhưng người ngoài nhìn vô vẫn khẳng định hai người là quan hệ nhân tình, bây giờ lại xuất hiện người vợ, trận thế này, tư thế này, quả nhiên là trò hay đáng xem.

Ở đây là mấy lão hồ ly đạo hạnh cao thâm, kinh ngạc xong, liền chuyển sang bí hiểm, cùng chờ kịch diễn.

Vu Hạo Viễn không để ý đến ánh mắt trêu chọc của bọn họ, nghiêng mặt hỏi Tần Tiểu Ý, “Có muốn về bên kia không?”

Tần Tiểu Ý cầm lấy cái ly trước mặt cô, cười cười với mấy lão hồ ly: “Khó có lúc được ngồi với mấy đại nhân vật, anh vội đuổi em vậy hả!” Nói xong liền nâng ly: “Cục trưởng Lưu, trưởng phòng Trần, Lý tổng, đại danh đã lâu, hôm nay có thể diện kiến chư vị, thật sự là vinh hạnh của tôi, tôi kính các vị trước.”

Thấy cô hào khí tận trời một ngụm uống sạch ly rượu, Vu Hạo Viễn nhướn mày không vui, chờ cô ngồi xuống, liền ung dung thần nhiên tịch thu ly rượu của cô.

Mấy người khác thấy hành động của hai vợ chồng, nhìn không được cười ha ha, “Vu phu nhân đúng là nữ trung hào kiệt, bá phục bá phục, nhờ ly rượu này của cô, tôi quyết định cho Vu tổng thêm một phần.” Cục trưởng Lưu vui tươi hơn hớn nói.

“Chỉ là phu nhân uống sáng khoái như vậy, Vu tổng muốn đau lòng cũng khó nha.” Lý tổng cũng ồn ào theo.

Vu Hạo Viễn múc một chén canh nhỏ cho Tần Tiểu Ý, nhìn cô uống mấy ngục mới quay đầu chậm rãi nhìn Lý tổng, “Nghe nói tửu lượng Lý tổng cao, uống vô liền biến thành vô địch thiên hạ.”

Trưởng phòng Trần ngồi cạnh có tiếng là tửu lượng cao, lúc này nghe Vu Hạo Viễn nói vậy, lập tức dừng cầm, “Thật à? Vậy tối nay tôi nhất định phải tỉ thí với Lý tổng.”

Vì thế đồ ăn còn chưa dọn lên, trưởng phòng Trần và Lý tổng đã đứng dậy đi ra.

Tần Tiểu Ý buồn cười nhìn Vu Hạo Viễn, người này ung dung thần nhiên, nói một câu liền khiến hai người khác phải đứng dậy, đúng là giỏi giao tiếp. Cô uống xong chén canh nhỏ, liền đứng dậy tạm biệt, cô lo cho Lâm Kiều Kiều và bà bầu Giản Tĩnh kia.

Mọi người biết được cô còn có bạn chờ cách vách, nên không giữ lại, còn nói lần sau Vu Hạo Viễn mời khách, nhất định phải dẫn theo Vu phu nhân.

Tần Tiểu Ý cười rời khỏi phòng, từ đầu tới cuối chưa từng liếc Ngô Tĩnh một cái.

Ngô Tĩnh là người tàng hình một lúc, mặt vẫn bình tĩnh, tối nay nếu không phải Lý tổng thân quen nhắc tới cô, Vu Hạo Viễn sẽ quyết không gọi cô tới, vốn tưởng rằng là cơ hội tốt để biểu hiện với hắn, ai ngờ Tần Tiểu Ý xuất hiện, phá hỏng hết kế hoạch.

Vừa rồi Vu Hạo Viễn hành động sùng nịch Tần Tiểu Ý, chỉ cần có mắt ai cũng thấy được, huống gì Ngô Tĩnh nhạy cảm như vậy, ngồi bên cạnh bọn họ, cô cảm thấy bản thân giống như bốc cháy vì ghen tuông.

Cùng yêu một người đàn ông cùng bỏ công sức, dựa vào cái gì chỉ có cô khó chịu, chờ xem đi, cô mà không chiếm được, bọn họ cũng không được thoải mái đâu.

“Vu tổng, đây là cậu không đúng rồi, Vu phu nhân ngoại giao tốt như vậy, cậu lại giấu cô ấy quá kĩ.” Cục trưởng Lưu uống rượu đầy bụng, liền buông mấy lời.

“Diện mạo tốt, có năng lực, nếu tôi có vợ như vậy tôi cũng giấu, không cho mấy người thấy đâu.” Lý tổng cười đáp, ánh mắt có ý hay vô tình đều nhìn về phía Ngô Tĩnh.

Vu Hạo Viễn biểu tình nhạt nhạt, ánh mắt che đi ý cười, tùy ý bọn họ chế giễu một lúc mới mở miệng: “Nói chuyện chính đi.”

Tần Tiểu Ý trở lại ghế, Lâm Kiều Kiều và Giản Tình đã ăn được một lúc, thấy cô về, đều buông bát đĩa cùng nhìn cô.

Giản Tình cẩn thận quan sát nàng, phát hiện cô có gì đó không ổn, mở miệng hỏi, “Sao về nhanh vậy?”

Tần Tiểu Ý ngồi vào ghế tự cầm lấy đĩa gấp đồ ăn, vừa ăn vừa nói: “Người ta đang bàn chuyện, mình không muốn quấy rầy.”

Lâm Kiều Kiều chớp ánh mắt nhìn cô, lắc đầu: “Không đúng, hai má đỏ ửng, mắt lộ hung quang, khẳng định có chuyện, chị mau khai đi.”

“Đỏ mặt là vì vừa rồi bụng rỗng mà phải uống ly rượu, mắt lộ hung quang là vì đồ ăn tôi thích đều bị cô ăn hết rồi, hung quang này là nhảm vô cô đó!” Tần Tiểu Ý giải thích xong, mắt phóng dao về phía Lâm Kiều Kiều.

Lâm Kiều Kiều rút cổ, ủy khuất: “Đâu phải có mình em, chị Tình cũng ăn mà.”

“Cô cảm thấy tôi sẽ đối xử với bà bầu thế nào hả? Tốt nhất lo giữ mạng nhỏ của cô đi.” Tần Tiểu Ý cầm đôi đũa sạch bên cạnh làm bộ muốn gõ lên đầu Lâm Kiều Kiều, bị Giản Tình ngăn lại.

“Được rồi, đừng ức hiếp nó, nhanh ăn đi.”

Tần Tiểu Ý ăn mấy miếng cơm, bắt đầu giúp Giản Tình lột tôm, “Vừa rồi ở bên đó, mình thấy Ngô Tĩnh.”

Giản Tình và Lâm Kiều Kiều đương nhiên biết Ngô Tĩnh là ai, không khỏi nhú mày, “Vu Hạo Viễn xã giao, cô ta ở đó làm gì?”

“Ả này thật đáng ghét, biết Vu Hạo Viễn kết hôn, còn cả ngày dây dưa không rõ rốt cuộc là muốn náo loạn kiểu gì, không phải tiểu tam thì cũng là có mưu đồ.” Lâm Kiều Kiều tức giận, lập tức phát hiện sắc mặt hai người kia không tốt, liền cố gắng dập lửa: “So sánh thôi mà, Vu Hạo Viễn lạnh lùng như vậy sao có tiểu tam được chứ, ha ha, ha ha.”

“Mình cảm thấy về Ngô Tĩnh này, cậu nên nói chuyện đầu ra đó với Vu Hạo Viễn mới được, nếu không sẽ là tai họa ngầm.” Giản Tình vỗ vỗ tay đề nghị cô.

“Mình cũng nghĩ vậy, nhưng vẫn cảm thấy lo lắng, lúc mới kết hôn mình và anh ấy không có tình cảm gì, sau lại vì nhu cầu mà phát sinh quan hệ, loại quan hệ đó quả thật có chút ảo.” Tần Tiểu Ý có chút nổi giận, lúc vừa mới thấy Ngô Tĩnh, cô quả thật mất hứng, cho nên mới vứt bỏ phong độ quảng cô ta ra chỗ khác, ngoài mặt làm như không ngại Ngô Tĩnh, thật ra trong lòng để ý muốn chết.

Về phần Vu Hạo Viễn, Ngô Tĩnh quả thật biết hắn nhiều hơn cô, ít nhất Ngô Tĩnh còn được ngồi chung bàn đàm chuyện với hắn, còn bản thân cô lại chỉ có thể nhờ trợ lý Kiều mới biết được chút chuyện.

“Từ hồi nào mà cậu trở nên mất tự tin như vậy?” Giản Tình có điểm ngạc nhiên, bởi vì trong nhận thức của cô, Tần Tiểu Ý luôn rất tự tin, đối với sự nghiệp, đối với tình yêu, đã có suy nghĩ liền sẽ theo đuổi, luôn dũng cảm tiến tới, bây giờ luống cuống tay chân như vậy, đúng là hiếm thấy.

Tần Tiểu Ý nhún vai, bất đắc dĩ nói: “Có đôi khi càng để ý, lại càng cẩn thận.”

Cơm nước xong, Giản Tình không để ý tới cuộc gọi như muốn đoạt mạng của Phương Khiêm, cúp máy liền nói muốn đi ca hát, ở nhà hàng đó cũng có KTV, vì thế ba người vào đó, tiếp tục ca hát.

Đuổi Giản Tình và Lâm Kiều Kiều về xong, Tần Tiểu Ý tới nhà đã là hơn 11 giờ, nhớ lại sắc mặt âm u của Phương boss, Tần Tiểu Ý liền thấy buồn cười, Phương Khiêm giữ vợ quá mãnh liệt, cũng chỉ có Giản Tình tính tình ôn hòa mới chịu được anh, nếu Vu Hạo Viễn cũng quản đông quản tây cô như vậy, có lẽ cô đã sớm khởi nghĩa.

Vu Hạo Viễn về sớm hơn cô, đang dựa vào giường xem tư liệu, thấy Tần Tiểu Ý về, liền vỗ vỗ vị trí bên người, ra hiệu cô lại đây.

Tần Tiểu Ý bước qua, gục lên giường, giường mắt nhìn hấn, “Tối nay có thuận lợi không?”

“Nhờ em nên đương nhiên thuận lợi.” Vu Hạo Viễn nhìn cô.

“Vậy anh phải cảm ơn em tử tế mới được.” Tần Tiểu Ý lật người, nằm thẳng lên giường, Vu Hạo Viễn vương tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc ngắn của cô, giống như mát xa, thật thoải mái.

“Muốn cảm ơn cái gì?” Vu Hạo Viễn hào phóng mời cô ra giá.

Tần Tiểu Ý nghĩ nghĩ, nói: “Cảm ơn rất đơn giản, thành thật trả lời em mấy vấn đề là được rồi.”

Nam nhân nhếch mày, cười đáp: “Vậy còn xem em hỏi cái gì.”

“Anh đi xã giao, vì sao Ngô Tinh cũng ở đó?”

Câu hỏi vừa bật ra, Vu Hạo Viễn lập tức hiểu cô muốn biết cái gì, không nhịn được cười sâu sắc, cúi người hôn lên trán cô, sau mới trả lời: “Là Lý tổng muốn cô ấy đến.”

“Vậy bây giờ có phải anh dây dưa với cô ta không?” Tần Tiểu Ý từng bước ép sát, trên đường về nhà cô đã nghĩ, Ngô Tinh đó, quả thật là vấn đề, nếu không mang ra nói chuyện đằng hoàng, hai người sẽ tồn tại nghi kị trong lòng, không có lợi cho việc bồi dưỡng tình cảm.

“Vu phu nhân, em đang ghen sao?” Vu Hạo Viễn buồn cười nhìn cô.

“Đúng thì sao, rốt cuộc có hay không?” Tần Tiểu Ý bò lên ngồi xổm trước mặt hấn, nắm vạt áo hấn tiếp tục hỏi.

“Không có.” Vu Hạo Viễn mặt mày sáng ngời, trong mắt nham đậm ý cười, tay dài duỗi ra, một tay kéo Tần Tiểu Ý vào lòng, hôn lên môi cô, rồi khẳng định: “Không có ai khác, chỉ có em thôi.”

Tần Tiểu Ý cảm thấy, da mặt cô chinh chiến đàm phán thương lượng lâu như vậy, đã luyện tường đồng vách sắt, nhưng bây giờ nghe Vu Hạo Viễn nói, liền nóng bừng lên, không cần soi gương cũng biết, khẳng định là vinh quang tột đỉnh.

Cô lớn như vậy rồi, lời tâm tình nghe cũng không ít, nhưng câu này tuyệt đối êm tai.

Vòng ôm này quá ấm áp, rất thoải mái, cô dễ dàng nghiện rồi, Tần Tiểu Ý khẽ cúi đầu thở dài, chỉ cần hấn nói, cô đều nguyện ý tin tưởng.

31. Chương 31

Mùa hè năm nay tới rất nhanh, giống như vừa cởi quần áo mùa đông không bao lâu, thì đã thay trang phục mùa hè. Mùa hè ở phía Nam lúc nào cũng nóng bức không xua đi đâu được, thỉnh thoảng cũng có vài cơn

bão đi qua. Kỳ thật bão không đáng sợ, cái đáng sợ là trước khi bão đến, độ ẩm xuống thấp, mồ hôi ra như tắm, lại kín gió, thật muốn khiến người ta ngột thở mà chết.

Tần Tiểu Ý vừa gặp gỡ một khách hàng quan trọng xong, từ khách sạn bước ra, thiếu chút nữa bị hơi nóng đập vào mặt mà ngất xỉu, xe đã đỗ ở cửa chính, chỉ cách nhau một cái cửa kính, mà như là nơi giao nhau giữ băng và lửa vậy.

Lái xe đã mở cửa xe chờ, Tần Tiểu Ý chậm rãi ngồi vào ghế sau, điều hòa trong xe mang theo mùi thơm ngát, khiến cô phải nhắm mắt lại hít thở, Hướng Chỉ nhanh chóng ngồi vào ghế phụ phía trước, miệng còn cần nhai: say nắng rồi say nắng rồi.

Hướng Chỉ hai tháng trước bị Tần Tiểu Ý điều đến làm trợ lý của cô, tiểu nha đầu này trước kia làm tình báo thu thập đủ mọi thông tin của cô trình lên Vu tổng, khiến Tần Tiểu Ý cảm thấy vừa phiền vừa bất đắc dĩ, nhưng năng lực làm việc rất tốt, cũng giúp Tần Tiểu Ý không ít việc. Sau khi Tần Tiểu Ý đến tổng công ty, không hề thiếu trợ lý, khi dùng đi dùng lại, vẫn cảm thấy Hướng Chỉ được hơn, liền vận dụng chức quyền, điều Hướng Chỉ từ chi nhánh lên đây.

Hướng Chỉ gọi cái này là, quan hệ tám băng.

“Tần tổng, chiều nay không có lịch trình gì, có về công ty không ạ?” Hướng Chỉ quay đầu hỏi cô.

Tần Tiểu Ý nhìn đồng hồ, nói: “Đưa Hướng Chỉ về công ty, tôi đến Nguyên Uyên.”

Nghe cô nói muốn đến Nguyên Uyên, Hướng Chỉ vội vàng khoát tay, “Chỗ đó cách công ty đâu có xa, em tự mình về, không cần đưa.”

“Bên ngoài nóng lắm, về công ty trước đi.” Tần Tiểu Ý đánh nhịp.

Nguyên Uyên là tòa nhà sản nghiệp của Vu gia, nơi này được thành lập như một công ty con, nhưng lại không do tổng công ty quản, mà trực tiếp nghe lệnh Vu Hạo Viễn. Người biết nội tình, sẽ hiểu nơi này mới là mạch máu của Vu gia, phần lớn thời gian của Vu Hạo Viễn, là ở đây làm việc.

Tần Tiểu Ý tới Nguyên Uyên không nhiều lần lắm, cô cũng là sau khi tiếp quản công việc ở tổng công ty, mới biết nội tình này, sau có cùng Vu Hạo Viễn tới đây vài lần, không cảm thấy có gì quá khác biệt, chỉ có một điểm khác với các công ty con khác, là người ở đây tương đối nghiêm túc.

Tuy xe đã đứng ở cửa chính tòa nhà, nhưng vừa mở cửa xe, cô lập tức bị hơi nóng làm cho choáng váng đầu óc, mãi đến khi vào đại sảnh, mới tỉnh táo được chút.

Lễ tân thấy Tần Tiểu Ý bước vào, tươi cười ngọt ngào, nhẹ nhàng chào hỏi: “Chào buổi chiều Tần tổng.”

Từ lúc Vu Hạo Viễn nhấn mạnh thân phận Vu phu nhân của cô trước mặt người ngoài, Tần Tiểu Ý đi đến đâu, cũng được hưởng đãi ngộ cao cấp. Tiền hô hậu ủng, nhưng thỉnh thoảng vẫn có nhiều rắc rối xảy ra vì nổi tiếng. Có lúc phiền đến chịu không được, Tần Tiểu Ý còn tưởng Vu Hạo Viễn cố ý, muốn đưa cô lên đầu đài, dìm cô vào nước sôi lửa bỏng.

Vu Hạo Viễn nghe cô kháng nghị xong, nhạt nhạt trả lời: “Cái này gọi là phu xướng phụ tùy.”

Được rồi, phu xướng phụ tùy này thật là không sai.

Có lẽ nhờ lễ tân thông báo, nên Tần Tiểu Ý vừa ra khỏi thang máy, trợ lý Kiều đã chờ ở đó, thấy cô bước ra, vội vàng cười nói: “Tần tổng tới thật đúng lúc quá.”

“Cái gì đúng lúc?” Tần Tiểu Ý mờ mịt hỏi ông.

“Phòng của Vu tổng nổi bão, quất mắng một ngày trời rồi, cả tầng này đều thương tích đầy mình! Cô nhanh vô thu dọn đi.” Trợ lý Kiều nhìn cô, như nhìn thấy cứu tinh.

Tần Tiểu Ý nhú mày, hai ba bước lui vào thang máy, ấn mở cửa, rồi thông dong bước vào.

Trợ lý Kiều ngơ ngác nhìn mấy động tác của cô, phản ứng, “Tần tổng cô??”

“Ông coi như tôi không có tới đây đi.” Tần Tiểu Ý vừa nói vừa ấn nút đóng cửa, thản nhiên cười, “Trợ lý Kiều, gặp lại sau.”

Cửa thang máy khép lại, trợ lý Kiều anh dùng gờ tay chặn cửa, “Tần tổng, không đùa được đâu, cô đây là thấy chết không cứu!”

“Không phải không cứu, mà không dám cứu, thật ra tôi cũng sợ Vu tổng mà, ông buông tay ra cho tôi đi đi.” Tần Tiểu Ý vô tội nhìn hai tay giữ cửa thang máy của trợ lý Kiều, dùng ánh mắt ra hiệu ông buông tay.

Trợ lý Kiều suýt chút nữa phun máu, thấy Tần Tiểu Ý ý đã quyết, không nhịn được cười nhạt: “Tần tổng muộn rồi, lúc cô đang lên, tôi đã báo cho Vu tổng, chắc lúc này Vu tổng đang đợi cô đó.”

Tần Tiểu Ý trừng mắt, “Trợ lý Kiều thật thâm hiểm.”

“Quá khen, mời Tần tổng.” Trợ lý Kiều xoay người hành lễ.

Bất đắc dĩ ra khỏi thang máy, Tần Tiểu Ý quay đầu trừng trợ lý Kiều, “Vu tổng vì sao tức giận, dù sao cũng phải nói tôi biết chuyện, bằng không tôi làm sao dập lửa giùm mấy người.”

“Trong đám hàng hóa gần đây, có nhiều thứ có vấn đề, nhưng trong lúc sản xuất lại không phát hiện, rốt cuộc lúc thanh tra bị phát hiện, đối phương yêu cầu thu hồi hàng.” Trợ lý Kiều giải thích đại khái.

“Nghiêm trọng vậy, có cứu được không?”

“Có, chỉ cần hoàn thiện mấy linh kiện đó là được.”

“Ừ, rồi sao Vu tổng còn phát hỏa lớn vậy?”

“Bởi vì là kiện hàng đầu tiên, Vu tổng yêu cầu giao hàng phải hoàn hảo, không ngờ xảy ra sự cố, nên toàn bộ phòng ban các tầng này đều bị phê bình hết.”

Tần Tiểu Ý hiểu biết đại khái, cũng gật gật đầu: “Anh ấy tức giận cũng có lý, nói mọi người đề cao cảnh giác chút đi.”

“Tóm lại cô đến khuyên nhủ đi.” Trợ lý Kiều vẫn chưa từ bỏ ý định.

“Biết rồi.” Tần Tiểu Ý theo trợ lý Kiều đến phòng Vu Hạo Viễn, vừa vặn đụng phải một nhân viên ở đây, mặt mày xám tro bước ra, thấy vẻ mặt đối phương, không cần đoán cũng biết là rất thảm.

Gõ cửa bước vào, liền nhìn thấy người đàn ông cao lớn ngồi trên sofa, từ từ nhắm hai mắt, một tay xoa huyệt thái dương, tay kia nắm chặt tờ vẽ hần không vui.

Tần Tiểu Ý bước đến, ra phía sau hần, nâng hai tay nhẹ nhàng ấn vào huyệt thái dương của hần, nam nhân mạnh mẽ mở mắt, nhìn thấy cô là người đứng sau, ánh mắt sắc bén lập tức chuyển thành nhu hòa, gờ tay kéo cổ tay cô, kéo cô ra trước mặt hần.

“Đừng nóng giận.” Tần Tiểu Ý thuận thế ngồi lên đùi người đàn ông, mặt mày sáng sủa nhìn hần.

Thật ra lúc Vu Hạo Viễn tức giận, cũng không biểu hiện gì nhiều, chỉ là biểu tình lạnh hơn, ánh mắt sắc bén hơn, ngôn ngữ ngắn gọn hơn, nhưng không khí xung quanh hần tản ra, lại hàm chứa lực đại sát thương, nên mới khiến người ta sợ hết hồn, chỉ sợ một khắc tiếp theo hần sẽ bạo phát dẫn đến thương tích đầy mình.

Cho nên mọi người mới e ngại, tất cả đều là tận sâu trong lòng phát sinh ra một loại kính sợ.

“Lần sau có ai chọc giận anh, cứ đợi em tới thu dọn bọn họ.” Tần Tiểu Ý trừng mắt nhìn hần.

Vu Hạo Viễn thấy ngạc nhiên, vừa rồi tâm tình rõ ràng rất tệ, thấy ai cũng không vừa mắt, nhưng Tần Tiểu Ý vừa xuất hiện, cảm xúc lập tức biến thành hư không, cả người đều thấy nhẹ nhàng, cảm xúc này hần chưa từng trải qua, cảm giác không tệ.

Tâm niệm vừa động, không nhịn được ôm cô vào lòng, cô gái này đã tồn tại trong lúc hần rất rất rất lâu, cứ tưởng cô chỉ chiếm cứ bộ phận quan trọng nhất trong cơ thể hần, nhưng hôm nay mới bỗng dưng tỉnh ngộ, hơn mười năm chờ đợi nhớ nhung, tình cảm đối với cô, sớm đã xâm nhập tận xương cốt, dung nhập linh hồn, giống như từng hơi thở, lại quan trọng như sinh mệnh hần.

“Sao lại rảnh tới đây?” Cầm tay cô đưa đến bên môi, hôn lên, thấp giọng hỏi.

“Chiều nay em rảnh, muốn đến bệnh viện thăm Tiểu Tình, nên đến đây xem anh có đi cùng được không.”

Hai ngày trước Giản Tình hạ sinh con gái, Phương gia làm tiệc chúc mừng.

Vu Hạo Viễn cũng muốn đi thăm, coi như lấy điểm với chị em tốt của Tần Tiểu Ý đúng lúc hôm nay Tần Tiểu Ý có thời gian, muốn rủ hần đi cùng, không ngờ lại gặp phải hần lúc tức giận.

Lúc này biểu tình Vu Hạo Viễn bình tĩnh, nhìn không ra là tốt hay xấu, càng không giống trợ lý Kiều miêu tả, giống như có bão, bây giờ trước mặt cô, là gió êm sóng lặng, vô cùng an lành.

Tần Tiểu Ý có chút tiếc nuối, không được nhìn thấy bộ dạng nổi bão của hần, thật sự đáng tiếc.

Bà xã đại nhân đã tới cửa mời, Vu Hạo Viễn làm gì có chuyện không rảnh, thân thiết với Tần Tiểu Ý một hồi, liền gọi trợ lý Kiều dẫn lịch trình chiều nay hủy bỏ hết.

Nhìn thấy Vu tổng ôm Tần tổng ra ngoài, đám nhân viên ở tầng đó bày ra vẻ mặt vui mừng, “Tần tổng, cô chính là đại cứu tinh của dân tộc ta...”

Hai người tới bệnh viện, phát hiện ông bố thập nhị tứ hiếu Phương Khiêm Phương boss không có ở đó, chỉ có Giản Tình và người hầu, trong phòng bệnh tràn ngập hoa tươi, mới nhìn vào còn tưởng đây là tiệm hoa.

“Ở đâu ra nhiều hoa vậy.” Tần Tiểu Ý ôm lấy khuỷu tay Vu Hạo Viễn vào phòng bệnh, cười xán lạn hơn đám hoa bốn phía.

“Vừa rồi mấy người trong công ty Khiêm tới thăm, mình đã cho người dời bớt rồi đó, mũi của tiểu bảo bảo nhạy cảm.” Giản Tình ngồi trên giường, dựa lưng vào đầu giường, tươi cười giải thích.

Mỗi lần gặp Vu Hạo Viễn, Giản Tình đều thấy sợ, luôn cảm thấy người đàn ông lạnh nhạt này, lúc nào cũng có vẻ nguy hiểm, khiến người ta hãi thấy là sợ. Nhưng nhìn thấy bạn tốt Tần Tiểu Ý yêu hần như vậy, cô lại cảm thấy mình là quá nhạy cảm.

Vu Hạo Viễn gạt đầu với Giản Tình, nói: “Khí sắc trông rất tốt.”

“Cám ơn.” Giản Tình trả lời.

“Đương nhiên tốt rồi, Phương Khiêm hận không thể nhét hết mấy thứ tốt nhất vào người cô nàng mà.” Tần Tiểu Ý thấy trên tủ có một túi quýt, tiện tay cầm lấy một quả lột vỏ, một nửa đưa Giản Tình, đưa một nửa của phần còn lại cho Vu Hạo Viễn, giọng nói vô cùng có ý tứ.

“Bảo bảo đâu?” Vu Hạo Viễn nhìn bốn phía, phát hiện trong nôi không có người.

“Y tá mang đi tắm rửa, sẽ về ngay.” Giản Tình còn chưa nói xong, đã có người đến gõ cửa.

Quả nhiên là y tá đưa bảo bảo đã tắm xong về.

Đứa trẻ ba bốn ngày tuổi trông như con khỉ con vượn, vừa mới tắm xong tinh thần rất tốt, mở to đôi mắt, tò mò nhìn xung quanh.

Tần Tiểu Ý bế tiểu bảo bảo một hồi, hỏi Vu Hạo Viễn, “Muốn ôm không?”

Vu Hạo Viễn nghe vậy liền vươn hai tay, xem ra hần rất có hứng thú với tiểu bảo bảo, có điều hần không có kinh nghiệm bế em bé, thành ra nửa ôm nửa bế.

Bảo bảo bị đưa qua đưa lại, khuôn mặt như quả cam, đột nhiên cười một cái thật tươi, làm Vu Hạo Viễn chấn động, còn Tần Tiểu Ý ở bên cạnh ôn ào con gái nuôi của cô quá đáng yêu.

Sau vì bảo bảo vừa tắm xong đến giờ ăn, Tần Tiểu Ý và Vu Hạo Viễn liền tránh khỏi phòng bệnh.

Ra khỏi phòng bệnh, Tần Tiểu Ý thở dài: “Tiểu bảo bảo đáng yêu quá, thật muốn đem nó về nhà nuôi.”

Vu Hạo Viễn nghe xong cười ra tiếng, nói: “Chúng ta tự sinh một đứa là được.”

32. Chương 32

Sinh con cho Vu Hạo Viễn?

Một người như Vu Hạo Viễn, sẽ thích con nít không?

Tuy chỉ là tưởng tượng, nhưng cũng thấy rất vui.

Hai người luống cuống tay chân cho em bé bú sữa, rồi lại vụng về thay tã cho nó, chờ nó lớn rồi, sẽ cùng nắm tay nó đi chơi, dạo phố, du lịch, sau đó cùng phiên nào nhìn nó trưởng thành.

Tần Tiểu Ý động tâm, ý nghĩ đó chưa từng xảy ra trong đầu, bây giờ Vu Hạo Viễn nhắc tới, liền cảm thấy khó nhin.

Hai người họ bạn như vậy, gặp nhau đã khó, nếu sinh con rồi, khẳng định không thể tự tay chăm sóc, tuy nói mẹ Vu sẽ rất thích thay cô chăm sóc, nhưng thân là ba mẹ mà không hề tham dự vào việc nuôi dưỡng nó, kỳ thật là một loại thất bại.

Tần Tiểu Ý đắn đo suy nghĩ, cảm thấy không có phương án nào vẹn toàn đôi bên, nên chuyện sinh con, thôi thì hoãn lại đi.

Vu Hạo Viễn đối với chuyện này, chỉ là thuận miệng nói ra, qua rồi cũng không nhắc lại, lúc lên giường, Tần Tiểu Ý nói hấn mang mũ, hấn cũng rất nghe lời, đương nhiên làm Tần Tiểu Ý có chút buồn bực, dường như giữa hai người, chỉ có mình cô để ý đến việc sinh con.

Thật ra, trong chuyện này, là Tần Tiểu Ý hiểu lầm Vu Hạo Viễn, hấn không nhắc lại, không có nghĩa là hấn không thèm để ý, yêu cô lâu như vậy, đương nhiên hy vọng có thể có được kết tinh của hai người, nhưng Tần Tiểu Ý mạnh mẽ độc lập như vậy, muốn sinh hay không, hấn hoàn toàn tôn trọng lựa chọn của cô, nếu cô muốn sinh, đương nhiên là quá tốt, ràng buộc giữa hai người, lại càng rõ ràng sâu sắc hơn, còn nếu cô chưa muốn, hấn cũng không ép, chung quy cảm nhận của cô mới là quan trọng nhất. Có điều hấn luôn không biểu lộ nội tâm quá mức, cho nên tâm tư này, vẫn chưa đến lúc truyền cho Tần Tiểu Ý biết.

Hôm nay Triệu Diệc Ninh và vài người bạn hẹn Vu Hạo Viễn ra ngoài tụ tập như thường lệ, vốn tưởng rằng hấn lại từ chối như mọi lần, dù sao cả đám vắng hấn cũng quen rồi, ngoài dự kiến, lần này Vu Hạo Viễn đồng ý tham dự.

“Sao lại vắng ra đây vậy.” Triệu Diệc Ninh bưng ly rượu, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn hấn. Đại nhân vật này gần đây mà vắng là lại về nhà chăm bà xã, sao bữa nay lại có tâm tình gặp bọn họ nhỉ?

“Không phải mấy cậu hẹn tôi ra?” Vu Hạo Viễn nhấp một ngụm rượu, nhạt nhạt mở miệng.

“Hẹn cậu là một chuyện, cậu có ra không là chuyện khác, sao vậy, đời sống với chị dâu không ổn rồi hả?”

Triệu Diệc Ninh cười trêu chọc, liền lãnh phải một cái nhìn sắc như dao của Vu Hạo Viễn. Nhưng do quan hệ hai người quá thân, Triệu Diệc Ninh không còn e ngại nữa, rất vô lại quần lấy hấn.

“Cô ấy yêu mình.” Vu Hạo Viễn đột nhiên mở miệng nói.

Triệu Diệc Ninh sững sốt, lập tức cười to: “Quá tốt rồi, cậu theo đuổi nhiều năm vậy có kết quả rồi, sao còn buồn bực?”

“Nhưng cô ấy không nhớ ra mình.” Vu Hạo Viễn thở dài, ánh mắt mang theo một chút tối tăm.

Triệu Diệc Ninh rất muốn xem thường hấn, “Nói thẳng cho cô ấy biết là được.” Thật không hiểu hấn thấy thế mà được? Vòng đi vòng lại tốn thời gian như vậy làm chi.

Vu Hạo Viễn lắc đầu, “Không được.”

Đối với chuyện tình cảm, hấn coi như là có thành tựu. Vô cùng chuyên tâm yêu một người hơn mười năm, hấn có thể yên lặng yêu, không cần biết đối phương có đáp lại hay không, khi nào đối phương đáp lại, hấn lại cảm thấy muốn nhiều hơn, hấn lại hy vọng người ta có thể tự nhớ ra hấn, hai người kỳ thật duyên phận rất sâu.

Trong sự nghiệp hần là người mây mưa thất thường, nhưng với tình cảm, hần tuyệt đối là kẻ chân thuần, chuyện đó hần vốn dĩ đã tự hiểu ra, nhưng lại không muốn thừa nhận.

Triệu Diệc Ninh cố gắng lý giải tâm tư hần, suy nghĩ một hồi, đưa ra chủ ý, “Hay là, gợi ý cho cô ấy?”

Không nhiều người biết chuyện tình cảm của Vu Hạo Viễn, Triệu Diệc Ninh chính là một trong số ít đó, cảm nhận được nhiều, mới đau lòng giùm bạn tốt, trong lòng cũng hy vọng hần sẽ có được thành quả, cho nên năm đó Vu Hạo Viễn nhờ hần nắm giữ chức vụ của Tần Tiểu Ý bây giờ, hần nửa câu cũng không từ chối.

“Cô ấy còn chưa nhớ ra cái mặt nạ thủ công tự làm đặt ở bàn trang điểm.” Nói tới chuyện này, Vu Hạo Viễn lại buồn bực, cô nàng này có phải mắc chứng mất trí nhớ không, đồ tự mình làm cũng quên không còn một mảnh.

Triệu Diệc Ninh cười khở lắc đầu, lại đề nghị: “Hay là tôi đến tâm sự với cô ấy?”

Đề nghị này lập tức nhận được cái nhìn cự tuyệt của Vu Hạo Viễn, im lặng một hồi mới nói: “Cậu giúp tôi tìm một người.”

Sau lưng Vu Hạo Viễn tuyệt đối có một đoàn người làm việc hiệu suất cao, theo lý thuyết thì chuyện tìm người này căn bản không cần đến Triệu Diệc Ninh, cho nên Triệu Diệc Ninh nghe hần nhờ giúp tìm người, lập tức hiểu ra, người này, khẳng định là lúc còn trẻ có xuất hiện và liên quan đến bọn họ.

Tần Tiểu Ý tan việc, đúng lúc gặp Vu Hạo Đông về nhà ăn cơm, rất ngạc nhiên, tên này từ hồi bị điều đến làm việc cho Vu Hạo Viễn, hần sống mơ mơ màng màng một đi không trở lại, cả ngày toàn nghe hần bạn này bạn nọ, lại thường xuyên ra nước ngoài, loại chuyện về nhà thăm ba mẹ này, chắc phải suy đi tính lại lịch làm việc ghê lắm, mới chọn được một ngày về ăn bữa tối.

Mẹ Vu đương nhiên đau lòng con trai bạn rộn như vậy, mỗi lần Vu Hạo Đông về, đều làm một bàn đồ ăn ngon đãi hần, còn ba Vu thấy con trai út, liền vui mừng ra mặt.

Vu Hạo Đông thấy Tần Tiểu Ý về, theo bản năng rút cổ lại, sau lần thất bại kia, lúc gặp lại, hần cực kỳ xấu hổ.

Tần Tiểu Ý biểu hiện rất hào phóng, chuyện đã qua, cũng chưa từng nhắc lại, hai người lúc trước thế nào thì bây giờ vẫn vậy.

Rửa tay xong, Tần Tiểu Ý ngồi vào vị trí bên cạnh Vu Hạo Đông.

“Ăn cơm xong ở lại đi, tôi có việc muốn hỏi cậu.” Tần Tiểu Ý ngoài mặt ôn hòa, nhưng miệng phun ra lời nói mười phần là cảnh cáo.

Vu Hạo Đông hơi hơi run, tiếp tục ăn cơm, cô không phải cố ý muốn tôi ăn không được hả? Lời cảnh cáo đó không đợi tôi ăn xong rồi nói được sao, đáng ghét!

Bởi vì có Vu Hạo Đông nhu thuận, nên bữa cơm tràn ngập tiếng cười, chờ ăn xong, bát đĩa vừa buông, Vu Hạo Đông miệng còn chưa kịp lau đã muốn đi, hoàn toàn xem lời nói của Tần Tiểu Ý là gió thoảng bên tai, nếu Tần Tiểu Ý không lạnh tay lẹ mắt bắt hần lại, nói không chừng hần đã bỏ chạy.

Chào hỏi ba mẹ Vu xong, Tần Tiểu Ý liền đuổi Vu Hạo Đông vào thư phòng.

“Khó có lúc cậu về nhà, chúng ta từ từ tâm sự đi.” Tần Tiểu Ý đẩy Vu Hạo Đông ngồi vào sofa, còn cô đứng một bên nhìn hần.

Thái độ vậy mà đòi tâm sự sao? Giống tra khảo phạm nhân thì có.

“Muốn nói cái gì?” Vu Hạo Đông nhìn cô đề phòng.

“Tâm sự về chuyện tốt gần đây mấy người làm.” Tần Tiểu Ý lấy cái ghế ra ngồi trước mặt hần, hai tay ôm ngực bày ra bộ dạng nữ vương.

Vu Hạo Đông trừng mắt nhìn cô, nói: “Chuyện đàn ông, đàn bà biết gì mà xen mồm.”

“Ta khinh.” Tần Tiểu Ý xì một tiếng khinh miệt, “Công ty Vu gia bây giờ là tôi quản, cậu dám ở đây phân biệt nam nữ với tôi, tôi chính là muốn biết, đã xảy ra chuyện gì?”

Vu Hạo Đông nhìn cô thấy lạ, lập tức đáp: “Làm gì có chuyện gì, tất cả đều bình thường mà.”

Tần Tiểu Ý cười nhạt, “Dám giả vờ trước mặt tôi, lần trước anh trai cậu ở Nguyên Uyên phát hỏa, rất nhiều người thê thảm, tôi tận mắt thấy.”

“Chuyện đó hả, là vì lúc kiểm kê sản phẩm xảy ra vấn đề.” Vu Hạo Đông trả lời mau lẹ, lời nói y như trợ lý Kiều.

“Anh trai cậu dễ nổi giận vậy đó hả? Nếu không phải chuyện nghiêm trọng, anh ấy làm sao phản ứng kiểu đó được.” Tần Tiểu Ý sớm đã đoán ra, ngày đó trợ lý Kiều nói vậy, cô không hỏi nữa, cô không ngại tìm đường khác để biết chân tướng, ví dụ như chất vấn Vu Hạo Đông.

Vu Hạo Đông nghe xong lời cô nói ngậy ra một lúc, nhất thời không tìm được câu nào phản bác, im lặng một hồi mới mở miệng: “Chị quản tốt tổng công ty là được rồi, chuyện này chị đừng để ý.”

Tần Tiểu Ý thở dài, ngữ điệu cũng mềm hơn, “Tôi không phải muốn xen vào, chính là lo lắng, tôi muốn biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, phải biết sự thật tôi mới không suy nghĩ lung tung.”

Một người ngồi sofa, một người ngồi ghế ngoài, hai người nhìn nhau một hồi, Vu Hạo Đông cuối cùng cũng thỏa hiệp, “Nói cho chị cũng được, nhưng chị phải cam đoan sẽ không nhúng tay vào, an phận quản tổng công ty cho tốt.”

Tần Tiểu Ý hé miệng cười, gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Buổi tối lúc Vu Hạo Viễn về phòng ngủ, vốn tưởng rằng Tần Tiểu Ý đã ngủ rồi, ai ngờ xốc chăn lên, nhìn thấy một thân thể trơn tru trắng nõn, thiếu chút nữa phun máu mũi.

Tần Tiểu Ý nhiệt tình hẳn biết, hồi giảng sinh từng dụ hoặc hẳn mất hết lý trí, tối nay lại tiếp tục?

Tuy có nghi vấn, nhưng đối với hành động của người hẳn yêu thương nhớ nhung, hẳn là mừng rỡ phối hợp, cởi bỏ áo ngủ, liền tiến vào ổ chăn thưởng thức bữa ăn ngon của riêng hẳn.

Lúc lên đỉnh, Vu Hạo Viễn nghe được cô hừ hừ vào tai hẳn: “Thích anh...”

Trong chớp mắt, hốc mắt Vu Hạo Viễn nóng lên, tim ấm áp, động tác dưới thân càng thêm điên cuồng, càng thêm tiến sâu vào thân thể cô.

Hắn thích cô lâu như vậy, rốt cuộc cô cũng nói thích hẳn, cảm giác mát mát nhiều năm qua, dường như được lấp đầy trong phút chốc.

Chờ đến khi hai người an tĩnh lại, Vu Hạo Viễn vẫn chưa thỏa mãn ôm cô vào ngực, thỉnh thoảng lại hôn lên trán cô, làm cô phải cúi đầu cười.

“Hạo Viễn, nếu bên anh thiếu người, nói em một tiếng, gần đây tổng công ty không bận.”

Vu Hạo Viễn dừng động tác hôn môi cô lại, sau đó ừ một tiếng tỏ vẻ hẳn đã biết, lại ôm cô sát thêm chút nữa, nói: “Đừng quan tâm.”

Tần Tiểu Ý rúc vào ngực hẳn, bất đắc dĩ cười cười, rõ ràng bọn họ gặp vấn đề, cô sao có thể không quan tâm.

33. Chương 33

Từ lúc Vu Hạo Viễn tiếp nhận sự nghiệp gia tộc tới nay, thành tích tuy rằng đầy đủ, nhưng vẫn có kẻ không phục, ví dụ như mấy kẻ tự nhận là tiền bối, cậy già lên mặt khoa tay múa chân trước mặt Vu Hạo Viễn, rồi ngấm ngầm giở trò sau lưng. Đối với những người này, Vu Hạo Viễn không phải không biết, nhưng không quá để ý, vẫn nhớ chút tình cũ, hơn nữa nếu ép bọn họ đến đường cùng, chỗ cùng rút giậu, là phải đi thu dọn một mối.

Do quan hệ qua lại rắc rối như vậy, nên Vu Hạo Viễn tín nhiệm thật sự không được bao nhiêu người, nên hẳn mới giao tổng công ty lại cho Tần Tiểu Ý, kéo em trai chuyên ăn chơi đàng điếm lại bên người, là vì đây mà ra. Mấy chuyện quan trọng, vẫn là giao cho những người quan trọng bên mình đi giải quyết mới yên tâm.

Đối với hạng mục trên tay mỗi người, Vu Hạo Viễn đều rất thành thạo, nếu như hẳn an phận đi theo con đường mà ba Vu đã đặt ra sẵn, từng bước từng bước làm theo, tuyệt đối có thể thoải mái tự tại, nhưng hẳn không cam lòng giữ lại những người kia, sự nghiệp gia tộc vào tay hẳn giống như quả cầu tuyết, càng lăn càng lớn. Dã tâm của hẳn, thậm chí còn lớn hơn thế.

Một người cho dù năng lực giỏi cỡ nào, cũng không phải thần thánh, có nhiều việc, không tìm ra cách giải quyết. Bình thường nếu không có chuyện gì, thì gió êm sóng lặng, vô cùng an lành, nhưng khi nào xảy ra vấn đề, nên dùng ai, mới là chuyện khiến Vu Hạo Viễn đau đầu.

Lần này đồng hàng hóa của Nguyên Uyên xảy ra vấn đề, bị bại lộ, chính là do dùng người mà ra.

Một kẻ thuộc dạng tiền bối Vu Hạo Viễn gọi bằng chú, tự nhận mình địa vị quyền cao, ỷ vào sự tín nhiệm của Vu Hạo Viễn, dám mỗ thiên quá hải (1), âm thầm cấu kết với bọn ở tam giác vàng, lấy thứ phẩm trao đổi thượng phẩm, đứng giữa ăn lời, cuối cùng bị phát hiện, khách hàng đòi trả hàng, danh dự tổn thất, mới là nghiêm trọng.

(1) Mỗ thiên quá hải: (giấu trời qua biển) lợi dụng sơ hở để ngầm trục lợi.

Cho nên một Vu Hạo Viễn vui giận không thể hiện ra mặt, mới có thể phát hỏa lớn như vậy, toàn bộ nhân viên đều gánh chịu.

Bị người mà mình tin tưởng đâm một nhát dao, cảm giác không phải bức bối khó chịu bình thường.

Trải qua chuyện như vậy, nên dùng người thế nào, phải dùng ai, biến thành nhu cầu cấp bách cần giải quyết của Vu Hạo Viễn.

Phải nhờ Vu Hạo Đông giải thích xong, Tần Tiểu Ý mới có thể nói ra với Vu Hạo Viễn như vậy, cô biết Vu Hạo Viễn sẽ không nhờ cô, nhưng cô thật sự không muốn nhìn thấy bộ dạng nhú mày của hẳn, cho dù chỉ là giúp những chuyện không liên quan cũng được, cô luôn muốn chia sẻ với hẳn dù ít hay nhiều.

Hôm nay Tần Tiểu Ý vừa xem xong một văn kiện, ngó qua lịch trình, phát hiện tối nay không phải đi đâu, mắt sáng lên, từ lần xâm nhập trao đổi với Vu Hạo Viễn trên giường xong, hai người cơ bản không có cơ hội gặp mặt ban ngày. Có nên gọi một cú điện thoại hẹn không nhỉ? Không chừng có thể cùng ăn bữa tối.

Đúng lúc cô chuẩn bị lấy di động, Hướng Chỉ vẽ mặt thất kinh chạy vào.

“Tần tổng, không xong rồi...”

Tần Tiểu Ý quét mắt, thả di động lại bàn, “Chuyện gì không xong?”

“Đó... Hồ ly tinh tìm tới cửa.” Hướng Chỉ bước tới, vẽ mặt khẩn trương.

“Hồ ly tinh gì? Ai?” Tần Tiểu Ý nhất thời không hiểu, cảm thấy mờ mịt.

Hướng Chỉ nhón nháo giậm chân, “Chính là Ngô Tĩnh đó!”

Tần Tiểu Ý lúc này mới tỉnh ngộ, có điều cô không ủng hộ cách gọi hồ ly tinh này của Hướng Chỉ, trong mắt cô, Ngô Tĩnh còn chưa đủ tư cách làm hồ ly tinh, chỉ cần Tần Tiểu Ý cô còn ở đây, mặc kệ yêu tinh kiểu gì, đừng hòng động đến người đàn ông của cô.

“Ngô Tĩnh thôi mà phải khẩn trương vậy sao? Mất hết thể diện.”

Hướng Chỉ tỏ vẻ xem thường, cúi đầu lẩm bẩm: “Hoàng đế không vội, thái giám lại gấp.”

Tần Tiểu Ý không để ý nữa, hỏi: “Người đâu?”

“Ở phòng khách, cô nói xem cô ta đến tổng công ty tìm cô là có ý gì?” Tiểu trợ lý vẽ mặt tò mò.

Tần Tiểu Ý gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, nhưng không trả lời câu hỏi sau của Hướng Chỉ, “Nói tôi đã có việc, bảo cô ta chờ đi.”

Hướng Chỉ mắt nhìn trên bàn đã thu dọn sạch sẽ, một phần văn kiện cũng không có, không hiểu Tần tổng bận cái gì, sau rất nhanh hiểu ra, Tần tổng đây là muốn thử đối phương.

Vì thế, tiểu trợ lý tinh ý hiểu Tần tổng, lập tức chạy như điên ra phòng khách truyền tin.

Cái người Ngô Tĩnh này, Tần Tiểu Ý thực sự không muốn gặp, đặc biệt là thân phận của cô ta, chính là nút thắt trong lòng Tần Tiểu Ý, chỉ cần nghĩ tới là thấy không thoải mái.

Cô ta tìm tới đây rốt cuộc là muốn làm gì?

Tần Tiểu Ý lắc lắc đầu, đợi lát nữa gặp là biết, nghĩ làm gì cho mệt đầu. Lập tức cầm lấy di động, tiếp tục chuyện vừa rồi, gọi điện hẹn Vu Hạo Viễn ăn tối.

Vu Hạo Viễn còn bận hơn Tần Tiểu Ý, nhưng nhận được điện thoại của Tần Tiểu Ý, liền sáng khoái đồng ý, sự nghiệp đương nhiên quan trọng, nhưng tình cảm tuyệt đối không thể lơ là, cùng bà xã đại nhân ăn cơm, tuyệt đối là chuyện quan trọng nhất.

Cúp máy, Tần Tiểu Ý lại lấy tư liệu mới xem ra xem lại lần nữa, sau đó bật vi tính chơi game một hồi, chờ Hướng Chỉ đưa văn kiện chờ cô ký tên xong, mới miễn cưỡng hỏi, “Ngô Tĩnh đi chưa?”

“Chưa, vẫn ngồi đó như tượng vậy, cô không định gặp sao?”

Tần Tiểu Ý vắn cái hông lười, đứng lên sửa sang lại áo một chút, rồi mới chậm rãi nói, “Đi, xem thử cô ta muốn làm gì, mời cô ta đến phòng tôi đi.”

Không lâu sau, vẻ mặt bình tĩnh của Ngô Tĩnh xuất hiện trước mặt cô.

Bỏ qua thân phận tình địch, phải nói Ngô Tĩnh quả thật xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo, khí chất cao quý, tuyệt đối phù hợp mọi tiêu chuẩn của đàn ông.

“Có chuyện gì?” Biểu hiện Ngô Tĩnh bình tĩnh, Tần Tiểu Ý thập phần bình tĩnh hơn, chung quy nơi này cũng là địa bàn của cô mà.

Ngô Tĩnh nhợt nhạt cười, tự mình tìm ghế ngồi xuống, “Tôi tới tìm cô, đương nhiên là nói về Hạo Viễn.”

Tần Tiểu Ý nhếch mày, hỏi: “Ừ, vậy cô nghĩ chồng tôi thì có gì để nói?”

Bị cụm từ “chồng tôi” đánh vào, Ngô Tĩnh nhú mày, biểu hiện bình tĩnh biến thành hơi hơi rối loạn, nhưng vẫn mang theo khẩu khí kiên nhẫn trả lời: “Gần đây Nguyên Uyên xảy ra chuyện, không biết cô có nghe nói chưa.”

“Chuyện nhà tôi, tôi đương nhiên biết, cô chạy tới đây là muốn nói chuyện đó à?”

“Tôi dĩ nhiên không phải vì nói chuyện này mới đến, tôi muốn bàn biện pháp giải quyết.”

Tần Tiểu Ý liếc một cái, cười nhạt: “Làm phiền cô lo rồi, việc này Hạo Viễn tự có cách giải quyết.”

Ngô Tĩnh bỗng nhiên đứng lên, đi tới bàn đối diện với cô, chậm rãi nói: “Anh ấy đương nhiên có cách giải quyết, cô không muốn nghe sao?”

Tần Tiểu Ý thấy buồn bực, thân là vợ mà biết chuyện còn không bằng người ngoài, hỏi cô làm sao chịu được, “Cô muốn nói, tôi cũng không ngại nghe.”

“Muốn giải quyết chuyện này, thứ nhất chính là đến vùng Tam giác vàng tìm lão Cổ, thứ hai phải đến châu Âu, lão Cổ đó, chỉ đích danh tôi đi, còn về phần châu Âu, chắc hai ngày nữa Vu Hạo Đông sẽ lên đường.”

Tần Tiểu Ý nghe xong, liền hiểu ra, lấy tay gõ gõ mặt bàn, hỏi: “Cô tới tìm tôi là muốn ra điều kiện?”

“Cô quả nhiên là người thông minh.”

Tần Tiểu Ý cười nhạt, “Tôi thấy điều kiện của cô chắc cũng không tệ, nói nghe thử xem.”

“Tôi có thể thu phục lão Cổ, điều kiện chính là cô phải rời khỏi Vu Hạo Viễn.” Ngô Tĩnh gần từng tiếng nói ra mục đích.

“Ha ha, quả nhiên là công phu sư tử vồ.” Tần Tiểu Ý cảm thấy rất vui, cười xong mới ngẩng đầu nhìn, “Cô cảm thấy như vậy là được hả?”

Ngô Tĩnh cũng không giận, “Vậy phải xem cô yêu anh ấy được bao nhiêu.”

“Cô cảm thấy nếu tôi đi rồi, thì cô có cơ hội hả?”

“Không phải chuyện cơ hội, mà tôi chính là muốn cô sống không thoải mái.” Đây mới là mục đích chính, Ngô Tĩnh cô hôm nay thành ra như vậy, đều do Tần Tiểu Ý tặng cho, nếu không cô nàng này thì hay rồi, nếu không có Tần Tiểu Ý, cô còn có an tâm giả vờ làm bạn gái Vu Hạo Viễn, có thể không khiến hắn chú ý nhiều, nhưng ít ra còn có hy vọng nhỏ nhoi, từ sau khi Tần Tiểu Ý xuất hiện, hy vọng cực kỳ nhỏ nhoi này, cũng bị tước đoạt.

Tần Tiểu Ý khoát tay, “Không phải có hai cách sao, cô đừng vội phán, nói không chừng châu Âu bên kia sẽ ổn thỏa.”

“Vậy chúng ta cùng chờ xem.” Ngô Tĩnh cười nói: “Tôi chờ cô đến cầu xin tôi.”

Tần Tiểu Ý bĩu môi, “Cửa sau lưng cô đó, đi thông thả không tiễn.”

Chờ Ngô Tĩnh đi xong, Tần Tiểu Ý vẫn duy trì tư thế không nhúc nhích, quan sát cửa khép lại, hồi sau mới thở dài, lầm bầm: “Quả nhiên hao tổn tâm trí quá.”

Cô đương nhiên không thể vì mấy câu của Ngô Tĩnh mà rời khỏi Vu Hạo Viễn, người đàn ông này đã xác định là của cô, có khó khăn cỡ nào cô cũng không buông ra, nhưng Ngô Tĩnh kia thật lợi hại, khiến cô phải khó chịu! Xem ra cô phải từ từ tính toán một lượt mới được.

Hướng Chỉ bưng trà vào, thấy Tần Tiểu Ý đang rối rắm.

“Tần tổng, cô sao thấy có vẻ bị đả kích vậy, Ngô Tĩnh có phải rất lợi hại không!”

“Đi đi, cô ta lợi hại cỡ nào cũng không phải đối thủ của tôi.” Tần Tiểu Ý xua tay.

“Được rồi, tôi cũng tin Tần tổng của chúng ta là lợi hại nhất.” Hướng Chỉ vội vàng chân chó, xoay người ra ngoài, liền chân chó hơn nữa, gọi cho trợ lý Kiều báo cáo tình hình, mang hết chuyện mình nghe lén được báo cáo cấp trên, không còn cách nào, lãnh lương gấp đôi người ta đương nhiên phải nhiều việc hơn rồi.

Vu Hạo Viễn nghe xong, không nói gì, chỉ cười bí hiểm.

Trợ lý Kiều đứng bên cạnh rùng mình, “Tần tổng chắc không hồ đồ tới mức nghe lời Ngô Tĩnh.” Ngô Tĩnh này cũng thật là, biết rõ Vu Hạo Viễn yêu vợ hắn bao nhiêu, còn dám vuốt lông hổ, quả thực là muốn chết mà, nếu không vì cô ta còn có chỗ dùng được, hắn đã sớm dọn dẹp cô ta sạch sẽ.

“Tôi chính là muốn xem thử cô ấy phản ứng như thế nào.” Ngoài miệng nói vậy, trong lòng âm thầm nghiên rằng nghiêng lợi: nếu Tần Tiểu Ý dám vì vậy mà rời khỏi hắn, xem hắn làm sao xử cô.

34. Chương 34

Tối đó hai vợ chồng hẹn nhau đi ăn tối, đồ ăn tinh tế được dọn lên, hai người đều cẩn thận nhấp nháp, Tần Tiểu Ý nửa câu cũng không nhắc tới Ngô Tĩnh, Vu Hạo Viễn thì giả vờ hồ đồ, làm như hắn không biết gì hết.

“Có thể cùng ăn cơm, đúng là chuyện khó xảy ra.” Tần Tiểu Ý uống rượu vang, cười có chút miễn cưỡng, tuy đã là vợ chồng, nhưng hai người cũng là sau khi kết hôn mới nảy sinh tình cảm, và vì công việc bận rộn, tình cảm cũng đứt quãng, không phải là nghiệp, nhưng nếu không vì sự nghiệp nặng nề, cô bản chất vẫn muốn có được một tình yêu lãng mạn.

Vu Hạo Viễn buông dao nĩa, giương mắt nhìn cô thật sâu, “Chờ vụ này xong, chúng ta nghỉ phép.”

Tần Tiểu Ý nhếch mày, “Nghỉ phép, ý này rất hay.”

“Em có thể nghĩ xem mình nên đi đâu.”

“Đúng là nên ngẫm lại, lâu quá không nghỉ phép, chỗ muốn đi không ít.”

Đề tài kế tiếp, là nương theo chuyện nghỉ phép mà nói, nói đến các nước có phong tình. Vu Hạo Viễn bình thường không mở miệng, nhưng lúc ở chung với Tần Tiểu Ý, hẳn tình nguyện nói chuyện cùng cô, hai người nói xong nam thiên địa bắc, cảm thấy đúng là nói mãi không hết, nội dung phong phú, không cần nói đến công việc.

Hai người đều rất ăn ý, nửa câu cũng không đề cập đến tổng công ty hay Nguyên Uyên, toàn là mấy đề tài mất hứng.

Ăn xong bữa tối hai người chậm rãi ra bãi đỗ xe, Tần Tiểu Ý do dự một hồi, mới hỏi hẳn, “Có muốn đi nữa không? Hay là về thẳng nhà.”

Vu Hạo Viễn thưởng thức đã sớm tắt điện thoại, nhìn ánh mắt chờ mong của Tần Tiểu Ý, khẽ cười: “Không đi, em muốn đi không?”

Tần Tiểu Ý lắc đầu, nhìn điện thoại hẳn, nói: “Anh tắt đi động không thành vấn đề sao? Lỡ đâu có chuyện quan trọng cần tìm anh.”

“Không liên quan.” Vu Hạo Viễn trả lời.

“Vậy chúng ta về nhà đi.”

Vì thế, hai người khó có lúc hẹn hò, liền về nhà luôn, cho dù cách này không lãng mạn tí nào.

Tần Tiểu Ý tâm tình rất ổn, dọc đường đi còn khẽ ngâm nga hát. Ai nói về nhà là không lãng mạn, không lãng mạn thì ta làm cho lãng mạn, ví dụ như vận động trên giường.

Còn lại trợ lý Kiều tăng ca ở công ty, đang lệ rơi đầy mặt nhìn chăm chăm điện thoại, bi phần không thời: thời điểm quan trọng như vậy, mà tắt điện thoại, Vu tổng cậu rốt cuộc là muốn náo loạn đến thế nào!

Buổi tối này, hai người tắm rửa lên giường, Tần Tiểu Ý có chút chủ động, đối với mỹ nhân mình yêu thương nhớ nhung lại chủ động, Vu Hạo Viễn hoan nghênh hết mực, thoải mái vùng lên áp cô dưới thân.

Tình triều dâng lên, cảm giác chiếm lấy đối phương cũng trào ra, hai người vội vàng hôn môi, không dừng động tác, Tần Tiểu Ý hừ hai tiếng, giơ tay lên tú đầu giường lấy áo mưa, nhưng sờ đi sờ lại nửa ngày, lại chỉ lấy ra cái hộp không, vì động tác này của Tần Tiểu Ý, hai người không thể không dừng lại thở phà phò.

“Hết rồi...” Tần Tiểu Ý nâng khoe miệng, trong lòng mắng bản thân hồ đồ, chuyện quan trọng như vậy lại không nhớ mua, bây giờ tốt rồi, lửa đã bùng lên, nếu còn không dập, khẳng định sẽ chết người.

Vu Hạo Viễn cũng dừng không được nữa, vứt cái hộp trên tay cô đi, cúi đầu tiếp tục hôn, hai tay không ngừng sờ soạng cả người cô.

“Lát nữa đừng bắn vào là được.” Tần Tiểu Ý nhắc nhở hẳn.

“Anh sẽ cố.” Vu Hạo Viễn trả lời trong lúc hôn cô.

Nhưng cuối cùng đến lúc kịch liệt, ai nấy đều quên chuyện bắn ra ngoài, chờ đến sáng hôm sau, Tần Tiểu Ý bò xuống giường, chất dịch giữa hai chân cô chảy xuống, mới hậu tri hậu giác nhớ ra, sau đó cau mày nửa ngày, không biết mấy ngày nay có phải ngày an toàn không?

Nhưng yêu không mang mũ, đối với hai vợ chồng bận rộn như vậy, chính là chuyện quá nhỏ, qua rồi cũng không ai nhớ để mua, chờ tới khi lẫn lộn với nhau, mới nhớ ra không có mũ mà dùng.

Trải qua vài lần, không mua nữa, cũng không thấy bọn họ còn muốn mang, chung quy không mang mũ cảm giác lại thích hơn.

Không mang thì không mang, thuận theo tự nhiên cũng tốt, Tần Tiểu Ý nghĩ trong lòng.

Tần Tiểu Ý tính cách mạnh mẽ ai cũng biết, có vài người còn cho rằng cô vừa tự tin vừa kiêu ngạo, chuyện đó cô cũng biết, nhưng cô có năng lực, lý nào lại không tự tin.

Vì trước đây thất bại tình ái quá nhiều, cô mới phát hiện, làm một người phụ nữ như con chim non nép vào người đàn ông là không có tiền đồ, mọi việc đều nên tự mình tranh thủ, cố gắng.

Nhưng đôi khi, mạnh mẽ và tự tin quá mức, cũng không phải là tốt.

Nếu không phải cô nghĩ mình tài giỏi tự đi giải quyết, mà biết dựa dẫm Vu Hạo Viễn một chút, thì đường tình cảm cũng đâu có phiền nhiễu như vậy, chẳng những tự khiến mình tâm tình rối bời, còn khiến người ta cũng không vui theo.

Thế mới nói, người có tâm tư quá phức tạp, luôn không sống thoải mái được như người suy nghĩ giản đơn.

Chưa tới mấy ngày, Vu Hạo Đông thật sự được anh hấn phái đi châu Âu, Tần Tiểu Ý đương nhiên biết hấn đi làm gì, trong lòng cũng lo Vu Hạo Viễn thiếu đi em trai chắc công việc sẽ chông chênh, nên sau khi giải quyết xong chuyện bên mình, liền đến Nguyên Uyên một chuyến, xem có thể giúp đỡ gì không.

Rời khỏi tổng công ty, tự lái xe đến chỗ Vu Hạo Viễn, đến rồi mới thấy, người ở Nguyên Uyên bình thường đã bận rộn, hôm nay còn bận hơn nhiều, tình hình có vẻ nghiêm trọng hơn.

Vu Hạo Viễn không ở công ty, chỉ có trợ lý Kiều ở lại, thấy Tần Tiểu Ý xuất hiện, liền ngẩng ra một lúc, thở dài nói: “Tần tổng, xảy ra chuyện rồi.”

Tần Tiểu Ý hết hồn, vội vàng hỏi: “Xảy ra chuyện gì? Vu Hạo Viễn đâu?”

“Không phải Vu tổng, là Vu Hạo Đông xảy ra chuyện.”

Tần Tiểu Ý sốt ruột, “Rốt cuộc là chuyện gì?”

“Cậu ta bị người ta đánh bị thương ở bên đó, tuy không phải nghiêm trọng, nhưng đây là muốn kéo dài thời gian. Khăng định có người muốn cản trở.” Trợ lý Kiều thở dài, chuyện phải làm rất nhiều, vừa nói chuyện với Tần Tiểu Ý, vừa giải quyết công việc.

Nghe được câu Vu Hạo Đông bị thương nhưng không nghiêm trọng, Tần Tiểu Ý nhẹ nhàng thở phào, “Vậy Vu Hạo Viễn có phải muốn đi châu Âu không?”

“Vu tổng muốn đi, nhưng không thể đi được, không thể tránh khỏi. Chuyện ở châu Âu không thể trì hoãn, lại cần người có thân phận quan trọng ra mặt, chúng tôi có ý định... Là cho cô đi, nhưng Vu tổng không muốn.”

“Tôi đi.” Không chút do dự, Tần Tiểu Ý nói: “Phải làm thế nào ông lập tức sắp xếp đi.”

Trợ lý Kiều lại do dự, “Nhưng Vu tổng không đồng ý cho cô đi.”

Tần Tiểu Ý nhìn xem thường, “Tiền trăm hậu tấu ông sợ gì, phải làm gì đó chứ, ông sửa sang lại tư liệu cho tôi, sau đó cho người đi đặt vé máy bay, đợi tôi bay qua đó rồi, anh ấy không đồng ý cũng phải đồng ý.”

Trợ lý Kiều im lặng một hồi, gật gật đầu: “Vậy tôi đi làm, nhưng tôi sẽ phái nhiều người hơn theo cô, tuyệt đối không được sơ sót.”

Vì thế, cả đám người không thông qua ý kiến Vu Hạo Viễn, đưa Tần Tiểu Ý xuất cảnh, mãi đến tối Vu Hạo Viễn về nhà không thấy bà xã hấn đâu, mới biết được chuyện này.

“Quả nhiên dính vào!” Vu Hạo Viễn tức giận ném điện thoại. Cô gái nhỏ chết tiết này nghĩ mình là siêu nhân sao? Chỗ nguy hiểm như vậy, đến hỏi cũng không hỏi hấn câu nào đã chạy tới, tuy cô chính là người thích hợp nhất, nhưng Vu Hạo Đông đã bị thương rồi, hấn làm sao yên tâm để cô đi một mình.

Nhớ đến trợ lý Kiều sắp xếp, Vu Hạo Viễn thật muốn giết người.

“Lập tức chuẩn bị phi cơ cho tôi.” Vu Hạo Viễn cầm lấy điện thoại gọi cho trợ lý Kiều.

“Nhưng mà Vu tổng, ở đây...” Vì bên này thật sự cần hấn, nên bọn họ mới nghĩ đến Tần Tiểu Ý, nếu Vu Hạo Viễn cũng đi theo, bên này khăng định sẽ lộn xộn.

“Không nhưng nhị gì hết, chuyện quan trọng cũng không bằng cô ấy, Kiều Hưng, cô ấy mà xảy ra chuyện gì, tôi bắt ông chuyển giới.”

Trợ lý Kiều tay cầm điện thoại run hết lên đầu, không dám nói gì nữa, ông hiểu rõ, lần này bọn họ thật sự chạm đến giới hạn của hần rồi, Tần Tiểu Ý rất cuộc quan trọng cỡ nào, trợ lý Kiều rõ hơn ai hết.

Ngay lúc bọn họ vội vàng chuẩn bị xuất ngoại tìm Tần Tiểu Ý, Ngô Tĩnh gọi tới, ngăn cản bọn họ.

“Vu tổng, lão Cổ tới, muốn gặp cậu.”

Lão Cổ là người bên Tam giác vàng, từng nhiều lần hợp tác với Vu gia, chuyện lần này, bên châu Âu nếu là con đường chết, thì bên lão Cổ lại càng là con đường chết.

Hần đã chủ động tìm tới, Vu Hạo Viễn đương nhiên không thể rời khỏi đây.

Cuối cùng, Vu Hạo Viễn chỉ đành nghiêng răng nghiêng lợi đuổi trợ lý Kiều qua đó tìm Tần Tiểu Ý, tự mình ở lại giải quyết.

35. Chương 35

Tần Tiểu Ý đến châu Âu chuyện đầu tiên là chạy tới bệnh viện thăm Vu Hạo Đông, mình tràn đầy lo lắng nhìn thấy tên sinh long hoạt hồ kia xong, lập tức biến thành vô cùng căm giận.

“Người khác bận tới gà bay cho sữa, cậu ở đây đùa giỡn y tá, cuộc sống thoải mái ghê ha, công tử.” Tần Tiểu Ý ngoài miệng cười nhưng trong không cười dùng khóe mắt nhìn hần.

Vu Hạo Đông lập tức bày ra gương mặt đau khổ, “Nhìn chuyện đâu thể chỉ nhìn ngoài mặt, tôi đây tuyệt đối là tìm vui trong đau khổ.”

Tần Tiểu Ý bước tới giường bệnh, giơ tay phát chấn của hần lên, “Bị thương ở đâu? Cho tôi xem.”

“Bị ở đùi, chị muốn tôi cởi quần dài ra cho nhìn không?” Vu Hạo Đông cười đến vẻ mặt đáng khinh.

“Muốn chết, chị dâu cũng dám đùa giỡn, tôi thấy cậu không phải bị thương ở đùi đâu, là bị thương ở đầu mới đúng.”

Vu Hạo Đông khê cười, từ lúc phát hiện Tần Tiểu Ý và anh trai ở chung rất hòa hợp, hần coi như hết hy vọng, nhưng vẫn có chút không cam lòng, cho nên nhịn không được muốn chiếm chút tiện nghi, không ngờ chút thú vị còn sót lại này, cũng bị tước mất.

Đành nặng nề thở dài, “Ai, tôi còn bị thương chỗ khác nữa, chính là thương tâm.”

“Cắt.” Tần Tiểu Ý khinh thường cắt một tiếng, sau đó lại mở miệng, đề tài chuyển thành công việc, “Sao rồi, cậu có gặp được cấp trên của bên kia không?”

“Gặp cái quỷ, tôi liền lọt vào phục kích, sau đó phải ở cái chỗ quái quỷ này, tìm cấp trên đâu ra? Xem người trong nước cũng có năng lực thật, còn đuổi theo ngăn tôi lại được, hần là hạ quyết tâm đối nghịch với Vu gia chúng ta.”

Tần Tiểu Ý nhíu nhíu mày, đáp: “Tôi đoán cậu nên cử người liên hệ với bên đó.”

“Liên hệ thì có liên hệ, nhưng vốn dĩ chúng ta không quen biết, trước kia cũng không hợp tác, họ cẩn thận một chút cũng là lẽ thường, nếu đổi lại là chúng ta cũng sẽ có thái độ như vậy, hơn nữa chúng ta vừa xảy ra chuyện, bọn họ càng dè chừng xem tình hình, về chuyện hợp tác, tôi nghĩ có chút nguy cơ.” Vu Hạo Đông bình tĩnh phân tích tình huống, nói xong lời cuối hần nhún nhún vai, ra vẻ miễn cưỡng, “Xem ra muốn giải quyết chuyện lần này, phải hợp tác được với lão Cổ bên Tam giác vàng thì mới có hy vọng lớn.”

“Theo tôi biết, lão Cổ này tính tình kỳ lạ, hơn nữa mỗi lần hợp tác, không phải lần nào cũng thuận lợi.”

“Đối phó lão Cổ, chúng ta có lợi thế.”

Tần Tiểu Ý nhướn mày, nói: “Lợi thế là... Ngô Tĩnh?”

“Phản ứng rất nhanh, sao đoán được hay vậy.” Vu Hạo Đông tò mò hỏi cô.

Tần Tiểu Ý cười khổ lắc đầu, “Đoán mò.” Ngày đó Ngô Tĩnh nói rõ ràng vậy, sao cô không biết cho được, bây giờ, lời tiên đoán của Ngô Tĩnh đang dần dần trở thành sự thật, chuyện này thật khiến cô buồn nôn.

“Mặc kệ, bên này chúng ta cố gắng tranh thủ trước đi, có thể hợp tác với người bên này, đỡ hơn vào chỗ chết, sau này cũng vững vàng hơn.” Tần Tiểu Ý vỗ nhẹ bả vai Vu Hạo Đông.

“Có thể hợp tác đương nhiên là quá tốt.”

Chuyện khiến Tần Tiểu Ý và Vu Hạo Đông ngạc nhiên chính là, Kiều Hưng – trợ lý Kiều cũng vội vàng chạy tới đây, thời gian cách nhau chỉ có nửa ngày.

Nhìn thấy Kiều Hưng, Tần Tiểu Ý giật mình, Kiều Hưng là thủ hạ đắc lực nhất của Vu Hạo Viễn, sao lại trong lúc quan trọng cứ nhiên bay tới đây, trong nước chuyện nhiều như vậy, ai giải quyết?

Tần Tiểu Ý mang theo chất vấn khẩu khí hỏi ông, “Ông tới đây làm gì?”

Kiều Hưng lau mồ hôi lạnh, vỗ ngực nói: “Tôi là chạy nạn tới đây.”

“Chạy nạn?” Tần Tiểu Ý và Vu Hạo Đông trợn mắt há mồm.

Vu Hạo Đông nhin không được cười ra tiếng, “Ha ha, ông đây là làm chuyện xấu, bị báo ứng hả.”

Kiều Hưng thở dài, “Tôi đưa Tần tổng đến châu Âu, Vu tổng biết chuyện suýt chút nữa lột da tôi, nên tôi là chạy nạn qua đây.”

Tần Tiểu Ý nhếch mày, nhin không được thâm đắc ý, “Anh ấy thật sự tức giận?”

“Tuyệt đối là nổi trận lôi đình...” Trợ lý Kiều nhớ lại bộ dáng Vu Hạo Viễn tức giận, trong lòng vẫn sợ hãi.

“Ông chạy tới đây vậy, bên người Hạo Viễn không phải thiếu người sao?” Tần Tiểu Ý rút cuộc vẫn lo lắng cho người đàn ông của cô hơn, hẳn thiếu đi trợ thủ đắc lực, sẽ biến thành bộ dạng gì.

“Vốn Vu tổng cũng muốn sang đây, nhưng lão Cổ xuất hiện giữ cậu ấy lại, nên lệnh cho tôi chạy qua giúp cô.”

Nghe được tên lão Cổ, Vu Hạo Đông nhin không được cắt lời ông, “Ông nói lão Cổ chủ động tìm tới cửa? Thật ngạc nhiên.”

Tần Tiểu Ý nghe nhắc tới lão Cổ, không thấy thoải mái, liền nói: “Mặc kệ, chúng ta ở đây nhanh chóng bắt tay vào giải quyết người bên này đi.”

Ba tên gốc còn qua mặt được Gia Cát Lượng (1), huống gì ba người bọn họ là đều là người có năng lực, sắp xếp mọi chuyện mạnh mẽ, rất nhanh liền liên hệ được với đám người nước ngoài bên châu Âu.

(1) Three Stooges vượt qua Gia Cát Lượng: nghĩa gốc là ba kẻ gốc hợp lại suy nghĩ, là có thể đưa ra được kế sách còn chu đáo hơn Gia Cát Lượng. Hiểu rộng: sự khôn ngoan của quần chúng vượt qua được cá nhân khôn ngoan nhất; hai cái đầu luôn tốt hơn một...

Chỉ là gặp nhau rồi, nói qua nói lại, trêu chọc nghiêm túc gì cũng có, nhưng đám người nước ngoài này chính là không chịu mắc câu, chung quy là do chưa bao giờ hợp tác, thì người ta cũng lo lắng suy xét, nên mặc kệ Tần Tiểu Ý nói thế nào, cũng đều không chịu nghe theo sự sắp xếp của bọn họ.

“Chết tiệt, ta nói cái cái lão kia có phải thiếu coi trọng người ta không, nửa câu cũng không mở miệng, hể mở miệng câu nào lấp bấp câu đó.” Mấy lần thảo luận không có kết quả, Vu Hạo Đông rút cuộc nổi giận, vỗ bàn mắng không ngừng.

Tần Tiểu Ý lắc đầu, ra hiệu hấn dừng nóng vội, “Người ta chịu đàm phán, chứng tỏ chuyện này còn kéo dài, nói gì cũng không nghe chúng ta, chính là muốn chúng ta phải khóc.”

“Tần tổng nói có lý, nhưng chúng ta không còn thời gian, phải bắt bọn họ hợp tác trong thời hạn, nếu qua rồi, chuyện này không còn ý nghĩa nữa.” Trợ lý Kiều đẩy kính, bình tĩnh phân tích.

“Nói vậy, vẫn phải trông cậy vào lão Cổ?” Tần Tiểu Ý lúc nói ra câu này, trong lòng đã trầm xuống.

Trợ lý Kiều dĩ nhiên biết Tần Tiểu Ý lo lắng chuyện gì, chuyện Ngô Tĩnh tìm Tần Tiểu Ý, ông coi như người trong cuộc, nhưng Vu tổng đã không tỏ thái độ gì, ông cũng sẽ không dãi dài nhắc nhở, im lặng theo dõi tình hình mới là lựa chọn sáng suốt.

Vu Hạo Đông không hiểu được tâm tư bọn họ, nghe cô nói xong, liền phụ họa gật gật đầu, “Tôi cũng hiểu nếu hợp tác được với lão Cổ, ít nhất cũng dễ dàng hơn.”

Tần Tiểu Ý thở dài, không nói nữa, nhìn chằm chằm sofa nhập thần, không biết đang nghĩ gì.

Sau đó vài ngày, trợ lý Kiều vẫn theo cô bốn ba, nhưng hiệu quả không lớn, đám người ngoại quốc bày tỏ thái độ hứng thú chuyện hợp tác, nhưng tuyệt đối không gấp gáp.

Nói tới cuối cùng, Tần Tiểu Ý không có thời gian xao động, vẻ mặt càng bình tĩnh, đối phương muốn biết, cô đưa tư liệu, còn cẩn thận giảng giải cho nghe, cuối cùng đám người ngoại quốc cũng khoái trá bắt tay cô, quyết định phái người tới Trung Quốc khảo sát, nếu tư liệu là chính xác, vậy chuyện hợp tác, là vấn đề đã đóng thuyền.

Trên đường về khách sạn, trợ lý Kiều nhin không được hỏi cô, “Sao lại không lo lắng nữa vậy?”

Tần Tiểu Ý nhếch mày, bất đắc dĩ cười: “Chuyện đã đến nước này, gấp cũng vô dụng, hơn nữa trong nước, đàm phán với lão Cổ không phải cũng giống ở đây sao, bên này còn dây dưa nữa, sẽ chậm trễ hết, không bằng thả luôn, coi bọn họ như khách hàng mới cũng đâu phải chuyện gì quá tệ.”

Trợ lý Kiều có chút giật mình nhìn cô, trước đó thái độ của cô, còn là thề sống chết bắt bọn họ đồng ý, nhưng mới vài ngày ngắn ngủi, cô đã đổi thái độ, trực tiếp thả luôn, nếu xét theo tính cách sáng khoái như vậy, không phải cô gái nào cũng có khả năng này, trợ lý Kiều đột nhiên phát hiện, bản thân ông cũng rất chờ mong cách xử lý của Tần Tiểu Ý, xem cô làm sao đối phó với sự khiêu khích của Ngô Tĩnh?

“Vậy tôi gọi cho Vu tổng báo cáo tình hình của chúng ta.”

Tần Tiểu Ý gật gật đầu, cảm thấy hơi mệt, liền về phòng nghỉ ngơi.

Trợ lý Kiều gọi cho Vu Hạo Viễn báo cáo, đối phương nghe xong quyết định của Tần Tiểu Ý, thì im lặng, đúng lúc trợ lý Kiều cảm thấy điện thoại sắp bị Vu tổng làm cho đóng băng, thì Vu Hạo Viễn rút cuộc cũng ra chỉ thị.

“Tùy cô ấy đi, phái nhiều người đi theo, có chuyện gì xảy ra, ông đừng về đây.”

“Dạ, Vu tổng.” Cúp điện thoại, trợ lý Kiều muốn khóc, đầu cần hù dọa người ta như vậy chứ.

Tần Tiểu Ý tuy đã giải quyết xong rất thoải mái, nhưng vẫn cảm thấy buồn bực, lúc đó cảm thấy một Ngô Tĩnh cô căn bản không để vào mắt, nhưng xem ra, bây giờ, Ngô Tĩnh ở bên cạnh Vu Hạo Viễn, so với người vợ xa hắt như cô là quan trọng hơn, vào đúng thời điểm mấu chốt, chính bản thân cô lại không thể giúp được gì.

Gả cho Vu Hạo Viễn là ngoài ý muốn, yêu hắt là ngoài ý muốn của ngoài ý muốn, vốn định cứ như vậy mà theo hắt đến suốt đời, nhưng xem ra, lại thành hy vọng xa vời rồi, rời khỏi hắt, chính là vạn vạn vạn luyến tiếc, nếu cửa ải khó khăn này hắt không vượt qua được, chính bản thân cô lại càng lo lắng đau lòng.

Đến cùng, nên làm thế nào?

Tần Tiểu Ý phát hiện, mới xuất ngoại vài ngày, đã rất rất nhớ hắt.

36. Chương 36

Hai tháng sau.

Tần Tiểu Ý phát hiện bản thân cô gần đây rất lười biếng, buổi sáng ngủ nướng, lên xuống lầu cũng cảm thấy lao碌, ngạc nhiên nhất là canh mẹ Tần nấu cô thích nhất cũng không thấy hứng thú.

Tần Tiểu Ý yên lặng nghĩ, có khi nào cô bệnh rồi không.

Sau khi trở về từ Mỹ, cô lập tức hóa thành đà điểu trốn về nhà mẹ đẻ, sau hai tháng sa sút, rốt cuộc cũng bệnh, bệnh không hề nhẹ.

Ăn cơm không hợp khẩu vị, làm việc cũng không được, quan trọng là, cô không có lúc nào là không nhớ tới Vu Hạo Viễn, cô bệnh đã nặng lắm rồi!

Sáng sớm, mẹ Tần liền lôi Tần Tiểu Ý từ đông chắn ra, “Tiểu Ý, con quên hôm nay hẹn hội Giản Tình đi dạo phố sao? Hai người họ mới sáng đã gọi tới hỏi, con nhỏ này, sao càng ngày càng lười thế.”

Kỳ thật ngay hôm sau hôm Tần Tiểu Ý về nhà, Vu Hạo Viễn liền gọi đến nói chuyện tỉ mỉ với ba mẹ, nói hai người đừng lo, cũng hy vọng hai người đừng nhúng tay vào chuyện này.

Con rể đã nói vậy, bọn họ cũng không hỏi nữa, nhưng hai tháng rồi, chuyện có lớn cỡ nào, cũng nên giải quyết đi chứ, tuy nói Vu Hạo Viễn là đứa có thể trông cậy, nhưng hai vị ở nhà vẫn là lo lắng.

Có chuyện gì hai đứa gặp mặt giải quyết không phải tốt sao? Sao phải trốn tránh như vậy, ai, người trẻ tuổi bây giờ, thật khó lý giải.

Bị ba mẹ Tần thúc giục, Tần Tiểu Ý rốt cuộc cũng chậm rãi khoan khoái bước ra ngoài.

Hẹn nhau ở trung tâm thành phố, trung tâm thương mại ở đó buổi sáng vắng người, rất nhiều cửa hàng còn chưa mở cửa, nhưng chuyện đó cũng không ảnh hưởng đến hứng thú dạo phố của các cô gái.

“Chị Tiểu Ý, gần đây chị uể oải, thiếu đàn ông thì phụ nữ nhanh già vậy à?” Lâm Kiều Kiều tỏ vẻ lo lắng cho Tần Tiểu Ý.

“Nói như thế cô có nhiều đàn ông lắm vậy.” Tần Tiểu Ý khinh thường trả lời.

Lâm Kiều Kiều lắc đầu, “Em khác mấy chị chứ, em là động vật dễ chịu mà.”

Giản Tình đã là vợ lâu năm, sống vô sự, nên cô càng phát ra vẻ thanh xuân tịnh lệ, “Tiểu Ý, truyền thống cũng ồn ào mấy tin tức về Vu gia, Vu Hạo Viễn không liên lạc với cậu sao?”

Khó có lúc được ra ngoài, Tần Tiểu Ý không muốn nói về chuyện này, nhưng không ngăn được bạn tốt quan tâm, đành trả lời các cô: “Từ lúc về nhà, bọn mình không có liên lạc.”

Giản Tình nhún mày, tuy Vu Hạo Viễn không công khai thái độ, nhưng theo tin tức cô biết từ Phương Khiêm, Vu Hạo Viễn tuyệt đối không có khả năng bỏ rơi Tần Tiểu Ý, nhưng bây giờ thấy Tần Tiểu Ý cô đơn như vậy, cô bắt đầu nghi ngờ thái độ của Vu Hạo Viễn.

Lâm Kiều Kiều là động vật dùng dạ dày suy nghĩ, đương nhiên không thể tinh tế bằng Giản Tình, nói thẳng: “Chị Tiểu Ý, đừng cảm ngang ngược của chị chạy đâu rồi, không quả quyết, co đầu rút cổ bây giờ không phải phong cách của chị nha, chị tỉnh lại nhanh lên!”

Tần Tiểu Ý khoát tay, giận dữ nói: “Mình tự biết mình có để tâm vào chuyện vặt vãnh, nhưng trong chuyện tình cảm, mình vẫn luôn ngang ngược như vậy mà.”

Giản Tình hiểu được lời nói của cô, Tần Tiểu Ý này, ngoài mặt thì giống như đàn ông, nhưng nội tâm rất mỏng manh, đặc biệt trong chuyện tình cảm, luôn ôm trong lòng sự nhiệt tình lãng mạn.

Con đường tình cảm này, nhiều năm lẫn lộn như vậy, cô chính là không chịu thay đổi, lúc nào cũng quá chú tâm, sau đó thì thương tích đầy mình rồi đi, thân là bạn tốt nhiều năm của cô, Giản Tình vẫn luôn vì tính cách này của cô mà thấy đau lòng.

Sóng gió tình cảm như vậy, lại vẫn có thể bảo tồn một viên ngọc đơn thuần là Tần Tiểu Ý, tính cách này tìm ở thế gian rất khó có, làm sao mà người toàn tâm toàn ý quý trọng cô còn chưa xuất hiện?

“Tuy mình không đồng tình với hành động trốn tránh của cậu, nhưng vẫn hy vọng cậu có thể tự mình đứng lên.” Cuối cùng Giản Tình chỉ có thể ôm cô an ủi.

Ba người đi dạo, thời gian trôi qua như bay, trong nháy mắt trung tâm thương mại đã chật chội, rất phồn vinh.

Đúng lúc chuẩn bị rời khỏi trung tâm thương mại chuyển sang chỗ khác, một cô gái lạ mặt đột nhiên xuất hiện kêu lên.

Ba người đều đang mờ mịt, nghĩ không ra cô gái đứng trước mặt mình là ai.

“Tần Tiểu Ý, cậu thật sự không nhớ ra mình.”

Oài, hóa ra mục tiêu của người ta là Tần Tiểu Ý, Giản Tình và Lâm Kiều Kiều liền bày ra biểu tình tò mò.

Tần Tiểu Ý bị điểm danh còn chưa phục hồi tinh thần, vẻ mặt mờ mịt, người này là ai? Đồng nghiệp? Bạn bè? Đáng tiếc một chút ấn tượng cô cũng không nhớ.

“Vị này, xin hỏi bạn là?” Thật sự đoán không ra, Tần Tiểu Ý dứt khoát mở miệng hỏi đối phương.

Cô gái đối với thái độ có vẻ lơ đãng của Tần Tiểu Ý, cười đáp: “Mình là Chương Huệ, bạn học của cậu thời sơ trung đây, nhiều năm không gặp, cậu không nhớ ra cũng bình thường thôi, chẳng qua mình vừa nhìn thấy liền nhận ra cậu ngay.”

Tần Tiểu Ý trừng mắt, nghe xong tên đối phương, một màn ký ức ngắn ngủi bắt đầu thoáng hiện ra trong đầu cô, “Cậu là Chương... Huệ? Nhỏ người hầu!”

“Ha ha, lão đại, nhớ ra rồi!” Chương Huệ cười xán lạn.

Vì thế, đột nhiên từ ba người biến thành bốn người, Tần Tiểu Ý quyết định tìm một chỗ nào đó thanh tĩnh ôn lại chuyện xưa với bạn cũ.

Lâm Kiều Kiều lập tức đề nghị đến quán café nổi tiếng, bởi vì cô đã thèm nhỏ dãi điểm tâm ở đó lâu rồi, mà tóm lại là Tần Tiểu Ý cũng cảm thấy hứng thú, nên tất cả cùng đi đến đó.

Bởi vì cuộc sống quá mức bận rộn, Tần Tiểu Ý thiếu nhiều cơ hội yên lặng nhớ lại chuyện xưa, Giản Tình có thể cùng cô trò chuyện, cũng chỉ là mấy năm tháng trung học, còn cuộc sống trước đó nữa, Tần Tiểu Ý đã coi như nó phủ đầy bụi.

“Lúc đó, đám con gái bọn mình đều thích ở bên cạnh cậu, cảm thấy cậu có thể bảo vệ bọn mình, cậu cũng không phụ lòng chúng ta, đảm đương chức lão đại, bọn mình thật lòng cảm thấy cậu còn lợi hại hơn đám nam sinh đó, rất đẹp trai!” Nhớ lại lúc còn trẻ, Chương Huệ cũng lộ vẻ mặt hoài niệm.

Cho dù cô là nhân vật chính, Tần Tiểu Ý cũng nghe như mới, mấy chuyện này, cô đã sớm quên hết.

“Đúng rồi.” Chương Huệ đột nhiên cười mắt sáng lên, “Còn nhớ có lần mình có mờ ám với một bạn nam khác trường, bị bạn gái cậu ta tìm tới cửa, suýt nữa bị đánh, lần đó cũng là cậu bảo vệ mình, trên đường đi còn xuất hiện một bạn nam tới giúp chúng ta.”

“Chuyện này mình có chút ấn tượng rồi.” Đúng là thời niên thiếu, chút chuyện nhỏ cũng phóng đại cho to, cuối cùng thì nổ ra xung đột.

“Ha ha, cậu cũng nhớ, nhưng mà lại hay, duyên phận quả nhiên kỳ diệu, không ngờ hai người thật sự ở bên nhau.”

Đợi đã, có gì đó không đúng!

Lâm Kiều Kiều đang ăn rớt cuộc cũng chú ý, ngắt đầu hỏi Chương Huệ, “‘Hai người thật sự ở bên nhau’ là sao?”

Tần Tiểu Ý và Giản Tình cũng đặt ra một dấu chấm hỏi thật to, cùng nhìn Chương Huệ.

Đối với phản ứng kỳ lạ của các cô, Chương Huệ lại thấy mờ mịt, “Mình nghe nói cậu và Vu Hạo Viễn kết hôn, chẳng lẽ không đúng sao?”

“Mình và anh ấy kết hôn không sai.” Tần Tiểu Ý trả lời.

“Nhưng chuyện này có liên quan gì đến chuyện hôn đó của mọi người?” Giản Tình cũng tỏ vẻ nghi hoặc.

“A!” Chương Huệ kinh hô một tiếng, không thể tưởng tượng được, “Chẳng lẽ cậu không biết bạn nam giúp chúng ta đó là Vu Hạo Viễn?? Không phải chứ, sau đó chúng ta còn gặp hấn mà, hấn còn ngẫu nhiên xuất hiện lúc chúng ta tụ tập, cậu sao lại quên được? Không đúng không đúng... Hai người không phải kết hôn rồi sao? Hấn không nhắc chuyện đó với cậu hả?” Nói xong lời cuối, Chương Huệ cũng hỗn độn.

Trừ Chương Huệ ra, mấy người còn lại như bị sét đánh ngất ra như phỗng.

Tần Tiểu Ý trong đầu giờ khắc này chỉ còn lại một thanh âm, lặp lại vô số lần: Bạn nam giúp chúng ta giữa đường đó là Vu Hạo Viễn... Là Vu Hạo Viễn... Là Vu Hạo Viễn... Là Vu Hạo Viễn...

“Lão đại, lúc đó còn gặp nhau một thời gian, cậu không hỏi người ta tên gì hả?” Chương Huệ hỏi.

“Mình...” Tần Tiểu Ý nuốt nuốt nước bọt, gian nan mở miệng, “Mình thật sự không có hỏi người ta tên gì?”

“Lúc tốt nghiệp sơ trung mình còn nghe hấn nói đã hẹn nhau sau Đại học sẽ bên nhau mà, chẳng lẽ hai người không phải lúc lên Đại học bắt đầu yêu nhau hả?” Bởi vì hết trung học đã rời khỏi thành phố, nên Chương Huệ hoàn toàn không biết gì về cuộc sống sau trung học của Tần Tiểu Ý.

“Lúc trung học đã bắt đầu yêu đương rồi, Đại học cũng thế, nhưng tôi dám cam đoan, trong đám bạn trai của cô nàng này, không có ai tên Vu Hạo Viễn.” Giản Tình rốt cuộc nhin không được mở miệng.

Lúc này trong đầu Tần Tiểu Ý không ngừng hiện lên thân ảnh nhỏ nhắn của nam sinh đó, phát hiện rất khó để nói hấn là Vu Hạo Viễn bây giờ, đối với cô, hai người này căn bản là không giống nhau!

37. Chương 37

Vu Hạo Viễn buông văn kiện trong tay ra, lông mày nhíu chặt có thể nhìn ra được cảm xúc của hấn, nhưng Hà tổng này không cảm nhận được, không biết cách quan sát, còn không sợ chết khiêu khích tính nhẫn nại của hấn lần nữa.

“Anh bình tĩnh thật đấy, chị dâu bỏ chạy hơn hai tháng, anh không định tìm về đấy à.” Vu Hạo Đông tuy sợ anh trai hấn, nhưng trong thời điểm quan trọng, hấn cảm thấy dù sao cũng là người của Vu gia, phải dừng cảm đứng ra, mà thật ra hấn muốn nói: bây giờ anh có đi không? Anh không đi tôi đi đấy!

“Cậu bị thương khỏi rồi nhĩ làm việc được rồi.” Nói xong liền ném văn kiện tới Vu Hạo Đông, “Lão Cổ đi rồi, chuyện tiếp theo cậu lo.”

Vu Hạo Đông còn muốn nói gì đó, nhưng nhìn thấy cả đồng văn kiện dày cuì, liền hết muốn nói, đành than: “Nhiều việc như vậy đều bắt em làm, vậy anh làm gì?”

Vu Hạo Viễn quét mắt một cái, mặt không biến sắc, đáp: “Tìm vợ về.”

Thấy anh trai hấn nghiêm trang nói ra ba chữ tìm vợ về, Vu Hạo Đông thật muốn nắm cổ áo đối phương quát lên: mặt liệt cũng là bệnh đó, phải chữa!

Dù sao thì anh trai hấn cũng chịu đi tìm vợ rồi, hấn cũng cần phải mang chút sức ra giúp đỡ, ví dụ như giải quyết đám công việc chồng chất kia.

Vu Hạo Đông buồn bã ôm đồng văn kiện đi không bao lâu, trợ lý Kiều vội vàng chạy vào.

“Người cậu mời đi gặp Tần tổng, đều thuận lợi rồi.”

Vu Hạo Viễn xem ảnh thủ hạ chụp Tần Tiểu Ý, ánh mắt lạnh nhạt dần dần chuyển thành ôn nhu, ngón tay lưu luyến vuốt ve mặt người trong ảnh, động tác này hấn đã lặp đi lặp lại rất nhiều năm, “Sắc mặt cô ấy không tốt.”

Trợ lý Kiều âm thầm lú lười, cậu chỉ lo chú ý một người, đúng là tài quá vừa liếc một cái đã biết người ta khác thường.

“Tôi cũng định nói, gần đây sức khỏe Tần tổng hình như không tốt lắm, ngày nào cũng ở trong phòng.”

Vu Hạo Viễn mắt nhúu lại, độ ẩm quanh thân đột nhiên giảm mấy độ, trợ lý Kiều không nhìn được rùng mình, đối phương khoát tay ra hiệu ông mới rời khỏi, gạt đầu không ngừng lui ra ngoài, đóng cửa lại rồi, mới thở phào nhẹ nhõm.

Tần Tiểu Ý sẽ không tâm linh tương ứng, đương nhiên không cảm thụ được Vu Hạo Viễn lạnh băng bên kia, lúc này cô đang trở thành đối tượng phê phán của mọi người, mỗi lần Chương Huệ kể ra một chuyện cũ, lập tức sẽ biến thành tội trạng của cô.

Cuối cùng Lâm Kiều Kiều tổng kết: “Nói vậy, chân tướng chính là: Vu tổng từ đầu đã yêu chị Tiểu Ý, kết quả chị Tiểu Ý lợi dụng người ta giúp mình đánh nhau, còn lừa gạt người ta nói lên Đại học thì yêu nhau, kết quả vừa lên trung học đã vứt người ta đi, quên không còn một mảnh, đã thế còn yêu đương vô độ thời trung học! Nhiều năm trôi qua, Vu tổng vẫn yêu chị đến ngốc như vậy, thậm chí còn cưới chị làm vợ, cho chị cuộc sống tốt nhất, kết quả chị Tiểu Ý vẫn chưa nhớ ra! Thậm chí thấy Vu tổng và người khác xứng đôi, thế là bỏ người ta chạy về nhà mẹ đẻ!”

...

Nghe xong tổng kết, mọi người đều.

Im lặng một hồi, Giản Tình hạ giọng, đập tan tình huống xấu hổ này, “Kiều Kiều tổng nghe có vẻ giống kịch cầu huyết, nhưng mình cảm thấy em nó phân tích quả thật không sai.”

38. Chương 38

Ở bệnh viện được hai ngày, Tần Tiểu Ý liền được đưa về Vu gia, ngấm lại bản thân cô tùy hứng, lại nhìn thấy ba mẹ Vu đối đãi nhiệt tình, Tần Tiểu Ý cảm thấy bản thân vô cùng xấu hổ.

Trước đây hay tự cho mình là đúng, tự chủ trương làm đủ chuyện. Mấy chuyện đó, trong mắt trưởng bối, đều giống như con trẻ giận dỗi ông bà. Từ đầu tới đuôi, chỉ có mình cô tự mâu thuẫn tự náo loạn.

Bây giờ nghĩ lại, người ngoài mới chen vào một tí đã bỏ đi, thật sự không đáng tí nào.

Vu Hạo Đông hân hân sắp lên chức chú, vui vẻ vô cùng, đến giờ khắc này, hân đối với Tần Tiểu Ý coi như tắt hết hy vọng, buông bỏ được khúc mắc nên sau đó gặp Tần Tiểu Ý, liền trở nên không chút kiêng nể, giảng giải chuyện tình sau khi trở về cho Tần Tiểu Ý nghe, Ngô Tĩnh mà Tần Tiểu Ý coi là mối nguy lớn nhất, cũng từ chuyện này phải xuất cảnh đi theo đối phương.

“Có phải cô cảm thấy anh tôi một chân đạp mấy thuyền không? Khoan đó, nói cho cô hay, anh tôi từ đầu tới đuôi không hề chạm qua người phụ nữ đó, về chuyện này, tôi cũng không rõ lắm, cô tự hỏi anh tôi đi.” Vu Hạo Đông nói xong, nhúu nhúu mày: “À nè! Bình thường thấy cô giải quyết công việc cũng trật tự rõ ràng, logic đâu ra đó, làm sao mà vừa ăn dấm chua liền biến thành náo loạn?”

“Cậu mới náo loạn.” Thật ra nói câu này xong còn muốn nói thêm: cả nhà cậu đều náo loạn! Nhưng ngấm lại cả nhà này là bao gồm cả cô, liền không nói nữa, đúng là cách giải quyết chuyện này, bản thân cô thật náo loạn.

Về nhà mấy ngày nay, cô bị bắt ăn ngon uống được, hai người ở Vu gia quyết tâm nuôi cô thành heo, mà vì nghỉ ngơi nhiều hơn bình thường, nên cô và Vu Hạo Viễn đã ít tiếp xúc càng thêm ít, tuy biết mỗi đêm hân đều về nhà, đều ngủ cùng giường, nhưng Vu Hạo Viễn về trễ đi sớm, hai người dường như bất đồng không gian sinh hoạt, nên muốn nói chuyện cũng rất khó khăn.

Ai, hân hân là đang giận cô.

Từ sau lần gặp Chương Huệ, Tần Tiểu Ý thường xuyên cảm thấy áy náy, Vu Hạo Viễn để ý cô lâu như vậy, còn cô thì quên sạch sẽ hân, thật sự quá có lỗi. Sau đó còn im hơi lặng tiếng bỏ hân chạy về nhà tận hai

tháng, quá tệ, cô cảm thấy bản thân đúng là kẻ có tội không thể tha thứ, nên Vu Hạo Viễn giận cô cũng có lý.

Nên làm gì bây giờ? Nói sao cũng không thể không rùng mình, trước đây là cô thề non hẹn biển sẽ bắt Vu Hạo Viễn vào tay, sau đó lại chạy trốn, bây giờ cô đã khắc sâu tâm trí bản thân đã sai, dĩ nhiên có thể theo đuổi Vu Hạo Viễn lần nữa.

Tâm động không bằng hành động, Tần Tiểu Ý là người của trường phái hành động, quyết định làm gì là không hề do dự đi làm luôn, cô yêu Vu Hạo Viễn, Vu Hạo Viễn cũng thích cô, bây giờ cô có lợi thế lớn như vậy, không tin không bắt được hắn lại.

Trợ lý Kiều khó xử nhìn đại phát ngồi trên sofa kia, không ai biết rõ hơn ông rằng Tần Tiểu Ý ở trong lòng Vu Hạo Viễn địa vị nặng cỡ nào, người quan trọng này bây giờ lại đang ở đây, không biết đánh giá thế nào, cô đang nhàn nhã ngồi trên sofa xem tạp chí, ông thật tiến thoái lưỡng nan.

“Tần tổng, hay là tôi vào thông báo một tiếng.” Trợ lý Kiều kiên trì khuyên nhủ Tần Tiểu Ý.

“Không phải anh ấy đang họp sao? Không vội, chờ chút đi.” Tần Tiểu Ý tâm trạng tốt trấn an trợ lý Kiều đang nôn nóng.

Sao lại không vội? Tôi vội muốn chết rồi! Trợ lý Kiều có chút phát điên, nghe nói bây giờ Tần tổng đang ở nhà dưỡng thai, không hiểu vì sao chạy tới công ty, ngồi ở đây nhiều giờ như vậy, còn không cho ông vào báo, đây là muốn ép ông chết sao, nếu Vu tổng biết ông dám để phụ nữ có thai ngồi sofa đợi hai giờ..., trời ơi, ông căn bản là không dám nghĩ tới hậu quả.

Trợ lý Kiều khó xử nửa ngày, đành xuất chiêu cuối cùng, không cho ông vào thông báo, vậy ông nhấn tin là được, hy vọng Vu tổng có tâm tình đọc tin nhắn là được.

Sau khi trợ lý Kiều nhấn tin báo cáo, liền nhìn thấy cửa phòng họp mở ra, mọi người lục đục ra ngoài.

Vu Hạo Viễn là người cuối cùng bước ra, thấy Tần Tiểu Ý ngồi trên sofa, hơi nhíu mày hỏi, “Sao em lại tới đây?”

“Ở nhà chán quá, ra ngoài dạo chút.” Nói đi tìm hắn thì ngược, cô đành tùy tiện lấy cớ.

“Tự mình lái xe?” Vu Hạo Viễn bước đến ngồi xuống cạnh cô, cô đột nhiên xuất hiện, hắn có chút không vui.

Không biết vì sao, Tần Tiểu Ý chính là hiểu hắn đang mất hứng chuyện gì, “Em nhờ lái xe đưa đi, không sao mà, muốn ra ngoài hít thở không khí thôi.”

Bên người là hơi thở nam tính quen thuộc, Tần Tiểu Ý phát hiện tim cô đập mau hơn, cô thật sự là yêu chết người đàn ông này, vừa cảm nhận được hương vị liền xúc động.

Vu Hạo Viễn ánh mắt chuyên chú nhìn cô, đây là người phụ nữ của hắn, tâm tâm niệm niệm nhớ thương hơn mười năm, mặc kệ là suất khí hay quyến rũ, hắn đều yêu đến điên cuồng. Có điều cô gái nhỏ này lại có thể tùy thời bỏ rơi hắn, tùy hứng bỏ hắn đi, hắn tuyệt đối không chịu đựng được, ra vẻ lãnh đạm với cô, đã là sự trừng phạt nhẹ nhất của hắn.

“Đợi lát nữa nói lái xe đưa em về.” Cố nhịn lại xúc động muốn ôm cô vào lòng, Vu Hạo Viễn nhẹ giọng nói.

Làm sao mà về được, cô ra đây mục đích là giúp hai người có thêm cơ hội, như thế hai người mới có thể trở lại quan hệ thân mật như trước kia, chưa gì hết đã bắt về, vậy cô đến đây thành công cốc.

Vừa nghĩ tới đó, vội vàng quyết đoán ôm lấy cánh tay Vu Hạo Viễn, hạ giọng nhẹ nhàng: “Không về, em muốn anh.”

Được rồi, Vu Hạo Viễn cứ tưởng cố ý lãnh đạm là có thể chống cự được cô, nhưng cái phản ứng làm nũng này tuyệt đối nằm ngoài dự đoán của hắn, nên vừa nghe cô nói êm ái “Em muốn anh”, đầu óc hắn liền vô dụng.

Này tuyệt đối là cô gian lận!

Tuy chỉ nói mấy chữ đơn giản, nhưng đối với Vu Hạo Viễn, tuyệt đối là nhát công trí mạng, trong lòng liền mềm ra rồi tỉnh rồi mù, đầu óc còn chưa kịp phản ứng, hắn đã cúi đầu, dễ dàng bắt giữ đôi môi dụ hoặc kia.

Bị hôn đột ngột, Tần Tiểu Ý ngây người, không hiểu sao một giây trước còn đang lạnh tanh mà bây giờ đột nhiên phát hỏa rồi, nhưng cơ hội tốt vậy, cô phải thể hiện thật tốt, vì thế cũng nhiệt tình chủ động đáp ứng.

Kết quả vừa hôn xong, hai người hơi thở đã không ổn, lúc cúi đầu, còn phát hiện một bàn tay của Vu Hạo Viễn đã tiến vào quần áo cô, trực tiếp đến trước ngực.

May mà chỗ này là một không gian nhỏ ngoài văn phòng Vu Hạo Viễn, vừa rồi trợ lý Kiều đi rồi, không còn ai nữa, cho nên bây giờ bọn trình diễn, hắn là không ai dám đến quấy rầy.

Hôn môi xong, Vu Hạo Viễn tay cũng không lấy ra, thậm chí còn cách bra néo nhẹ nhàng vài cái, Tần Tiểu Ý cắn cắn môi dưới, thấp giọng: “Bác sĩ nói ba tháng đầu mang thai rất nguy hiểm, không... Không thể quan hệ...”

Không thể quan hệ...

Không thể quan hệ...

Được rồi, suýt chút nữa hắn quên mất chuyện quan trọng này, cô gái nhỏ này bây giờ đã là mẹ của con hắn, là nhân vật cần phải cẩn thận che chở bảo vệ nhất! Nhưng cái cảm giác ăn không được, thực TM khó chịu.

Nhìn thấy sắc mặt hắn rõ ràng không vui, xuống chút nữa liền nhìn thấy vị trí kia đã dựng trại khởi cờ, Tần Tiểu Ý nói: “Hay là... Em dùng miệng?”

Em dùng miệng...

Dùng miệng...

Miệng...

“...”

Tần Tiểu Ý có chút lúng túng nhìn thấy khoe miệng Vu Hạo Viễn giật mình, đề nghị này không hay lắm!

Vu Hạo Viễn điều chỉnh hơi thở, rút tay ra khỏi người cô, thuận thế giúp cô chỉnh lại quần áo, chậm rãi nói: “Đi ăn trưa đi, sau đó anh đưa em về.”

Tuy thoát không khỏi chuyện bị đuổi về nhà, nhưng Tần Tiểu Ý vẫn rất vừa lòng với thành quả hôm nay, ít nhất hai người sẽ không còn lãnh đạm.

Đã giải được tảng băng, từ đó Vu Hạo Viễn không còn lạnh nhạt với cô nữa, hai người trở lại trạng thái thân mật trước kia, thường hay trình diễn màn ân ái trước mặt người khác, khiến Vu Hạo Đông trêu chọc nửa ngày.

Vu Hạo Viễn vẫn chưa từng nói thích Tần Tiểu Ý, nhưng đủ loại hành động của hắn, đủ chứng minh hắn yêu thâm cô.

Tần Tiểu Ý ngẫu nhiên có đề cập đến chuyện ngày xưa với hắn, nhưng đều bị hắn cho qua có lẽ, đối với Vu Hạo Viễn, khoảng thời gian thâm mến đó, dù có ngọt ngào, nhưng phần lớn đều là xót xa, không muốn nhớ lại, chỉ cần cô gái này hiểu được hắn coi trọng cô bao nhiêu, chứ không phải là loại quan hệ đối chác là được.

Mùa xuân cuối năm thứ hai, Tần Tiểu Ý sinh cho Vu gia một bé trai, cả nhà cao hứng, lúc em bé được một trăm ngày tuổi, thì mở tiệc trăm bàn rượu chiêu đãi khách khứa ở khách sạn xa hoa nhất.

Những người từ đầu tới cuối không coi trọng cuộc hôn nhân giữa Vu Hạo Viễn và Tần Tiểu Ý, bây giờ thấy hai người keo sơn một chỗ, liền biến thành ghen tỵ.

Vu Hạo Viễn có một buổi tối vui vẻ, vẻ mặt vẫn đậm phong khinh kia cuối cùng cũng nở nụ cười ấm áp, vì không những tối nay được ăn tiệc của con trai, hắn còn được thưởng thức bà xã kiều mỹ, cảm xúc là thứ

khó làm nhất, trong lúc mang thai Tần Tiểu Ý từng dùng miệng giúp hắn dập lửa, nhưng đối với đàn ông đang độ cuồng nhiệt, đó giống như gãi ngứa, căn bản không đủ!

Có điều, xem ra hắn không nhịn được tới tối.

Yến hội vừa qua không lâu, mọi người liền phát hiện vợ chồng Vu Hạo Viễn mất tích, chỉ còn lại ba mẹ Vu và Vu Hạo Đông, ôm cháu nội béo mập, mồ hôi ướt đầm tiếp khách.

Còn trong một phòng của khách sạn, xuân ý đã sớm lan tỏa đến từng góc phòng.

...

Thật lâu sau cái ngày đó, sau khi trải qua vận động kịch liệt trên giường xong, Vu Hạo Viễn ôm Tần Tiểu Ý ngọt ngào, lúc Tần Tiểu Ý mơ màng sắp ngủ, nghe được Vu Hạo Viễn nói bên tai cô: “Chúng ta làm trước! Sau đó mới kết hôn.”

Tần Tiểu Ý chớp mắt thanh tỉnh, “Cái gì?”

“Lần đầu tiên em ra nước ngoài du lịch, chúng ta từng có một đêm rất kích thích.” Vu Hạo Viễn lạnh nhạt nói ra chân tướng từ lâu kia.

Tần Tiểu Ý lặng một hồi, sau đó cười thành tiếng: “Em biết anh vẫn để ý em, thậm chí có một thời gian còn cho người theo dõi em, trợ lý Kiều đã nói hết rồi, ông xã, em chỉ có thể nói, anh ngốc quá, vì sao phải nhẫn nhịn, chỉ cần chủ động nói sớm một tí, em đã ở bên anh sớm hơn rồi.”

Vu Hạo Viễn ôm cô vào ngực thật chặt, “Lúc đó thời cơ chưa đến.”

“Nhớ lại chuyện anh âm thầm thích em nhiều năm như vậy em lại không biết gì, đã khiến anh ủy khuất, sau này em nhất định yêu anh nhiều hơn, không để anh ủy khuất nữa.” Tần Tiểu Ý vỗ vỗ cánh tay hắn, sáng khoái an ủi.

Vu Hạo Viễn cười yếu ớt, yêu cô, chưa bao giờ cảm thấy thiệt thòi, nhưng cô gái nhỏ này bây giờ chịu hứa hẹn, hắn sẽ chấp nhận hết.

Giống như lời cô nói, bọn họ sẽ yêu nhau càng nhiều hơn...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/truoc-cung-giuong-sau-noi-yeu>